

၂၀၀၀

သာမဏေကျော်

သမာဿ-တဒ္ဓိတ်မှတ်တမ်း

စုစည်းသူ

အရှင်တပိယာလင်္ကာရ(ပါဠိပါရဂူ)

သာသနာ-၂၅၅၁၊

ကောဇာ-၁၃၆၉၊

၂၀၀၀

သာမဏေကျော်

သမာဓိ-တက္ခိတ်မှတ်တမ်း

စုစည်းသူ

အရှင်တပိယာလင်္ကာရ(ပါဠိပါရဂူ)

သာသနာ-၂၅၅၁၊

ကောဇာ-၁၃၆၉၊

သာမဏေကျော်

သမာဿ-တဒ္ဓိတ်မှတ်တမ်း

စုစည်းသူ

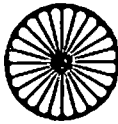
အရှင်တပိယာလင်္ကာရ(ပါဠိပါရဂူ)

သာသနာ-၂၅၅၁၊

ကောဇာ-၁၃၆၉၊

သာမဏေကျော်

သမာဿိ-တဒ္ဓိတ်မှတ်တမ်း

စုစည်းသူ

အရှင်တပိဿာလင်္ကာရ(ပါဠိပါရဂူ)

သာသနာ-၂၅၅၁၊

ကောဇာ-၁၃၆၉၊

(ဝိညာပနံ)

စာအုပ် ဤမှတ်တမ်းသည် မိမိတပည့်များအား ပို့ချခဲ့စဉ်က ထုတ်
ဖြစ်ပေါ်ပုံ နုတ်ရေးသားခဲ့သော မှတ်တမ်းဖြစ်ပါသည်။ ဒု-တဆင့်
သာမဏေများအတွက် ဝိဂ္ဂဟဉာဏ်နှင့် စပ်၍ အင့်တစ်ချုပ် သဲတစ်ပွင့်ပမာ
အထောက်အကူ ဖြစ်ပါစေတော့ဟူသော ဆန္ဒမွန်ဖြင့် စာအုပ်ဖြစ်အောင်
စီစဉ်လိုက်ရပါသည်။

အမှီပြုရာ ရူပသိဒ္ဓိနှင့် ဘာသာဋီကာကို အခြေခံ၍ ရေးသားထား
သည့်အတွက် ရူပသိဒ္ဓိမှတ်စု၊ ဘာသာဋီကာမှတ်စု-ဟု
ဆိုထိုက်ပါသည်။ သို့သော် ထိုရူပသိဒ္ဓိနှင့် ဘာသာဋီကာအဓိပ္ပာယ်ချည်းတော့
ကား မဟုတ်ချေ။ ဆိုင်ရာသဒ္ဓါကျမ်းများ၏ အဆိုများကိုလည်း သင့်သလို
ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါသည်။ အရှင်ပညာစက္က၏ ဝိဂြိုဟ်ပြုနည်း နိဿ
ရည်းစာအုပ်မှ ပုံစံများနှင့် ဥပမာတဒ္ဓိတ်၌ ပစ္စည်းယူဆကြပုံများကိုပါ
ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ မိမိ၏ အတ္တနောမတိများကို အတတ်နိုင်
ဆုံးရှောင်ရှား၍ ဆိုင်ရာကျမ်းများ၌ ပြဆိုကြသော အယူအဆများနှင့် အတွေ့
များသောပုံစံများကို ဦးစားပေး ဖော်ပြထားပါသည်။

ဝန်ခံခြင်း မိမိ၏ သတိဉာဏ်နည်းပါးမှု၊ သမာဓိနည်းပါးမှုများကြောင့်
ဆိုင်ရာ အယူအဆများ၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆိုင်ရာ
သုတ်အားလျော်စွာ ပြဆိုသော ပုံစံများ၌သော်လည်းကောင်း လွဲမှားမှုများ
ရှိက မိမိတို့သည် အမှားကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်များ မဟုတ်သေးသည့်အတွက်
“မိမိ၏ မှားယွင်းမှုသာ” ဟု ဝန်ခံပါသည်။ ဆိုင်ရာကျမ်းဆရာများ၏ အမှား
မဟုတ်ပါ။

ကျေးဇူး ဤမှတ်တမ်းကို ရိုက်နှိပ်ရာ၌ ကူညီခဲ့ကြသော ရွှေဆင်တိုင်း
 တင်ရှိခြင်း ကျောင်းမှ အရှင်ကဝိန္ဒာဘိဝံသ၊ အရှင်သူရိယ(ဝိနယပါဠိ
 ပါရဂူ)တို့အားလည်းကောင်း၊ နဝကံမ္မ(၁၀၀၀၀)ကျပ်စီ ဓမ္မဒါနပြုကြသော
 အရှင်သုန္ဒရ(သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ)၊ ကြယ်တာရာစာချကျောင်း၊
 အရှင်ဒေဝိန္ဒာလင်္ကာရ(သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ)၊ သုံးထပ်ကျောင်း၊
 အရှင်ကေသရာလင်္ကာရ၊ ကြယ်တာရာစာချကျောင်းတို့အားလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မဒါနအဖြစ် နဝကမ္မ (၂၀၀၀၀၀)ကျပ်ကို မတည်လှူဒါန်းသော
 ဒေါ်အေးလှိုင်၊ ဒေါ်အေးခိုင်၊ သမီးလေး မီးမီး၊ ခိုင်စန္ဒာစတိုး၊ မအူပင်မြို့၊
 ဧရာဝတီတိုင်း တို့အားလည်းကောင်း ကျေးဇူးတင် ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်း
 တင်အပ်ပါသည်။

ထိုက်တွန်း ဤမှတ်တမ်းသည် စုစည်းထားသော မှတ်စုမျှသာ ဖြစ်
 ပါသည်။ ဆိုင်ရာကျမ်းရင်းများ၏ ဆိုလိုချက်များကိုလည်း
 ပြန်လည်တိုက်ဆိုင်ကာ ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။ ကျမ်းရင်းများကို လက်၀ ၁၂၃
 ထား၍ မဖြစ်ပေ။ “ကျမ်းရင်းမပေါက်၊ မှတ်စုလောက်သာ၊ ဘွဲ့ယူကာဖြင့်၊
 ပညာညွှန်ကို၊ ခူးယူလိုငြား၊ ဖြတ်လမ်းသွား၊ စွမ်းအားမစုံ ရှက်ဖွယ်ပ”
 ဟူသော တိပိဋကယောဆရာတော်၏ သြဝါဒလို မဖြစ်ကြစေရန် တိုက်တွန်း
 အပ်ပါသည်။

အရှင်ကဝိပိဿာလင်္ကာရ(ပါဠိပါရဂူ)
 ကြယ်တာရာစာချကျောင်း၊
 မတာဝန္တာရုံကျောင်းတိုက်
 အမရပူရမြို့၊
 ၁၃၆၉-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁)ရက်၊

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁၂ သမာသ်ကျဉ်း

သမာသ်ခေါ်ပုံ-ပုဒ်နှစ်ပါးကို ဖြစ်စေ၊ သုံးပုဒ် လေးပုဒ်စသော ပုဒ်အများကို ဖြစ်စေ တစ်ပုဒ်တည်း၊ တစ်ဝိဘတ်တည်းဖြစ်အောင် ချုံးမှု၊ ချဉ်း ကပ်စပ်ထားမှုကို သမာသ်ဟု ခေါ်၏။

ပုံစံ- ရညော ပုရိသော-ရာဇပုရိသော။

ဤပါဠိ၌ ရညော+ပုရိသော ဟူသော နှစ်ပုဒ်၊ မင်းခြပ် ယောက်ျား ခြပ်ဟူသော နှစ်နက်၊ ရညော၌ ဝိဘတ်တစ်ခု၊ ပုရိသော၌ ဝိဘတ်တစ်ခုအား ဖြင့် ဝိဘတ်နှစ်ခုကို ရာဇပုရိသော ဟု တစ်ပုဒ်တည်း၊ မင်းချင်းယောက်ျား ဟု တစ်နက်တည်း၊ ရာဇပုရိသော ဟု တစ်ဝိဘတ်တည်းဖြစ်အောင် ချဉ်းကပ် စပ်ထားသည် ဟူလို။

(ဆောင်) နဂိုရ်သော်ကား၊ ပုဒ်တွေများလည်း၊ တစ်ပါးပုဒ်ဖြစ်၊ တစ်နက် ဖြစ်အောင်၊ ကျစ်လစ်ပေါင်းစပ်၊ ချုံးချဉ်းအပ်၊ သမာသ်ခေါ် ကြရာ။ (ပါဠိသိက္ခာ)

သန္တိစပ်၊ သမာသ်စပ်၊ တဒ္ဓိတ်စပ်၊ ကိတ်စပ်-

သန္တိနှင့် သမာသ်တို့သည် ပုဒ်နှစ်ပါးကို စပ်ပေး၏။ သို့သော် သန္တိစပ် သည် အနက်မစပ်၊ ဝိဘတ်မကျေ၊ ပုဒ်ပြေပြစ်ရုံသာ စပ်ပေး၏။

သမာသ်စပ်ကား အနက်အားဖြင့်လည်း စပ်၏။ ဝိဘတ်လည်းကျေ၊ ပုဒ်လည်း ပြေပြစ်ရုံ စပ်၏။

၂

တက္ခိတ်သည် ပုဒ်နှင့် ပစ္စည်းကို စပ်ပေး၏။ ကိတ်သည် ဓာတ်နှင့် ပစ္စည်းကို စပ်ပေး၏။

(ဆောင်) ဝိဘတ်ကျေပျက်၊ ပုဒ်အနက်၊ စပ်ချက် သမာသ်ထုံး။
အနက်မစပ်၊ ဝိဘတ်မကျေ၊ ပုဒ်သာပြေ မှတ်လေ သန္တိထုံး။

ထိုသမာသ်သည် ၁။ ယုတ္တသမာသ် ၂။ အယုတ္တသမာသ်
 ၁။ လုတ္တသမာသ် ၂။ အလုတ္တသမာသ်
 ၁။ နိစ္စသမာသ် ၂။ အနိစ္စသမာသ်။

- ၁။ သဒ္ဒသမာသ်
- ၂။ အတ္ထသမာသ်
- ၃။ သဒ္ဒတ္ထသမာသ် ဟု လည်းကောင်း။
- ၁။ အာဒိပဒလောပသမာသ်
- ၂။ မဇ္ဈေပဒလောပသမာသ်
- ၃။ ဥတ္တရပဒလောပသမာသ် ဟု လည်းကောင်း။
- ၁။ ပုဗ္ဗပဒတ္ထပဓာနသမာသ်
- ၂။ ဥတ္တရပဒတ္ထပဓာနသမာသ်
- ၃။ ဥဘယပဒတ္ထပဓာနသမာသ်
- ၄။ အညပဒတ္ထပဓာနသမာသ် ဟု လည်းကောင်း ပြားသေး၏။

ယုတ္တ အယုတ္တ-စပ်ထိုက်သောပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဝိဂ္ဂဟပြုက ယုတ္တ၊ မစပ်ထိုက် သောပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဝိဂ္ဂဟပြုက အယုတ္တ ဟု အကျဉ်းမှတ်ပါ။

ပုံစံ- ရာဇပုတ္တော (ယုတ္တ)၊ အပုနဂေယျာ (အယုတ္တ)။

လုတ္တ အလုတ္တ-ဝါကျတွင်းကဝိဘတ်သည် သမာသ်ပြီးသောအခါ ကျေ ပျောက်က လုတ္တ၊ မကျေပျောက်က အလုတ္တ တု မှတ်ပါ။

သမာဿ်ကျဉ်း

ပုံစံ- ရာဇပုတ္တော (လုတ္တ)၊ ဒီပင်္ကရော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသော (အလုတ္တ)။

နိစ္စ အနိစ္စ-သမာဿ်သာရိန္တံ ဝါကျမရှိက နိစ္စသမာဿ်၊ သမာဿ် ဝါကျ နှစ်ပါးစုံရှိက အနိစ္စသမာဿ် ဟု မှတ်ပါ။

ပုံစံ- ဥပနဂရံ အသဒ္ဓဘောဇိ ကမ္ဘကာရော(နိစ္စ)၊ ရာဇပုတ္တော (အနိစ္စ)။

သဒ္ဓ အတ္ထ သဒ္ဓတ္ထ- ဝိဘတ်သာကျေ၍ အနက်မစပ်က သဒ္ဓ၊ အနက်သာ စပ်၍ ဝိဘတ်မကျေက အတ္ထ၊ ဝိဘတ်လည်းကျေ အနက်လည်း စပ်က သဒ္ဓတ္ထ ဟု မှတ်ပါ။

ပုံစံ- အပုနဂေယျာ (သဒ္ဓ)၊ ဒီပင်္ကရော (အတ္ထ)၊ ရာဇပုတ္တော (သဒ္ဓတ္ထ)။

ပုံစံ- ဒေစေန ဒတ္တော-ဒတ္တော၊ (အာဒီပဒလောပ)
အသေန ယုတ္တော ရထော-အဿရထော၊ (မဇ္ဈေပဒလောပ)
ရူပဿ ဘဝေါ-ရူပံ၊ (ဥတ္တရပဒလောပ)

မှတ်ချက်။ ပုပ္ဖပဒတ္တပဓာနသမာဿ် စသည်ကို နောင် သိလာပါလိမ့်မည်။

- သမာဿ်အပြား-
- ၁။ အဗျယ်ဘောသမာဿ်၊
 - ၂။ ကမ္မဓာရည်းသမာဿ်၊
 - ၃။ ဒီဂုသမာဿ်၊
 - ၄။ တပျရိသ်သမာဿ်၊
 - ၅။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ်၊
 - ၆။ ခွန်သမာဿ်-ဟု ၆ မျိုး ပြားသည်။

(ဆောင်) ဗျ ကမ် ဒီ တပ်, ဗ ခွန် ထပ်, ခြောက်ရပ် သမာဿ်။

နာမာနံ သမာသော ယုတ္တတ္တော

ဤသုတ်သည် သာမညသမာဿ် အမည်မှည့်သော သုတ်တည်း။

နာမာနံ အရန္တဒမ္မဝိဘတ်သက်ရသော ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်များနှင့် သမာသ်နာမ်၊ တစ္ဆိတ်နာမ်၊ ကိတ်နာမ်၊ ရှဋ်နာမ်၊ နာမ်ဝိဘတ်ဆုံးသော ဝိဘတုန္တပုဒ်များ အားလုံးကို ယူပါ။

ဧဟိ ဘိက္ခု ဣတိ သမ္ပဒါ-ဧဟိဘိက္ခုသမ္ပဒါ။

ဧဟိ သွာဂတံ ဣတိ ဝါဒိ-ဧဟိသွာဂတဝါဒိ-တို့၌ ဣတိ နိပါတ်ကျေ လျက်ပင် သမာသ်စပ်၏။

ဂစ္ဆတိဓာတု-စသည်တို့၌ ရှဋ်နာမ်ပုဒ်နှင့် သမာသ်စပ်၏။

ယောဂဝိဘာဂ-နာမာနံ သမာသော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် “အပုန-ဂေယျာ” စသော အယုတ္တသမာသ်များကို အမည်မှည့်၍ သမာ-သော ယုတ္တတ္ထော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် “ပဘင်္ဂရော” စသော အလုတ္တ သမာသ်များကို အမည်မှည့်ဟု သပြေကန်၌ ဆို၏။

ကစ်ဘာဋ်၌ကား အလုတ္တသမာသ်များကို သုတ်ရင်းဖြင့်ပင် အမည် မှည့်တော်မူသည်။

(ဆောင်)နာမာနံ သမာသော ယောဂံ, အယုတ္တံ, မှည့်ရန် သူသဘော။
သမာသော ယုတ္တတ္ထော ယောဂံ, အလုတ္တံ, မှည့်ရန် သူသဘော။
အနက်မပျောက်, သိလောက်တန်ရာ, ချေရပါ, လုတ္တာသမာသ်ပြ။
ဝိဘတ်ချေက, သိခက်လှ၍, မချေရပါ, ထိုသဒ္ဒါ ယူပါ အလုတ္တ။
(သပြေကန်နှင့် ရွှေရေးဆောင်)

တေသံ ဝိဘတ္တိယော လောပါ ဝ

ဤသုတ်ဖြင့် ဝိဘတ်စသည်ချေပုံကို ၂-နည်း ပြကြ၏။

သုတ်နက်- တေသံ-ထိုယုတ္တဖြစ်ကုန်သော သမာသ်, တစ္ဆိတ်, အာယ ဝ သော ပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်တို့၏၊ ဝိဘတ္တိယော-တို့ကို၊ လောပါ-

သမာသ်ကျဉ်း

ချေအပ်ကုန်၏။ ဝိဘတ္တိယော-တို့သည်၊ လောပါ-ကျေကုန်သည်။ ဟောန္တိ စ-ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဤနည်းအရ တေသံသဒ္ဓါ မပို။

သုတ်ရင်းဖြင့် သမာသ်၊ တဒ္ဓိတ်၊ အာယစသော ပစ္စည်းအဆုံးရှိ သောပုဒ်တို့၏ ဝိဘတ်တို့ကို ချေ၍ ဤပစ္စည်း ပုဒ် အက္ခရာ အာဂုဏ်တို့ကို ကား “ဝုတ္တတ္ထာနမပ္ပယောဂေါ” ဖြင့် ချေပါ။

တစ်နည်း- တေသံ(ယုတ္တတ္ထာနံ သမာသာနံ)-ထို ယုတ္တတ္ထဖြစ်ကုန်သော သမာသ်တို့၏၊ ဝိဘတ္တိယော-တို့ကို၊ လောပါ-ချေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ စ-ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ဤနည်း၌ တေသံသဒ္ဓါ ပို၏။ ရူပသိဒ္ဓိက ဒုတိယနည်းအဖြစ် ဖွင့်ပြသော ကစ္စည်းဝုတ္တိနည်းတည်း။

ဤနည်းအရ သုတ်ရင်းဖြင့် သမာသ်၏ဝိဘတ်တို့ကိုချေ၊ တေသံ သဒ္ဓါ ပိုဖြင့် သမာသ်၌ ပုဒ် အက္ခရာ အာဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တဒ္ဓိတ်၌ ဝိဘတ် ပုဒ် အက္ခရာ၊ အာချာတ်၌ ဝိဘတ် ပုဒ် အက္ခရာ အာဂုဏ်၊ ကိတ်၌ ဝိဘတ် ပစ္စည်းတို့ကိုလည်းကောင်း ချေပါ။

စသဒ္ဓါ-စသဒ္ဓါကား ပဘက်ရော-စသော အလုတ္တသမာသ်များ၌ ဝိဘတ် ကို မချေရ-ဟု တားမြစ်သည်။

ပကတိ စသ သရန္တဿ

ဤသုတ်သည် တေသံ ဝိဘတ္တိယော လောပါ စ သုတ်ဖြင့် ဝိဘတ် ချေပြီးသောအခါ နဂိုရ်ရုပ်တည်စဉ်က ဝိဘတ်မသက်ရသေးသော လိင် အတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် ပကတိပြုသော သုတ်တည်း။

ဆက်ဦးအံ့၊ သောတံ-၌ သိ ၏ ကာရိယ အံကို ချေလိုက်သောအခါ တ-၌ သရမရှိဘဲ “တံ”ဟု ကျန်ရစ်၏။ ဤသုတ်ဖြင့် ပကတိပြုလိုက်သော

အခါ “သောတ” ဟု ပြန်ဖြစ်လာ၏။ “တ်” ၌ အသရပြန်ပေါ်လာ၏ ဟူလို့။
စက္ခု၌ကား နဂိုရ်ကပင် သရမပောက်၊ သို့သော် နဂိုရ်သရန္တအတိုင်း
“စက္ခု” ဟု ရှိကြောင်း ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ ပဇ္ဇနဂတိကနည်းအရ
“စက္ခု” ဟုပင် ပကတိပြုရသည်။

(ဆောင်) ပျောက်သည်သရ၊ ဗျည်းဟူသမျှကို၊ မူလအနေ၊ ပြန်ပေါ်စေ
၍၊ တစ်ထွေထူးခြား၊ စီရင်များလည်း၊ မခြားနဂိုရ်၊ တည်စေလို၏။
နဂိုရ်တိုင်းတုံ၊ တည်လျက်ကြိုသော်၊ ပဇ္ဇနနည်း၊ မြဲအောင်
တည်းသို့၊ ကစွည်းစာတော်၊ သုတ်ညွှန်းဖော်သည်၊ ရှုမျှော်ပကတိ
တွေ့တိုင်းတည်း။ (ဓူဘာဋီ-၁၊ ၅၃၉)

သုရိယကန္တနည်း၊ စန္ဒြကန္တနည်း-

သောတ-၌ သိကို အံပြုခြင်းသည် အကြောင်း (နိမိတ္တ)၊ တ၏
အသရကျေခြင်းကား အကျိုး(နေမိတ္တိက)တည်း။ အကြောင်းနိမိတ် အံ-
ကို ချေလိုက်သော်လည်း အကျိုးဖြစ်သော အသရကျေခြင်းကား မပြောင်း
လွဲဘဲ ကျေမြဲကျေနေ၏။ “တ်” ၌ အသရ ပြန်ပေါ်မလာ ဟူလို့။ ဤသို့
အကြောင်းမရှိသော်လည်း အကျိုးမှာမူ ရှိမြဲရှိနေသော သုရိယကန္တနည်း၊
စန္ဒြကန္တနည်းတို့ အရ ဤသုတ်ကို တည်ရသည်။

မဟိရုဟနည်း-

မောဂ္ဂဇ္ဈာန်စသော သဒ္ဓါကျမ်းတို့၌ကား ပကတိပြုသောသုတ် မပါ၊
အကြောင်းမရှိလျှင် အကျိုးလည်းမရှိသော မဟိရုဟနည်းအရ ဝိဘတ်အပြု
ကာရိယကို ချေလိုက်သည်နှင့် ပျောက်ကွယ်နေသော သရဗျည်းတို့ အလိုလို
ပြန်ပေါ်လာကြသည် ဟု ယူကြ၏။

အချုပ်အားဖြင့်တား- သုရိယကန္တနည်း၊ စန္ဒြကန္တနည်းတို့အရ
ဆိုလျှင် ပကတိပြု၍ ရုပ်တွက်ပါ၊ မဟိရုဟနည်းအရ ဆိုလျှင် ပကတိမပြုရ။

သမာသ်ကျဉ်း

စသဒ္ဓါ- စသဒ္ဓါဖြင့်ကား ကိ ဣဒံ ကဲ့သို့သော နိဂ္ဂဟိတ်ဗျည်းဆုံးသော လိင်များကိုလည်း ပကတိပြုဖို့ရန် ဆည်းယူသည်။

ကိသမုဒယော၊ ကိနိဒါနော-

ကော သမုဒယော ယဿာတိ-ကိသမုဒယော။

ကိ နိဒါနံ အဿာတိ-ကိနိဒါနော။

ကိ သမုဒယ ယ တညံ၊ ကော သမုဒယော ယဿ ဟူသော ဝါကျပြီး စေ၊ သမာသ်စပ်၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိမှည့်၊ ဝိဘတ်ချေ၊ ယ ချေ၊ (က သမုဒယ) သုတ်ရင်းဖြင့် သမုဒယကို ပကတိပြု၊ စဖြင့် ကကို ကိ ဟု ပကတိပြု စသည်။

ဣဒပစ္စယတာ-

ဣဒံ ပစ္စယ တညံ၊ ဣဒံနောင် နံသံကံ၊ ယောအံနာဒိသု စ တေ လိင်သိမော ဝါ-ဟူသော နိတိ(၁၁၄)သုတ်ဖြင့် ဣဒံကို ဣမပြု၊ သဗ္ဗနာမာနံ နံမှိ စ ဖြင့် ဣမ၏ အကို ဖြေ၊ ဣမေသံ ပြီး၏၊ ဣမေသံ ပစ္စယာ ဟု ပြီးစေ၊ သမာသ် စီရင်၍ ဝိဘတ်ချေ၊ (ဣမ ပစ္စယ) သုတ်ရင်းဖြင့် ပစ္စယကို ပကတိပြု၊ စ ဖြင့် ဣမကို ဣဒံ-ဟု ပကတိပြု၊ (ဣဒံ ပစ္စယ) ဒွေဘော်လာ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ စသည်။ (ဘာဋီ)

ရူပသိဒ္ဓိဂဏ္ဍိ - ရူဂဏ္ဍိ၌ ဣမပစ္စယ-ဟု တည်၏၊ ပကတိပြုသောအခါ “ဣမ ပစ္စယ”ဟု ပကတိပြုလျှင် “ဣဒပစ္စယာ” မပြီးမှာစိုး၍ “ဣဒံ ပစ္စယ”ဟု ပကတိပြု၊ ယဝမဒန၌ စသဒ္ဓါဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကို ပြုကာ တွက် လေ၏။

ဥပသဂ္ဂနိပါတပုဗ္ဗကော အဗျယိဘာဝေါ

ဤသုတ်သည် သမာသ်ဖြစ်အောင် စီရင်သောကြောင့် ဝိမိသုတ် လည်း ဟုတ်၏၊ သညာသုတ်လည်း ဟုတ်၏၊ ထို့ကြောင့် ရှုပ်တွက်သောအခါ

ဥပနှင့် နန္ဒရုဿကို သမာသ်စပ်၍ အာဗျယ်ဘောသမာသ် အမည်မှည့်ဟု ဆိုပါ။

ကစ္စည်းဝုတ္တိနှင့် နှာသတို့အလိုမှ အာဗျယ်ဘောအမည်ကိုသာ ပြု၏။ သမာသ်စပ်ပေးမှုကိုကား အညထာနုပပတ္တိအစွမ်းဖြင့် စီရင်ပြီးဖြစ်၏ဟု ဆို၏။

သော နပုံသကလီဂေါ

ဤသုတ်ဖြင့် အာဗျယ်ဘောသမာသ်ကို နပုံလိင်ဖြစ်အောင် စီရင် သည်။ အာဗျယ်ဘောသမာသ်သည် ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်အနက် ပြဋ္ဌာန်း လျက်ရှိသောကြောင့် ဥပသာရ နိပါတ်ထုံးစံအတိုင်း အလိင်ဟု မှတ်ရမည် လား-ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခွန် တပျူရိသ်တို့ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ်လိင် လိုက်၍ သုံးလိင်ဆက်ဆံလေသလား-ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း နပုံလိင်ရှိသည် ဟု စီရင်ရသည်။

အံ ဝိဘတ္တိနမကာရန္တာ အာဗျယ်ဘာဝါ

ဤသုတ်သည် အကာရန္တာအာဗျယ်ဘောနောင် ဝိဘတ်တို့ကို အပြုသော သုတ်တည်း။

သရော ရသော နပုံသကေ

ဤသုတ်သည် သမာသ်၏ အဆုံးသရကို ရသပြုသော သုတ် တည်း။ ကစ္စည်းဝုတ္တိအလို အာဗျယ်ဘောသမာသ်၌သာ ပြု၏။ ရှုအလို အာဗျယ်ဘာဝသဒ္ဓါ မလိုက်စေဘဲ ဒိဂု ခွန် ဗဟုဗ္ဗိဟိတို့၌လည်း ရသပြု သေး၏။

သမာဿ်ကျဉ်း

အညသ္မာ လောပေါ ဝ

ဤသုတ်သည် အကာရန္တ အဗျယိဘောမှတစ်ပါး ၉ ဣ ကာရန္တ အဗျယိဘောနှင့် ဝိဘတ်အားလုံးကို ချေသောသုတ်တည်း။

တဒ္ဓိတသမာသကိတကာ နာမံဝါတဝေတုနာဒိသု ဝ

ဤသုတ် သုတ်ရင်းဖြင့် တဒ္ဓိတ် သမာဿ် ကိတ်ပစ္စယန္တ သဒ္ဓါတို့ကို နာမံဇဲ၏။ စသဒ္ဓါဖြင့် ကိစ္စပစ္စယန္တသဒ္ဓါ၊ ဣတ္ထိပစ္စယန္တသဒ္ဓါတို့ကို နာမံဇဲ၏။

သမာဿ်၌ နာမံဇဲရခြင်း အကြောင်း-

တဇတာ စ ဝိဘတ္တိယော သုတ်နှင့်အညီ လိင်နောင် နာမံနောင်သာ ဝိဘတ်သက်ခွင့် ရှိ၏။ သမာဿ်ကလည်း လိင်မဟုတ်၊ နာမံမဟုတ်သော ကြောင့် သမာဿ်နောင် ဝိဘတ်သက်ခွင့် မရနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ဝိဘတ်သက်ခွင့် ရအောင် နာမံဇဲရလေသည်။

လိင်မမည်ခြင်းအကြောင်း-

မိမိအနက်မှ ကင်းခြင်းကြောင့် သမာဿ်သည် လိင်မမည်ပါ။ (ရူ)

၁၂ အဗျယိဘောသမာဿ်

(ဆောင်) ဥပသာရ၊ နိပါတ်ကို အဗျယဆိုဘိ၊ ထို၏အနက်၊ ပြဋ္ဌာန်းလျက် ပေ၊ ရှေ့ကနေ၊ ခေါ်လေ အဗျယိဘော။ (ပါဠိသိက္ခာ) ရှေ့ပထမ၊ နောက်ပုဒ်မှာ၊ သတ္တာ ဝိလောပေါ။ ပြဋ္ဌာန်း ရှေ့နေ၊ အဗျယေ၊ ခေါ်လေ အဗျယိဘော။

အဗျယ-လိင်သုံးပါး ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ်တို့ဖြင့် မပျက်စီးနိုင်သောကြောင့်-
ဥပသာရ နိပါတ်ပုဒ်တို့ကို အဗျယ-ဟု ခေါ်၏။

အဗျယိဘောလက္ခဏာ-

၁။ ရှေ့ပုဒ်၌ ပထမာဝိဘတ်ကျေ၍ နောက်ပုဒ်၌ 'ဝိဘတ်ခုနစ်
သွယ်တို့ တွင် တစ်ခုခု' ကျေရခြင်း။

၂။ အဗျယမည်သော ဥပသာရနိပါတ်ပုဒ်တို့ ပြဌာန်း ရှေ့ရှိရခြင်း။

ပြဌာန်းခြင်း-ဥပနဂရံ ၌ နဂရအရ မြို့ကိုမရဘဲ ဥပအရ မြို့၏အနီးကိုသာ
ရခြင်း၊ အန္တောပါသာဒံ ၌ ပါသာဒအရ ပြာသာဒ်ကိုမရဘဲ အန္တော
အရ ပြာသာဒ်၏ အတွင်းကိုသာရခြင်း စသည်ကို ပြဌာန်းသည်
ဟု-ဆိုလို သည်။

သုဂန္ဓော၊ အသမော စသော ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ရှေ့ရှိသော်လည်း မပြ
ဌာန်းရာ၌ကား အဗျယိဘော မမည်။

အဗျယိဘောနှင့် နိစ္စသမာသ်-

သူ့ဝိဘတ်နှင့် သူ တစ်ပုဒ်စီ ခွဲမရလောက်အောင် အမြဲစပ်နေသော
နှစ်ပုဒ်ကို နိစ္စသမာသ် ဆို၏။

ဥပနဂရံ ၌ ဥပသဒ္ဓါသည် သူ့ချည်းသက်သက် ဥပ-ဟု ခွဲမနေနိုင်
ရကား ဥပနဂရံစသော အဗျယိဘောသမာသ်ကို နိစ္စသမာသ်-ဟု ဆို၏။

ထိုသို့ နိစ္စသမာသ်ဖြစ်သည့်အတွက် ခွဲ၍မရသောကြောင့် နဂရဿ
ဥပ ဟု မိမိပုဒ်ရင်းဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြု၍ မဖြစ်နိုင်၊ ဥပ၏ အနက်တူဖြစ်သော
သမိပပုဒ်ဖြင့်သာ 'နဂရဿ သမိပံ' ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ဖြစ်သည်။

(ဆောင်) အဗျယိဘာဝ၊ သမာသမာ၊ နိစ္စကေန၊ စင်စစ်မှန်၍၊ ပြုရန်
ဝိဂ္ဂြိုဟ်၊ မရှိဆို၏။ ဝိဂ္ဂြိုဟ်ဝါကျ၊ ပြုလိုကမူ၊ တစ်ပါးကပုဒ်၊ ဆောင်
ကာထုတ်၍၊ လုပ်လေ ဝိဂ္ဂြိုဟ်ဝါကျတည်း။ (ရွာဘဏ္ဍ-၁၊ ၅၂၂)

သမာသ်ကျဉ်း

အဗျယ်ဘောသမာသ်၌ နိစ္စသမာသ်ဖြစ်၍ (သပဒ)မိမိပုဒ်ရင်းဖြင့်
ဝိဂ္ဂဟမပြုနိုင်၊ (အသပဒ)ပုဒ်တစ်ပါးဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်ဟူသော စကား
သည်လည်း “ပါသာဒဿ အန္တော-အန္တောပါသာဒံ၊ ပါသာဒဿ ဟေဋ္ဌာ-
ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ” ဟူသော သပဒဝိဂ္ဂဟတို့ကို ထောက်က ယေဘုယျသာ
ဖြစ်၏။ (ရှုဋီ-၁၂၉)

(ဆောင်) ရှေ့နိပါတ၊ နောက်နာမနှင့်၊ တကွရှိက၊ တစ်ချို့မျှ၊ သပဒ
ဝိဂြိုဟ်ပြု။

အဗျယ်ဘောသမာသ် ဝိဂြိုဟ်တွင်း လိင်-

အဗျယ်ဘောသမာသ်၏ ဝိဂြိုဟ်တွင်း၌ ရှေ့နောက်ပုဒ်တို့၏ လိင်
ကို မိမိတို့၏ ရှိရင်းပကတိလိင်အတိုင်း ထားရမည်။

ဝိဘတ်နှင့် ဝုစ်-

ဝိဂြိုဟ်တွင်း အဗျယပုဒ်တို့နှင့် ယင်း၏ ပရိယာယ်ပုဒ်တို့ကို ပထမာ
ဧကဝုစ်ဖြင့်သာ များသောအားဖြင့် ထားရမည်။

ထို ဥပသာရ နိပါတ်ပုဒ်တို့သည် သင်္ချာအပြား ကံအစရှိသော
အပြားတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့် ပထမာဧကဝုစ် ဝိဘတ်သာ-ဟု ရှု-၁၃၁၅
ဆို၏။ ဝိဂြိုဟ် တွင်းရှိ ရှေ့နာမ်ပုဒ်တို့၏ ဝိဘတ်၊ဝုစ်တို့ကိုကား အရကောက်
အားလျော်စွာ ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ်၊ ဝုစ်နှစ်ပါး သင့်တော်ရာ ထားရမည်။

ဝိဂြိုဟ်ပြုပြီး ဝိဘတ်၊ လိင်၊ ဝုစ်-

မည်သည့် ဝိဂ္ဂဟဖြစ်စေ ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး၍ ချရာ၌ကား ပထမာဝိဘတ်
ဖြင့်သာ ချရမည်။

လိင်ကိုကား “သော နပုံသကလိဂေါ” အရ နပုံလိင်သာ ထားရမည်။
သို့သော် ပါဠိတော်၌ အခြားလိင်နှင့် တွေ့ကလည်း ထိုလိင်အတိုင်း ထားနိုင်
ပါသည်။ ဝုစ်ကိုကား ဧကဝုစ် ဗဟုဝုစ် သင့်ရာထားရမည်။

နပုံလိင် မမြဲ- သော နပုံသကလိင်ဂေါဝ-ဟု ဆိုသော်လည်း “ယာ ယာ ပရိသာ ယထာပရိသာ၊ ယော ယော ဓမ္မော ယထာဓမ္မော” တို့ကို ထောက်ကာ နပုံလိင်အဖြစ်သည် ယေဘုယျသာ။

ကာရန္တ-အဗျယ်ဘောသမာသ်၌ အာ ဤ ဦး ဆုံးသော ပုဒ်တို့ကို သရော ရသော နပုံသကေ သုတ်ဖြင့် ရသပြုထားသောကြောင့် အ၊ ဣ၊ ဥ ဟု ကာရန္တသုံးမျိုးသာ ရှိ၏။

- အကာရန္တ- ဥပနဂရံ၊ အဇ္ဈတ္တံ စသည်။
- ဣကာရန္တ- အဓိတ္ထိ၊ အဓိကုမာရိ စသည်။
- ဥကာရန္တ- ဥပဂု၊ ဥပဝဂု စသည်။

အကာရန္တ အဗျယ်ဘောဂိုဏ်းစဉ်-

အံ ဝိဘတ္တိနမကာရန္တာ စသောသုတ်ဖြင့် ပ-ဒု-စတုတ္ထိ ဝိဘတ်တို့၌ အမြဲ အံပြုရုံသာ စဉ်၊ တ-ဆ-သတ္တမိ ဝိဘတ်တို့၌ ဝိကပ်အံပြု၊ ပဉ္စမိဝိဘတ် ၌ ဘယ်အခါမှ အံမပြုရ။

(ဆောင်) ပ-ဒု-စ ဟု၊ သုံးခုနိစ္စ၊ အံဘာဝ သေသ ချို့ဝိကပ်။
ပဉ္စမိမှာ၊ အံပြုတာ၊ ဘယ်ခါ မရှိမှတ်။

ဂိုဏ်းစဉ်-	ဥပနဂရံ	ဥပနဂရံ
	ဥပနဂရံ	ဥပနဂရံ
	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရေန	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရေဟိ၊ ဘိ
	ဥပနဂရံ	ဥပနဂရံ
	ဥပနဂရသ္မာ၊ မှာ၊ ရာ	ဥပနဂရေဟိ၊ ဘိ
	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရဿ	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရာနံ
	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရသ္မိ၊ မှိ၊ ရေ	ဥပနဂရံ၊ ဥပနဂရေသု-ဟု

စဉ်။

ပဉ္စမိ- ဝါနုတော နိက္ခန္တံ-နိဗ္ဗာန်။
ဆဋ္ဌိ- နဂရဿ သမိပံ-ဥပနဂရံ။
သတ္တမိ- ကုမာရီသု အဓိကိစ္စ ပဝတ္တာ ကထာ-အဓိကုမာရီ။

မှတ်ချက်။ ။တတိယာ, ပဉ္စမိ တို့ကို ရွှေ့ တပြုရိသ်သမာသ်ဝယ် ထည့်သွင်းပြထားသည်။

တစ်နည်း အဗျယ်ဘောသမာသ်အပြား

သမိပတ္ထ- ဥပနဂရံ စသည်။
အဘာဝတ္ထ- ဒရထာနံ အဘာဝေါ-နိဒ္ဒရထံ။
ဂုဏ်ကို ဟောရာ၌ အဗျယ်ဘောသမာသ်တည်း၊ ခြပ်ကို ဟောရာ၌ကား “နတ္ထိ ဒရထော ဧတဿာတိ-နိဒ္ဒရထော” (ပုရိသော)ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိ ဆိုရ၏(နိတိ)

ပစ္ဆတ္ထ- ရထဿ ပစ္ဆာ-အနုရထံ၊ အနုဝါတံ။
ယောဂျတာအတ္ထ- သရူပဿ အနုရူပံ-ယထာသရူပံ။
ရူပဿ ယောဂုံ-အနုရူပံ။
ဝိစ္ဆတ္ထ- အတ္တာနံ အတ္တာနံ ပတိ-ပစ္စတ္တံ။
အဒ္ဒမာသံ အဒ္ဒမာသံ အနု-အန္တဒ္ဒမာသံ။
ယေ ယေ ဝုမာ-ယထာဝုမံ။

အဋ္ဌကထာတို့ အလို- ပတိ ပတိ အတ္တာနံ-ပစ္စတ္တံ- ဟု ဆိုပါ။
အတ္တနာတိ ပစ္စတ္တံ၊ အတ္တနိတိ-ပစ္စတ္တံ၊ အတ္တနောတိ-ပစ္စတ္တံ၊ ဟု ဆိုက “ဝိဘကျတ္တအဗျယ်ဘော”ဟု နာမည်ပေးပါ။

အာနုပုဗ္ဗိယ- ဇေဋ္ဌာနံ အနုပုဗ္ဗော-အနုဇေဋ္ဌံ။
ဝုမာနံ ပဋိပါဠိ-ယထာဝုမံ။
အနုက္ကမတ္တအဗျယ်ဘောဟုလည်း ခေါ်သေး၏။

သမာသ်ကျဉ်း

၁၅

ပဋိစ္စေဗ္ဗာမတ္ထ - သောတဿ ပဋိလောမံ-ပဋိသောတံ။ ပဋိပထံ။
အဓိကိစ္စပဝတျတ္ထ - အတ္တာနံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တံ-အဇ္ဈတ္တံ။
စိတ္တံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တံ-အဓိစိတ္တံ။

မှတ်ချက်။ ။အထက်ပါ ဝိဂ္ဂဟတို့ကို သပြေကန်၌ ဝိဘတျတ္ထအဗျယ်
ဘောဟု ဆို၏။ အဓိတ္ထိ ကိုလည်း ထို့အတူ ဝိဘတျတ္ထဟုပင်
ဆို၏။ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တာ ကထာ-ပုဒ်ကိုကား ဣတ္ထိသုဟူသော အာဇာရ၏
အာဓေယျကို ပြလို၍ ဆိုသည်ဟု မိန့်၏။

ဘာသာဋီကာ၌ကား “အတ္တာနံ အဓိကိစ္စ ပဝတ္တံ-အဇ္ဈတ္တံ”စသည်
ဆိုက အဓိကိစ္စပဝတျတ္ထအဗျယ်ဘော၊ အတ္တနောတိ-အဇ္ဈတ္တံ၊ အတ္တနိတိ-
အဇ္ဈတ္တံ စသည်ဖြင့် ဆိုက ဝိဘတျတ္ထအဗျယ်ဘောဟု ဆို၏။ အဓိတ္ထိ၌လည်း
နည်းတူ၊ အဓိစိတ္တံကို “အဓိကံ စိတ္တံ-အဓိစိတ္တံ”ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ ကမ္မဓာ
ရည်းလည်း တွဲကြသေး၏။

မရိယာဒါဘိဝိဇ္ဈတ္တ-အာ ပါဏကောဋိယာ-အာပါဏကောဋိကံ။
အာ ကုမာရေဟိ-အာကုမာရံ။
သမိဒ္ဓုတ္ထ - ဘိက္ခာယ သမိဒ္ဓိ-သုဘိက္ခံ။ သမ္ပန္နံ ဗြဟ္မံ-သဗြဟ္မံ။ (နိရုတ္တိ)
ပဒတ္တာနတိတ္ထမတ္ထ-ကမံ အနတိတ္ထမိတ္တာ-ယထာတ္ထမံ။
အစဉ်ကို မလွန်မူ၍ (ဝါ) အစဉ်အတိုင်း။
သတ္တိ အနတိတ္ထမိတ္တာ-ယထာသတ္တိ။
သတ္တိကို မလွန်မူ၍ (ဝါ) သတ္တိရှိတိုင်း။

ယထာသဒ္ဓါသည် ယောဂျတာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ပဒတ္တာနတိဝတ္တိ၊ အာနုပ္ပဗ္ဗိယ၊
သာဒိဿ စသော အနက်များကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ယထာသဒ္ဓါပါသော
ယောဂျတာအတ္ထအဗျယ်ဘော စသည်တို့ကို “ယထာတ္ထအဗျယ်ဘော”
ဟုလည်း နာမည်ပေးကြ၏။

ယထာက္ကမံ စသည်၌ ယထာဇာတိအနက်ကို ယောဂျတာအနက်ယူ၍
“ကမဿ အနုရူပံ ယထာက္ကမံ-အစဉ်အားလျော်စွာ”ဟု လည်းကောင်း၊
“သတ္တိယာ အနုရူပံ ယထာသတ္တိ-သတ္တိအားလျော်စွာ”ဟု လည်းကောင်း
ယောဂျတာအတ္ထ အဗျယိဘောလည်း ဖြစ်သင့်သည်သာ။

အဝဇာရဏတ္ထ- ဇီဝဿ ယတ္ထကော ပရိစ္ဆေဒေါ-ယာဝဇီဝံ။
အာယုဿ ယတ္ထကော ပရိစ္ဆေဒေါ-ယာဝတာယုကံ။

ရုပ်တွက်- ယာဝတာ+သိ+အာယု+သ ဟု ဝိဘတ်သက်၍တွက်။
ယာဝတာယု -ဟု ဖြစ်သောအခါ ကွစိသမာသန္တ စသောသုတ်ဖြင့်
တပစ္စည်း သက်ပါ။

ယတ္ထကေန အတ္ထော-ယာဝဒတ္ထံ။
ယတ္ထကေန ကို ကြည့်၍ ယာဝ၌ တတိယာဝိဘတ်သက်၍ ချေ၊
ယာဝနောင် နာသက်ရသောကြောင့် “ရှေ့ပထမာ၊ နောက်ပုဒ်မှာ”စသော
စကားလည်း မမြဲကြောင်း မှတ်ပါ။

ပရဘာဂတ္ထ- ပဗ္ဗတဿ တိရော-တိရောပဗ္ဗတံ။
တိရောကုဋ်၊ တိရောပါကာရံ၊ အန္တောပါသာဒံ၊ အန္တောနဂရံ-တူ။

သာကလ္လတ္ထ- သဟ မက္ခိကာယ-သမက္ခိကံ။
ကြိယာဝိသေသနအနက်၌ အံသက်၊ အံ ဝိဘတ္တိနဖြင့် အံထပ်
ပြုပါ။

မှတ်ချက်။ ။ဤကား ရှုနှင့် ဘာဋီတို့ကို အဓိကထား၍ ဖော်ပြအပ်သော
အဗျယိဘောနာမည်များတည်း၊ အခြားနာမည် အမျိုးမျိုးလည်း
ရှိသေး၏၊ အနီးစပ်ဆုံးနှင့် အတွေ့များသည့် နာမည်တို့ကိုသာ ဖော်ပြ
လိုက်ပါသည်။

သမာဓိကျဉ်း

(ဆောင်)

သမိပါ ဘာဝ ပစ္ဆတ္ထ၊
 ယောဂျာ ဝိစ္ဆတ္ထ ပုဗ္ဗိယ။
 ပဋိလောမ ဝိကိစ္ဆံ၊
 မရိယာ သမိဒ္ဓိ ပဒတ္တံ။
 အဝဇာရံ ပရဘာဂေါ၊
 သာကလ္လတ္ထ အဗျယိဘော။

အသင်္ချသမာဓိ-

အဗျယိဘောသမာဓိ အားလုံးကို “အသင်္ချသမာဓိ” ဟုလည်း
 ခေါ်ကြ၏။ သင်္ချာမရှိသော ဥပသာရ၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့အနက် ပြဋ္ဌာန်းသော
 သမာဓိဖြစ်၍ အသင်္ချသမာဓိဟု ဆိုသည်။

“အသင်္ချ” နှို ဥပသဂ္ဂပဒံ နိပါတပဒ္ဒ ဝုစ္စတိ၊ တံ ဒွယမ္ပိ ဟိ ဧကတ္ထ
 ဝဟုတ္တသင်္ချ ပဋိစ္စ ရူပဝိကာရရဟိတတ္တာ “အသင်္ချ” နှို ဝုစ္စတိ။ (နိရုဋ္ဌိ)

လေ့ကျင့်ခန်း သမာဓိပုံစံများ

ဥပသုတိ	ဥပကဏ္ဍကံ	အနဝဿံ
ယထာဓမ္မော	အက္ခေတံ	ဥပ္ပဇာကုမဏ္ဍလံ
ဥပရိပါသာဒံ	ပုရောတ္တံ	နိမ္မက္ခိကံ
ယထာလာဘံ	ပုရာရုကံ	အန္တောနဂရံ။

၂။ တမ္မဓာ်ရည်းသမာသ်

ဒွိပဒေ တုလျာဓိကရဏေ ကမ္မဓာရယော

ဒွိပဒေ-ဟု သုတ်၌ ဆိုသော်လည်း “ဆဋ္ဌိတာ ပတိတာ ဥက္ကာပါ-ဆဋ္ဌိတပတိတဥက္ကာပါ” ဟု လည်းကောင်း၊ စိတ္တသံသဌာ စ တေ စိတ္တ-သမုဋ္ဌာနာ စ စိတ္တသဟဘုနော ဧဝ စာတိ-စိတ္တသံသဌသမုဋ္ဌာနသဟဘုနော” ဟု လည်းကောင်း တိပဒလည်း ရှိ၏ဟု မှတ်ပါ။

တုလျာဓိကရဏေ-

အကြောင်းကွဲသော်လည်း အပြီးသတ်ဟောနက်အားဖြင့် ထပ်တူ ဖြစ်နေသော ပုဒ်များကို တုလျာဓိကရဏ-ဟု ခေါ်၏။

ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗေဝယံ ဒိဋ္ဌနှင့် ပုဗ္ဗတို့သည် ဝါကျအခိုက်၌ တုလျာဓိကရဏ မဖြစ်သောကြောင့် “ဒွိပဒေ ကမ္မဓာရယော”ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကမ္မဓာရည်း အမည်မှည့်ရသည်။

ဥဘေ တပျူရိသာ

ဤသုတ်ဖြင့် ကမ္မဓာရည်း ဒိဂူ တို့သည် နောက်ပုဒ်အနက် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဟူသော တပျူရိသ်လက္ခဏာရှိရကား “တပျူရိသ်” အမည်လည်း ရကြသည် ဟု ပြသည်။

ဥဘေ တပျူရိသာ သုတ်၌ တပျူရိသ်သည် ကမ္မဓာရည်း ဒိဂူ လက္ခဏာ တို့နှင့် ရောသော မိဿကတပျူရိသ်တည်း၊ (ဝါ) ပထမာတပျူရိသ်တည်း။

ဆက်ဦးအံ၊ တပျူရိသ်သည်-

၁။ မိဿကတပျူရိသ်

၂။ သုဒ္ဓတပျူရိသ် ဟု လည်းကောင်း။

သမာဿ်ကျဉ်း

၁၉

၁။ ပထမာတပျူရိသ်

၂။ အမာဒိတပျူရိသ် ဟု လည်းကောင်း ကွဲပြားသေး၏။

ထိုတွင် “အမာဒယော ပရပဒေဘိ” သုတ်၌ လာလတံသော တပျူရိသ် သည် သုဒ္ဓတပျူရိသ်၊ (ဝါ) အမာဒိတပျူရိသ်တည်း။

အမည်ပေး-မိဿကတပျူရိသ်၊ ပထမာတပျူရိသ်ဟု နာမည်မပေးကြ၊

သမာဿ် ခြောက်မျိုးအရ ရေတွက်အပ်သော ကမ္မဓာရည်း ဒိဂု စသည်ဖြင့် အခြားနှင့် မဆက်ဆံသော နာမည်ထူးသာ ပေးကြရသည်။

သုဒ္ဓတပျူရိသ်၌လည်း ထို့အတူပင်၊ ဒုတိယာတပျူရိသ် စသည်ဖြင့် နာမည်ထူးကိုသာ ပေးကြရသည်။ သုဒ္ဓတပျူရိသ်ဟု နာမည်မပေးကြ။ အမာဒိ တပျူရိသ်ဟုလည်း မပေးကြ။ “အန္တံ အတိက္ကန္တံ အစ္စန္တံ” စသည်တို့ကိုကား အမာဒိပရတပျူရိသ်ဟု နာမည်ပေးရသည်။ (ရူ-၁၉၈)

သမာဿ် ၄ မျိုး

၁။ ပုဗ္ဗပဒတ္ထပဓာနသမာဿ်- အဗျယ်ဘောသမာဿ်

၂။ ဥတ္တရပဒတ္ထပဓာနသမာဿ်- ကမ္မဓာရယ၊ ဒိဂု, တပျူရိသ်သမာဿ်

၃။ ဥဘယပဒတ္ထပဓာနသမာဿ်- ဒွန်သမာဿ်

၄။ အညပဒတ္ထပဓာနသမာဿ်- ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ်

ဤသို့ အနက်ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် လေးမျိုးပြားသည်။ သမာဿ် ခြောက်မျိုးကို လေးမျိုးပြုလိုက ဥဘော တပျူရိသာ သုတ်အရ ကမ္မဓာရည်း ဒိဂု သမာဿ်တို့ကို ဥတ္တရပဒတ္ထပဓာနတပျူရိသ်သို့ သွင်းယူရမည် ဟု ဥဘော တပျူရိသာသုတ်က ပြ၏။

၂

သာမဏေကျော်

(ဆောင်) ဗျယ်သမာဿ်၊ ရှေ့နက်မှတ်လော၊ ကမ် တပ် ဒီဂု၊ နောက်နက် ရှု၍၊ ဗဟုဗ္ဗိတွက်၊ အညနက်နှင့်၊ နောက်ဆက် ဒွန္တာ၊ ဥဘယာ သည်၊ မှတ်ပါ ပဓာနအနက်တည်း။

မဟတံ မဟာ တုလျာဓိကရဏေ ပဒေ

ဤသုတ်သည် ကမ္မဓာရည်း ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာဿ်တို့၌ မဟန္တကို မဟာပြု၏။ မဟတံ-ဟူသော ဗဟုဝုဗ်သဒ္ဓါပိုဖြင့် မဟပြု၍ မဟန္တယံ စသည်လည်း ဖြစ်သေး၏။

မဟတံ မဟာ-

“မဟတံ မဟာ”ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် တုလျာဓိကရဏ မဖြစ် သော “မဟန္တိယာ ယာသော-မဟာယာသော”ဟူသော သုဒ္ဓတပျူရိသ်၌ မဟန္တ ကို မဟာပြု၏။ မဟန္တိ ဟု ပကတိပြုပြီးနောက် ပုံလိင်ဇံ၊ မဟန္တဖြစ်မှ မဟာပြု ပါ။ မဟန္တဿ ဗောဓိ-မဟာဗောဓိ။(ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်)

မဟန္တေ သတ္တော-မဟာသတ္တော။(သတ္တမိတပျူရိသ်)

မြတ်သောသဗ္ဗညုတဉာဏ်၌ ငြိကပ်သူ။(ကမ်ဘာဋီ-၂၊ ၁၀)

မဟန္တဿ ဘာဝေါ-မဟတ္တံ ဟူသော တဒ္ဓိတ်၌လည်း မဟာ ပြုပါ။ ထို့နောက် ဟာ၏ အာကို အရဿပြု။

အနိစ္စဝိဓိ-မဟန္တာရမ္ပဏံ ၌ တုလျာဓိကရဏဖြစ်လျက် မဟာ မပြုသော ကြောင့် ဤသုတ်သည် အနိစ္စဝိဓိ။

ကမ္မဇာရယသညေ ၈

ဤသုတ်ဖြင့် ပုဗ္ဗောဇရာ၌ အင်္ဂါ ၅ ချက်ရှိ၏။

- ၁။ ကမ္မဇာရည်းသမာသ်လည်း ဖြစ်စေ။
 - ၂။ ရှေ့ပုဒ်၌ ဣတ္ထိလိင်ကိုထွန်းပြသော ပစ္စည်းလည်း ရှိစေ။
 - ၃။ ရှေ့ပုဒ်သည် ဟောဖူးသော ပုံလိင်ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ။
 - ၄။ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် တုလျာဓိကရဏလည်း ဖြစ်စေ။
 - ၅။ နောက်ပုဒ်လည်း (နိယတ) ဣတ္ထိလိင်ဟော ဖြစ်စေ။
- ဤအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံက ပုဗ္ဗောဇရမည်။

နိယတဣတ္ထိလိင်ဟူသည် ယေဘုယျသာ၊ ဗြာဟ္မဏဒါရိကာ၊ ဗဟုဒါသိကော တို့၌ နောက်ပုဒ် နိယတဣတ္ထိလိင်ဟော မဟုတ်။

ရှေ့ဇဲ နောက်ဇဲ ဝါဒကွဲများ

(ဆောင်) ရူပသိမ် မောဂ္ဂလ္လာန်၊ ဗျာချန် ဗျာကရုဏ်း၊ ကျမ်းအားလုံးက၊ ပုဗ္ဗာဝကို ရှေ့ဇဲဆို၏။ နီတိ နျာသ၊ နောက်၌ ပြ၏။ ဝတာရဗာလာ၊ အစုံဇဲမှာသည်။ ရှေ့သာ နှစ်သက်များသတည်း။

ပုဗ္ဗောဇဲခြင်း အကျိုး-

ပုဗ္ဗောဇဲခြင်းဖြင့် “ပုဗ္ဗပဒေ ဣတ္ထိပစ္စယဿ နိဝတ္တိ ဟောတိ” ဟူသော ရူစကားအရ ရှေ့ပုဒ်၌ ဣတ္ထိလိင်ဟော ပစ္စည်းတို့ ကျေပျောက်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။

ကုမာရိရတနံ၊ သမဏီပဒမံ စသည်တို့၌ နောက်ပုဒ် ဣတ္ထိလိင်ဟော မဟုတ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗောမဇဲရ။

ဂင်္ဂါနဒီ၊ တက္ကနဒီ၊ ပထဝီဓာတု စသည်တို့၌ ရှေ့ပုဒ် ဘာသိတပုမ မဟုတ်သောကြောင့် (အမြဲ ဣတ္ထိလိင်ဟော ဖြစ်သောကြောင့်) ပုဗ္ဗောမဇဲရ။

နန္ဒာပေါက္ခန္ဓာလိ-စန္ဒာဒေဝိ၊ ပထမာဝိဘတ္တိ၊ ဝတ္တမာနာဝိဘတ္တိ
စသည်တို့၌ကား သညာသဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗောမဒေရံ။ (၅)

အတ္တံ နဿ တပျုရိသေ

မိဿကတပျုရိသ်၊ ပထမာတပျုရိသ်သမာသ်၌ သုတ်ရင်းဖြင့် နကို
အပြု၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဗျယိဘောတို့၌ “အတ္တံ နဿ”ဟူသော ယောဂဝိဘာဂ
ဖြင့်ပြု။

အပြာဟူကော။ (သုတ်ရင်း)

န ဝိရူတေ ယောသော ယေသန္တိ-အယောသာ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ)

ပြာဟူကဿ အဘာဝေါ-အပြာဟူကံ။ (အဗျယိဘော)

တစ်နည်း- တပျုရိသသဒ္ဓါသည် ဥပလက္ခကနည်းမျှသာတည်း။ ထို့ကြောင့်
ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဗျယိဘောတို့၌လည်း သုတ်ရင်းဖြင့်ပင် ပြုနိုင်သည်။

သရေ အန်

တပျုရိသ်၊ အဗျယိဘောသမာသ်တို့၌ နကို အန်ပြု။

အတ္တံ နဿ တပျုရိသေ သုတ်က လိုက်လာသော တပျုရိသသဒ္ဓါ
သည် ဥပလက္ခကနည်းမျှသာ ဖြစ်၍ ဗဟုဗ္ဗိဟိ၌လည်း အန်ပြု၍ “အနုတ္တ-
ဓော”စသည် ဖြစ်၏။ တပျုရိသဂ္ဂဟကမူပလက္ခကံ။ (၅-၂၀၅)

တစ်နည်း- တေသုဂ္ဂုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့် အန်ပြု။

တစ်နည်း- နံ နှင့် အ ရှေ့နောက်ပြန်ပါ။

တစ်နည်း- သရေ အန် ဟူသော ဝိနာဓိကာရယောဂဝိဘာဂဖြင့်
ပြုပါ။ (ရွာဘဒ္ဒိ-ပ၊ ၅၉၃)

သမာသ်ကျဉ်း

R

အ မပြုသော ပုံစံများ-

- နတ္ထိ ခံ အဿာတိ-နခေါ။ (လက်သည်း)
- နတ္ထိ ကုလံ အဿာတိ-နကုလော။ (မြွေပါ)
- န ကုတ္တိပုမံ-နပုသကံ။ (သုတ်ကြီးဖြင့် ကုတ္တိပုမ ကို ပုံသကပြု)
- န နိယတိ န ခရတိတိ-နက္ခတ္တံ။
- န မုဗ္ဗတိတိ-နမုစိ။

အန် မပြုရသော ပုံစံများ-

- နတ္ထိ အာကံ ဒုက္ခံ ဣတ္ထာတိ-နာကံ။ (နတ်ပြည်)
- န ဂစ္ဆတိတိ-အဂေါ။ န အဂေါ-နာဂေါ။ (ဆင် နဂါး စသည်)
- နတ္ထိ အန္တံ ယဿာတိ-နန္တကံ။

ဤပုံစံတို့၌ အပြု၊ အန်ပြုသင့်သော်လည်း “နခါဒယော” သုတ်က တားမြစ်သောကြောင့် မပြုရ။

ကမ် ကုဿ

နိတိ၊ နိဒ္ဒေသတို့၌ ကမ္မဓာရယမိဿကတပ္ပုရိသ်၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိတို့၌ စီရင်သည်ဟု ဆို၏။ ရူပသိဒ္ဓနှင့် မောင်စသည်တို့ကား တပ္ပုရိသ်အရာသာ၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြစ်မှု သရနှောင်းသော်လည်း ကမ် မပြုရဟု ဆို၏။

- ကုန္တိတံ အန္တံ ယဿာတိ-ကဒန္တော။ ကဒသန္တော။ (ပြုပုံစံ)
- ကုန္တိတော ဩဋ္ဌော ယဿာတိ-ကုဩဋ္ဌော။ (နိရုတ္တိ)

ကာပုဏ္ဏေသု စ

ဤသုတ်သည် တပ္ပုရိသ်အရာသာ စီရင်သည်ဟု ရှု၊ မောင်တို့ ဆို၏။ နှာသ၌ကား တပ္ပုရိသ်၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ စီရင်သည်။

အပ္ပက္ခံ ပုပ္ဖံ ယဿာတိ-ကာပုပ္ဖံ ဟု ပုံစံထုတ်၏။
နိဒ္ဒေသ၌မူကား သမာသ်အားလုံး စီရင်သည် ဟု ဆို၏။

ဗဟုဝုဇ်သဒ္ဓါတို့-

ဗဟုဝုဇ်သဒ္ဓါပိုဖြင့် အပ္ပတ္တမဟုတ်သော “ကုဗ္ဗိတ” စသော အနက်တို့
၌လည်း ကု-ကို ကာပြုသေး၏။

သမာသ်လက္ခဏာ

- (ဆောင်) ၁။ ပဒနှစ်ဆူ၊ အရတူ၊ မှတ်ယူ ကမ္မဓာရုံ။
- ၂။ နှစ်ပုဒ်လုံးမှာ၊ ပထမာ၊ သက်ပါ ဝိဂြိုဟ်ထံ။
- ၃။ စ တ သဒ္ဓါ၊ ပါ မပါ၊ နှစ်ဖြာ သင့်ချည်းပဲ။
- ၄။ သမာသ်၌ တ၊ ရှေ့လိုက်ရ၊ ဝါကျ နောက်လိုက်မြို့။
- ၅။ မတူ လိင် ဝုဇ်၊ ရှေ့နောက်ပုဒ်တွင်၊ ရှေ့ပုဒ်တူစွာ၊ တ
သဒ္ဓါ၊ ထားပါ ဝိဂြိုဟ်ထံ။

၁။ ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ် အရတူသောသမာသ်သည် ကမ္မဓာရည်း
သမာသ်မည်၏။ “မဟာပုရိသော-မြတ်သောယောက်ျား”ဟူရာ၌ မဟန္တအရ
မြတ်သူလည်း ပုရိသဖြစ်၍ ပုရိသအရ ယောက်ျားဟူသူလည်း မဟန္တ-မြတ်သူ
ပင်ဖြစ်ရကား ရှေ့နောက် ပုဒ်နှစ်ပါး အရတူသည် ဟူလို။

၂။ ဝိဂြိုဟ်ပြုရာ၌ ဝိဂြိုဟ်တွင်းရှိ ရှေ့နောက်ပုဒ်များကို ပထမာ
ဝိဘတ်ဖြင့် ထားရမည်။ ဝုဇ်ကိုကား ပါဠိတော်ကြည့်၍ သင့်တော်သလို
ထားရမည်။ လိင်ကိုကား မိမိ၏ ပကတိလိင်အတိုင်း ထားရမည်။

ဝိသေသန၊ ဝိသေသျှအဖြစ် ဝိဂြိုဟ်တွင်းမှာ စပ်ရသောပုဒ်များ
ဖြစ်က ဝိသေသနထုံးစံအတိုင်း ဝိသေသျှ၏ လိင်ဝုဇ်ကိုကြည့်၍ ထားရမည်။

သို့သော် နိယတလိင်ဝုဇ်ဖြစ်သော “ဝိသတိ စိတ္တာနိ” ကဲ့သို့
သော အချို့ပုဒ်တို့ကား နောက်ပုဒ်၏ လိင်ဝုဇ်သို့ မလိုက်ပေ။

သမာသ်ကျဉ်း

ပုံစံ- မဟန္တာ စ သော ပုရိသော စာတိ-မဟာပုရိသော။ (ဧကဝုဗ်ပုံစံ)
 မဟန္တာ စ တေ ပုရိသာ စာတိ-မဟာပုရိသာ။ (ဗဟုဝုဗ်ပုံစံ)
 မဟန္တာ တံ ဗလဉ္ဇာတိ-မဟာဗလံ။ (နပုံး ဧကဝုဗ်)
 မဟန္တာနိ စ တာနိ ဗလာနိ စာတိ-မဟာဗလာနိ။ (နပုံး ဗဟုဝုဗ်)

၃။ ဝိဂျိဟ်ပြုရာ၌ စ တ သဒ္ဓါကား ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်
 စေ သင့်သည်သာ။

ပုံစံ- မဟန္တာ ပုရိသော-မဟာပုရိသော။
 မဟန္တာ ပုရိသာ-မဟာပုရိသာ။

၄-၅။ ယင်းဆောင်ပုဒ်တို့ဖြင့် တသဒ္ဓါလိင်ထားပုံ၊ လိင်လိုက်ပုံ စည်း
 ကမ်းကိုပြု၏။ တသဒ္ဓါကို သမာသ်တွင်း၌ ရှေ့ပုဒ်နှင့်တူစွာ လိင်ထား၍
 ဝါကျ၌ကား နောက်ပုဒ်နှင့်တူစွာ လိင်ထားရမည်။ လိင်မတူသော ရှေ့
 နောက်နှစ်ပုဒ်၌ကား ရှေ့ပုဒ်နှင့်တူစွာ လိင်ထားရမည် ဟူလို။

ပုံစံ- အဝိဇ္ဇာ စ သာ နိဝရဏဉ္ဇာတိ-အဝိဇ္ဇာနိဝရဏံ။

ဤပုံစံကား ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ် လိင်မတူသော သမာသ်၌ အဝိဇ္ဇာ-
 ဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကုက္ကိလိင်နှင့် တူစွာ “သာ” ဟု တသဒ္ဓါကို ထားရပုံတည်း။

ဝါကျ၌ကား “ဝိသတိ တာနိ စိတ္တာနိ ဟောန္တိ” ဟု စိတ္တာနိဟူသော
 နောက်ပုဒ်လိင်သို့ လိုက်သွားသည်။

သမာသ်ရောက်က- ဝိသတိ စ သာ စိတ္တာနိ စာတိ-ဝိသတိစိတ္တာနိ။

ဝိသတိ စ သာ ပုရိသာ စာတိ-ဝိသတိပုရိသာ။-ဟု
 သမာသ်၌ ရှေ့ဝိသတိပုဒ်၏ နိယတကုက္ကိလိင် ဧကဝုဗ်သို့ လိုက်ရသည်။

ဝါကျ နောက်လိုက်မြဲ- တစ်ဝါကျတည်းကို ရည်ရွယ်သည်ဟု မှတ်ပါ။
 ဝါကျကွဲ သွားလျှင်ကား ရှေ့ဝါကျရှိ တသဒ္ဓါခွဲရာပုဒ်၏ လိင်ဝုဗ်
 သို့သာ လိုက်ရသည်ဟု မှတ်။

ဝိဂြိုဟ်တွင်း စ,တ သဒ္ဓါတို့၏ အနက်-

ဝိဂြိုဟ်ဇာတိတွင်း၌ စ-တသဒ္ဓါတို့ကို “တုလ္လာဓိကရဏဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေဖို့ရာ ထည့်သည်” ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဆို၏။

(ဆောင်)ကမ္မဓာရယ၊ စ နှစ်လုံးမှာ၊ သညာ နာမ၊ နိမိတ် .ဗာဟျတ်၊ ပြား လတ်သည်ကို၊ ပြသည် ဆို၏။

ထို အလယ်က၊ တ တစ်လုံးမှာ၊ သညီ နာမိ၊ ခြပ် အန္တတ်၊ မပြား လတ်ဘဲ၊ တူလေမြီဟု၊ မှတ်စွဲ ဧကန် ပြသထည်း။(ဘုရားကြီး)

ရှေးဆရာများ ဝါဒ-

ဘုရားကြီးနိယံ၌ စ-တ သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ပြအပ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ခွဲခြား၍ ဆို၏။ စသဒ္ဓါတို့ဖြင့် အမည်သညာ ကွဲပြားကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သကတ် နိမိတ်ချင်း ကွဲပြားကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အန္တတ်ချင်း ကွဲပြား ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပြသည်။

တ သဒ္ဓါဖြင့်ကား ထိုသို့ အမည်သညာစသည် ကွဲပြားပါသော် လည်း သညီ နာမိ ဗာဟျတ္ထခြပ်ကား မကွဲပြားကြောင်း၊ တုလ္လာဓိကရဏ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်ဟု ရှေးဆရာတို့ဝါဒကို ဘာဠိ၌ ပြထား၏။

နိရုတ္တိဒီပနီ-ဧတ္ထ စ ဒွိဟိ စသဒ္ဓေဟိ ဒွိန္နံ ပဒါနံ သကတ္ထနာနာတ္ထံ ဒီပေတိ၊ တံသဒ္ဓေန သကတ္ထနာနာတ္ထေပိ သကတ္ထာနံ အဓိကရဏဘူတဿ ဒဗ္ဗတ္ထဿ ဧကတ္ထံ ဒီပေတိ။ (နိရုတ္တိ-၂၃၃)

စသဒ္ဓါ နှစ်လုံးတို့ဖြင့် ရှေ့နောက်နှစ်ပုဒ်တို့၏ သကတ်ကွဲပြား ကြောင်းကို ပြ၏။ တသဒ္ဓါဖြင့် သကတ်ကွဲသော်လည်း သကတ်၏မှီရာ ခြပ်အနက်၏ တစ်ခုတည်းဖြစ်ကြောင်းကို ပြ၏ဟု ဆို၏။

စဉ်းစားဖွယ်-ဝိဂြိုဟ်ဝါကျတွင်း၌ ပါသော စ တ သဒ္ဓါတို့၏ အနက်ကို သမာသ်က အမွေခံ၍ဟောရာ၌ တုလ္လာဓိကရဏဖြစ်ကြောင်း ကိုသာ

သမာသ်ကျဉ်း

အမွေခံနိုင်၍ သကတံစသည် ကွဲပြားကြောင်းကို အမွေခံ၍ မဟော
နိုင်သောကြောင့် " စ သဒ္ဓါက သကတံပြားကြောင်း စသည်ကို ပြ၏" ဟူ
သော စကားကို စဉ်းစားကြပါကုန်-ဟု ဘာသာဋီကာ၌ မိန့်သည်။

ပုဒ်ပြီး လိင်ဝုဗ်-"ကမ် တပ်ထုံး၊ အဆုံးလိင်နှင့် တိုက်"ဟူသည်နှင့် အညီ
နောက်ပုဒ်၏ လိင်ဝုဗ်အတိုင်း ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ချရမည်။

သမာသ်အပြား

- ၁။ ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း
- ၂။ ဝိသေသနပရပဒကမ္မဓာရည်း
- ၃။ ဝိသေသနောဘယပဒကမ္မဓာရည်း
- ၄။ ဥပမာနုတ္တရပဒကမ္မဓာရည်း
- ၅။ သမ္ဘာဝနာပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း
- ၆။ အဝဓာရဏပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း
- ၇။ နနိပါတပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း
- ၈။ ကုနိပါတပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း
- ၉။ ပါဒိပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း ဟု ၉ မျိုးရှိ၏။

(ဆောင်)ဝိသေသန, ပုဗ္ဗ ပရာ, ဥဘယာနှင့်, ဥပမာနု, သမ္ဘာဝနာ, အဝဓာ
ထည့်, နနိပါတ, ကုပုဗ္ဗရယ်, ပါဒိဆွယ်, ကိုးသွယ် ကမ္မဓာရယာ။

၁။ ဝိသေသနပုဒ် ရှေ့ရှိက ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်းမည်၏။

ပုံစံကား- မဟန္တော ပုရိသော မဟာပုရိသော။

၂။ ဝိသေသနပုဒ် နောက်ရှိက ဝိသေသနပရပဒကမ္မဓာရည်းမည်၏။

ပုံစံကား- သာရိပုတ္တက္ကဏ္ဍေရော။ (ဝိသေသနုတ္တရပုဒ်လည်း ဟူ၏)

၃။ ရှေ့ နောက် ဝိသေသနနှစ်ပုဒ်လုံးဖြစ်က ဝိသေသနောဘယ

ပဒ ကမ္မဓာရည်းမည်၏။

ပုံစံကား- သီတုဏှံ၊ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓံ။

၄။ (က) ဥပမာနပုဒ်ရှေ့ရှိက ဥပမာနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း မည်၏။

ပုံစံကား- သတ္ထိဝ-ဓားနှင့်တူ၏။ ဣတိ-သတ္ထိ။

သတ္ထိ စ သာ သာမာ စာတိ-သတ္ထိသာမာ။ (ရူဘာဠိ)

(ခ) ဥပမာနပုဒ်နောက်ရှိက ဥပမာနုတ္တရပဒကမ္မဓာရည်း မည်၏။

ပုံစံကား- မုနိသိဟော၊ ဗုဒ္ဓါဒိစ္စော။

ဤသမာသ်ကို တင်စား၍ ဆိုသောကြောင့် ရူပကသမာသ်ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။

(ဆောင်) တည်းဟူသော ရူပကံ ဧေယျံ
တူသောတိ သဒိသံ မတံ
ကဲ့သို့တိ ဥပမာ ဧေယျာ
သမ္မပေက္ခာတိ ပြိုင်မတာ။

ပုံစံကား- ဗုဒ္ဓါဒိစ္စော- ဘုရားတည်းဟူသော နေမင်း။ (ရူပက)
နေမင်းနှင့်တူတော်မူသော ဘုရား။ (သဒိသ)
နေမင်းကဲ့သို့သော ဘုရား။ (ဥပမာ)
နေမင်းဘုရား။ (သမ္မပေက္ခ)

၅။ “သန္တာဝနာ”ဟူသည် ဒွိပုဒ် မြှင့်မြှောက်ခြင်းတည်း။ ထိုအနက်ကို ဟောသော ဣတိ ဟုတွာ စသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ဝိပြုဟ်ပြုသော သမာသ်သည် သန္တာဝနာကမ္မဓာရည်းသမာသ် မည်၏။

ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် အရမတူရာ၌ အရတူအောင် ဣတိသဒ္ဓါဖြင့် မြှောက်ပေးလိုက်ခြင်းတည်း။

ဓမ္မော ဣတိ ဗုဒ္ဓိ-ဓမ္မဗုဒ္ဓိ ၌ ဓမ္မဒါရ တရားကို ရ၏။ ဗုဒ္ဓိအရ

သမာသ်ကျဉ်း

အသိဉာဏ်ကို ရ၏။ အရမတူပေ။ “ဓမ္မော ဣတိ-တရားဟုဖြစ်သော” ဟု ဆိုလျှင် တရားကို မရ၊ တရားကို အာရုံပြုသော အသိဉာဏ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် အရတူ သွား၏။ ဤသို့ အရတူသွားအောင် ဣတိသဒ္ဓါက ဝိသေသန မ၊ပေး၊ မြှောက်ပေးလိုက်၏။ ထိုသမာသ်များကို သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရည်း သမာသ်ဟု ခေါ်၏။

(ဆောင်) ဟုတွာ သင်္ခါတ၊ ဘူတတစ်ထွေ၊ ဧဝ ဣတိ၊ သဒ္ဓါဂ္ဂိက၊ မှတ်ဘိ ကမ္မဓာရယာ၊ ကိုးပါးမှာ၊ သမ္ဘာဝနာပေ။
ဘူတပုဒ်သာ၊ ရှိလေရာ၊ ဟုတွာပုဒ် ကျေမြို့။
ဟုတွာကျေ၊ ထိုပုဒ်ပေ၊ သမ္ဘာဝနာနေမြို့။

အရမတူရာဝယ် အရတူအောင် မြှောက်မြှင့်ပေးမှသာ သမ္ဘာဝနာ သဘော သက်ရောက်သည့် အတွက်-
ဟေတု ဟုတွာ ပစ္စယော-ဟေတုပစ္စယော။
အလောဘသင်္ခါတံ ကုသလမူလံ-အလောဘကုသလမူလံ။
ဉာဏဘူတံ ဒဿနံ-ဉာဏဒဿနံ-စသည်တို့၌ကား ရှေ့ နောက် အရတူသည့်အတွက် ရိုးရိုး ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်းသာ ဖြစ်သင့်၏ ဟု ရူဘာဋီ၌ မိန့်သည်။

အဝဓာရဏ ဧဝ-

အဝဓာရဏ ဧဝနှင့် စပ်၍ အဝဓာရဏသည်-
၁။ အခြားအနက်ကို မတားမြစ်လို့ မိမိအနက်ကိုသာ ခိုင်မြဲအောင် ဆုံးဖြတ်သော သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏ။
၂။ အခြားအနက်ကို တားမြစ်သော နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏ-ဟု အဝဓာရဏအနက် နှစ်မျိုးရှိ၏။
ထို နှစ်မျိုးတွင် (၁)သည် သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရည်း၌ ဝင်၍ (၂)သည်

F3A

အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်း၌ ဝင်သည်ဟု ပြောရိုးရှိကြ၏။

(၁) ပုံစံ- ရူပမေဝ-အဆင်းသည်ပင်လျှင်၊ အာယတနံ-ရူပါယတနံ။

(၂) ပုံစံ- ဂုဏောဇေ-ဂုဏ်သည်သာလျှင်၊ ဓနံ-ဂုဏဓနံ။-ဟု ပုံစံထုတ်ကြ၏။

ရူပါယတနံနည်းတူ စက္ခုန္တိယံ စသည်ကို ရှဉ့် အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်းဟု ဆိုသောကြောင့် ထိုပြောရိုးစကားသည် မကောင်းလှ၊ ထို့ကြောင့် ဇေသဒ္ဓါ ဖြင့် ဝိဂြိုဟ်ပြုရသမျှကို အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်းဟုချည်း ဆိုရပေတော့မည်။

၆။ အဝဇာရဏအနက်ဟော ဇေသဒ္ဓါနှင့် တကွဖြစ်သော ဂုဏောဇေ စသောပုဒ်ကို အဝဇာရဏပုဒ်ဟု ခေါ်၏။ ထိုအဝဇာရဏပုဒ်ရှိသော ကမ္မဓာရည်းသည် အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်း မည်၏။

ပုံစံကား- ဂုဏော ဇေ ဓနံ-ဂုဏဓနံ။

ဇေ,မေဝ တို့နှင့် စပ်၍-

ဇေနှင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရာ၌ သမာသ်လည်း ရှိ၏၊ တဒ္ဓိတ်လည်း ရှိ၏၊ ဝိဂ္ဂဟ ပြုပုံကို ကြည့်၍ နားလည်အောင် ခွဲမှတ်ထားရမည်။ “ပုဒ်နက်မဒ္ဓိက တဗ္ဗာဝ၊ ပစ္စည်းနက်မဒ္ဓိက သုတ္တ”ဟူသော စကားကိုလည်း သတိပြုခဲ့ပါ။

ပုံစံကား- ဒါနာနိယေဝ ပထာနိ-ဒါနပထာနိ။ အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်း။

ဒါနာနိယေဝ ဒါနပထာနိ။
ဒိဋ္ဌိယေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ။
သုတ္တမေဝ သုတ္တန္တော။

} တဗ္ဗာဝဂုတ္တိကမ္မဓာရည်း။

ဒေဝေါယေဝ ဒေဝတာ။
ကရုဏာယေဝ ကာရုဉံ။
တိဘူမံယေဝ တောဘူမကံ။

} သုတ္တတဒ္ဓိတ်။

အဝဇာရဏကမ္မဓာရည်း၌ နောက် သမာသ်ပုဒ်နှစ်ခုလုံးကို ဝါကျတွင်းမှာ ထည့်၍ ဝိဂ္ဂဟပြုသည်။ တဏှာဝဇာရဏကမ္မဓာရည်း၌ကား အနက်မဲ့ဖြစ်သည့် နောက်ပုဒ်ကို ဝါကျတွင်းထဲမှာ လုံးဝထည့်မဆို၊ ပုဒ်ပြီးမှသာ ပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဝါကျတွင်းထဲမှာ ထည့်၍မဆိုသော ပထမဝါကျ အန္တပုဒ်တို့သည် အနက်မဲ့တည်း။ “မဲ့”ဟူသည်လည်း အနက်ထူးမရှိ ရှေ့ကဟောသည့်ပုဒ်၏ အနက်ကိုပင် ဟောသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထိုသမာသ်များကို တဏှာဝဇာရဏကမ္မဓာရည်းဟု အမည်ထူး နာမည်ပေးကြ၏။ အနက်ပေးရာ၌ကား “အတ္ထောယေဝ အတ္ထဝသော-အနက်”ဟု ပေးရုံသာ။

သွတ္တတဒ္ဓိတ်၌ကား ပုဒ်နှင့် ပစ္စည်းကို သတိပြု၍ နာမည်ပေးရုံသာ တည်း။

၇။ သဒိသ၊ အည၊ ဝိရုဒ္ဓ၊ အဘာဝ အနက်တို့ကို ဟောသော နနိပါတ်ပုဒ် ရှေ့ရှိသောသမာသ်သည် နနိပါတ်ပုဗ္ဗဒကမ္မဓာရည်း မည်၏။

သဒိသ-	န ငြာဟ္မဏော-အငြာဟ္မဏော။	} ပရိယုဒါသ။
အည-	န ဗျာကတော-အဗျာကတော။	
ဝိရုဒ္ဓ-	န ကုသလာ-အကုသလာ။	
အဘာဝ-	န ကတ္တာ-အကတ္တာ။	

နသဒ္ဓါသည် သဒိသစသော အနက်တို့ကို လောတကတပ်၍ ဟောရာ၌သာ တုလျာဓိကရဏဖြစ်၍ ကမ္မဓာရည်းဖြစ်၏။ အဘာဝစသော အနက်ကို ဝါစကတပ်၍ တိုက်ရိုက်ဟောရာ၌ကား-

- နတ္ထိ ပုတ္တော ယဿာတိ-အပုတ္တကော။
- နတ္ထိ ရာဇာ ဧတ္တာတိ-အရည်း- ဟု နနိပါတ်ပုဗ္ဗဒဝဟုဠိဒိဖြစ်၏။ အနက်ကိုသတိပြု၍ သမာသ်ခွဲရမည်။

န၏ ပဋိသေခေမည်-

၁။ နသဒ္ဓါသည် နောက်ပုဒ်၏ အနက်ကို တားမြစ်ရာ၌ ထိုတားမြစ်အပ်သော ဝတ္ထု(ကြိယာ)၏ လုံးဝမရှိတော့ခြင်း (အဘာဝ) သည် ပဿလူပဋိသေခေမည်၏။

၂။ တားမြစ်အပ်သော ဝတ္ထုမှ တစ်မျိုးတစ်ခြား အလားတူဝတ္ထု၊ အခြားဝတ္ထု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဝတ္ထုများကို နသဒ္ဓါက ဟောနေသေးလျှင် ပရိယုဒါသပဋိသေခေမည်၏။ ပုံစံများကား ရှေ့၌ပြခဲ့ပြီ။

ပဿလူပဋိသေခေမည် “န ကတွာ အကတွာ”ဟု တားမြစ်ရာ၌ တားသောဝတ္ထုမှ တစ်ပါးသောဝတ္ထုကို ခွင့်ပြုချက်မရှိ၊ လုံးဝတားမြစ်သည် ဟူလို။

ပရိယုဒါသကား ဝတ္ထုတစ်ခုကို တားရာ၌ တားသောဝတ္ထုနှင့် အလားတူစသော ဝတ္ထုတစ်မျိုးမျိုးကို ခွင့်ပြုသေး၏။ ဟောနေသေး၏။

ပဿလူပဋိသေခေမည် အဘာဝအနက်ကို ဟော၏။ ပရိယုဒါသပဋိသေခေမည် သဒိသ၊ အည၊ ဝိရုဒ္ဓအနက်တို့ကို ဟော၏။

ပဿလူပဋိသေသေ၊ လက္ခဏံ ဝတ္ထုနတ္ထိတာ၊
ဝတ္ထုတော အညတြ ဝုတ္တိ၊ ပရိယုဒါသလက္ခဏံ။ (၅)

တဒဘာဝမတ္တဇောတကော နကာရော၊ ကြိယာမတ္တနိသေခေတိ ဝုတ္တိ ဟောတိ။ (နိရုတ္တိ-၂၃၇)

တံသဒိသာဒိဇောတကော၊ ဒဗ္ဗနိသေခေတိ ဝုတ္တိ ဟောတိ။

(ဆောင်) ပဿလူမှာ၊ ကြိယာကို၊ သေချာမြစ်ချ၊ အဘာဝဟု၊ အမှတ်ပြုလော၊ ပရိယုဒါကား၊ ခြပ်များကို၊ မြစ်တားပြီးဘိ၊ တံသဒိသ၊ စသည် ဆက်ပြ၊ အနက်ရသည်၊ မြွက်ဟ ငိုကာအလိုတည်း။ (ဘာဋီ)

ပဿလူမှာ၊ ကြိယာ၊ ကြွင်းမှာ ခြပ်မြစ်။

သမာသ်ကျဉ်း

နောက်ပုဒ် ပဓာနဖြစ်ပုံ-

အပြာဟွဏော၌ နနိပါတ်ပုဒ်သည် "ပုဏ္ဏားတု"ဟူသော အနက်ကို ထွန်းပြရုံသာ ဖြစ်၏။ ပြာဟွဏောဟူသော ပုဒ်ရင်းကပင် "ပုဏ္ဏားတု"ဟူသော အနက်ကို တိုက်ရိုက်ဟော၏။ ထိုသို့ ပြာဟွဏပုဒ်၏ "ပုဏ္ဏားတု"ဟူသော အနက်သာ ပဓာနအားဖြင့် ဖြစ်နေသောကြောင့် "ဥတ္တရပဒတ္ထပဓာန သမာသ်" ဖြစ်တော့သည် ဟူလို။

နနိပါတ်နှင့် သမာသ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း-

အတုအယောင်ကို အစစ်အမှန် ထင်မှတ်၍ ပြောဆိုနေသူ၏ အသိလွဲနေကြောင်း ထင်ရှားစေဖို့ရာ "န" ဟူသော ပဋိသေဓကို စီရင်ခြင်း သည် သင့် မြတ်၏။ ထို့ကြောင့် အပြာဟွဏော-ဟူသော သမာသ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်သာ ဟူလို။

ပရဿ မိစ္ဆာဉာဏတ္တာ-ချာပနာယောပပလူတေ။ (၅)

၈။ အပ္ပတ္တ ကုဋိတအနက်ကို ဟောသော ကုနိပါတ်ပုဒ် ရှေ့ရှိသော ကမ္မဓာရည်းသည် ကုနိပါတ်ပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း မည်၏။

ပုံစံ- ကဒနံ စသည်။

၉။ ပ စသော ဥပသာရပုဒ် ရှေ့ရှိသော သမာသ်သည် ပါဒိပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရည်း မည်၏။

ပုံစံ- ပဓာနံ ဝစနံ-ပါဝစနံ။
ပကဋ္ဌာနံ အာဠိ-ပါဠိ။

ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော, ပဟာဇော စသော သမာသ်-

ဒိဋ္ဌော ပုဗ္ဗန္တိ-ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ သုတပုဗ္ဗော၊ ဂတပုဗ္ဗော။

ရုပ်တွက်- ဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗ တည်း။ သိ အံ သက်။ ဒိဋ္ဌော ပုဗ္ဗ-ဟု ဝါကျဖြစ်၏။

နာမာနံ သမာသော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သမာသ်မှည့်၊
ဝိဘတ်ဈေ၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ-ဟု ပုကတိပြု၊ နာမ်ဌ၊ သိသက်၊ ဩပြု။ (ဘာဋိ)

ရွှ-ဂဏ္ဍိ၌ ဒွိပဒေ ကမ္မဓာရယော-ဖြင့် ကမ္မဓာရည်းမှည့်၍ တွက်၏။
ရွှဘာဋိ၌ကား ယုတ္တတ္ထဖြစ်သည့်အတွက် နာမာနံ သမာသော ယုတ္တတ္ထော
သုတ်ရင်းဖြင့်ပင် မှည့်နိုင်၏ဟု ဆို၏။

ဤပုဒ်ကို ရွှ-ဓာကိုယ်နှင့် ဂဏ္ဍိတို့အလို ကမ္မဓာရည်းဟု ဆိုရသော်
လည်း နိတိ၊ နိရုတ္တိတို့အလို တပျှရိသ်သမာသ်သာတည်း။

သဒ္ဒနိတိ၌ “ဣမေသံ ပန တုလျာဓိကရဏတ္ထံ န ဒိဿတိ၊ ဧကနိဓေ
ကာရဏေန ကမ္မဓာရယသမာသာ ဟောန္တိတိ ကာရဏံ ပရိယေသိတဗ္ဗိ”ဟု
ကမ္မဓာရည်းသမာသ် နာမည်ပေးသည်ကို မကြိုက်ပေ။ (နိတိသုတ္တ-၁၉၄)

ပုဗ္ဗေ ဒိဋ္ဌော-ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ (သတ္တမိတပျှရိသ်)

ရုပ်တွက်- ပုဗ္ဗ ဒိဋ္ဌ တည်း၊ ပုဗ္ဗေ ဒိဋ္ဌော-ဟု ဝါကျဖြစ်အောင်ပြု၊ ပုဗ္ဗဒိဋ္ဌ-
ဟု ဖြစ်ပြီးနောက် သုတ်ကြီးဖြင့် ရှေ့နောက်ပြန်၍ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ-ဟု
ဖြစ်၏။ (နိတိ၊ နိရုတ္တိ)

ကာယဿ ပုဗ္ဗံ-ပုဗ္ဗကာယော။ ပစ္ဆာကာယော။

ဟံသာနံ ရာဇာ-ရာဇဟံသော။

ရတ္တိယာ အမံ-အမရတ္တံ။ ပုဗ္ဗရတ္တံ။ (ဆဋ္ဌိတပျှရိသ်)

ဤသို့ နောက်ပုဒ်ကို ရှေ့ထား၍ ဆိုသော တပျှရိသ်မျိုးကို “ဒုရာ-
ဇာနမဂ္ဂတပျှရိသ်-အသိခက်သော တပျှရိသ်သမာသ်”ဟု သဒ္ဒနိတိ ဆိုလို
သည်။

ပ ဟရဏံ ပဟာရော-

ပ+ဟရံ တည်း၊ ပ-နောင် သိ၊ ဟရနောင် ဘာဝေ စ-ဖြင့် ကာသက်၊
ကာရိတ်မှည့်၊ အနုဗန်ဈေ၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊ နာမ်ဌ၊ သိသက်၊ ဩပြု၊ သဗ္ဗာသဖြင့်

သမာသ်တျဦး

ပနောင် သိကို ချေ၊ (ပ ဟာရော) ပဟရဏ်-ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ဣတိ အတ္ထေ-
ဌ်၊ “နာမာနံ သမာသော” ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သမာသ်မှည့်၊ ဝိဘတ်
ချေ၊ နာမ်ထပ်ငဲ့၊ သိသက်၊ ဩပြု။ (ဘာဋိ)

ဤသမာသ်တို့ကို ဘာဋိ၌ ပါဒိပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း ဟု ယူတော်မူ
သည်။ ရှုဂဏ္ဍိ၌ ပ၊ ပရာ စသော ဥပသာရပုဒ်တို့သည် ဓာတွတ္တာနုကူလဖြစ်၍
အနက် သီးခြား မရှိရကား ဟာရုဘဝ စသော နောက်ပုဒ်တို့နှင့် စပ်၍ မဖြစ်
သောကြောင့် အယုတ္တသမာသ်သာ ဖြစ်၏။ တတ္ထဝပုတ္တိကမ္မဓာရည်း မည်၏
ဟု ဆိုသည်။

ယုတ္တ အယုတ္တသမာသ်-

တစ်ပုဒ်တည်းကိုပင် ယုတ္တ၊ အယုတ္တ၊ နှစ်မျိုးရအောင် ဝိဂြိုဟ်ပြုကြ
သည်လည်း ရှိသေး၏။ ထိုသို့ ပြုရာ၌ ယုတ္တသမာသ်ဝယ် ကွဲလွဲချက် မရှိပေ၊
အယုတ္တသမာသ်၌ကား ပုဒ်စစ်နှင့် အခြားကျမ်းများ ပြုပုံမတူပေ၊ ယုတ္တ
အယုတ္တ နှစ်မျိုးရသော သမာသ်၌ အခြေခံအင်္ဂါ ၃-ချက်ရှိ၏။

- ၁။ နဟူသော ပဋိသေခပုဒ်နှင့် ယှဉ်ခြင်း။
- ၂။ ခြားဆည်းသော အပဓာနပုဒ်ရှိခြင်း။
- ၃။ ပဓာနဖြစ်သော ကြိယာပုဒ်ရှိခြင်း။ (ဝိဂ္ဂဟနယ-၈၅)

နဟူသော ပဋိသေခနိပါတ်သည်' ပဓာနပုဒ်ကိုသာ မြစ်၍
အပဓာနပုဒ်ကို မမြစ်သည်ကိုလည်း မှတ်သားခဲ့ပါ။

ပုံစံ- အပုနဂေယျာ- န ပုန အပုန၊
အပုန ဂေယျာ-အပုနဂေယျာ။ (အယုတ္တ)

ဤပြုယုဂ်၌ နဟူသောပုဒ်ကို မစပ်သင့်သော ပုနပုဒ်နှင့် စပ်သော
ကြောင့် အယုတ္တသမာသ်ဟု ဆိုကြသည်။ အယုတ္တကို ဤသို့တွဲသည်ကား
ပုဒ်စစ်တည်း။

တစ်နည်း- ပုန န ဂိယတိတိ-အပုနဂေယျာ။ (အယုတ္တ)

(ဆောင်) ရှေ့ပုဒ် နောက်ဆိုင်၊ တစ်ပြိုင်တည်းကျင်း၊ ကိတ်လည်းသွင်း၊ မည်ခြင်း အယုတ္တ။ (ရွှေရေးဆောင်-၄၂၇ ပုဒ်)

သုံးပုဒ်ရှိရာတွင် ရှေ့ဆုံးပုဒ်ကို နောက်ကြိယာပုဒ်၌ စပ်ဆိုင်၍ တစ်ပြိုင်တည်း ကိတန္တသမာသ်သွင်းကား ဝိဂြိုဟ်ကျင်းအပ်သည်ရှိသော် အယုတ္တသမာသ်မည်၏။

သူရိယံ န ပဿန္တိတိ-အသူရိယပဿာနိ။

အယုတ္တကို ဤသို့တွဲသည်ကား သာရတ္ထဋီကာစသော ဋီကာတို့နှင့် ရွှေရေးဆောင်နိယံတို့တည်း။

(ဆောင်) အဗျယိဘာဝ၊ အယုတ္တပါ၊ ဤနှစ်ဖြာ၊ နိစ္စသာဟု မှတ်အပ်စွ။ (ရွှေရေးဆောင်နိယံ)

ဤနိယံအရ အယုတ္တသမာသ်သည် နိစ္စသမာသ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နိစ္စသမာသ်ထုံးစံအတိုင်း အသပဒဝိဂ္ဂဟပြုရမည် ဖြစ်၏။

အပုန ဂေယျာ-အပုနဂေယျာ ဟု ပြုကြသောနည်း၌ သပဒဖြစ်၍ နိစ္စသမာသ်ထဲသို့ မဝင်၊ သာရတ္ထဋီကာနှင့် ရွှေရေးဆောင်နိယံတို့အရသာ နိစ္စသမာသ်ထဲသို့ ဝင်နိုင်သည်ဟု ထင်မိသည်။

(ဆောင်) အလယ်နောက်မှာ၊ တွဲပြီးခါပေ၊ ရှေ့ပုဒ်နေ၊ ချဉ်းလေယုတ္တ၊ ဖြစ်ပြန်ရ။

အလယ်ပုဒ်ကို နောက်ပုဒ်နှင့် ရှေးဦးစွာတွဲပြီးလျှင် ရှေ့ဆုံးပုဒ်နှင့် ဆက်တွဲသော် ယုတ္တသမာသ် ဖြစ်ရပြန်၏။

ပုံစံ- ပုန ဂေယျာ-ပုနဂေယျာ၊ န ပုနဂေယျာ-အပုနဂေယျာ။
သူရိယံ ပဿန္တိတိ-သူရိယပဿာနိ။

သမာဿ်ကျဉ်း

န သူရိယပဿာနိ-အသူရိယပဿာနိ။(ယုတ္တသမာဿ်)

(ဆောင်) ယုတ္တမှန်လှ၊ န ဟူက၊ နောက်မှ တွဲကြရာ။
အယုတ္တမှ၊ ဦးစွာယူ၊ နောက်မှ ဆက်တွဲပါ။ (ပုဂံစစ်နည်း)

ပုဂံစစ်နည်းအတိုင်း န-ကိုအရင်တွဲသော်လည်း ယုတ္တဟုဆိုကြသည့်
ပုံစံများလည်း ရှိသေး၏။

အဂဟိတဂ္ဂဟဏံ- န ဂဟိတံ အဂဟိတံ။
အဂဟိတဿ ဂဟဏံ-အဂဟိတဂ္ဂဟဏံ။ (ယုတ္တ)
မယူအပ်သေးသည်ကို ယူခြင်း။
ဂဟိတံ န ဂဏှာတိတိ-အဂဟိတဂ္ဂဟဏံ။ (အယုတ္တ)
ယူအပ်ပြီးသည်ကို မယူခြင်း။ (ဝိဂ္ဂဟနယကျမ်း)
ဂဟိတဿ ဂဟဏံ-ဂဟိတဂ္ဂဟဏံ။

န ဂဟိတဂ္ဂဟဏံ-အဂဟိတဂ္ဂဟဏံ။-ဟု တွဲ၍
ယုတ္တဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်သာ။

ယူအပ်ပြီးသည်ကို ယူခြင်း မဟုတ်သည်။-ဟု ပေး။
ထို့ကြောင့်- အတ္ထံ ကာမေန္တိတိ-အတ္ထကာမာ။

န အတ္ထကာမာ-အနတ္ထကာမာ။
အထဝါ- န အတ္ထော-အနတ္ထော။

အနတ္ထံ ကာမေန္တိတိ-အနတ္ထကာမာဏ္ဍုဒိနာ ဝါကျေ
ယောဇိတေ ပန ယုတ္တသမာဿာ ဟောန္တိ၊ (နိရုတ္တိ- ၂၃၈)ဟု ယုတ္တသမာဿ်
လည်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ပြ၏။

န ပဋိသေဓ-အယုတ္တ၌ နသည် ကြိယာကိုဖြစ်သော ပဿဇပဋိသေဓ
တည်း။ ထို့ကြောင့် “အတ္ထံ န ကာမေန္တိတိ-အနတ္ထကာမာ”ဟု ပြကြ
သောနည်းသာ ပို၍သင့်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ယူဆမိပေသည်။

ပုံစံ- အသက္ကာရပကတော၊ အပထုဇ္ဇနသေဝီတံ၊ နည်းတူ။

လိင်နှင့် ဂိုဏ်းစဉ်-

“ကမ် တပ်ထုံး၊ အဆုံးလိင်နှင့် တိုက်”-ဟူသည်နှင့်အညီ နောက် ပုဒ်၏ လိင်အတိုင်း ဆိုင်ရာဂိုဏ်းသွင်း၍ စဉ်လေ။

“ သမာသ်ပုံစံများ ”

မဟာဝိရော	မဟာမုနိ	မဟာဗလံ
သပ္ပုရိသော	ဥတ္တမပုရိသော	ပုဗ္ဗပုရိသော
သေတဟတ္ထိ	လောဟိတစန္ဒနံ	ခတ္တိယကညာ
ရတ္တလတာ	ဗြာဟ္မဏဒါရိကာ	ခတ္တိယကုမာရိ
တရုဏဗြာဟ္မဏီ	ပုရတ္တိမကာယော	ပုရာဏဝိဟာရော
ကတရနိကာယော	ဟေတုပစ္စယော	ဗဟုလိကတံ
မဟာကဿပတ္ထေရော	မဟောသပေဏ္ဍိတော	သိနိဒ္ဓါနော
ခဇ္ဇုခဇ္ဇော	အန္ဓဗဓိရော	ကတာကတံ
ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓိ	ဥစ္စာဝစံ	ဂတပစ္စာဂတံ
မုနိဝသဘော	ဗုဒ္ဓနာဂေါ	ဗုဒ္ဓါဒိစ္စော
သဒ္ဓမ္မရံသိ	သမဏပုဏ္ဏရိကော	ဓမ္မသညာ
ဓမ္မသင်္ခါတော	ဓမ္မသမ္ပတော	ပါဏသညာ
အသုဘသညာ	အတ္တဒိဋ္ဌိ	သဒ္ဓါဓနံ
စက္ခုန္ဒြိယံ	ရူပါရမ္မဏံ	အဿမဏော
အပရိယာပနာ	အလောဘော	အမိတ္တော
အနဿော	အနုပဝါဒေါ	ကုပုတ္တာ
ကာလဝဏံ	ကာပုရိသော	ပါဝစနံ

သမာသ်ကျဉ်း

၃၉

သမာဓာနံ

ဝိမတိ

အင်္ဂါဒေဝေါ

အဓိသီလံ

သုဂန္ဓော

အဿဒ္ဒဘောဇိ

အဖာသုကာမော

အဟိတကာမော

ဥဠိနယော

ဥဒ္ဒမ္မော

ကုသောဇ္ဈော

ပဏီတံ

၃၂ ဒိဂုသမာသ်

ဒိဂုသေကတ္ထံ

ဤသုတ်သည် သမာဟာရဒိဂုအရာ၌ နပုံလိုင် ကေဂုစ် ဖြစ်အောင် စီရင်သော ဝိမိသုတ်တည်း။ ထို့ကြောင့် "ကုယော သိဂါ-တိသိဂိ" စသည်၌ နပုံလိုင် ကေဂုစ် ဖြစ်သွားရ၏။

သင်္ချာပုဗ္ဗော ဒိဂု

သင်္ချာပုဗ္ဗော ဒိဂု-ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ဒိဂုသမာသ်၌ သင်္ချာရှေ့ရှိ ခြင်း လက္ခဏာသည် ပမာနဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်ဖြင့် သင်္ချာရှေ့ရှိ သော ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ကိုပင် ဒိဂုဟု အမည်တပ်ပေးပါ။

ကွစိ သမာသန္တဂတာနမကာရန္တော

အကာရန္တော-ကို အကာရော+အန္တော ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ အခြေပြု အတိုင်း အနက်ပေးပါ။

ဤနည်းအရ ဒေဝရာဇ သတ္တာဟ၊ ဖွီရတ္ထိ စသည်တို့၏ အဆုံးသရ ကို အပြုမည်၊ ကာရသဒ္ဓါပိုဖြင့် သမာသန္တနာမ်ပုဒ်တို့၏ အဆုံးသရကို အာ၊ ဣပြု၍ ပစ္စက္ခမ္မော၊ သုရဘိဂန္ဓိ စသည်ဖြစ်ခြင်း၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်

စသည်၌ သမာသ်အဆုံးဝယ် အချို့ ကပစ္စည်းသက်ရခြင်း အကျိုးရှိ၏။
(ကစ္စည်း၊ ရှု-ပ၊နည်း)

တစ်နည်း- အကာရန္တော-ကို အ+ကာ+အန္တော ဟု ဖြတ်၊ ရအာဂုဏ်တည်း။

သုတ်နက်- သမာသန္တကတာနံ-သမာသ်ပုဂံ၏အဆုံး၌ တည်သော (ရာဇရတ္တိ အစရှိသော)နာမ်တို့၏၊ အန္တော-အဆုံးဖြစ်၍၊ အ ကာ-အပစ္စည်း က ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏-ဟု သုတ်နက်ပေး။ (ရှု-ဒုနည်း)

ဤနည်းအလို သုတ်ရင်းဖြင့် အပစ္စည်း၊ကပစ္စည်း သက်သည်။ တာရသဒ္ဓါ မပို ဤနည်း၌ ပစ္စက္ခမ္ပာ၊ သုရဘိဂန္ဓိရုပ်များ မပြီးနိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုရုပ်တို့ကို ဓနုမှာ စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် အာပစ္စည်းသက်၍လည်းကောင်း၊ သုတ်ကြီးဖြင့် ဝန္တ နေ အကို ဣပြု၍လည်းကောင်း ရှုနှင့် ရှုငီတို့၌ ပြီးကြ သည်။

အချုပ်အားဖြင့် -

ကစ္စည်း၌ သုတ်ရင်းဖြင့် အပြု၊ ကာရသဒ္ဓါပိုဖြင့် အာ ဣ ပြု၍ ကပစ္စည်းသက်သည်။

ရှု၌ကား သုတ်ရင်းဖြင့် အပြု၊ ကာရသဒ္ဓါပိုဖြင့် ဣပြု၊ ကပစ္စည်း သက်။

တစ်နည်း-သုတ်ရင်းဖြင့်ပင် အပစ္စည်း ကပစ္စည်း နှစ်မျိုးသက်ဟု နှစ်နည်း ဖွင့်သွား၏။

ထို့ကြောင့် သမာသ်အဆုံး၌ ကပစ္စည်းသက်ခွင့် ကြုံလျှင် ဤသုတ် ကို သတိရပါ။ ဣစ္စည်းအလို ကာရသဒ္ဓါပို၊ ရှုအလို ဒုတိယနည်းအရ သုတ်ရင်းဖြင့်ပင် သက်နိုင်ပါသည်။

သမာသ်ကျဉ်း

ဂိုဏ်းဖျက်သုတ် -

ဤသုတ်ဖြင့် ရာဇဏိ အကို အထပ်ပြုလိုက်သဖြင့် သျှာ စ-သုတ် အစီအရင်သည် ဆုတ်နစ်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ပုရိသာဒိဂိုဏ်း ထုံးစံ အတိုင်း ဒေဝရာဇော၊ ဒေဝရာဇာ စသည်ဖြင့် ရုပ်စဉ်ရမည်။

ကွစိသဒ္ဓါ မြစ်သောကြောင့် ဤသုတ်ဖြင့် အ မပြုရာ၌ကား ရာဇာဒိ ဂိုဏ်းထုံးစံအတိုင်း သျှာ စ-စသောသုတ်တို့ဖြင့် စီရင်၍ ဒေဝရာဇာ၊ ဒေဝရာဇာနော စသည်ဖြင့် ရုပ်စဉ်ရမည်။

ဤသုတ်ဖြင့် စီရင်ရာ၌ ရာဇာဒိဂိုဏ်းသာ ပျက်သည်မဟုတ်။ ပရမာဟော ၌ မနောဂိုဏ်းပျက်၍ ပုရိသာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၏။ ပဉ္စဂဝံ၊ ဒွဂ်လံ၊ အဟော ရတ္တံ စသည်၌ ရတ္တာဒိဂိုဏ်းပျက်၍ စိတ္တာဒိဂိုဏ်း ဖြစ်၏။ ပဉ္စနဒံ၊ သတ္တဂေါဒါ ဝရံ ၌ နဒါဒိဂိုဏ်းပျက်၍ စိတ္တာဒိဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်၏။

ဤသို့ ဤသုတ်က စီရင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဆိုင်ရာနောက်ပုဒ်၏ ဂိုဏ်းများပျက်၍ ပုံလိင်ဖြစ်လျှင် ပုရိသာဒိ၊ နပုံလိင်ဖြစ်လျှင် စိတ္တာဒိ၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်လျှင် ကညာဒိတို့သို့ ထိုက်သလို ဝင်သွားကြသည်ကို သတိပြု ပါလေ။

ဒိဂုသမာသ်-သင်္ချာပုဗ္ဗော ဒိဂု အရ သင်္ချာရှေ့ရှိသော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် သည်ပင် ဒိဂုအမည်ရသည့် အတွက် ဝိဂ္ဂဟပြုပုံ အဓိပ္ပာယ်နှင့် စပ်၍ ကမ္မဓာရည်း ထုံးစံအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

(ဆောင်) ကမ္မဓာရယ၊ သမာသပင်၊ ရှေ့ကသင်္ချာ၊ ရှိလေရာ၊ ဆင့်ကာ ဒိဂုခေါ်။

ဤဒိဂုသမာသ်ဝယ် သမာသ်ပုဒ်တိုင်း၌ သင်္ချာသဒ္ဓါ ပါသည် အတွက် သင်္ချာသဒ္ဓါတို့၏ လိင် ဂိုဏ်း စုစံတို့ကို သတိပြုရမည်။

(ဆောင်) ဒွိစ ဌာရသ်၊ သုံးလိင်မှတ်၊ မြဲလတ် ဗဟုဂုဏ်၊
 ဝိသတျာဒိ၊ နဂုတိ၊ ဣတ္ထိ ဧကဂုဏ်။
 သတံ စအုံး၊ သင်္ချေဆုံး၊ နပုံး ဧကဂုဏ်။
 ကောဋိ သုံးလိ၊ ခေါဘိဏိ၊ ဣတ္ထိ ဧကဂုဏ်။
 အစုခွဲပုံ၊ အားလုံးစုံ၊ မှတ်တုံ ဗဟုဂုဏ်။
 သုံးလိင်ရသော သင်္ချာတို့၌ကား နောက်ပုဒ်၏ လိင်အတိုင်း လိုက်၍
 ထားရမည်။

ပုံ စ- တယော လောကာ-တိလောကံ။
 တိဏိ မလာနိ-တိမလံ။
 တိသော ရတ္တိယော-တိရတ္တံ။ (တိသဂ္ဂါ လိင်သုံးပါးသို့ လိုက်ပုံ)
 စတ္တာရော ပထာ-စတုပ္ပထံ။
 စတ္တာရိ သစ္စာနိ-စတုသစ္စံ။
 စတသော ဒိသာ-စတုဒ္ဒိသံ။ (စတုသဂ္ဂါ လိင်သုံးပါးသို့ လိုက်ပုံ)
 လိင်ဂုဏ်မြဲသော သင်္ချာတို့ကိုကား မြဲသည့်အတိုင်း ထားရသော

တည်း။
 ပုံ စ- ဝိသတိ စိတ္တာနိ-ဝိသတိစိတ္တာနိ။
 သဟဿံ ပေသကာရာ-သဟဿပေသကာရာ။

သင်္ချာရှေ့ရှိလျက် အခြားသမာဿ် အမည်ပေးကြပုံ-
 ဧဋ္ဌ သံတာနိ-ဒွိသတံ။ (ဒိဂု)
 ဒွိဟိ ဂုဏိတံ သတံ-ဒွိသတံ။ (မဇ္ဈေလောပိတပုဂ္ဂိုလ်)
 သတဿ ဒွိကံ-ဒွိသတံ။ (တပုဂ္ဂိုလ်)
 ဒိဂုသမာဿ်၌ ဝါကျတွင်းဝယ် ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၌ များသော
 အားဖြင့် ပထမကျေ၏၊ တပုဂ္ဂိုလ်၌ကား ရှေ့ပုဒ်ဝယ် ဒုတိယာစသော
 ဝိဘတ်များ ကျေ၏၊ ဤသို့ ဝိဘတ်ကျေပုံ၊ ဝါကျခင်းပုံတို့ကို ကြည့်၍

သမာသိတျဉ်း

အခြားသမာသိ နှာမည်များလည်း ပေးရသေးသည်။

ဒီဂုဿမာသိ အပြား-

၁။ သမာဟာရဒီဂု

၂။ အသမာဟာရဒီဂု ဟု ၂-မျိုးပြား၏။

ထိုတွင် အပေါင်းပြဋ္ဌာန်းမှု သမာဟာရဒီဂုမည်၏။ အစိတ် ပြဋ္ဌာန်းမှု အသမာဟာရဒီဂုမည်၏။ (ရူပိ-၁၄၆)

သို့မဟုတ်- ပါဠိတော်၌ ဧကသင်္ချာမှ တစ်ပါး ဒွိ၊တိ စသော သင်္ချာ တို့ဖြင့် နပုံလင်ဧကဂုဏ်ရှိမှု သမာဟာရဒီဂုမည်၏။

ဧကပုဏ္ဏော၊ ဧကာဟံ၊ ဧကကုလံ၊ ဧကပညာ-ဟု လင်သုံးပါးတွင် ဧကသင်္ချာဖြင့် ဧကဂုဏ်ရှိရာ၌လည်းကောင်း၊ လင်သုံးပါးတွင် ဒွိ၊တိစသော သင်္ချာတို့ဖြင့် ဗဟုဂုဏ်ရှိရာ၌လည်းကောင်း အသမာဟာရဒီဂုမည်၏။

ဆက်ဦးအံ့၊ သမာဟာရဒီဂုသည် အပေါင်းပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်ရာ ပေါင်း၍ရသော ဒွိ၊ တိ စသော သင်္ချာတို့သာ သမာဟာရဒီဂု၌ ဖြစ်နိုင်၏။ ဧကသင်္ချာဖြင့် သမာဟာရဒီဂု မည်သည်အခါမျှ မဖြစ်နိုင်။ ၁-သင်္ချာဘစ်ခု တည်း၌ အပေါင်းဟူသော စကားသည် မရနိုင်၊ နှစ်ခုရှိမှ ပေါင်း၍ရမည်ကို သတိပြုပါ။

အသမာဟာရဒီဂုသည် အစိတ်ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်ရာ ဧကသင်္ချာဖြင့် ဧကဂုဏ်လည်း ရှိနိုင်၏။ ဒွိ၊တိသင်္ချာတို့ဖြင့် ဗဟုဂုဏ်လည်း ရှိနိုင်သည်။

- ပုံစံ - တိလောကံ၊ ဒွိရတ္တံ၊ စတုသစ္စံ။ (သမာဟာရ)
- ဧကဓမ္မော၊ ဧကာဟံ၊ ဧကိတ္ထိ။ (အသမာဟာရဧကဂုဏ်)
- တိဘဝါ၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ စတုဒ္ဓိသာ။ (အသမာဟာရဗဟုဂုဏ်)

သမာဟာရနှင့် အသမာဟာရဧကဂုဏ်-

သမာဟာရ၌ ဧကသင်္ချာမရှိ၊ ဒွိ တိ စသောသင်္ချာတို့ဖြင့်သာ ရှိ၏

နပုံ လိင် ဧကဝုဇ် မြှော်၊ အသမာဟာရဒုက္ခသုက္ခ ဧကသင်္ချာဖြင့် လိင်သုံးပါး ဆက်ဆံ၏။ ပုံစံကား ထင်ရှားပြီး မြစ်၏။

ဝိုဏ်းစဉ်ပုံ-သမာဟာရဒုက္ခ “ဒိဂုဿေကတ္တံ” သုတ်အရ လည်းကောင်း၊ တတ္ထ သဗ္ဗတ္ထေကဝစနမေဝ ဟောတိ” ဟူသော (ရှု-၁၉၁)အရသော် လည်းကောင်း ဝိဘတ်အားလုံး၌ နပုံလိင်၊ ဧကဝုဇ်ချည်း စဉ်ပါ။

စဉ်ပုံ - တိလောကံ

တိလောကံ

တိလောကေန စသည်ဖြင့် ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ် စဉ်ပါ။

အသမာဟာရဒုက္ခကား ပါဠိတော်၌ ရှိသည့် လိင်ဝုဇ်အတိုင်း စဉ်ပါ။

ပုံလိင်ဧကဝုဇ်ရှိက ပုရိသာဒိ ဧကဝုဇ်ချည်းစဉ်၊ ဗဟုဝုဇ်ရှိက ပုရိသာဒိ ဗဟုဝုဇ် ချည်းစဉ်ပါ။

စဉ်ပုံ - ဧကပုဂ္ဂလော

ဧကပုဂ္ဂလံ

ဧကပုဂ္ဂလေန စသည်။

တိဘဝါ

တိဘဝေ

တိဘဝေဟိ၊ တိဘဝေဘိ စသည်။

နပုံ, ဧကဝုဇ်ရှိက- ဧကာဟံ

ဧကာဟံ

ဧကာဟေန စသည်။

ဗဟုဝုဇ်ရှိက- ပဉ္စိန္ဒြိယာ, ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ

ပဉ္စိန္ဒြိယေ, ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ

ပဉ္စိန္ဒြိယေဟိ, ပဉ္စိန္ဒြိယေဘိ စသည်

သမာသံကျဉ်း

ထိ၊ ဧကဝုဇ်ရှိက-

ဧကဝုဇ်

ဧကိတ္တိ၊ ဧကိတ္တိယံ

ဧကိတ္တိယာ ဟု နဒါဒိ ဧကဝုဇ်ချည်းလည်းကောင်း

ထိ၊ ဗဟုဝုဇ်ရှိက-

စတုဒ္ဒိသာ၊ စတုဒ္ဒိသာယော

စတုဒ္ဒိသာ၊ စတုဒ္ဒိသာယော

စတုဒ္ဒိသာဟိ၊ စတုဒ္ဒိသာဘိ စသည် ဗဟုဝုဇ်ချည်း

စဉ်ပါ။

ရုပ်တွက် - ဒွေ ရတ္တိယော-ဒွိရတ္တံ။

ဒွိ ရတ္တိ တည်၊ ဒွေ ရတ္တိယော ဟု ဝါကျဖြစ်အောင်ပြု၊ ဒွိပဒေ စသောသုတ်ဖြင့် သမာသံစပ်၍ ကမ္မဓာရည်းမှည့်၊ သမာသံမှည့်၊ ဝိဘတ်ချေ ဒွိ ရတ္တိ-ဟု ပကတိပြု၊ သင်္ချာပုဗ္ဗော ဒိဂု-ဖြင့် ဒိဂုမှည့်၊ ဥဘေ တပျူရိသာ-ဖြင့် တပျူရိသ်မှည့်၊ ကွစိ သမာသန္တ-စသောသုတ်ဖြင့် တွိ ငါ အဆုံးကူကို အပြု၊ နပုံးဧကတ်ငဲ့၊ သိသက်၊ အံပြု။ (ကစွည်းနှင့် ရှု-ပနည်း)

တစ်နည်း ဒွိ ရတ္တိ-ဟု ပကတိပြု၊ ဒိဂုစသည် မှည့်၊ ကွစိ သမာသန္တ စသောသုတ်ဖြင့် အပစ္စည်းသက်၊ တွိ ခွင်း၊ သရလောပေါ်ဖြင့် ကျချေ၊ နောက် အကို အ-ဟု ပကတိပြု၊ တွိ အသို့ကပ်၊ နပုံးဧကတ်စသည်။ (ရှု-ဒနည်း) ဒွိရတ္တဒဒိသု အပစ္စယော။ (ရှုငို)

(ဆောင်) ဒိဂုသမာသ၊ ရုပ်တွက်ကြမူ၊ ကမ္မဓာရည်း၊ ရိုးရာနည်းဖြင့် ပကတိမူ၊ တိုင်အောင်ပြုလော၊ ဒိဂု ထို့နောက်၊ တပျူရိသ်လောက် ၍၊ ထို့နောက် ဆက်လက်၊ ဧကတ်နပုံး၊ သုံးသင့် သုံးပါ၊ နးမိဉ် ကာ၊ ဆိုင်ရာဂိုဏ်းသွင်းလေ။ (ကစ်ဘာဋီ-ပါ ၅၀၃)

ဒွိရတ္တံ၌ အပစ္စည်းသက်သောနည်းဝယ် အပစ္စည်းနှင့် စပ်သော

FLA

ကြောင့် တဒ္ဓိတ်ဟု မဆိုသင့်ပါသလော ဟူမူ “ဒ္ဓိရတ္တိ သမာသ်ဗြိမှ အပစ္စည်း သက်ရသော်လည်း သစ်ပင်မှထွက်သော အညွန့်သည် သစ်ပင်၏ အစိတ် အပိုင်းဖြစ်သကဲ့သို့ သမာသ်မှထွက်သော အပစ္စည်းသည်လည်း သမာသ်၏ အစိတ်အပိုင်းသာ ဖြစ်ရသည်။ တဒ္ဓိတ်ဟု မဆိုသင့်” ဟူလို။

(ဆောင်) သမာသ်အပြီးတွင်၊ ပစ္စည်းဝင်လည်း၊ သစ်ပင်မှဆက်၊ ရွက်ညွန့် ထွက်သို့၊ မပျက်သမာသ်၊ ခေါ်ဆိုအပ်၊ မှတ်လေတဒ္ဓိတ်မဆို နှင့်။ (ရွာဘူ-၁၊ ၅၉၈)

“ သမာသ်ပုံစံများ ”

တိဒဏ္ဍံ	တိမလံ	တိလက္ခဏံ
ပဉ္စသိက္ခာပဒံ	သဠာယတနံ	သတ္တာဟံ
သတယောဇနံ	ဒသသီလံ	ဒွဂ်ဂလံ
ဒ္ဓိရတ္တံ	တိရတ္တံ	ဧကဓမ္မော
ဧကပုတ္တော	တိဘဝါ	စတုဒ္ဓိသာ
ဒသသဟဿစက္ကဝါဠာနိ	တိပညံ	တိဘဝံ
စတုပ္ပထံ	ဒ္ဓိသတံ	တိသတံ
စတုသတံ	ပဉ္စသတံ	ဒ္ဓိသဟဿံ
တိသဟဿံ	စတုသဟဿံ	ပဉ္စသဟဿံ
ဒ္ဓိသတသဟဿံ	ဒ္ဓိပဒံ	တိဘူမံ။

၄၁ တပျူရိသ်သမာသ်

အမာဒယော ပရပဒေဘိ

ဤသုတ်သည် သမာသ်စပ်မှု တပျူရိသ်မှည့်မှု နှစ်မျိုးလုံးကို ပြု၏။
အမာဒယောအရ အံအစရှိသော ဝိဘတ်များသာ ရသော်လည်း ဝိဘတ်များ
သည် တတော စ ဝိဘတ္တိယော-အရ လိင်နှောင်သက်ရသောကြောင့် ထို
ဝိဘတ်ဆုံးသော ပုဒ်များကို အမာဒယောအရ အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့်
ယူပါ။

ဤသုတ်၌ တပျူရိသ်-

ဤသုတ် တပျူရိသ်သည် ကမ္မဇာရည်း ဒိဂု လက္ခဏာတို့နှင့် မရော
သော “သုဒ္ဓတပျူရိသ်”၊ ရှေ့ပုဒ်၌ အံစသော ဝိဘတ်ခြောက်မျိုးတွင် တစ်မျိုး
မျိုးကျေသော “အမာဒိတပျူရိသ်” တည်း။

ဥဘေ တပျူရိသ်-၌ကား “မိဿကတပျူရိသ်”၊ န ဗြာဟ္မဇော
စသည်ဖြင့် ရှေ့ပုဒ်၌ ပထမကျေသော ပထမတပျူရိသ်တည်း။ ဤသုတ်၌
အလိုမရှိပေ။

တပျူရိသ် လက္ခဏာ

- (ဆောင်) အံစသည် ကျေ, ရှေ့ပုဒ်နေ, နောက်ကျေ ပထမ။
တပျူရိသ်, နောက်ပုဒ်ရ, သုဒ္ဓလက္ခဏာ။
- ၁။ ရှေ့ပုဒ်၌ အံစသောဝိဘတ်တို့တွင် တစ်လုံးလုံး ကျေခြင်း။
- ၂။ နောက်ပုဒ်၌ ပထမဝိဘတ်ကျေခြင်း အားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။

ဝါကျတွင်း လိင်, ဝိဘတ်, ပုဒ်-

ဝါကျတွင်း၌ ရှေ့ပုဒ်ကို မိမိတို့ ပကတိလိင်အတိုင်း၊ ကျေသော

၄၀

ဝိဘတ်အတိုင်း၊ ဝုဗ္ဗအတိုင်း ထား၍ ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။

ဝါကျတွင်း၌ နောက်ပုဒ်ကိုကား အဘိဓမ္မေယျလိင်ဝုဗ္ဗအတိုင်း ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ထား၍ ဝိဂ္ဂဟပြုပါ။

ပုဒ်ပြီး လိင်ဝုဗ္ဗ-

ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး၍ ချရာ၌ကား အဘိဓမ္မေယျလိင်ဝုဗ္ဗအတိုင်း ပထမာဝိဘတ်ဖြင့် ချပါ။

တပျူရိသ်သမာသ်အပြား-

တပျူရိသ်သမာသ်သည် ရှေ့ပုဒ်၌ အံစသောဝိဘတ် ၆-လုံး ကျေသည့်အတွက် ဒုတိယာတပျူရိသ် စသောအားဖြင့် ၆-ပါး ပြား၏။

ဒုတိယာတပျူရိသ်

- ပုံစံ- ဘူမိ ဂတော-ဘူမိဂတော။ (ပုရိသော)
- ဘူမိ ဂတာ-ဘူမိဂတာ။ (ပုရိသာ)
- ဘူမိ ဂတံ-ဘူမိဂတံ။ (ကုလံ)
- ဘူမိ ဂတာနိ-ဘူမိဂတာနိ။ (ကုလာနိ)
- ဘူမိ ဂတာ-ဘူမိဂတာ။ (ကညာ)
- ဘူမိ ဂတာယော-ဘူမိဂတာယော။ (ကညာယော)

ပထမာတပျူရိသ် ရှိသောဝါဒ-

“သရဏဂတော”ကို ရှု၌ ဒုတိယာတပျူရိသ်ဟု ဆိုသော်လည်း သဒ္ဒနိတိ ၌ကား “ကတ္ထစိ ဒုတိယာ န ဘဝတိ၊ သရဏံ ဣတိ ဂတော-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သူ”ဟု ဣတိသဒ္ဒါကျေ၍ သရဏံ၌ ပထမာဝိဘတ်သက်ရသော ပထမာသုဒ္ဒတပျူရိသ်လည်း ရှိ၏ဟု ကြံတော်မူသည်။

(နိတိသုတ္တ-၁၉၅)

သမာဿ်ကျဉ်း

သမာဿ်မဖြစ်သော ဌာနများ-

တဝန္တ၊ မာန၊ အန္တ စသော ပစ္စည်းဆုံးသော ကိတ်ပုဒ်များနှင့်ကား သမာဿ်မဖြစ်၊ ဝါကျအတိုင်းသာ ရှိရသည်ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဆို၏။

(ဆောင်)တဝန္တ၊ တာဝီ၊ တစ်လီ မာန၊ အန္တ အာနာ၊ တုံ တွာ တုန၊ တွာန သဒ္ဓါ၊ နောက်ပုဒ်ပါမူ၊ န သဒ္ဓါမှ၊ ကြွင်းပဒနှင့်၊ ဝါကျသာမှတ်၊ သမာဿ်မဖြစ်၊ ဆိုတုံလှစ်၏။ (ရူဘာဋီ-၁၊ ၆၀၄)

အထက်ပါပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်ရာ၌ ရူအကြောင်းပြများ-

ဝိဘာသာ ရုက္ခတိက-စသောသုတ်မှ ဝဝတ္ထိတအနက်ရှိသော ဝိဘာသာသဒ္ဓါ လိုက်လာသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမာဿ်ဖြစ်သော အခါ ထိုဝါကျ၏အနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။

ဖြစ်နိုင်သည့် အကြောင်းများ-

ထိုပုဒ်အားလုံးတို့သည် နသဒ္ဓါနှင့် တွဲရာ၌ကား “န ဘုတ္တဝါ-အဘုတ္တဝါ၊ န ကာတုန-အကာတုန” စသည်ဖြင့် နနိပါတပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရည်း ဖြစ်သေး၏။

နောက်ပုဒ်ပါမူ-

ထိုပုဒ်အချို့သည် မိမိတို့က ရှေ့ကနေပါမူ “လတ္တမာနဝိသေသော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဥပါဒါယရူပံ၊ ဂန္တကာမော၊ ဒါတုကာမော စသည်ဖြင့် သမာဿ်ဖြစ်သေး၏။ (နိတိသုတ္တ-၁၈၀)

မဂ္ဂ ဂစ္ဆန္တော၊ ဂုဏမဟန္တော-

ဤပုံစံတို့တွင် မဂ္ဂ ဂစ္ဆန္တော-သည် သွားခြင်းကိစ္စ မပြီးဆုံးသေးသော ဝိပွကတပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် သမာဿ်မဖြစ်၊ ဂုဏမဟန္တောကား ဝိပွကတ ပုဒ် မဟုတ်သောကြောင့် အန္တပစ္စည်းဆုံးသော်လည်း သမာဿ်ဖြစ်၏ဟု

နိတိသုတ္တံ “ဝိပုကတေန ကိ-အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပနော၊ ဂုဏမဟန္တော” စသည်ဖြင့် ကိထုတ်၍ ပြဆို၏။

ကာကေဟိ ပါတဗ္ဗာ၊ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပုဏ္ဏော မန္တာကိ-
ပုဏ္ဏော စသည်တို့၌ သမာသ်စပ်လျှင် အရွတ်အဖတ် ခက်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အနက်မှန်ကို မသိလောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း
သမာသ်မဖြစ်-ဟု ဆိုသည်။ (နိတိသုတ္တ-၁၈၁)

တတိယာတပျုရိသ်

ယင်းသမာသ်ကို ကိတ၊ ကိစ္စ-ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်၊ ပုဗ္ဗ၊ သဒိသ၊
သမ၊ ညန အနက်ရှိသောပုဒ်၊ သကလ၊ နိပုဏ၊ မိဿက၊ သဒိလ အစရှိ
သောပုဒ်တို့နှင့် တွဲစပ်ရမည်။

ဗုဒ္ဓေန ဘာသိတော-ဗုဒ္ဓဘာသိတော။

(ဆောင်) ကမ္မသာဓန၊ နောက်ပုဒ်ပြု၊ ရှေ့ကပုဒ်နှင့် တတိယာတွဲမြဲ။

နောက်ပုဒ် ကမ္မဝါစကသည် ကံကိုဟောသောကြောင့် အဂုတ္တ
ကတ္တားကိုသာ အလိုရှိအပ်ရကား တတိယာတပျုရိသ် တွဲရသည်။

ဘာသိတဗ္ဗောတိ-ဘာသိတော။

ဗုဒ္ဓေန ဘာသိတော-ဗုဒ္ဓဘာသိတော-ဟု တွဲပါဟူလို။

မဇ္ဈေလောပိ တပျုရိသ်-

ဂုဠေန သံသဋ္ဌော ဩဒနော-ဂုဠောဒနော။

ဤသမာသ်မျိုးကို အလယ်က သံသဋ္ဌပုဒ်ကျေသောကြောင့် မဇ္ဈ
လောပိ တတိယာတပျုရိသ်ဟု ခေါ်၏။

ရုပ်တွက်- ဂုဠ သံသဋ္ဌ ဩဒန တည်၊ ဂုဠေန သံသဋ္ဌော ဩဒနော ဟု
ဝါကျဖြစ်အောင်ပြု၊ သမာသ်စပ်၊ တပျုရိသ်မှည့်၊ သမာသ်မှည့်၊

သမာသ်ကျဉ်း

၅၁

ဝိဘတ် ချေ၊ ဝုတ္တတ္တာနမပ္ပယောဂေါ-ဟူသော ပရိဘာသာဖြင့် သံသဋ္ဌပုဒ်ကို ချေ၊ ဝုဠ ဩဒန ဟု ပကတိပြု၊ နာမ်ငဲ့ စသည်။

ဇမ္ဗုဒိပေါ၊ အဿရထော၊ မဂ္ဂစိတ္တံ စသည်တို့လည်း နည်းတူ တွက်ပါ။

စတုတ္ထိတပျူရိသ်

ယင်းသမာသ်ကို ထို၏ဥစ္စာဖြစ်သော အနက်၊ အတ္တသဒ္ဓါ၊ ဟိတ သဒ္ဓါ ဒေယျအစရှိသော သဒ္ဓါတို့နှင့် တွဲစပ်ရမည်။

ပုံစံ- ကထိနဿ ဒုဿံ-ကထိနဒုဿံ။

အတ္တသဒ္ဓါနှင့် သမာသ်ဖြစ်ရာ၌-

နိစ္စသမာသ်ဖြစ်၍ မိမိအတ္တပုဒ်ရင်းဖြင့် ဝိဂြိုဟ်မပြုရ၊ အတ္တ၏ အနက်ကို ဟောနိုင်သော အခြားပုဒ်နှင့်သာ ဝိဂြိုဟ်ပြုရမည်ဟု ဆို၏။

အခြားပုဒ်ဟူရာ၌ “အတ္တာယ”ဟူသော ပုဒ်ကိုပင် ရှုနှင့် ရှုငို၊ ဝိဂ္ဂဟ နယကျမ်းတို့ ပြဆိုကြသည်။ ယဿ အတ္တာယ-ယဒတ္ထော ဟု ပြုလိုကြ၏။

အတ္တသဒ္ဓေန နိစ္စသမာသတ္တာ အတ္တာယာတိ အညပဒဝိဂ္ဂဟော၊ သဗ္ဗ လိင်္ဂတာ စ။ (ရှုငို-၁၄၉)

ဘာသာဋီတာ၌ကား-

နိစ္စသမာသ်ဖြစ်၍ အခြားပုဒ်နှင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်ဟူသော စကားကို ဆန့်ကျင်စေ၍ “အတ္တ” ဟူသော မိမိပုဒ်ရင်းဖြင့်ပင် ဝိဂ္ဂဟလုပ်ထားသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ “နောက်ပုဒ်၌ ပထမကျေရမည်”ဟူသော တပျူရိသ် ထုံးစံကို လွန်ဆန်လျက် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ “ယဿ အတ္တာယ-ယဒတ္ထော” ဟု မဆိုသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပုံလိင်္ဂ၌ “ယဿ အယံ ယဒတ္ထော၊ ဧထဿ အယံ-ဧတဒတ္ထော”ဟု လည်းကောင်း၊ နပုံလိင်္ဂ၌ ယဿ ဣဒံ-ယဒတ္ထံ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊

ပြုစေလို၏။

ကိမတ္တံ၊ အတ္တတ္တံ၊ ပရတ္တံ စသည်-

ကိဿ ဣဒံ-ကိမတ္တံ၊ အတ္တနော ဣဒံ-အတ္တတ္တံ၊ အဘယ်အဖို့နည်း စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ ဤသို့ စတုတ္ထိပြုခြင်းသည် သက္ကတစသည်ကို မှီးသော ရူအလိုသာတည်း။

ပိဋကတ်တော်၌ ထိုပြယုဂ်များသည် စတုတ္ထိသမာသံ မဟုတ်၊ ဆဋ္ဌိ တပျူရိသံ၊ ကမ္မဓာရည်း၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိ စသည်များသာ ထိုက်သလို ဖြစ်ကြသည်ဟု ဘာသာဋီကာ၌ မိန့်သည်။

ကိဿ အတ္ထော-ကိမတ္ထော ဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသံဖြစ်စေ၊ ကော အတ္ထော ကိမတ္ထော၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးနည်း ဟု ကမ္မဓာရည်းဖြစ်စေ၊ ကော အတ္ထော (ပယောဇနံ) ယဿာတိ-ကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိဖြစ်စေ သင့်ရာပြုရမည်။

ဘိက္ခုသံယတ္ထော၊ သံဝရတ္ထော-

ဘိက္ခုသံယဿ အယံ-ဘိက္ခုသံယတ္ထော၊ သံဝရဿ အယံ- သံဝရတ္ထော၊ ဤကား သက္ကတစသည်ကို မှီးသော ရူအလိုသာတည်း။

ပါဠိအတိုင်းမူ “ ဘိက္ခုသံယဿ အတ္ထော-ဘိက္ခုသံယတ္ထော၊ ဟု ပြုရမည်။ နိစ္စသမာသံလည်း မဟုတ်၊ ဆဋ္ဌိတပျူရိသံသာ၊ သုံးလိင်မရှိ၊ အတ္တ၏ မူလလိင်အတိုင်းသာ၊ သုံးလိင်လိုက “ဘိက္ခုသံယဿ အတ္ထော ယဿာတိ-ဘိက္ခုသံယတ္ထော၊ ဣာ၊ ဣံ ဟု ပြုရမည်။

“သံဝရဿ အတ္ထော-သံဝရတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အကျိုး”ဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသံဖြစ်စေ၊ “သံဝရော စ သော အတ္ထော ဇာတိ-သံဝရတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကျိုး”ဟု ကမ္မဓာရည်းဖြစ်စေ တွဲပါ။

သမာသ်ကျဉ်း

ရူပသိဒ္ဓိဂဏ္ဍိ-

ရူဂဏ္ဍိ၌ကား ရူအတိုင်း စတုတ္ထိတပျူရိသ်ပင် ပြု၏။ သို့သော် “ဘိက္ခုသံယဿ အတ္ထော-ဘိက္ခုသံယတ္ထော” ဟု ပြု၏။ အယံ နှင့် မပြု။ ဝိပြိုဟ်နက်ကြားရာ၌သာ “ဘိက္ခုသံယဿ-အား၊ အတ္ထာယ-အား” ဟု အတ္ထော ဟူသော ပထမန္တကို အတ္ထာယ ဟူသော စတုတ္ထန္တ ပုဒ်တစ်ပါးနှင့် အနက်ကြား၏။

ပဉ္စမိတပျူရိသ်

ယင်းသမာသ်ကို ဖဲခွာခြင်းအနက်ရှိသောပုဒ်၊ ကြောက်ခြင်းအနက်ရှိသောပုဒ်၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအနက်ရှိသောပုဒ်၊ လွတ်ခြင်းအနက်ရှိသောပုဒ် အစရှိသည်တို့နှင့် တွဲစပ်ရ၏။

ပုံစံ- မေထုနာပေတော စသည်။

ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်

(ဆောင်) ကရဏ အဓိကရဏ၊ နောက်ပုဒ်ပြု၊ ရှေ့ကပုဒ်နှင့် ဆဋ္ဌိတွဲခြင်း။ ဘာဝသာဓန၊ နောက်ပုဒ်ပြု၊ ရှေ့ကပုဒ်နှင့် ကမ္မတ္ထဆဋ္ဌိ တွဲခြင်း။

ဤသို့သော နိယံများအရ ကရဏတ္ထ၊ အဓိကရဏတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထဖြစ်သော ကိတန္တနောက်ပုဒ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဇနက ဇည၊ အဝယဝ အဝယဝိစသောအားဖြင့် စပ်ခြင်းရှိသော သမ္ပန္နိနာမ်ပုဒ်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ တွဲစပ်အပ်သော သမာသ်သည် ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ်မည်၏။

ပုံစံ- ရညော ပုတ္တော-ရာဇပုတ္တော။ (ဇနက ဇည)
သင်္ဂယုတိ ဧတ္ထာတိ-သင်္ဂဟော။ (အဓိကရဏတ္ထ)
အဘိဓမ္မတ္တာနံ သင်္ဂဟော-အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟော။
ဂဟိယတေ ဂဟဏံ။ (ဘာဝတ္ထ)
ဟတ္ထဿ ဂဟဏံ-ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံ။

ဒီယတိ တောယာတိ-ဒါနံ။ (ကရုဏတ္ထ)

ဝိဘာသာဓိကာရတော ကွစိ ဝါကျမေဝ-

ဝိဘာသာရုက္ခတိဏ-စသောသုတ်မှ ဝိဘာသာသဒ္ဓါ လိုက်လာ
သောကြောင့် အချို့အရာ၌ ကမ္မဿ+ကတ္တာရော စသည်ဖြင့် ဝါကျသာရှိရ
သည်။ ကမ္မကတ္တာရော စသည်ဖြင့် သမာသ်မရှိရ ဟူလို။ (ရ-၁၉၇)

တုပစ္စယန္တပုဒ်၊ တတိယစသည်ကဲ့သို့ ပူရဏအနက်ရှိသော ပစ္စည်း
ဆုံးသောပုဒ်၊ ခတ္တိယောကဲ့သို့ နိဒ္ဒါရဏိယပုဒ်၊ အန္တမာနပစ္စယန္တပုဒ်၊
တဒ္ဓိတ်ဘာဝပစ္စယန္တပုဒ်၊ တိတ္တတ္ထပုဒ်တို့နှင့် ဆဋ္ဌိယန္တရှေ့ပုဒ်သည် သမာသ်
မဖြစ်။

(ဆောင်)တု ပူရဏ၊ ပစ္စယန္တနှင့် ဘာဝတစ်လီ၊ နိဒ္ဒါရဏိယ၊ တိတ္တတ္ထပြင်၊
မာန အန္တာ၊ နောက်ပုဒ်ပါမူ ဝါကျသာမှတ်၊ သမာသ်ဆဋ္ဌိ မဖြစ်ပြီ၊
ထို၍ ကျမ်းအထွက်။ (ရူဘာဋီ-၂၊ ၃)

ပုံစံ- ကမ္မဿ ကတ္တာရော။ (တုပစ္စယန္တ)
ပက္ခဿ အဋ္ဌမိ။ (ပူရဏပစ္စည်း)
မနုဿာနံ ခတ္တိယော သူရော။ (နိဒ္ဒါရဏိယ)

ဤ၌ ခတ္တိယောသည် သူရောဟူသော ပုဒ်တစ်ပါးကို ဝဲနေသည့်
အတွက် ယုတ္တတ္ထမဖြစ်၍သာ နိဒ္ဒါရဏသမာသ်မဖြစ်ဘဲ ရှိရသည်။ အကယ်
၍ မဝဲဘဲရှိခဲ့ပါမူ ယုတ္တတ္ထဖြစ်၍ သမာသ်ဖြစ်နိုင်၏။

ပုံစံ- ပုရိသာနံ ဥတ္တမော-ပုရိသုတ္တမော။
ဒ္ဓိပဒါနံ ဥတ္တမော-ဒ္ဓိပဒုတ္တမော။
ဒေဝါနံ ဒေဝေါ-ဒေဝဒေဝေါ။
ဝိဟာရဿ ကရောန္တော။ (အန္တပစ္စယ)
ဂေဟဿ ကရမာနော။ (မာနပစ္စယ)

သမာဿ်ကျဉ်း

၅၅

ဖလာနံ အတိတ္ထော။ (တိတ္တတ္ထ)

ဘဏှော ရညော၊ ပုတ္တော ဒေဝဒတ္တဿ-

ရညောနှင့် ပုတ္တောသည် အချင်းချင်း နီးကပ်နေသော်လည်း အချင်းချင်း ငဲ့မှုမရှိ၍ ယုတ္တတ္ထမဖြစ်သောကြောင့် သမာဿ်မဖြစ်။

ဘဂဝတော သာဝကသံယော-

ဤပုံစံ၌ သာဝကသဒ္ဓါသည် ဘဂဝတောဟူသော သမ္ပန်ပုဒ်တစ်ပါးကို ငဲ့နေသော်လည်း “သာဝကာနံ သံယော-သာဝကသံယော” ဟု သမာဿ်ပြီးသော အခါ “ဘုရားရှင်၏ တပည့်တို့၏ အပေါင်း” ဟု ဘဂဝတောကို သာဝကာနံ၌ စပ်၍ ဝါကျတုန်းကကဲ့သို့ အနက်ကိုသိစေနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမာဿ်ဖြစ်သေး၏။ (၅-၁၉၇)

သမ္ပန္နိသဒ္ဓါနံ ပန နိစ္စံ သာပေက္ခတ္တေပိ ဂမကတ္တာ သမာဿော။ (၅)

သတ္တမီတပ္ပုရိသံ

နောက်ပုဒ်ပြဋ္ဌာန်းသည် ဖြစ်၍ ရှေးသတ္တမုန္တပုဒ်နှင့် တွဲစပ်သော တပ္ပုရိသံသည် သတ္တမီတပ္ပုရိသံမည်၏။

ပုံစံ- ရှုပေ သညာ-ရှုပသညာ။

“ ကိတန္တသမာဿံ ”

ကမ္မံ ကရောတိတိ-ကမ္မကာရော၊ ဤကဲ့သို့ ဝိဂ္ဂဟပြုသော ပုဒ်မျိုးကို ကမ္မံ ကာရ-ဟု ကာရနောင် ဝိဘတ်မသက်ခင်(နာမ်ပုဒ်မဖြစ်ခင်)ကမ္မံ နှင့် ကာရကို သမာဿ်စပ်ရသောကြောင့် “ကိတန္တဒုတိယာတပ္ပုရိသံသမာဿံ” ဟု ခေါ်၏။

ဤစကားအရ ကိတန္တသမာဿ်၌ နာမ်ဝိဘတ်မသက်ခင် ကိတ်ပစ္စယန္တ အခိုက်မှာ ရှေ့ပုဒ်နှင့် သမာဿ်စပ်ရမည်။ ကမ္မ+ကာရော ဟု ကာရနောင် နာမ်ဝိဘတ်သက်ပြီးမှ သမာဿ်စပ်လျှင် ကိတန္တမခေါ်ဘဲ ဘူမိ ဂတော- ဘူမိဂတော ကဲ့သို့ ရိုးရိုးသမာဿ်သာ ဖြစ်သင့်တော့သည်။

ကိတန္တသမာဿ်များကို နိစ္စသမာဿ်၊ ဥပပဒသမာဿ်ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး၏။

“ကမ္မ ကာရော”ဟု ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ခွဲ၍မရနိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ဘဲ “ကမ္မ ကာရော”ဟု သမာဿ်အဖြစ်ဖြင့်သာ ဖြစ်နိုင် ရှိနိုင်သောကြောင့် နိစ္စသမာဿ် (ဝုတ္တိယေဝ)ဟု ရှဉ့်ဆိုသည်။

နိစ္စသမာဿ်ဖြစ်၍ မိမိပုဒ်ရင်းဖြင့် ကမ္မ ကာရော-ကမ္မကာရော ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ မဖြစ်နိုင်၊ ကာရော၏ ပရိယာယ်ဖြစ်သော ကရောတိဟူသော ပုဒ်တစ်ပါးဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရသည်။

ပါဠိ၌ ကာရော-ချည်းသက်သက် “ပြုလုပ်တတ်သူ”ဟူသော ကတ္တာ အနက်ကို ဟောလျက် မရှိနိုင်၊ ပြုခြင်း ပြုအပ်သောအမှု ဟူသောအနက်ကို ဟောလျက်ကား ရှိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာရော၏အနက်တူ ကရောတိ ပုဒ်တစ်ပါးဖြင့် ဝိဂ္ဂဟပြုရသည်။

ခြားနားချက်-

ကိတန္တသမာဿ် ရုပ်တွက်ရာ၌ ရှုနှင့် ရှုငိုတို့ မတူကြပေ။ ရှဉ့် ကမ္မ ကာရော-ဟု ကာရနောင် နာမ်ဝိဘတ်သက်ပြီးမှ သမာဿ်စပ်၏။ ရှုငိုကား ကမ္မ ကာရ-ဟု ကာရနောင် ကိတ်ပစ္စယန္တဆုံးခိုက် နာမ်ဝိဘတ်မသက် ခင် သမာဿ်စပ်၏။ ကိတန္တသမာဿ်ဟု ဆိုသည့်အတွက် ရှုငိုနည်းတူ ပို၍ သဘာဝကျသည်-ဟု ဘာသာဋီကာ၌ မိန့်သည်။

ရုပ် တွက် - ကမ္မ+ကရ တည်၊ ဓာတ်မှည့်၊ အဆုံးသရချေ၊ ကမ္မနောင်

သမာသ်ကျဉ်း

၅၇

အံသက်၊ခွင်း ချေ ကပ်၊ ဓာတုယာ ကမ္မာဒိမိ ဂော-ဖြင့် ကာ သက်၊ ကာရိတ် ငဲ့၊ အနုဗန် ချေ၊ ဝုဒ္ဓိပြု၊ ရ် အ သို့ကပ်၊ (ကမ္မံ ကာရ) အမာ ဒယောဖြင့် ကမ္မံနှင့် ကာရကို သမာသ်စပ်၊ တပျူရိသ်မှည့်၊ သာမညသမာသ် မှည့်၊ တေသံ ဝိဘတ္တိယော ဖြင့် ကမ္မံ၌ အံကိုချေ၊ ပကတိစဿ-ဖြင့် ကမ္မ ဟု ပကတိပြု၊ နာမ်ငဲ့ သိသက်၊ ဩပြု၊ ခွင်း ချေ ကပ်။ (ရူဠိ၊ ဘာဠိ)

တစ်နည်း- ကမ္မ ကရ တည် ။ ပ ။ ရ် အ သို့ကပ်၊ နာမ်ငဲ့ သိသက်၊ ဩပြု၊ ရ ခွင်း ချေ ကပ်၊ (ကမ္မံ ကာရော) အမာဒယောဖြင့် ကမ္မံနှင့် ကာရောကို သမာသ်စပ်ခြင်းစသည်ပြု ။ပ။ ကမ္မကာရ-ဟု ပကတိပြု၊ နာမ်ငဲ့ သိသက်၊ ဩပြု စသည်။ (ရ)

ရူနည်း၌ နာမ်နှစ်ကြိမ်ငဲ့သည် ပထမအကြိမ်ငဲ့ခြင်းက “ကိတကန္တတ္တာ- ကိတ်ပစ္စည်း အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်”ဟု အကြောင်းပြသည်၊ ဒုတိယ အကြိမ်ငဲ့ခြင်းက “သမာသတ္တာ-သမာသ်၏အဖြစ်ကြောင့်” ဟု ရှု-၃၄၈ ၌ အကြောင်းပြလေသည်။

(ဆောင်)ကမ္မံ + ကာရ၊ ပြီးရုံမျှ၌၊ သမာသမ္ပ၊ ရူဠိပြု၍၊ ကမ္မံ + ကာရော၊ ပြီးသောခါတွင်၊ စပ်ချင်သမာသ်၊ ရူကာမှတ်သည်၊ နှစ်ရပ်ဝါဒ အထူး တည်း။

အမာဒိပရတပျူရိသ်-

တပျူရိသ်သမာသ်ထုံးစံသည် “ဘူမိ ဂတော” စသည်ကဲ့သို့ အမာဒိ ဝိဘတ္တိပုဒ်သည် ရှေ့နေ၍ ပထမာဝိဘတ္တိပုဒ်က နောက်နေမြဲတည်း။ အစွန္တံ စသည်တို့ကား အတိ+အန္တံ စသည်ဖြင့် (အတိနောင် သိသက် ချေထားသော) ပထမာဝိဘတ္တိပုဒ်သည် ရှေ့နေ၍ အန္တံစသော အမာဒိ ဝိဘတ္တိပုဒ်များက နောက်နေလျက် ရှိနေ၏၊ ထိုတပျူရိသ်မျိုးကို “အမာဒိ

ပရတပျရိသ်"ဟု ခေါ်၏။

ရုပ်တွက် - တဒနုပရောဓေနာတိ ဝုတ္တတ္တာ ယထာဘိဓာနံ တပျရိသေ
ကွစိ အစ္စန္ဒာဒီသု အမာဒိဝိဘတုန္တံ ပုဗ္ဗပဒံ ပရံ သမ္ဘဝတိ။(၅-၁၉၈)

အန္တ+အတိ တည်၊ အန္တနောင် အံသက်၊ ခွင်း ချေ ကပ်၊
အတိနောင် သိသက် ချေ၊ အန္တ အတိ ဟု ဝါကျဖြစ်၊ အမာဒယောဖြင့်
သမာသ်ပြု၊ တပျရိသ် မှည့်၊ ယုတ္တတ္တမှည့်၊ ဝိဘတ်ချေ၊ အန္တ အတိ ဟု
ပကတိပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိ-ဖြင့် အန္တ အတိ-ကို အတိ အန္တ-ဟု ရှေ့နောက်ပြန်၊
စံ ပြု ဒွေဘော်လာ ကပ်၊ နာမ်ငဲ့ သိသက် အံပြု၊ ခွင်း ချေ ကပ်၊ ပြီး၏။
(ကြွင်းပုံစံ နည်းမှီတွက်)

အစ္စန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဥပရိဂဂ်-

ဤပုံစံတို့၌ အဗျယိဘောလေလော၊ တပျရိသ်လေလော ဟု
ယုံမှားဖွယ် ရှိ၏။ ရူပသိဒ္ဓိ၌ပင် တပျရိသ်ခင်း၌ ပြဆိုထား၏။ ထို့ကြောင့်
ထိုကဲ့သို့သော သမာသ်မျိုးကို ဤသို့ ခွဲခြားမှတ်သားသင့်သည်။

ဥပသာရပုဒ်တို့သည် များသောအားဖြင့် သမိပတ္တစသော ဂုဏ်အနက်
ကို ဟောတတ်ကြ၏။ သမိပိ-စသော ခြပ်အနက်ကို မဟောတတ်ကြ။

ထို့ကြောင့် ဥပသာရပုဒ်တို့သည် သမိပတ္တစသော ဂုဏ်အနက်ကို
ပဓာနအားဖြင့် ဟောက အဗျယိဘောဟု သတ်မှတ်၍ သမိပိစသော ခြပ်
အနက်ကိုဟောက အခြားသမာသ်တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်သင့်၏ ဟု မှတ်ပါ။

နိဗ္ဗာန်ပုဒ်ကို ပုဒ်စစ်က အဗျယိဘောဟု ဆို၍ ရူပသိဒ္ဓိက ပဉ္စမိ
တပျရိသ် ဟု ဆိုထား၏။ အဗျယိဘောဟု ယူက နိဗ္ဗာနရ၏ "လွတ်မြောက်
ခြင်း နိက္ခန္တ ဂုဏ်" ကို၊ တပျရိသ်ဟု ယူက "နိဗ္ဗာန်ဟူသော သဘာဝခြပ်" ကို၊
ဤသို့ နှစ်မျိုးခွဲ၍ ယူရပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဋီကာ၌ "သုတိယာ သမိပံ ဥပဿတိ။

သမာသ်ကျဉ်း

၅၉

သဒ္ဒသမိပန္နိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဥပေစ္စ သုယျတိ ဧတ္ထာတိ ဥပသုတိ၊ ဌာနံ”
ဟု သမိပ သမိပိ နှစ်မျိုးရအောင် ဖွင့်ပြသွား၏။

သို့သော် အဇ္ဈတ္တ-အဇ္ဈတ္တတရား ဟု ခြပ်ဟော အဗျယိဘောလည်း
ရှိပေသေး၏။ ထို့ကြောင့် ဝတ္တိစ္ဆာအားလျော်စွာ ယူရန်သာဖြစ်တော့၏။

ဥပရိဂဂံ စသည်၌ “ဂင်္ဂါမြစ်၏ အထက်၊ အောက်” စသည်ဖြင့်
အထည်ခြပ် မပြဋ္ဌာန်းရာ၌ အဗျယိဘောဖြစ်သင့်၍ “ဂင်္ဂါမြစ်၏ အထက်
အရပ်၊ အောက် အရပ်”စသည်ဖြင့် အထည်ခြပ်ပြဋ္ဌာန်းရာ၌ တပျူရိသ်ဟု
ခွဲခြား၍ ယူပါ။

“ သမာသ်ပုံစံများ ”

ဓမ္မနိဿိတော	ဘဝါတိတော	ကာလာတိတော
ပမာဏာတိက္ကန္တံ	သုခပ္ပတ္တော	သောတာပန္နော
နိရောဓသမာပန္နော	သဗ္ဗရတ္တိသောဘနော	အတ္တကာမော
ဓမ္မဓရော	သတ္ထုဝဏ္ဏိတော	ဝိညုဂရဟိတော
သယံကတံ	ရောဂပိဋိတော	အဂ္ဂိဒမော
ဣစ္ဆာပကတော	သီလသမ္ပန္နော	စတုဝဂ္ဂကရဏီယံ
အာစရိယပူဇကော	ပါဒပေါ	မာသပုဗ္ဗော
မာတုသဒိသော	ဧကူနဝိသတိ	ဝါစာနိပုဇော
ပုညတ္ထိကော	ဂုဠောဒနော	အဿရထော
ကာယဒုစွရိတဝိရတိ	ကမ္မဇံ	ဇစ္စန္နော
ယာဂုတဏှုလာ	ဂမိကဘတ္တံ	ယဒတ္တော
ဧတဒတ္တော	ကိမတ္တံ	ဗုဒ္ဓဒေယျံ
ဝိဏှုပါတပဋိက္ကန္တော	သာသနစုတော	အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနံ
သဗ္ဗဘဝနိဿဋ္ဌော	အမနုဿဘယံ	ဧကာဒသ

ကမ္မသမုဋ္ဌိတံ
 ပုပ္ဖဂန္ဓော
 ဇမ္ဗုသာခါ
 ဓမ္မဂါရဝေါ
 ဂါမသူကရော
 ကုဋ္ဌိသယော
 ပင်္ကလံ
 အမမာသံ
 မနသိကာရော
 အစူန္တံ
 အန္တတ္ထံ
 အလံဝစနော
 ပါစရိယော
 ဟေဋ္ဌာနဒိ
 အမရတ္တံ
 အန္တေဝါသိ

ဥက္ကဋ္ဌကြွဋ်
 မရဏသတိ
 စံက္ခူဝိညာဏံ
 အရညဝါသော
 ဣတ္ထိဓုတ္တော
 ထလဋ္ဌော
 အန္တောသမာပတ္တိ
 ပစ္ဆာရတ္တံ
 မဇ္ဈေကလျာဏံ
 အတိဝေလာ
 အဝကောကိလံ
 နိဗ္ဗာနံ
 ပယျကော
 ရာဇဟံသော
 သဟသာကတံ
 သရသိလံ

ဥရဂေါ
 ဣတ္ထိရူပံ
 ဓမ္မာဘိရတိ
 ဝိကာလဘောဇနံ
 ဝနစရော
 ပဗ္ဗတဋ္ဌော
 အဒ္ဓမာသံ
 သာယနံ
 ဥရသီလောမော
 ပတ္တဇိဝကော
 အလံကမ္မော
 နိက္ခိလေသာ
 ဥပရိဂဂ်
 အမကဟာပဏံ
 ပုဗ္ဗေနိဝါသော

၅၂ ဗဟုဋ္ဌိတိသမာသိ

အညပဒတ္တေသု ဗဟုဋ္ဌိဟိ

ဤသုတ်ဖြင့် သမာသံစပ်၍ ဗဟုဋ္ဌိဟိသမာသိ အမည်မှည့်သည်။

ဣတ္ထိယံ ဘာသိတပုမိတ္ထိ ပုမာဝ ဓေ

ဤသုတ်သည် ကမ္မဇာရယသညေ ၈ ဟု အထက်၌ ဆိုအပ်လတ်

သမာသ်ကျဉ်း

သောကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်၌သာ ပုဗ္ဗောဇ္ဇမည်။

ပုဗ္ဗောဇ္ဇမူနှင့် စပ်၍ ကမ္မဓာရယသညေ စ-၌ ဆိုခဲ့သည်အတိုင်း
ဤ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်၌လည်း နည်းမှီ၍ မှတ်ပါ။

နဒိမှာ စ

သမာသ်ပုဒ်အဆုံး၌ ဖြစ်သော နဒိမည်သော ဤ ဥ အက္ခရာမှ
နောက်၌ ကပစ္စည်းသက်သော သုတ်တည်း။ စသဒ္ဒါဖြင့် တပစ္စည်းအဆုံး
ရှိသော သဒ္ဒါမှနောက်၌ ကပစ္စည်းသက်။

ဗဟုနဒိကော-စသည်၌ ကွစိ သမာသန္တ-စသော သုတ်၌ ကာရ
သဒ္ဒါပိုဖြင့် ပစ္စည်းသက်လျှင် ပြီးကောင်းသော်လည်း ထိုသုတ်အစီအရင်
မမြဲရကား ဤသုတ်ကို ထပ်၍ဆိုသည်အတွက် နဒိမည်သော ဤ ဥ တို့
နောက်၌ အမြဲ ကပစ္စည်း သက်ရခြင်းအကျိုးရှိ၏။

ဓနုမှာ စ

သမာသ်အဆုံး၌ ဖြစ်သော ဓနုသဒ္ဒါနောင် အာပစ္စည်းသက်၊ စသဒ္ဒါ
ဖြင့် ဓမ္မစသော သဒ္ဒါနောင် အာပစ္စည်းသက်။

သမာသန္တပစ္စည်းများ

ကွစိ သမာသန္တတာနမကာရန္တော- အပစ္စည်း၊ ကပစ္စည်း

နဒိမှာ စ-

ကပစ္စည်း

ဓနုမှာ စ-

အာပစ္စည်း။

ကွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ ဒီဃဒုဿာ ပစ္စယေသု စ. ၁၂

ဤသုတ်သည် ဇိနဝစနာနပရောဓအားလျော်စွာ ပုဂံတို့၏ အစ
အလယ် အဆုံးတို့၌ ဒီဃ၊ရဿပြုမည်။

- ပါကဋေ- အာဒိဒီဃ
- အနူပယာတော- မဇ္ဈဒီဃ
- မဇုဝါ- ဥတ္တရဒီဃ
- အဇ္ဇဝံ- အာဒိရဿ
- ဣတ္ထိဇ္ဈပံ- မဇ္ဈရဿ
- ဗဟုနဒိကော- ကပစ္စယ၊ ဥတ္တရရဿ
- ဒဏ္ဍိတာ- တာပစ္စယ၊ ဥတ္တရရဿ

ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် -

သမာသ်စပ်အပ်သော ပုဂံကို သကပဒ-ဟု ခေါ်၏။ သမာသ်စပ်ရာ
တွင် မပါဝင်သောပုဂံကို အညပဒ-ဟု ခေါ်၏။ ဒိန္နော သုကော ယဿာတိ-
ဒိန္နသုကော ၌ ဒိန္နပုဂံ သုကံပုဂံတို့သည် သကပဒ၊ ယဿသည် အညပဒဖြစ်၏
ဟူလျှီ။

ဒိန္နသုကော-ဟု သမာသ်စပ်ပြီးသောအခါ ဒိန္နအရကိုလည်း မရ၊
သုကံ အရကိုလည်း မရဘဲ၊ ယဿအရ အညပုဂံ၏အနက်ကိုသာ ပဓာန
အားဖြင့် အရကောက်ရ၏။ ထိုသမာသ်ကို ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဟု ခေါ်သည်။

(ဆောင်) သမာသ်ပုဂံတွင်၊ မပါဝင်ရ၊ ထိုပဒ၊ အညပဒခေါ်။
ထိုအညပုဂံ၊ အရထုတ်၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိခေါ်။ (ပါဠိသိက္ခာ)

“အညပဒတ္ထပဓာနော ဟိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ စာယံ အဘိဓေယျလိင်္ဂ
ဝစနော”ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိ(၂၀၀)အရ-

F.5B

သမာသိကျဉ်း

၆၄

ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ ယေနာတိ-ဇိတိန္ဒြိယော/ယံ။ (ပုံ၊ နပုံ ဧကဝုဇ်)
 ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ ယေဟိတိ-ဇိတိန္ဒြိယော/ယာနိ။ (ပုံ၊ နပုံ ဗဟုဝုဇ်)
 ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ ယာယာတိ-ဇိတိန္ဒြိယော။ (ဣတ္ထိလိင်ဧကဝုဇ်)
 ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ ယာဟိတိ-ဇိတိန္ဒြိယောယော။ (ထိလိင်ဗဟုဝုဇ်)

ဟု အဘိဓမ္မေယျ လိင်ဝုဇ်အတိုင်း ချရသည်။

ဤသို့လျှင် လိုရာအနက်ကို ရအောင် အညပဒတ္တ၏ လိင်ဝုဇ်ကို အထူး သတိပြုရမည်။ ထိုသို့ အညပဒတ္တ၏ လိင်ဝုဇ်နှင့် အရတူလေသော ကြောင့် “ဗဟုဗ္ဗိထုတ်၊ အညပုဒ်၊ လိင်ဝုဇ်ကြည့်၍ ကိုက်” ဟု ဆိုရပေသည်။

အညပုဒ် အတု၊ အစစ်-

ဗဟုဗ္ဗိတိသမာသဝယ် ဝိဂြိုဟ်တွင်း၌ ပါသော ယံ ယေန-စသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်များသည် အညပုဒ်အစစ်များ မဟုတ်ကြ။ အညပုဒ်အစစ်ကို အထူးပြုတတ်။ ညွှန်ပြတတ်သော ဝိသေသနတို့သာတည်း။

အညပုဒ်အစစ်ကား အဘိဓမ္မေယျပုဒ်၊ အရကောက်ရသောပုဒ်သာ တည်း။ ဇိတိန္ဒြိယော-၌ သမဏောကို အရကောက်ရ၍ သမဏောသည်သာ အညပုဒ်အစစ်တည်း။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ထိုထိုသမာသ၏ ဟောနက်ကိုပြ သော ဝုဒ်ကိုသာ အညပုဒ်အစစ်ဟု မှတ်ပါ။ (ဘာဋီ)

သမာသပဒ၊ အညပဒ၊ အညပဒတ္တ သုံးမျိုးတို့တွင် အညပဒတ္တကို မမှတ်သားဘဲ အညပဒသက်သက်ဖြင့် သမာသပုဒ်ပြီး၏ လိင်ဝုဇ်ကို ချယူ ရန် မလွယ်ကူပေ။ အညပဒဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော အညပဒတ္တကို ကြည့်ရှု၍ သာ သမာသပုဒ်ပြီး၏ လိင်ဝုဇ်ကို ချယူရ၏။

ထို့ကြောင့် အညပဒထက် အညပဒတ္တက အရေးပါ၏။ ပဓာန ဖြစ်၏။ အညပဒတ္တပဓာနော ဟိ ဗဟုဗ္ဗိတိ၊ ထိုသို့ အရေးပါသည့်အတွက် “အနုစိတ်ကာ ဓိပ္ပာယ်ရှာမူ ။ပ။ ပဓာနထုတ်၊ ထိုသည့်ပုဒ်သာ” ဟု ဘာသာ ဋီကာ၌ ဆိုပေသည်။

အညပဒတ္တကိုပင် အညပဒဟု ပဓာနနည်းအားဖြင့် ဆိုလိုက်ခြင်းကို ထိုသို့ ဆိုရကောင်းလားဟု ချင့်မြော်သူတို့ မစောကြောသင့်တော့ပေ။

(ဆောင်)ယတေတိမ၊ ဤလေးဝကို၊ အညပုဒ်ဟု၊ ခေါ်လေ့ပြုလည်း၊ အနုစိတ်ကာ၊ မိပ္ပာယ်ရှာမူ၊ သံဃာရာမ၊ စသည်ပြုလျက်၊ ပဓာန ထုတ်၊ ထိုသည့်ပုဒ်သာ၊ အညပုဒ်ခေါ်၊ သင့်လျော်သည်၊ ချင့်မြော် သူတို့ မှတ်ဖွယ်ကို။ (ရွာဘာဋီ-၂၊ ၁၈)

ဝိဂြိုဟ်တွင်း ရှေ့နောက်ပုဒ်-

ဝိဂြိုဟ်တွင်း ရှေ့နောက်ပုဒ်တို့ကို ဧကဝုဗ် ဗဟုဝုဗ် သင့်လျော်သလို ထားရမည်။ လိင်ကိုကား မိမိတို့၏ ပကတိလိင်အတိုင်း ထားရမည်။ ဝိသေသန ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်သောပုဒ်မျိုးဖြစ်က ဝိသေသနထုံးစံ အတိုင်း ဝိသေသျှ၏ လိင်ဝုဗ်သို့ လိုက်၍ထားရမည်။ ဝိဘတ်ကိုကား တိပဒဗဟုဠိဟိ၊ သဟပုဗ္ဗ ပဒပထမာဗဟုဠိဟိ၊ ဒွိပဒဘိန္နာဓိကရဏဗဟုဠိဟိ၊ ဒိသန္တရာဠာ၊ ဗျတိဟာရ လက္ခဏ စသည်တို့မှတစ်ပါး များသောအားဖြင့် ပထမာဝိဘတ်နှင့်သာ ထားရ၏။

ပုဒ်ပြီး လိင်ဝုဗ်-

ဗဟုဠိဟိသမာသ်၌ အညပုဒ်ပဓာနဖြစ်သည့်အတွက် ဝိဂြိုဟ်ပုဒ်ပြီး လိင်ဝုဗ်ကို အညပဒတ္တကြည့်၍ ချရသည်။ ဝါကျတွင်းက ရှေ့နောက်ပုဒ် တို့နှင့် လုံးဝမဆိုင်ပါ။

ဗဟုဠိဟိသမာသ်အပြား

- ၁။ ဒွိပဒတုလျာဓိကရဏဗဟုဠိဟိ
- ၂။ ဒွိပဒဘိန္နာဓိကရဏဗဟုဠိဟိ
- ၃။ တိပဒဗဟုဠိဟိ

သမာသ်ကျဉ်း

- ၄။ နနိပါတပုဗ္ဗပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၅။ ကုနိပါတပုဗ္ဗပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၆။ သဟပုဗ္ဗပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၇။ ဥပမာနပုဗ္ဗပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၈။ သင်္ချောဘယပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၉။ ဒိသန္တရာဠတ္ထဗဟုဗ္ဗိဟိ
- ၁၀။ ဗျတိဟာရလက္ခဏဗဟုဗ္ဗိဟိ-ဟု ၁၀-မျိုးရှိ၏။

(ဆောင်)တုလျ ဘိနွာ, တိပဒါနှင့်, နနိပါတ, ကု သဟတည်း, ဥပမာနော, သင်္ချောဘယ, ဒိသန္တရာ, ဗျတိဟာ, ဆယ်ဖြာ ဗဟုဗ္ဗိဟိ။

၁။ ဇိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ အနေနာတိ-ဇိတိန္ဒြိယော။

ဤ၌ ဇိတ ဣန္ဒြိယ နှစ်ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထို ဇိတ ဣန္ဒြိယတို့သည် အချင်းချင်းဝိဘတ်တူ၍ တုလျာဓိကရဏဖြစ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း ဒွိပဒတုလျာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဟု ခေါ်သည်။

၂။ ဆတ္တံ ပါဏိမိ အဿာတိ-ဆတ္တပါဏိ။ (ဒွိပဒဘိနွာဓိကရဏ)

၃။ ဩဏိတော ပတ္တတော ပါဏိ အဿာတိ-ဏိ။ (တိပဒ)

၄။ နတ္ထိ သံဝါသော ဧတေနာတိ-အသံဝါသော။ (နနိပါတပုဗ္ဗပဒ)

၅။ ကုန္တိတာ ပုတ္တာ ယေသန္တိ-ကုပုတ္တာ။ (ကုနိပါတပုဗ္ဗပဒ)

၆။ သဟ ဝိတက္ကေန ယံ ဝတ္တတိတိ-သဝိတက္ကံ။ (သဟပုဗ္ဗပဒ)

၇။ သုဝဏ္ဏဿ ဝဏ္ဏော-သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဝိယ ဝဏ္ဏော ယဿာတိ-သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော။

ဥပမာနောပမေယျဘာဝပုသိဒ္ဓတ္ထံ ဣဝသဒ္ဓပ္ပယောဂေါ။ (၅-၂၀၆)

ရုပ်တွတ်- သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ ဝိယ ဝဏ္ဏ ယ ဟု တည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော ဝိယ ဝဏ္ဏော ယဿ ဟု ဝါကျဖြစ်အောင်ပြု၊ သမာသ်စသည် စီရင်၊

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ-ဟု ပကတိပြု၊ ဝုတ္တတ္တာနဖြင့် သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ-ဟူသော
ရှေ့ပုဒ်ဝယ် ဝဏ္ဏ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကို ချေ။

ချေသင့်သော ဝဏ္ဏ-

ပုဗ္ဗပဒေ ဥတ္တရပဒလောပေါ-ဟု ဆိုသည့်အတွက် သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏ-
ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏ နောက်ဝဏ္ဏပုဒ်ကိုသာ ချေသင့်သည်။ ဒါမှသာ ဥတ္တရပဒ
လောပေါ-ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိစကားနှင့် ညီမည်။

သုဝဏ္ဏဿ ဝဏ္ဏော ဝိယ ဝဏ္ဏော ယဿာတိ-သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
ဟု ဆို၍ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏ ဟု ပကတိပြုသည်အခါ ဥတ္တရပဒလောပ
မဖြစ်၊ မရွေးလောပသာ ဖြစ်နိုင်၏။

နောက်ဆုံးဝဏ္ဏကိုလည်း မချေသင့်-

ဝဏ္ဏ နှစ်ပုဒ်တို့တွင် ရှေ့ဝဏ္ဏသည် ဥပမာမျှသာ ဖြစ်၍ အပဓာန
တည်း။ နောက်ဝဏ္ဏသာလျှင် ဘုရားရှင်၏ အဆင်းဟော ဥပမေယျဖြစ်၍
ပဓာနတည်း။ ထို့ကြောင့် အပဓာနကိုသာ ချေပစ်ရမည်။ ပဓာနကို ချေပစ်မှ
မရှိ၊ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးဝဏ္ဏပုဒ်ကိုလည်း မချေသင့်။

၈။ ဝါသဒ္ဓါသည်ပင် (သမာသိပြီးရာတွင် မပါဝင်သဖြင့် သမာသိပုဒ်
မှ တစ်ပါးသော) အညပုဒ်ဖြစ်၏။ ယင်းဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်၌ သင်္ချာနှစ်ပုဒ်
ရှိသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသည် သင်္ချောဘယပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ဒွေဝါ တယော ဝါ ပတ္တာ-ဒွတ္တိပတ္တာ။

ဆ ဝါ ပဉ္စ ဝါ ဝါစာ-ဆပုဉ္စဝါစာ။

ရုပ်တွက်- ဒွိ ဝါ တိ ဝါ ပတ္တ တည်း။ ဒွိ တိ ပတ္တ တို့နောင် ယောသက်၊

ဝါ နောင် သိသက် ချေ၊ ဒွေ ဝါ တယော ဝါ ပတ္တာ ဟု ဝါကျ
ဖြစ်စေ၊ သမာသိစသည် စီရင်၊ ဝုတ္တတ္တာနဖြင့် ဝါ နှစ်ပုဒ်ကို ချေ၊ ဒွိတိပတ္တ-
ဟု ပကတိ ပြု၊ ဒွေကဋ္ဌာနမာကာရော ဝါ-ဖြင့် ဒွိ၏ ဣကို အာပြု၊ တွစာဒိဖြင့်

သမာသိကျဉ်း

၆၇

အာကို အ ရဿပြု၊ တ်-လာ၊ နာမ်ငဲ့ ယောသက် စသည်။

ထိုသင်္ချောဘယပဒသမာသိ၏ နှစ်ပက္ခကို သုံးသပ်သောကြောင့် များသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဗဟုဝင်္ဂဝိဘတ်အရာတည်း-ဟု ပဋိကာမှာ ဆို၏။ ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား ဧကဝင်္ဂလည်း ရှိ၏-ဟု ရူဂဏ္ဍိ(ပ-၇၃၆)၌ ဆို၏။

၉။ တူရူဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာကို မရမဲ့၍ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာကိုရသော ဗဟုဗွိဟိသည် ဒိသန္တရာဠတ္ထဗဟုဗွိဟိမည်၏။

ပုဗ္ဗဿာ စ ဒက္ခိဏဿာ စ ယဒန္တရာဠံ သာယံ ပုဗ္ဗဒက္ခိဏာ။

ဤနည်း၌ ပုဗ္ဗာနှင့် ဒက္ခိဏာသည် အနက်အရမတူကြ၍ တုလျာဓိကရဏမဖြစ်သောကြောင့် ဣတ္ထိယံ ဘာသိတ-စသောသုတ်ဖြင့် ပုဗ္ဗောမငဲ့ရ။

ရုပ်တွက်- ပုဗ္ဗာ သ၊ ဒက္ခိဏာ သ၊ ယ သိ တည်၊ ပုဗ္ဗဿာ စ ဒက္ခိဏဿာ

စ ယံ-ဟု ဝါကျပြီးစေ၊ သမာသိစသည် စီရင်၊ ပုဗ္ဗာ ဒက္ခိဏာ-

ဟု ပကတိပြု။ ကွစာဒိဖြင့် ပုဗ္ဗာ၌ ရဿပြု။ နာမ်ငဲ့ သိသက် ချေ။

တစ်နည်း- ပုဗ္ဗာ စ သာ ဒက္ခိဏာ စာတိ-ပုဗ္ဗဒက္ခိဏာ။

ဤသို့ ကမ္မဓာရည်းပြုက ရှေ့နောက်နှစ်ပုဒ်တို့ တုလျာဓိကရဏဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မဓာရယသညေ စ-ဖြင့် ရှေ့ပုဗ္ဗာကို ပုဗ္ဗောငဲ့ပါ။

ဥတ္တရပဒတ္ထပဓာနတ္တာ-ဟိတ်သည် ကမ္မဓာရည်းသမာသိ ဖြစ်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ ပုဗ္ဗောငဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်။ (ရူဘာဋီ-၂၅၂)

ထိုသို့ ကမ္မဓာရည်းပြုက “သဗ္ဗနာမိကဝိဓာနမ္ပိ နိစ္စံ ဘဝတိယေဝ” ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ မိန့်၏။ ဗဟုဗွိဟိပြုက ဗဟုဗွိဟိမိ စ-သုတ်ဖြင့် တားမြစ်ခိုက် သဗ္ဗနာမ်အစီအရင်များ မဖြစ်၊ သို့သော် ဗဟုဗွိဟိမိ စ-၌ စသဒ္ဓါသည် သုတ်ရင်း၏ တားမြစ်ချက်ကို တစ်ဖန်နှစ်စေခြင်း “နိဝတ္ထာပနာဝဓာရဏ” အနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သဗ္ဗနာမ်အစီအရင် ဖြစ်ပြန်၏။ သို့သော် မမြဲဟု မှတ်သင့်သည်။

စသဒ္ဒဂ္ဂဟဏေန ဒိသတ္ထသဗ္ဗနာမာနံ ဗဟုဗ္ဗိဟိမ္ပိ သဗ္ဗနာမိက
ဝိဇာနိဝ ဟောတိ။ (ရ-၁၀၁)

မည်သည့်သမာဓိ ပြုသည်ဖြစ်စေ ဒိသတ္ထသဗ္ဗနာမံ၌ သဗ္ဗနာမံအစီ
အရင်ဖြစ်သည့်အတွက် ဣတ္ထိလိင် "သဗ္ဗ" အတိုင်း ရုပ်စဉ်သင့်တော့သည်။

၁၀။ သမာဓိပုဒ်အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်သော အနက်ကို ဟောသော
ဗဟုဗ္ဗိဟိသည် ဗျတိဟာရလက္ခဏာဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ကေသေသု စ ကေသေသု စ ဂဟေတွာ ဣဒံ ယုဒ္ဓံ ပဝတ္ထတိ
တိကေသာကေသိ။

ရုပ် တွက် - ကေသ ကေသ ဂဟေတွာ ဣမ တည်၊ ကေသေသု စ
ကေသေသု စ ဂဟေတွာ ဣဒံ-ဟု ဝါကျပြီးစေ၊ သမာဓိ
စသည် စီရင်၊ ဝုတ္တတ္ထာနဖြင့် ဂဟေတွာ ဣမ တို့ကိုချေ၊ ကေသ-ဟု
ပကတိပြု၊ ကွစာဒိဖြင့် အလယ်၌ ဒိယပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် အဆုံးသရကို
ဣ-ပြု၊ နာမ်ငဲ့ သိသက် ချေ၊ ကေသာကေသိ-ဟု နပုံလိင်ရုပ်ဖြစ်၏။

ရုပ်စဉ်- ကေသာကေသိ၊ ဒဏ္ဍာဒဏ္ဍိ-တို့ ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ် ဝုဒ္ဓိနှစ်ပါး
တို့၌ ရုပ်ထူးမရှိဟု မောဂ္ဂလ္လာန်ပဋိကာမှာ ဆို၏။ (ခူဏ္ဍိ)

တစ်နည်း ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဓိ အပြား

ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဓိဝယ် အညပုဒ်၌သက်သော ဝိဘတ်အလိုက်
ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိ စသောအားဖြင့်လည်း ခုနစ်ပါး ပြားသေး၏။

ပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဓိ-

သဝိတက္ကံ၊ သဝိစာရံ-	သဟပုဗ္ဗပဒပထမာဗဟုဗ္ဗိဟိ
ကာကသုရော-	ဥပမာနပုဗ္ဗပဒ ။
ဒုတ္တိပတ္တာ-	သင်္ချောဘယပဒ ။
ပုဗ္ဗဒက္ခိကာ-	ဒိသန္တရာဠတ္ထ ။

သမာသ်ကျဉ်း

၆၉

ကေသာကေသိ-

ဗျတိဟာရလက္ခဏာ ။

ဒုတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိ-

အာဂတာ သမဏာ ဣမံ သံယာရာမန္တိ-အာဂတသမဏော။

မှတ်ချက် - သမာသ်ပြီးသောအခါ သမာသ်ပုဒ်ကပင် ကံအနက်ကို ဟော အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ်တည်းဟူသော မိမိသည် ဟောဖို့ရာအနက်မရှိတော့သဖြင့် အာဂတသမဏော နောက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ် မသက်ရတော့ဘဲ လိင်အနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှါ ပထမာ ဝိဘတ်သာ သက်ရတော့သည်။ (ရူ၊ ၂၀၀)

တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိ-

အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ ကတ္တား ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်၍ ရလျှင်လည်းကောင်း၊ သဟာဒိယောဂ သဟာဒိယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်၍ ရလျှင်လည်းကောင်း၊ ကရိုဏ်း၊ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်၍ ရလျှင် လည်းကောင်း တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဖြစ်နိုင်၏။

ပုံစံ- ဝိတာနိ ဣန္ဒြိယာနိ အနေနာတိ-ယော။
သုခေါ သံဝါသော ဧတေနာတိ-သုခသံဝါသော။
ဆိန္ဒော ရုက္ခော ယေနာတိ-ဆိန္ဒရုက္ခော။

ကံဟော ပုဒ်တစ်စိတ်-

သမာသ်ပုဒ်၌ ကံဟောပုဒ်တစ်စိတ်ပါက တတိယာပြုရသည် ဟု ဆိုကြသည်။ ကံဟောပုဒ်တစ်စိတ်ပါတိုင်း တတိယာမဖြစ်ပေ၊ အညပုဒ်ကတ္တား နှင့် ကံဟောကြိယာ သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ စပ်နိုင်မှသာ တတိယာဖြစ်နိုင်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် အညပုဒ်သည် ကံဟောပစ္စည်းနှင့်ယှဉ်သော သမာသ်ပုဒ် တစ်စိတ်၏ ကတ္တားဖြစ်ထိုက်လျှင် တတိယာတွဲအပ်၏။ မဖြစ်ထိုက်လျှင် စတုတ္ထိ ဆဋ္ဌိ သင့်ရာတွဲအပ်၏။

ဇိတိန္ဒြိယော-ကို ဝါကျပြုက “အနေနု ဣန္ဒြိယာနိ ဇိတာနိ” ဟု ပြုရမည်။ ဇိတာနိ၏ အဝုတ္တကတ္တာသည် အိန္ဒြိယာဟူသော အညပုဒ်တည်း။ ကံ-ကား ဣန္ဒြိယာနိတည်း။ ဤသို့ ကတ္တာဖြစ်နိုင်မှသာ တတိယာဟု မှတ်ရမည်။

ဒိန္နသုကော၌ ဒိန္နသည် ကံဟောပုဒ်တစ်စိတ်ကား ဟုတ်၏။ သို့သော် ဒိန္န၏ ကတ္တာကား ရာဇာဟူသော အညပုဒ် မဖြစ်နိုင်။ တိုင်းသူပြည် သားတို့သည်သာ ဒိန္န၏ ကတ္တာဖြစ်နိုင်သည်။ ဝါကျပြုလုပ်က “မဟာဇနေန ရညော သုကော ဒိန္နော” ဟု ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အညပုဒ်ရာဇာသည် ပေးတတ်သူ မဟုတ်။ ပေးအပ် ပေးရာသာ ဖြစ်၍ တတိယာမဖြစ်။ ဒိန္နသုကော-အခွန်ကိုပေးအပ်သော မင်း ဟု အနက်မှတ်ပါ။

စတုတ္ထိ ဗဟုဠိဟိ-

ပုံစံ- ဥပနိတံ ဘောဇနံ အဿာတိ-ဥပနိတဘောဇနေ။ (သမဏော) ဤ၌ သမဏောဟူသော အညပုဒ်သည် ဥပနိတ၏ ကတ္တာ မဖြစ်နိုင်။ ဥပါသကေန သာ ကတ္တာဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် တတိယာမဖြစ်နိုင်။ အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ သမ္ပဒါနံ သမ္ပဒါနိအဖြစ်ဖြင့် စပ်ရသော ကြောင့် စတုတ္ထိဗဟုဠိဟိသာ ဖြစ်တော့၏။

ပဉ္စမိ ဗဟုဠိဟိ-

အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ အပါဒါနံ အပါဒါနိ အဖြစ်ဖြင့် စာစပ်၍ရလျှင် ပဉ္စမိဗဟုဠိဟိ ဖြစ်နိုင်၏။

ပုံစံ- အပေတံ ဝိညာဏံ အသ္မာတိ-အပေတဝိညာဏော။ (ကာယော)

ဆဋ္ဌိ ဗဟုဠိဟိ-

အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ သမ္ပန်, သမ္ပန္နိအဖြစ်ဖြင့် စာစပ်၍ရလျှင် ဆဋ္ဌိဗဟုဠိဟိ ဖြစ်နိုင်၏။

သမာသ်ကျဉ်း

ပုံစံ- ဆန္ဒော ဇာတော အဿာတိ-ဆန္ဒဇာတော။
ဇာတော ဆန္ဒော အဿာတိ-ဇာတဆန္ဒော။

ဆန္ဒဇာတ, ဇာတဆန္ဒ-

ဆန္ဒဇာတစသည်တို့၌ ပိသေသန,ပိသေသျှတို့၏ ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်နိုင်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဆန္ဒဇာတဖြစ်စေ၊ ဇာတဆန္ဒဖြစ်စေ ကြိုက်သလို ထားနိုင်ပါသည်။ နှစ်ပါဠိလုံး သင့်သည်ချည်း။ သဗ္ဗာတပီတိသောမနဿော၊ မာသဇာတော၊ ဆိန္ဒဟတ္ထော- စသည် တို့လည်း နည်းတူမှတ်ပါ။ (၈-၂၀၂)

စတုတ္ထိနှင့် ဆဋ္ဌိခွဲခြားချက်-

မြန်မာနိဿယတို့၌ ဆဋ္ဌိဖြစ်လောက်သော အရာဝယ် အတ္ထိ သန္တိ စသော ကြိယာကိုခွဲ၍ စတုတ္ထိသံ “အား”ဟု မြန်မာပြန်ကြသည်။ မြန်မာပြည် ဖြစ် သီလက္ခန္ဓီကာသစ်၌ပင် “အဿာတိ ဝါ နတ္ထိတိ ဧတ္ထ ကြိယာ ပဋိဂ္ဂါ- ဟကဝစနံ”၊ အဿသည် နတ္ထိ၌ စပ်ဖို့ရာ ကြိယာပဋိဂ္ဂါဟကသမ္ပဒါန်ဟု ဖွင့်သွား၏။

အမှန်မှာ “ယသ္မာ ပနဿ ကိစ္ဆိ” ဟူသော သိ-အဋ္ဌကထာ(နှာ-၅) လာ စကားသည် “ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏ မျက်မှောက်မဟုတ်သော သုတ္တ ဂေယျ စသည် မရှိ”ဟု ဆဋ္ဌိသာတည်း။ အတ္ထိ နတ္ထိ စသော ကြိယာတို့သည် သမ္ပဒါန်ကို ငဲ့သည် ဟု သမ္ပဒါန်အခဏ်း၌ မဆိုခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဝါကျမှန်လျှင် အတ္ထိစသည်တို့ ထည့်ရရှိး ဖြစ်နေရကား ထိုကြိယာများ၌ စပ်၍ စတုတ္ထိသမာသ်ဟု မမှတ် သင့်၊ ပဋိဂ္ဂါဟကလက္ခဏာ(ခံယူခြင်းသဘော)ပါသော အရာ၌သာ စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဖြစ်သင့်၍ ခံယူခြင်းသဘောမပါလျှင် ဆဋ္ဌိသာ ဟု ခွဲခြား သင့်ပါသည်။(ဘာဋိ)

သတ္တမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ-

အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်တို့ အာမာရ၊ အာဓေယံ အဖြစ်ဖြင့်
စာစပ်၍ ရလျှင် သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိ တွဲစပ်ရ၏။

ပုံစံ- သုလဘော ပိဏ္ဍော ဣမသ္မိန္ဒိ-သုလဘပိဏ္ဍော။ (ဒေသော)

တဂ္ဂုဏ၊ အတဂ္ဂုဏ-

(ဆောင်)အညပုဒ်နက်တွင်၊ သမာသ်နက်ဝင်၊ ယင်းလျှင်မှတ်ကြ တဂ္ဂုဏ။

အညပုဒ်နက်တွင်၊ သမာသ်နက်မဝင်၊ ယင်းလျှင်မှတ်ကြ အတဂ္ဂုဏ။

တဂ္ဂုဏအရ သမာသ်ပုဒ်များကို ရ၏။ အညပုဒ်၏အနက်ကို ယူသ
ဖြင့် သမာသ်ပုဒ်အနက် တဂ္ဂုဏကိုလည်း ယူပြီးဖြစ်သောသမာသ်သည်
တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

တစ်နည်း- သမာသ်ပုဒ်အရနှင့် အညပုဒ်အရတို့သည် အစိတ် အပေါင်း၊
သတ္တိ၊ သတ္တိမန္တ၊ နိဿိတ၊ နိဿယ ဖြစ်၍ တူသောသဏ္ဍာန်၊
တူသောဓမ္မ ဖြစ်ကြလျှင် တဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ပုံစံ- လမ္မော ကဏ္ဍော ယဿာတိ-လမ္မကဏ္ဍော။
ဤပြယုဂ်၌ ယဿဟူသော အညပုဒ်အရ ယောက်ျားကိုယူသဖြင့်
လမ္မကဏ္ဍအရ တွဲလျားကျသောနားလည်း တပါတည်း ယူပြီးဖြစ်တော့၏။

ပုံစံ- နီလော ပဋေယ ယဿာတိ-နီလပဋေယ။
ဤပြယုဂ်၌ ယဿဟူသော အညပုဒ်အရ ယောက်ျားကိုယူသဖြင့်
နီလပဋဟူသော သမာသ်ပုဒ်အရ ဝတ်ထားသောပုဆိုးကိုလည်း တပါတည်း
ယူပြီးဖြစ်တော့၏။ ပုဆိုးချွတ်ထားခဲ့၍ မဖြစ်ပေ။

အတဂ္ဂုဏ-

အညပုဒ်အနက်ကို ယူသဖြင့် ဝိသေသနဖြစ်သော သမာသ်ပုဒ်

သမာသ်ကျဉ်း

အနက်(ဇာတိဇာနဏ)ကို မယူနိုင်သော သမာသ်သည် အတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိမည်၏။

တစ်နည်း- သမာသ်ပုဒ်အရ ခြပ်တခြား၊ အညပုဒ်အရလည်း ခြပ်တခြား ဖြစ်၍ သမာသတ္ထ၊ အညပဒတ္ထသည် ပြားသောသဏ္ဍာန်၊ ပြားသောဓမ္မခြပ် ရှိကြလျှင် အတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ပုံစံ- ဒိန္နသုကော။

ဤပြုယုက်၌ ယဿဟူသော အညပုဒ်အရ မင်းကိုယူသဖြင့် ဒိန္န သုကဟူသော သမာသ်ပုဒ်အရ ပေးအပ်သော အခွန်ကို မယူအပ်၊ မယူနိုင်သောကြောင့် အတဂ္ဂုဏ။

ဒိန္နသုက-ဟူသော သမာသတ္ထခြပ်တခြား၊ ယဿ-ဟူသော အညပဒတ္ထ ခြပ်တခြားဖြစ်၍ ခြပ်ပြားသည်ကို သတိပြုပါ။

တဂ္ဂုဏ နှစ်မျိုး-

၁။ အညပုဒ်အနက်၌ သမာသ်ပုဒ်၏ အနက်နှင့်တကွ သိအပ်သော ဗဟုဗ္ဗိဟိသည် အညပဒတ္ထတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ပုံစံ- လမ္ပကဏ္ဍော၊ ဆိန္နဟတ္ထော စသည်။

၂။ ယှဉ်ဘက်အားဖြင့် သမာသ်ပုဒ်၏ အနက်နှင့်တကွ သိအပ်သော ဗဟုဗ္ဗိဟိသည် ပယောဂတဂ္ဂုဏသံဝိညာဏဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ပုံစံ- နီလပဋေ၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေါ၊ သပရိဝါရော စသည်။

အညပုဒ်အနက်နှင့် သမာသ်ပုဒ်အနက်တို့ အတူတကွ ဖြစ်ကြရာ၌ ထိုအညပုဒ်အနက်နှင့် သမာသ်ပုဒ်အနက်တို့ အချင်းချင်း ခွဲခွာ၍ မရစကောင်းက အညပဒတ္ထ၊ ခွဲခွာ၍ ရစကောင်းက ပယောဂဟု အလွယ်မှတ်ပါ။

ဗဟိရတ္ထ၊ အန္တောရတ္ထ ဗဟုဗ္ဗိဟိ-

သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်သည် အညပုဒ်၏ ဝိသေသနဖြစ်သော ဗဟုဗ္ဗိဟိ
သည် ဗဟိရတ္ထဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် မည်၏။

ဤနည်း၌ သမာသ်ပုဒ်အချင်းချင်း ဝိဘတ်မတူ၊ သမာသ်ပုဒ်
တစ်စိတ်နှင့် အညပုဒ်တို့ ဝိဘတ်တူကြသည်။

ပုံစံ- မာသော ဇာတဿ အဿာတိ-မာသဇာတော။

အစိရံ ပက္ကန္တဿ ယဿာတိ-အစိရပက္ကန္တော။

အစိရံ ပဗ္ဗဇိတဿ အဿာတိ-အစိရပဗ္ဗဇိတော။

သမာသ်ပုဒ်တစ်စိတ်သည် အညပုဒ်၏ ဝိသေသနဖြစ်သော
ဗဟုဗ္ဗိဟိသည် အန္တောရတ္ထ(အဗဟိရတ္ထ)ဗဟုဗ္ဗိဟိ မည်၏။

ဤနည်း၌ သမာသ်ပုဒ်အချင်းချင်း ဝိဘတ်တူ၍ သမာသ်ပုဒ်
တစ်စိတ်နှင့် အညပုဒ်တို့ ဝိဘတ်မတူကြ။

ပုံစံ- အစိရံ ပက္ကန္တံ အဿာတိ-အစိရပက္ကန္တော။

အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ အဿာတိ-အစိရပဗ္ဗဇိတော။

(ဆောင်) ဗဟိရမှာ၊ အတိတာ၊ ဘောမှာ အဗဟိ။

ဗဟိရ၊ အဗဟိရ နှစ်မျိုးရအောင် ဝိဂ္ဂဟပြုရာဝယ် ဗဟိရ
ပြုလိုက သမာသ်၏ နောက်ပုဒ်တစ်စိတ်ကို အတိတာကာလိကဝိဂ္ဂဟ ပြုရ၏။
အဗဟိရတ္ထပြုလိုက ဘာဝသာနေဝိဂ္ဂဟ ပြုရ၏။ အောက်ပါ ပုံစံတို့ကို
လေ့လာပါ။

ပုံစံ- အပက္ကမ္ပိတိ-ပက္ကန္တော။

အစိရံ ပက္ကန္တဿ အဿာတိ-အစိရပက္ကန္တော။ (ဗဟိရတ္ထ)

ပက္ကမနံ ပက္ကန္တံ။

အစိရံ ပက္ကန္တံ အဿာတိ-အစိရပက္ကန္တော။ (အဗဟိရတ္ထ)

သမာသ်ကျဉ်း

၇၅

ပဗ္ဗဇိတိ-ပဗ္ဗဇိတော။

အစိရံ ပဗ္ဗဇိတဿ အဿာတိ-အစိရပဗ္ဗဇိတော။ (ဇာဟိရတ္ထ)

ပဗ္ဗဇနံ ပဗ္ဗဇိတံ။

အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ အဿာတိ-အစိရပဗ္ဗဇိတော။ (အဇာဟိရတ္ထ)

တစ်နည်း- အထ ဝါ သဗ္ဗောပိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသော ဇာဟိရတ္ထော နာမ၊
အညပဒတ္ထေန ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ။ ဒွန္နာဒယော ပန အဇာဟိရတ္ထော
နာမ၊ ဗဟိတနိက္ခန္တတ္တာ။ (နိတိသုတ္တ-၂၀၈)

“ သမာသ်ပုံစံများ ”

ဒိဋ္ဌဓမ္မော

ဥပနိတဘောဇနော

ပတ္တဓမ္မော

နိဂ္ဂတဇနော

အပေတဝိညာဏော

ဒသဗလော

ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော

ဣန္ဒနာမော

ပညာဝိသုဒ္ဓိကော

အာကိဏ္ဏမနုဿာ

ဒဏ္ဍပါဏိ

သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော

တန္တာကုလကဇာတာ

သဝိတက္ကော

လိတမာရော

ဒွိပဒေါ

ကတကိစ္စော

နိက္ခိလေသော

စတုပ္ပဒေါ

သုဂန္ဓံ

ဒုဿီလော

ပဟူတဇိဝေါ

သမဏိဘတ္တိကော

ဧကရတ္တိဝါသော

ဒါနဇ္ဈာသယော

အသံဝါသာ

အနာသဝါ

သပ္ပိတိကော

နိရယော

ဝိဂတမလော

ပဉ္စစက္ခု

တေဝိဇ္ဇော

ဆဋ္ဌဘိညော

ဒုဂ္ဂန္ဓံ

ခန္တိဗလော

မဟာပညော

ဗဟုကုမာရိကံ

ဒုမ္မနော

သဒ္ဓမ္မဂါရဝေါ

အသမော

သဝိတက္ကံ

သပရိဝါရော

စကျဘူတော	အန္တဘူတော	အန္တတ္တရော
ဧကီလိယော	ဗြဟ္မဿရော	ဒွိဟတိဟံ
သတ္တဌမာသံ	ဧကယောဇနဒွိယောဇနာနိ	ဝန္တာသော
မုဋ္ဌဿတိ	သုဒ္ဓကာဠကာနိ	ဟိရိမနာ
ကိစ္ဆလာဘာ	ဟိနတိရတ္ထာနယောနိ	ဒွိဘူမံ
အဘာဝိတသီလော	အဘာဝိတကာယာ	အဘာဝိတစိတ္တာ

၆၂ ဒွန်သမာသ်

တထာ ဒွန္နေ။ ပ ။ ဒိနဉ္စ

ဤသုတ် တထာသဒ္ဓါဖြင့် "ထိုသမာဟာရဒိဂူအတိုင်းပင် ဤဒွန်သမာသ်
၌လည်း ဧကတ္ထ နပုံသကတ္ထဖြစ်သည်" ဟု ညွှန်ပြသည်။

ဒွန္နေအရ သမာဟာရဒွန်ကိုသာ ယူပါ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်ဖြင့်
ပါဏိတူရိယ စသည်တို့ကို သမာဟာရဒွန်ဖြစ်အောင် နှုံးဧကတ်ငဲ့မည်။

အာဒိသဒ္ဓါ-

(ဆောင်)လိင်ချင်းဆန့်ကျင်၊ သင်္ချာသဒ္ဓါ၊ ပရိမာဏ၊ ပစနနှင့်၊ စက္ကာလမူ၊
ဆယ့်ခုဒ္ဓိသတ်၊ အာဒိမုတ်၊ ဧကတ်နှုံး ငဲ့သတည်း။(ဘာဋီ)

လိင်ချင်းဆန့်ကျင်-
သင်္ချာသဒ္ဓါ-
ပရိမာဏတ္ထ-
ပစနနှင့်-
စက္ကာလမူ-

ဒါသိ စ ဒါသော စ-ဒါသိဒါသံ။
ဧကကဉ္စ ဒုကဉ္စ-ဧကကဒုကံ။
ဒိယော စ မဇ္ဈိမော စ-ဒိယမဇ္ဈိမံ။
ဩရဗ္ဗိကာ စ သူကရိကာ စ-ရိကံ။
သပါဏော စ စက္ကာလော စ-လံ။

သမာသ်ကျဉ်း

၇၇

ဆယ်ခုဒိသတ်-

ပုဗ္ဗာ စ အပရာ စ-ပုဗ္ဗာပရံ။

ဝိဘာသာ ရုက္ခ။ ပ ။ ဒိနဉ္စ

ဤသုတ်ကား သစ်ပင်စသည်ဟောသော သဒ္ဓါတို့ကို ခွန်တွဲရာ၌ ရံခါ နပုံးဧကတ်ငဲ့၍ ရံခါ မငဲ့ရဟု ညွှန်ပြသောသုတ်တည်း။

ဤသုတ်၌ ဝိဘာသာ-ဟု ဆိုသောကြောင့် ရှေ့သုတ်လာ ပါဏှင်္ဂတ္ထ စသော သဒ္ဓါတို့၌ နပုံးဧကတ်မြဲ၍ ဤသုတ်လာ ရုက္ခစသောသဒ္ဓါတို့၌ နပုံးဧကတ် မမြဲ-ဟု သိစေသည်။

အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်-

(ဆောင်)ခြပ်မဖက်၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဂုဏ်၊ ငှက်မျိုးစုံနှင့်၊ တစ်ဖုံဟင်းလျာ၊
နက်ဒိသာဟု၊ ဝိဘာသာသုတ်၊ အာဒိပုဒ်၊ ဖွင့်ထုတ် ဗာလာဝတာ။

ခြပ်မ။ပ။ဂုဏ်- ကုသလာကုသလံ၊ ကုသလာကုသလာ ဝါ။

ငှက်မျိုးစုံနှင့်- ဟံသာ စ ဗကာ စ-ဟံသဗကံ၊ ဟံသဗကာ ဝါ။

တစ်ဖုံဟင်းလျာ-ဒဓိယတံ၊ ဒဓိယတာနိ ဝါ။

နက်ဒိသာဟု-ပုဗ္ဗာပရံ၊ ပုဗ္ဗာပရာ ဝါ။

နာမာနံ သမုစ္စယော ဒွန္ဓော

ဤသုတ်သည် ခွန်အမည်မှည့်သော သုတ်တည်း။ နာမာနံ အလိုက် မခံဘဲ ထပ်၍ဆိုသဖြင့် နာမ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်သာမက သုံးပုဒ် လေးပုဒ်စသော နာမ်ပုဒ်များလည်း ခွန်သမာသ်ဖြစ်နိုင်၏-ဟု ပြသည်။ (ဋီ)

သမုစ္စယော- သမဏော စ ဗြာဟ္မဏော စ-သမဏဗြာဟ္မဏာ။

သမဏော စ ၌ စသဒ္ဓါသည် ရဟန်းအပြင် ပုဏ္ဏားဟူသော အနက်

ကိုလည်း ပေါင်းဆည်းပေး၏။ ငြာဟ္မဏော စ ဌံ စသဒ္ဓါသည် ပုဏ္ဏားအပြင် ရဟန်းဟူသော အနက်ကိုလည်း ပေါင်းဆည်းပေး၏။ ဤသို့ ရဟန်းအနက် ပေါ်၌ ပုဏ္ဏားအနက် ပါဝင်လာအောင်၊ ပုဏ္ဏားအနက်ပေါ်၌ ရဟန်းအနက် ပါဝင်လာအောင် ပေါင်းဆည်းပေးခြင်းသည် သမုစ္စည်းမည်၏။

သမုစ္စည်း အပြား-

- ၁။ ကေဝလသမုစ္စည်း
- ၂။ အန္တာစယသမုစ္စည်း
- ၃။ ဣတရိတရယောဂသမုစ္စည်း
- ၄။ သမာဟာရသမုစ္စည်း-ဟု ၄-မျိုးပြား၏။

မှတ်ချက်။ ။ အသမာဟာရနှင့် ဣတရိတရယောဂသမုစ္စည်း အတူတူပင် တည်း။

- ပုံစံ- ၁။ စိဝရံ ပိဏ္ဍပါတံ စ၊ ပစ္စယံ သယနာသနံ အဒါသိ။
- ၂။ ဘိက္ခံ စရ၊ ဂါဝေါ စ အာနယ။
- ၃။ သမဏငြာဟ္မဏာ။
- ၄။ စက္ခုသောတံ။

သမာသ်ဖြစ် မဖြစ်-

ကေဝလသမုစ္စည်း၊ အန္တာစယသမုစ္စည်းတို့သည် သမာသ်မဖြစ်၊ အကြောင်းကား- ကြိယာကို ဝဲ့ခြင်းရှိသည်အတွက် နာမ်ပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း ယုတ္တတ္ထမဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဣတရိတရ၊ သမာဟာရတို့သည် သမာသ်ဖြစ်ကုန်၏။ အကြောင်း ကား နာမ်ပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း ယုတ္တတ္ထဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ (ရူ-၂၀၈)

ဒွန္ဒော- ဒွန္ဒသဒ္ဓါသည် အစုံအစုံဟူသော အနက်ကို ဟောသကဲ့သို့ ထို့အတူ

F6B

သမာသ်ကျဉ်း

အစုံအစုံဟူသောအနက်ကို ရသောသမာသ်သည် နိဗ္ဗာန်သမာသ် မည်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ-၌ ရဟန်းတစ်မျိုး၊ ပုဏ္ဏားတစ်မျိုးတည်းသာ မရဘဲ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား နှစ်မျိုးစုံကို ရသည်ဟူလို။

ဇာယာယ တုဒံဇာနိ ပတိမိ

ဤသုတ်သည် ပတိသဒ္ဓါကြောင့် ဇာယာသဒ္ဓါကို တုဒံအပြု၊ ဇာနိ အပြု-ဟုလည်းကောင်း၊ တု-ကို နိပါတ်ပုဒ်တစ်ခုကြံ၍ ဒံ အပြု၊ ဇာနိ-အပြုဟု လည်းကောင်း ဝါဒကွဲ၏။

ဒွန်၌ ယေဘုယျစည်းကမ်း-

- ၁။ ပူဇော်အပ်သော အနက်ဟောသဒ္ဓါ
 - ၂။ နည်းသော သရရှိသော သဒ္ဓါ
 - ၃။ ဣဝက် ဥဝက် အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါ
 - ၄။ အစ၌ သရရှိသော အကာရန္တသဒ္ဓါတို့ကို များသောအားဖြင့် ရှေ့၌ထားကာ ဒွန်တွဲရ၏။ နှစ်ပုဒ်ထက်များသော ဒွန်ပုဒ်တို့၌ကား မမြဲပေ။
- ပုံစံ-
- ၁။ မာတာပိတရော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
 - ၂။ စန္ဒသူရိယာ၊ နိဂမဇနပဒါ။
 - ၃။ အဂ္ဂိဓမ္မာ၊ ဓာတုလိဂါနိ။
 - ၄။ အတ္ထော စ ဝံဓမ္မော စ အတ္ထဓမ္မော။ အတ္ထသဒ္ဓါ။

အစွိတပုသရံ ပုဗ္ဗံ-

ဇာယာပတိ၌ အစွိတပုသရံ ပုဗ္ဗံ-အရ ပတိသဒ္ဓါကို ရှေ့ထားသင့်သော်လည်း “ရာဇဒန္တာဒိ အာကတိဂိုဏ်းဖြစ်သောကြောင့်” ပတိနှင့် ဇာယာကို ရှေ့နောက်ပြန်၍ ဇာယာပတိ ဖြစ်ရသည်-ဟု သက္ကတဗျာကရုဏ်းတို့ ဆိုကြသတတ်။ (ကစ္စည်းအာသာဒိက-၂ ၄၅)

ဇာယာပတိ ပုံစံ၌ ပတိသဒ္ဓါနှောင်းရာ၌ ဇာယာသဒ္ဓါကို စီရင်သော
ကြောင့် ဇာယာသဒ္ဓါပင် ရှေ့နေ၏၊ အယုတ်ပင် ရှေ့နေ၏-ဟု ရူပသိဒ္ဓိ
ဂဏ္ဍီ(ပ-၇၅၀)၌ ဆို၏။

(ဆောင်) အနက်စုံတွဲ၊ ရစမြို့၊ မှတ်စွဲ ဒွန်သမာသ်။
ပထမာကျေ၊ စ ပါစေ၊ မသွေ ဝိဂြိုဟ်မှတ်။
နှစ်ပုဒ် သုံးပုဒ်၊ စသည်ထုတ်ပေ၊ တွဲလေသမျှ၊ ပုဒ်နက်ရ၊
မှတ်ကြ ဒွန်သမာသ်။
ဧကဝုဗ်ချ၊ ဗဟုဝုဗ်ချ၊ နှစ်ဝ ရှိသည်မှတ်။

ဤဆောင်ပုဒ်များအရ နှစ်ပုဒ်တွဲက နှစ်ပုဒ်၊ သုံးပုဒ်တွဲက သုံးပုဒ်၊
စသည်ဖြင့် တွဲလေသမျှ ပုဒ်အနက် အရကောက်ရသော သမာသ်သည်
ဒွန်သမာသ်တည်း။ ထိုသို့ နှစ်ပုဒ်အနက် အရကောက်ရသောကြောင့်
“ဥဘယပဒတ္ထပဓာနော ဟိ ဒွန္ဓော”ဟု ရူက ဆို၏။ ဒွန်သည် နှစ်ပုဒ်အနက်
ပြဋ္ဌာန်း၏။

ပထမာကျေ၊ စ ပါစေ-ဟူသည့်အတိုင်း ဝိဂ္ဂဟဝါကျအတွင်း၌
ပထမာဝိဘတ်ဖြင့်သာ ထားရမည်။ ဧကဝိဘတ္တိကာနံ-ဟု ဆိုသည့်အတွက်
ဝိဘတ်တူဖို့သာ ပဓာနတည်း။ ရှေ့နောက် ဧကဝုဗ်ဗဟုဝုဗ် မတူလည်း
ဒွန်တွဲနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် သားအများ သမီးတစ်ယောက်ကို “ပုတ္တာ စ
မိတာ စ-ပုတ္တမိတရော” ဟု လည်းကောင်း၊ သားသမီးအများ မယား
တစ်ယောက်ကို “ပုတ္တာ စ ဒါရော စ-ပုတ္တဒါရော”ဟု လည်းကောင်း တွဲနိုင်
သည်။

- သမဏော စ ဗြာဟ္မဏော စ-ကာ။
- သမဏာ စ ဗြာဟ္မဏာ စ-ကာ။
- သမဏော စ ဗြာဟ္မဏာ စ-ကာ။

သမာသ်ကျဉ်း

သမကာ စ ဗြာဟ္မဏော စ-ကာ။-ဟု လေးမျိုးတွဲနိုင်သည်ကို သတိ ပြုပါ။

စသဒ္ဓါကိုကား မပါမဖြစ် ထည့်ပေးရမည်။ ထိုစသဒ္ဓါ ပါမှသာ သမာသ်၏ သမုစ္ဆည်းအနက်ကို ပြနိုင်သည်။ ဧကဝုဗ် ဗဟုဝုဗ်ကိုကား သင့်တော်သလို ထားရမည်။ လိင်ကိုကား မိမိပကတိလိင်အတိုင်း ထားရမည်။

ဝိသေသန ဝိသေသျှအဖြစ်အားဖြင့် ခွန်၌ လိုက်စရာ မရှိပေ။ ကိုယ့် လိင်ဝုဗ်နှင့်ကိုယ် တသီးတခြား ထားရုံသာတည်း။ ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး၍ ချရာ၌ ကား ပါငြိတော်၌ရှိသည့် လိင်ဝုဗ်အတိုင်း ချပါလေ။

ခွန် အပြား-

၁။ သမာဟာရခွန်

၂။ ဣတရိတရယောဂခွန် (အသမာဟာရခွန်)ဟု နှစ်မျိုးပြား၏။

သမာဟာရ ဝိ ခွန္တ၊ ဧက နပုံးဆိုက်-ဟူသည်နှင့် အညီ ဒိဂုသမာသ် ကဲ့သို့ သမာဟာရခွန်၌လည်း တထာ ခွန္တေသုတ်ဖြင့် နပုံဧကတင်၌ နပုံလိင် ဧကဝုဗ်ရှိရသည်။ သို့သော် သမာဟာရခွန်၌ ဧကဝုဗ်အဖြစ်ကား မြဲ၏။ နပုံလိင်အဖြစ်ကား မမြဲ။ ရံခါ ဣတ္ထိလိင် ပုံလိင်ရှိသေး၏။ ထို့ကြောင့် ခွန်၌ ဧကဝုဗ်ရှိက သမာဟာရ ဗဟုဝုဗ်ရှိက အသမာဟာရ (ဣတရိတရ ယောဂ) ဟု ခွဲခြားမှတ်ပါ။

ပုံစံ- အာဂတော စ အနာဂတော စ-တော။ (ပုံလိင်သမာဟာရ) ပဋိသန္နိပ္ပဝတ္တိယံ၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ။ (ဣတ္ထိလိင်သမာဟာရ)

အံမော နိဂ္ဂဟိတံ ဈလပေဟိတိ ဧတ္ထ 'အံမော' တိ နိဒ္ဒေသ ဒဿန- တော ကတ္ထစိ နပုံသကလိင်တ္တံ န ဟောတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေန "အာဓိပစ္စ- ပရိဝါရော၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိသန္နိပ္ပဝတ္တိယံ"န္တိ အာဒိ သိဇ္ဈတိ။(ရူ- ၂၁၂)

ခွန် ဥဘယပဒတ္တပဓာနဖြစ်သော်လည်း “ကေတ္တိဘာဝေါ သမာသလက္ခဏံ” ဟူသော စကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပုံ -

သဒိသာဒိအတ္ထေပိ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိသမ္ဘဝေန ဒွိန္ဒု ပဒါနံ ကေက္ခဏေ ယေဝ အတ္ထဒ္ဓယဒိပကတ္တာ န ဝိရောဓော။

အထ ဝါ ဒွိန္ဒုမ္ဗိ ယထာဝုတ္တသမုစ္စယဒိပကတ္တာ အတ္တိ ဒွန္ဒေ-ပေကတ္တိတာတိ န ကောစိ ဝိရောဓော။ (ရ-၂၀၈၊ ခုဘာဋီ-၂ ၆၀)

ဂိုဏ်းစဉ်- သမာဟာရဂွန်၌ “သဗ္ဗတ္ထေကဝစနမေဝ” ဟု ဆိုသည့်အတွက် ဝိဘတ်အားလုံး ဧကဝုဏ်ချည်း စဉ်ပါ။

ယေဘုယျအားဖြင့် စိတ္တဒိ ဧကဝုဏ်ချည်းစဉ်၊ ဣတ္ထိလိင် ပုံလိင်၌ သမာဟာရကို တွေ့လည်း ယင်းလိင်အားလျော်စွာ၊ ဂိုဏ်းအားလျော်စွာ ဧကဝုဏ်ချည်း စဉ်။

ဣတရိတရ(အသမာဟာရ)၌ အဝယဝပဓာနတ္တာ-အစိတ်အစိတ် ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သဗ္ဗတ္တ ဗဟုဝစနမေဝ-ဟု ဆိုသည့်အတွက် ဝိဘတ်အားလုံး ဂိုဏ်းအားလျော်စွာ ဗဟုဝုဏ်ချည်း စဉ်ပါ။ (ရ-၂၀၉)

ကေတ္တာဘာဝေ ဗဟုဝစနံ ပရဿေဝ လိင်္ဂဉ္စ-ဟု ဆိုသည့်အတွက် ဣတရိတရဂွန်သည် ဗဟုဝုဏ်ချည်းရှိရာ နောက်ပုဒ်၏ လိင်အတိုင်း ဆိုင်ရာ ဂိုဏ်းသွင်း၍ ဗဟုဝုဏ်ချည်း စဉ်ပါ။

အချုပ်အားဖြင့် ဒွန်သမာသ၌ ပါဠိတော်ဝယ် ရှိသည့်ဝုဏ်အတိုင်း၊ ဧကဝုဏ်ရှိက ဆိုင်ရာဂိုဏ်းသွင်း၍ ဧကဝုဏ်ချည်း စဉ်၊ ဗဟုဝုဏ်ရှိက ဆိုင်ရာ ဂိုဏ်းသွင်း၍ ဗဟုဝုဏ်ချည်း စဉ်ပါ။

သမာဿ်ကျဉ်း

၈၃

“အခြားအသုံးပြုသည့် အမည်ထူးများ”

လက္ခဏာကွဲလျက် ကိစ္စတူအနက်ရှိသော သဒ္ဒါတို့ကို တွဲစပ်ထားသောကြောင့် အောက်ပါပုံစံတို့ကို “ဝိသဘာဝတ္ထဒွန်”ဟု ခေါ်သည်။
သီလပညာကံ၊ သမထဝိပဿနံ၊ နာမရူပံ၊ ဟိရောတ္တပုံ၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သတိသမ္ပလည်း၊ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစုံ။

အချင်းချင်း လိင်သည် အထူးပြုအပ်ကုန်သော သဒ္ဒါတို့ကို တွဲစပ်ထားသောကြောင့် အောက်ပါပုံစံတို့ကို “အညောညလိင်္ဂဝိသေသိတ ဒွန်” ဟု ခေါ်သည်။

ဒါသိဒါသံ၊ ဣတ္ထိပုမံ၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သာခါပလာသံ။

အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောရှိသော အနက်ဟောသဒ္ဒါတို့ကို တွဲစပ်ထားသောကြောင့် အောက်ပါ ပုံစံတို့ကို “အညောညပုဋိပက္ခဓမ္မဒွန်”ဟု ခေါ်သည်။
ကုသလာကုသလံ၊ သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇံ၊ ဟိနပ္ပဏိတံ၊ ကဏှသုက္ကံ၊ သုခဒုက္ခံ၊ ပဋိယာနုနယံ၊ ရတ္ထိန္ဒိဝံ၊ အဟောရတ္ထံ။

ဤကား အသုံးပြုများသော သမာဿ်နာမည်များသာတည်း။ သူတ်စဉ်၌ပါသော အနက်များအတိုင်း “ဟတ္ထပါဒါ” ကို “ပါဏျင်္ဂတ္ထဒွန်”၊ “ဂိတဝါဒိတံ” ကို “တူရိယင်္ဂတ္ထဒွန်” စသည်ဖြင့် အသုံးပြုနိုင်၊ နာမည်ပေးနိုင်သည်သာ။

သမာဿံ ၆-မျိုးလုံးနှင့် ဆိုင်သော
လေ့ကျင့်ခန်း ပုံစံများ

သဘာဂါပတ္တိယော	ဒေသိတာပတ္တိကဿ	ဘိက္ခုသံယဿ
ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနံ	အသံဝါသော	အဒိန္နံ
သုက္ကပိဿဋ္ဌိ	ကာယသံသဂ္ဂံ	ဟတ္ထဂ္ဂါဟံ
သုဂတဝိဒတ္တိယာ	ပုဗ္ဗကိစ္စံ	ဝေရူပါယ
အသန္တိယာ	မုသာဝါဒေါ	ဝေဏီဂ္ဂါဟံ ဝါ
အဿာမိကံ	ပုရိသမတီ	ဆာရတ္ထံ
ပုရာဏစိဝရံ	အညာတိကာယ	ဘိက္ခဝဏနာ
ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော	ဒုဗ္ဗိဝိတေန	တထာရူပံ
ဝတ္ထုဒေသနာယ	သဿာမိကံ	အမူလကေန
တိစိဝရေန	တုဏှိဘူတော	ဇာတရူပရဇာတံ
ကမ္မပ္ပတ္တာ	အပ္ပသဒ္ဓေါ	ပတ္တသညံ
ဒုဗ္ဗဏှံ	ကောသံယမိဿကံ	ဆဗ္ဗဿာနိ
ဣတ္ထန္ဓာမံ	အပ္ပဝါရိတော	ကယဝိက္ကယံ
ဧဋကလောမာနံ	ဧကုဒ္ဓေသော	ဘိက္ခုသမ္ပုတိယာ
သေနာသနေသု	အနုပသပ္ပန္နံ	အန္တိန္နစိဝရော
ပဏိတဘောဇနာနိ	ဝိကာလေ	အဓေလကဿ
သဘတ္တော	ပစ္ဆာဘတ္တံ	ခမ္ဘကတော
အနာဟဋေ	အညာဏကေန	ဥဏှသမယော
ဥပသုတီ	သုဂတစိဝရံ	ရတနသမ္ပတံ
အနိက္ခန္တရာဇကေ	ယာနဂတဿ	တေရသ
သကဗဠေန	ဝဿိကသာဋိကာ	အနတ္တမနော
သာသကံသမ္ပတာနိ	အနတိရိတ္တံ	ပုရောဘတ္တံ

သမာသိကျဉ်း

သိက္ခာပဒေဟိ
 မုဒ္ဒါဘိသိတ္တဿ
 ဦးနဝိသတိဝဿံ
 ဘဏ္ဍနဇာတာနံ
 ဆပ္ပစ္ဆဝါစာဟိ
 သပ္ပါဏကံ
 နိဂမံ
 ဝိနိစ္ဆယကထာယ
 ဆတ္တပါဏိဿ
 ဒိရတ္ထံ
 ဒသာဟံ
 သုဝိတံ
 အတ္တုဒ္ဒေသံ
 ပရိဂ္ဂဌပရိဝါသော
 သပ္ပဋိဘယာနိ
 အတိရေကပတ္တော
 စိဝရစေတာပန္နံ
 အစွေကစိဝရံ
 သေနာဗျူဟံ
 မရဏဝဏ္ဏံ
 သပရိက္ခမနံ
 အင်္ဂုလိပတောဒကေန
 အာဝသထပိဏ္ဍော
 အမိမာနာ

ဗျတ္တံ
 ငြဟ္မစရိယာ
 ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကေဟိ
 အနိဂ္ဂတရတနကေ
 အတ္ထင်္ဂတေ
 ပါနိယတ္ထာလကံ
 ဘိက္ခုနိပရိပိစိတံ
 ဝေဋ္ဌိတသိသဿ
 သသိတ္ထကံ
 ဂိဟိသမာရဗ္ဗာ
 ဥဒ္ဒံဂါမိနိ
 ဟတ္ထပါသော
 အနတ္တိတော
 ဘိက္ခုနုပဿယံ
 အပ္ပဟရိတေ
 အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ
 အာဟစူပါဒကံ
 သုဒ္ဒကာဌကာနံ
 ကလျာဏဓမ္မံ
 သညာစိကာယ
 တထာနာသိတံ
 ဝိဝါဒါပနွာနံ
 ပုရိသဝိဂ္ဂဟေန
 ပါတိမောက္ခံ

ယထာသန္တုဇ္ဇံ
 ထေယျသတ္ထေ
 သုတ္တာဂတံ
 ခိယနဓမ္မံ
 ပုဗ္ဗုပဂတံ
 သာမိသေန
 သတ္ထဂမနိယော
 ပတ္တဇောဝနံ
 အင်္ဂါလာနော
 အန္တရယရေ
 ဂဟပတိံ
 အသပ္ပိယံ
 စိန္တာမာနတ္တော
 အာမိသဟေတု
 သဟတ္ထာ
 ဝိကပ္ပံ
 သဟတ္ထာ
 နာနပ္ပကာရကံ
 အတ္တုပနာယိကံ
 အနာရမ္ဘံ
 အနိကဒဿနံ
 ကလဟဇာတာနံ
 သမဏုဒ္ဒေသော
 ဂါမန္တံ

၀၆

သာမဏေကျော်

မေထုနုပသံဟိတာဟိ	ဘိက္ခုမာနတ္တာယ	နိသိဒနသန္တတံ
ပုရာဏသန္တတဿ	အသန္တေ	အပစ္စက္ခာယ
မေထုနုပသံဟိတေန	ဒုဗ္ဗဇာတိကော	ဥဇ္ဈိကာယ
ဥဒ္ဓေသပရိယာပနေသု	ပတ္တပရိယန္တော	ဩက္ခိတ္တစက္ခါ
အညမညဝစနေန	တိရုတ္တာနဂတာယ	သုသံဝုတော
သုပ္ပဋိစ္ဆန္တော	ပါပသမာစာရော	ဝဂ္ဂဝါဒကာ
စိဝရတ္ထိကေန	အလံကမ္မနိယေ	သဒ္ဓေယျဝစသာ
ပဌမာပတ္တိကာ	သံယာဝိသေသော	သမ္မုခါဝိနယော။

“ အတွေ့အကြုံသည် အကောင်းဆုံး ဆရာဖြစ်သည် ”

သမာသ်ကျဉ်း ပြီးပြီ

.....

၂၂ တဒ္ဓိတ်ကျဉ်း

တဒ္ဓိတ်- တသ္မာ ဟိတာ တဒ္ဓိတာ။ (ပဇ္ဇမိတပျူရိသ်)
 ဤဝစနတ္ထအရ သုံးပါးအပြားရှိသော လိင်မှ်နောက်၌ ဆက်စပ်
 သက်အပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို “တဒ္ဓိတ်”ဟု ခေါ်၏။
 “တိဝိလေင်္ဂတော”ဟူသော ရှုအရ “ပေါရိသ်”စသည်၌ ပုရိသ
 ဟူသော သုဒ္ဓလိင်နောင် တဒ္ဓိတ် ၈-ပစ္စည်းသက်၏။
 “ရာဇပုရိသတ္ထ”စသည်၌ ရာဇပုရိသ-ဟူသော သမာသ်လိင်
 နောင် တဒ္ဓိတ် ၅-ပစ္စည်းသက်၏။
 “ဒက္ကိတ္တ” စသည်၌ ဒက္ကိ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်လိင်နောင်မှာပင်
 တဒ္ဓိတ် ၅-ပစ္စည်း ထပ်သက်၏။

ယေဘုယျနည်း-တိဝိလေင်္ဂတောကို ယေဘုယျနည်း (များသော)အားဖြင့်
 ဆိုသည်။ ဧဟိယသိကော စသည်၌ကား လိင်မဟုတ်သော “ဧဟိ-
 ပဿ” ဟူသော အာချာတ်ပုဒ်နောက်၌ပင် ကိကပစ္စည်း သက်သေး၏။ (ဋီ)

တစ်နည်း-တေသံ ဟိတာ တဒ္ဓိတာ။ (ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်)
 ဤဝစနတ္ထအရ ထို နာမ်တို့အား ကျေးဇူးများသဖြင့်
 ထိုနာမ်တို့၏ စီးပွားဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကို “တဒ္ဓိတ်”ဟု ခေါ်၏။
 နာမ်အပြား-ဓာတ်ပစ္စည်း ခွဲ၍မရသော တိဿ၊ဒတ္တစသောရဋ္ဌိ နာမ်
 (တိဿတ္ထ)၊ ဓာတ်ပစ္စည်း ခွဲ၍ရကောင်းသော ပုရိသစသော
 ကိတ်နာမ်(ပေါရိသ်)၊ ရာဇပုရိသစသော သမာသ်နာမ်(ရာဇပုတ္တကော)၊
 ဒက္ကိစသော တဒ္ဓိတ်နာမ်(ဒက္ကိတ္တ)၊ အချို့နိပါတ်ပုဒ်များ (ဥပရိမော- ဥပရိ
 +ကုမ၊ အချို့ဥပသာရပုဒ်များ (ဥတ္တမော- ဥ+တမ) ပါဝင်ကြသည်။

တစ္ဆိတ်အမည်- “ကောဒိပစ္စယာနမေတံ နာဓိဝစနံ” အရ တစ္ဆိတ်ဟူသော အမည်သည် ကစသောပစ္စည်းများ၏ အမည်သာတည်း။

(ဆောင်) နာမ်ပုဒ်အများ၊ အနက်ထွားအောင်၊ စီးပွားကိုပြု၊ ပစ္စည်းစု၊ မှတ်ရှု တစ္ဆိတ်ခေါ်။ (ပါဠိသိက္ခာ)

ထိုပစ္စည်းနှင့် တကွဖြစ်သော ဝါသိဋ္ဌောစသောပုဒ်များကား သဟ စရဏနည်း၊ ပုဒ်နှင့် ပစ္စည်းဖြစ်၍ မကင်းစကောင်းသော အဝိနာဘာဝနည်း၊ အစိတ်ပစ္စည်း၏ တစ္ဆိတ်အမည်ကို အပေါင်းတစ်ပုဒ်လုံးပေါ်၌ တင်စားသော ဧကဒေသုပစာရနည်း (အဝယဝူပစာရနည်း)အားဖြင့် တစ္ဆိတ်မည်၏။

ထို ကစသောပစ္စည်းများကို ပြရာကျမ်းမူကား ထို တစ္ဆိတ်မည်သော ပစ္စည်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဌာနျူပစာရအားဖြင့် တစ္ဆိတ်မည်၏။

သဒ္ဒနိတိဝါဒ-တစ္ဆိတ်ဟူသော နာမည်သည် ကစသောပစ္စည်းများ၏ နာမည်လည်း ဟုတ်၏။ ဉာဏ်ဖြင့် ကြံစည်ပြုလုပ်အပ်သော ဧက သေသံနှင့် သင်္ချာအစီအရင်များ၏ နာမည်လည်း ဟုတ်၏။

ဧကသေသံစသော တစ္ဆိတ်များ ပါဝင်နိုင်အောင် တစ္ဆိတ်ပုဒ်ကိုလည်း “အတ္ထာဓိဂမာယ ပဋိပန္နာနံ တဒတ္ထသာဓကတ္တာ တေသံ သဝနုဂ္ဂဟဏ- ဓာရဏာဘိယုတ္တာနံ ကုလပုတ္တာနံ ဟိတံ အနုကူလံ-တစ္ဆိတ်” ဟု ပြုတော်မူ သေး၏။ (နိတိသုတ္တ- ၂၃၁)

နာမ်တို့၏ စီးပွားဖြစ်ပုံ-

ပုရိသသဒ္ဓါသည် တစ္ဆိတ်ပစ္စည်း မသက်ခင်က “ယောက်ျား” ဟူသော အနက်ကိုသာ ဟောနိုင်သော်လည်း “ပုရိသော မဟာဏံ အဿ” ဟူသော ဝိပြိဟ်နက်၌ ကပစ္စည်းနှင့် တွဲဖက်သောအခါ “ပေါရိသံ” ဟု ဖြစ်၍ ယောက်ျား တစ်ရပ်လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရာဝတ္ထုစသည်ကို ဟောသဖြင့်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၇၉

ပုရိသောဟံသော နာမ်ပုဒ်မှာ အနက်တည်းဟူသောစီးပွား တိုးတက်လာသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။ (ဘာဠိ)

တဒ္ဒိတ်အပြား

(ဆောင်) အပစ္စ နေကတ်၊ အဿတ် သင်္ချာ၊ ဘာဝါ ဗျယ၊ ဤခြောက်ခု ပြား ထ တဒ္ဒိတ်တည်း။

ဝါ ကာပစ္စေ

ဝါသိဋ္ဌော-ဝသော ယဿ အတ္တိတိ ဝသိ။ (စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိသူ)

ဝသိနံ ဝိသေသော ဝသိဋ္ဌော။

ဝသိနောင် ဝိသေသအနက်၌ ဣဋ္ဌပစ္စည်းသက်၍ စွမ်းရည်သတ္တိ အထူးရှိသော ရသေ့တစ်ယောက်ကို ဝသိဋ္ဌ-ဟု ခေါ်သည်။

ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌော။ (ပုံ)

ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌိ။ (ထိ)

ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ ဝါသိဋ္ဌံ။ (နပုံ)

အရညေ တပသာ ဝသတိတိ ဝါသိဋ္ဌော။ (ဂဠုန်ပုံ-၈၂)

အပစ္စံဟု နပုံလိင်ချည်း ချရပုံ-

အပစ္စအရ ပုတ္တာဒိသန္တာန ရသောကြောင့် သန္တာနောကို ငဲ့၍ပုံလိင်ဖြင့် ထားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣပစ္စည်းသည် "ဣတ္တိတ္တနဆုံး၊ ဤသုံးလုံး၊ နပုံ ဧကန်မြီ" ဟူသည်နှင့်အညီ များသောအားဖြင့် နပုံလိင်ကို ထွန်းပြ၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဒါလိင်လိုက်၍ အပစ္စံ-ဟု နပုံလိင်ထားသည်။ အဘိဓာန်၌လည်း နပုံလိင်ပင် ရှိ၏။

နိဒ္ဒေသအဆို-

အဗျတ္တေ ဂုဏသန္တေဟေ၊ နပုံသကမိဟုစုတေ၊

ဧဝံ ဟိ သဒ္ဓပ္ပကတိ၊ ဒီပေတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။-ဟူသော ဂါထာကို ကိုးကား၍ လိင်အားဖြင့် မထင်ရှားသောကြောင့် နပုံလိင်ချရသည်ဟု နိဒ္ဒေသ ၌ ဆိုသည်။

အဗျတ္တေ-၂ လိင် ၃ လိင် ဆက်ဆံသောကြောင့် မည်သည့်လိင်ဟု မထင်ရှားသော၊ ဂုဏသန္တေဟေ-လိင်အားဖြင့် ယုံမှားဖွယ်ရှိသောဂုဏ် ဝိသေ သနပုဒ်မျိုး၌၊ နပုံသက-ကို၊ ဣဟ-၌၊ ဥစ္စတေ-၏။ ဧဝံ ဟိ-လျှင်၊ သဒ္ဓပ္ပကတိ- သဒ္ဓါထုံးစံကို၊ ဝိဘာဝိနာ-ပညာရှိသည်၊ ဒီပေတဗ္ဗာ-ပြထိုက်၏။

ဗာလာဝတာရ-

သာမညေဘိမတေ သဒ္ဓေါ၊ နိဒ္ဓိဿတိ ပုမေန ဝါ၊
နပုံသကေန ဝါ ပီတိ၊ သဒ္ဓသတ္ထဝိဒူ ဝိဒုံ။

သာမညေ-လိင်သာမညကို၊ အဘိမတေ-အလိုရှိအပ် ဆိုလိုအပ်သော်၊ သဒ္ဓေါ-ကို၊ ပုမေန ဝါ-ပုံလိင်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ နပုံသကေန ဝါ ပိ-ဖြစ်စေ၊ နိဒ္ဓိဿတိ- အပ်၏။ ဣတိ-ဤနည်းကို၊ သဒ္ဓသတ္ထဝိဒူ-သဒ္ဓါကျမ်းသိ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝိဒုံ-သိကြကုန်၏။

လိင်သုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံ၍ သာမညဖြစ်သောကြောင့် အပစ္စံဟု နပုံလိင်ညွှန်ပြထားသည်။

သက္ကတနှင့် မောဂ္ဂလ္လာန်ပဒသာဓကတို့၌ ပုံ၊ ဣတ္ထိရုပ်သာ ပြကြ၏။ နပုံလိင်ရုပ်ကို မပြကြ။ (ကစ်ဘာဋီ)

ဝါသိဋ္ဌ/ဝါသေဋ္ဌ-

ဝါသိဋ္ဌပုဒ်သည် ပါဠိသုံးအားဖြင့် ဣကို တေသုပုဒ်ဖြင့် ဧပြု၍ "ဝါသေဋ္ဌ"ဟု ဖြစ်၏။ (အံ-ဒု၊ ၁၉၇၊ နိတိ)

တစ်စုံတစ်ရာ

အပစ္စပုဒ် ဟောနက်-

အပစ္စသဒ္ဓါသည် သားဟူသော အနက်ကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်။ သား သမီး မြေး မြစ် တပည့်စသော အမျိုးအနွယ် အစဉ်အဆက်ဖြစ်သူ များကို ယထာရဟဟောသည် ဟု မှတ်ပါ။

အပစ္စအနက်၌ က-

“တဿ+အပစ္စမိစ္စေတသ္မိ အတ္ထေ” (ကစ်)ကို ထောက်၍ “က” ပစ္စည်းသည် ဆဋ္ဌိဝိဘတ်၏ သမ္ပန်အနက်နှင့်တကွ အပစ္စပုဒ်၏အနက်ကို ဟောသည်ဟု မှတ်ပါ။

သ နှင့် အပစ္စပုဒ် ချေ-

“ဝသိဋ္ဌဿ+အပစ္စ”ဟူသော အနက်၌ ကပစ္စည်းသက်သောအခါ ထို ကပစ္စည်းက သဝိဘတ်၏အနက်နှင့် အပစ္စ၏အနက်ကို ဟောသော ကြောင့် ထို သနှင့် အပစ္စပုဒ်တို့ ကျေပျောက်ရတော့သည်။

ရုပ်တွက် အစဉ်-

- ၁။ ဝသိဋ္ဌ+အပစ္စ တည်၍ ဝသိဋ္ဌဿ+အပစ္စ ဟု ဝိပြိုဟ်ဝါကျဖြစ် အောင် နာမ်ရုပ်တွက်။
- ၂။ ဝသိဋ္ဌဿ-၏၊ အပစ္စ-တည်း။ ဣတိ အတ္ထေ-၌ ဟု ဆို။
- ၃။ ဝါ ကပစ္စေ ဖြင့် ဝသိဋ္ဌနောင် ကပစ္စည်းသက်။
- ၄။ ဝတ္တတ္ထာနမပ္ပယောဂေါ-ဟူသော ပရိဘာသာဖြင့် အပစ္စပုဒ်ကို ချေ၊ မှတ်ချက်။ ။အပစ္စပုဒ်ကို ချေလိုက်လျှင် သိ၏ကာရိယ အံလည်း အလိုလို ပျောက်၏။
- ၅။ တေသံ ဝိဘတ္တိယော လောပါ စ-ဖြင့် သဝိဘတ်ကို ချေ၊ မှတ်ချက်။ ။သ-အာဂုံကား အလိုလိုပျောက်၏။ မဟီရုဟနည်းမျိုးချည်း တည်း(ရူ)။ ကစ္စည်းဝတ္တိအလို တေသံ ဝိဘတ္တိယော လောပါ

သုတ်၌ တေသံ သဒ္ဓါပိုဖြင့် သ-သိ ဝိဘတ်၊ သဘာဂုမ်၊ အပစ္စုပုဒ်တို့ကို
ချေ။ နှာသဒ္ဓါမူ ဝတ္တတ္ထာနမပယောဂေါဖြင့် အပစ္စုပုဒ်ကို ချေ၍ တေသံ
သဒ္ဓါပိုဖြင့် သဝိဘတ်ကို ချေသည်။

၆။ ပကတိ စဿ သရန္တဿ-ဖြင့် ဝသိဋ္ဌကို ဝသိဋ္ဌဟု ပကတိပြု။
မှတ်ချက်။ ။ ဤရုပ်ဝယ် ပကတိပြုရန် ရူပသိဒ္ဓိမပြသော်လည်း ပကတိ စဿ
သရန္တဿ သုတ်တုန်းက တဒ္ဓိတပစ္စယသမ္ပန္နိလိင်များကို ပကတိ
ပြုရမည်ဟု ဆိုခဲ့သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂေယျော ကတ္တိကာဒိဟိ
သုတ်၌ ပကတိပြုဖို့ရန် ပြထားသောကြောင့်လည်းကောင်း ဤရုပ်၌လည်း
ပကတိပြုရမည်ဟု မှတ်ပါ။ ထိုသို့ ပကတိပြုရာ၌ အချို့က (ဏ်)အနုဗန်
ချေပြီးနောက် “ဝသိဋ္ဌ+အ”ကို ဝသိဋ္ဌ+အ-ဟု ပကတိပြုကြ၏။ “ပကတိပြု”
ဟူသည် နဂိုမူလ(သရန္တအတိုင်း၊ ဗျဉ္ဇနန္တ အတိုင်း)ရှိနေကြောင်း သိသာ
အောင် ပကတိပြုရခြင်းဖြစ်သည်။ ဏ်-အနုဗန် ကျေ၍ ကျန်ရစ်သော
(အ)ပစ္စည်းသည် နဂိုမူလ ပကတိတွင် မပါဝင်ခဲ့ပေ၊ ထို့ကြောင့် “ဝသိဋ္ဌ”
ဟူသာ ပကတိ ပြုရမည်။

ထို့ပြင် “ပကတိ စဿ” သုတ်လာ စသဒ္ဓါဖြင့် တချို့က ပကတိပြုကြ
၏။ သုတ်ရင်းဖြင့် ပြုနိုင်ကြောင်းကို ထိုသုတ်ပြန်ကြည့်ပါ။

- ၇။ တေသံ ဂော လောပံဖြင့် ဏ်အနုဗန်ကို ချေ။
- ၈။ ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ-စသောသုတ်ဖြင့် ဝဏ်အကို အာဝုဒ္ဓိပြု။
မှတ်ချက်။ ။ အနုဗန်ချေခြင်း ဝုဒ္ဓိပြုခြင်းကား ဝါသိဋ္ဌနှင့်တူသော အချို့ရုပ်များ
နှင့်သာ ဆိုင်၏။ ဏ်အနုဗန်မပါသောရုပ်၊ နဂိုကဝုဒ္ဓိဖြစ်နေသော
ဂေါတမ္မ စသောရုပ်များ၌ကား ဤ ၇-၈ အစီအစဉ်များ မလို။
- ၉။ သရလောပေါစသောသုတ်ဖြင့် ဋ္ဌဇာအကို ချေ နေ... ။ ပကတိပြု၍
ကပ်၊ နာမ်ငဲ့။

တဒ္ဓိတ်ကျဉ်း

နာမ်ငဲ့ရခြင်း၊ အကြောင်း-

တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း ဆုံးနေသောကြောင့် “ပစ္စည်း၏ သတ္တိနက်ကိုသာ ဟောလေရောသလား”ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိရကား ဖြစ်ဟောနာမ်ဖြစ်ကြောင်း သိသာအောင် နာမ်ငဲ့ရလေသည်။

၁၀။ သိသက်၊ ဩပြု စသည်။

ဤကား ရူပသိဒ္ဓိတွက်စဉ်တည်း၊ ဣတ္ထိလိင်၌ကား နာမ်မငဲ့မီ ဣတ္ထိ လောတကပစ္စည်း သက်ပါ။

(ဆောင်) တဒ္ဓိတ်ရုပ်ကို၊ တွက်ကြလိုလျှင်၊ ဝိဂြိုဟ် ဝါကျ၊ ဖြစ်အောင်ပြဖို့၊ မူလနာမ်ရုပ်၊ ပြီးအောင်လုပ်၍၊ ဖော်ထုတ် ထိုနက်၊ ပစ္စည်းသက်ဘိ၊ ပရိဘာသာ၊ ရွတ်ဆိုကာဖြင့်၊ နောက်ပါ ပုဒ်ချေ၊ တေသံဝိဘတ်၊ သုတ် ဖြင့် မှတ်၍၊ ဝိဘတ်လည်း ချေ၊ နဂိုနေမှု၊ ပကတိပြုလျက်၊ နုဗန်ဝုဒ္ဓိ၊ ပြခွင့်ရှိက၊ ပြပြီးမှလျှင်၊ သရလောပေါ၊ ချေကပ်သောဖြင့်၊ လောတကိတ္ထိ လည်း၊ သက်၍ပြီးမှ၊ နာမ်ငဲ့ရသည်၊ ရူပသိဒ္ဓိတွက်စဉ်တည်း။ (ကစ်ဘာ)

ဝသိဋ္ဌ+အပစ္စ တည်-

မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ၌ကား “ဝသိဋ္ဌ”ဟုသာ တည်၍ “အပစ္စ” ပုဒ်ကို မတည်ဘဲ “ဝသိဋ္ဌ၏+သား”ဟူသော အနက်၌ ဝသိဋ္ဌဿနောင် ပစ္စည်း သက်သည်။

ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား “ဝသိဋ္ဌဿ+အပစ္စ”၌ တိ ဝိဂ္ဂဟေ-ဟု ရုပ်တည်တုန်း ကပင် အပစ္စသဒ္ဓါ ပါ၏။ “တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း ဆိုင်းထမ်းနည်း” အရ နှစ်ပုဒ် အလယ်၌ ပစ္စည်းသက်ရသည် ဟူသော ဝါဒအလိုလည်း “ဝသိဋ္ဌ+အပစ္စ” ဟု နှစ်ပုဒ်ပင် ရုပ်တည်ရကြောင်း သိသာ၏။ ထို့ကြောင့် နှစ်ပုဒ်တည်ပါ။

ဝါ က’ပစ္စေ ၌ ဝါ-

“ဝေတိ ဝါကျသမာသဝိကပ္ပနတ္ထံ” (မောင်-၄၊ ၁) ဝါ က’ပစ္စေ-၌ ဝါ

57A

သည်- ၁။ ဝါသိဋ္ဌော-ဟူသော တဒ္ဓိတံ၊
 ၂။ ဝသိဋ္ဌဿ အပစ္စံ-ဟူသော ဝါကျ
 ၃။ ဝသိဋ္ဌာပစ္စံ-ဟူသော သမာသ်-
 ဤသုံးမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပြသည်။

ကာယန ကာန ဝစ္ဆာဒိတော

ဤသုတ်သည် ကာယန ကာန ပစ္စည်းသက်၍ ရုပ်ပြီးပုံ အခြင်းအရာ တူသော သဒ္ဓါစုကိုသာ ယူသော “အာကတိဂဏ” သုတ်တည်း။

ထို့ကြောင့် ဝစ္ဆာဒိတော-၌ အာဒိသဒ္ဓါလည်း ပကာရ(အတူ) အနက် ဟောတည်းဟု ယူ။

အတူဟူရာ၌လည်း ကာယန ကာန ပစ္စည်းသက်ရာဌာနချင်း တူ သည်ဟု မှတ်ပါ။

မောဂ္ဂုလ္လာယနော/မောဂ္ဂုလ္လာနော-

မုဂ္ဂလဿ အပစ္စံ မောဂ္ဂုလ္လာ။

အတော ဣ ဝါ-၌ ဝါဖြင့် ကျသက်၊ ဝိဘတ်၊အပစ္စ၊ ဣအနုဗန် တို့ကို ချေ၊ မုဂ္ဂလဟု ပကတိပြု၊ သံယောဂန္တဖြစ်သောကြောင့် တေသုဝုဒ္ဓိ ဖြင့် မု ၌ သြဝုဒ္ဓိပြု၊ အဝဏ္ဏော ယေ လောပစ္စဖြင့် လင်္ဂ အသရကိုချေ၊ ယဝတံ စသောသုတ်ဖြင့် လျှကို လပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊ နာမ်ဝဲ၊ သိသက်၊ သြပြု၊ မောဂ္ဂုလ္လာ ပြီး၏။

မောဂ္ဂုလ္လာဿ အပစ္စံ မောဂ္ဂုလ္လာယနော။ မောဂ္ဂုလ္လာနော။
 ကစ္စာယနော- ကတဿ အပစ္စံ ကစ္စော။ ကတ+ကျ။ (မော်-သျ)
 ကစ္စဿ အပစ္စံ ကစ္စာယနော။ ကစ္စ+ကာယန။

ဧကယျော ကတ္တိကာဒီဟိ

ကတ္တိကာဒီဟိ၌ အာဒိသဒ္ဓါသည် ပကာရ(အတူ)အနက်ကို ဟော၏။
ကတ္တိကာကဲ့သို့ အပစ္စုအနက်၌ ဧကယျပစ္စည်းသက်၍ ရုပ်ပြီးပုံချင်းတူသော
“ဝိနတာ ရောဟိဏီ” စသည်တို့ကို အာဒိဖြင့် ယူ။

ကစ္စည်း၌ “တေဟိ ဂေါတ္တဂဏေဟိ” ဟု ကတ္တိကာ စသည်ကို
“အနွယ်ဟောသဒ္ဓါ” ဟု ဆို၏။ ယင်းကို မနှစ်သက်၍ “ဣတ္ထိယံ ဝတ္တမာနေဟိ
လိင်္ဂေဟိ” ဟု ရွှံ့ဆိုပေသည်။

ကတ္တိကာ၊ ဝိနတာ စသည်သည် အာကာရန္တ ဣတ္ထိလိင်တည်း။
ရောဟိဏီ၊ နဒီ စသည်ကား ဤကာရန္တ ဣတ္ထိလိင်တည်း။

ဤသို့ ယအမည်ရှိသော အာကာရန္တ၊ ပအမည်ရသော ဤကာရန္တ
ဣတ္ထိလိင်များကို ရည်ရွယ်၍ “ဣတ္ထိယံ ဝတ္တမာနေဟိ လိင်္ဂေဟိ” ဟု ဆိုပေ
သည်။

ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန် ပဗ္ဗိကာ(၄၊ ၃)၌ ဧကယျပစ္စည်း
သည် များသောအားဖြင့် ယ-ပ နောင် သက်၏။ အတ္တိ၊ ပဏှိ စသော အချို့
ပုံလိင်္ဂနောင်လည်း သက်သေး၏ဟု ဆိုသည်။

အတ္တိဿ ဣသိနော အပစ္စံ- အတ္တေယျော။

အတ္တိရသေ့၏ သား။

ပဏှိဿ ရညော အပစ္စံ- ပဏှေယျော။(မောင်-သ၊ ၂၊ ၄၃)

ပဏှိမင်း၏ သား-ဟု ပုံလိင်္ဂဣကာရန္တနောင်လည်း ဧကယျ
ပစ္စည်းသက်သည့် ပုံစံကို ပြသေး၏။

ယောဂဝိဘာဂ-

(ဆောင်) ဧကယျောသုတ်ပြု၊ ဝိဘာဂဖြင့်၊ ယံ ဘာဝေ...
ပက္ခန္တံ၊ ယတ္ထ ဘဝေါ၊ ဇာတောလည်းမှတ်၊ သံဝေ...

သာဓု၊ ဟိတရှုလေ၊ ဒီယတေ အဿ၊ များလှအနက်၊ ဧကယျသက်
၏။ ရူပသိဒ္ဓိမှာ၊ ဣရာဂါပြု၊ သုတ်၌ စဖြင့်၊ ဧကယျသက်နည်း၊ တစ်
မျိုးဆည်းသည်၊ ရုပ်ပြီးခြင်းသာ လိုရင်းတည်း။(ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၉၄)

ယောဂဝိဘာဂ-

အောက်ပါပုံစံများ၌ "ဧကယျော"ဟူသော ဒွိဓာကရဏယောဂဝိဘာဂ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပစ္စေ-ဟူသော အလိုက်ကိုကြည့်သော ဝိနာဓိကာရ
ယောဂဝိဘာဂဖြင့်လည်းကောင်း သက်ပါ။

ယံ ဘာဝဟော-သုစိနော ဘာဝေါ- သောစေယျံ။

အဓိပတိနော ဘာဝေါ- အာဓိပတေယျံ။

ယတော ပက္ခန္ဓ-ပဗ္ဗတတော ပက္ခန္ဓာ ပဗ္ဗတေယျာ။

ယတ္ထ ဘဝေါ- ပဗ္ဗတေ ဘဝေါ-ပဗ္ဗတေယျော။

ဂင်္ဂါယံ ဘဝေါ-ဂင်္ဂေယျာ။

ကောသေ ဘဝံ-ကောသေယျံ။ (ဝတ္ထံ)

ဗာရာဏသီယံ ဘဝံ-ဗာရာဏသေယျံ။ (ဝတ္ထံ)

ဇာတောလည်းမှတ်- ဂင်္ဂါယံ ဇာတော-ဂင်္ဂေယျော။

ဗာရာဏသီယံ ဇာတော-ဗာရာဏသေယျော။

သဗ္ဗတော ကော-သုတ်ဖြင့် ကလာလျှင် ဗာရာဏသေယျကော

ဟု ဖြစ်၏။

ကုလေ ဇာတော-ကောလေယျော၊ ကောလေယျကော။

ဝနေ ဇာတံ-ဝါနေယျံ။ (ပုပ္ဖံ)

သံဝဗ္ဗတိ- ကုလေ သံဝဗ္ဗော-ကောလေယျော။

အရဟတိ-ဒက္ခိဏံ အရဟတိတိ-ဒက္ခိဏေယျော။

သာဓု- ပထေ သာဓု-ပါထေယျံ။

အတိထိမ္မိ သာဓု-အာတိထေယျံ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၉၇

သဿ ပုထိ-သပတိ။ သပတိမိ သာဓု-သာပတေယျ။
 ဟိတ- ပထဿ ဟိတံ-ပါထေယျ။
 သပတိဿ ဟိတံ-သာပတေယျ။
 အတိထိနော ဟိတံ-အာတိထေယျ။
 ပဒိပဿ ဟိတံ-ပဒိပေယျ။
 မာတု ဟိတော-မတ္တေယျော။ (ဒွေဘော်လာ၊ မာဉ္ဇ ခဿပြု)
 ပိတု ဟိတော-ပေတ္တေယျော။
 ပိဉ္ဇ ဣကို ဧဝုဒ္ဓိပြုပြီးမှ ဒွေဘော်လာပါ။

အဿ ဒိယတေ- ဒက္ခန္တိ ဝမန္တိ ဧတာယာတိ-ဒက္ခိဏာ။
 ဒက္ခိဏာ အဿ ဒိယတေတိ-ဒက္ခိဏေယျော။
 ဒိယတေ ဧ ဝုတ္တကံဖြစ်၍ “ဒက္ခိဏာ” ဟု ပဌမာဖြင့် ဆိုပါ။

များလှ အနက်-ဗာရာဏသိယံ ဝသတိတိ-ဗာရာဏသေယျော။
 ဗာရာဏသေယျကော။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အခြားအနက်များ၌လည်း
 ကေယျပစ္စည်းကို တွေ့က ဤသုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သက်ပါ။

ရူပသိဒ္ဓိမှာ။ပ။တည်း - ရူပသိဒ္ဓိ၌ “ဇာတ၊ ဝသတိ၊ ဟိတ၊ အရဟတိ” ဤ
 ၄-နက်ကိုသာ ယူ၍ ထိုအနက်များ၌ ကေယျပစ္စည်းကို “ဏ ရာဂါ-
 တဿေဒမညက္ကေသု စ” ၌ စသဒ္ဓါဖြင့် သက်၏။ (ရူ-၂၃၀)

(ဆောင်) ပယ်ချ ဒိယတေ၊ ဟိတေ အရဟတိ၊ ဝသတိ ဇာတာ၊ ၄-နက်မှ၊
 မှတ်ပါ ရူအလို။
 ဏရာဂါပြု သုတ်၌ စ၊ သက်ကြ ရူအလို။

အတော့ ကိ ဝါ

အတော့-တသ္မာ အကာရတော့-

“ဝသိဋ္ဌ”စသည်တို့လည်း အကာရန္တပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုဝသိဋ္ဌ စသော အကာရန္တမှာ အနွယ်၏ အစယောက်ျားကိုဟောသော “ဂေါတ္တာဒိ” အကာရန္တဖြစ်၏။

ဤသုတ်လာ အကာရန္တကား သာမည အကာရန္တတည်း။ ထို့ကြောင့် ဝသိဋ္ဌစသော ဂေါတ္တာဒိအကာရန္တနောင် “ဏ-ဏာယန-ဏာန”သက်၍ ဂေါတ္တာဒိမဟုတ်သော သာမညအကာရန္တနောင် ဤသုတ်ဖြင့် ကိပစ္စည်း သက်ပါ။

ကိ- သကျဿ ပုတ္တော-သကျပုတ္တော၊
သကျပုတ္တဿ အပစ္စံ-သကျပုတ္တိ။

ဝါ သဒ္ဓါ- ဤသုတ်၌ ဝါသဒ္ဓါသည် အတ္တန္တရဝိကပ္ပနအနက်ရှိ၏။ သုတ်ရင်း ဖြင့် ကိပစ္စည်းသက်၍ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ကိကပ္ပစ္စည်းသက်ခြင်းဟူ သော အနက်တစ်မျိုးကို စီရင်ပြန်သည် ဟူလို။

(ဆောင်) အတ္တန္တရ ဝိကပ်ပြသည့်၊ အတော့ကိ ဝါ၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကိကာ ကိယ၊ ကျ ဥ နှင့် ယ ဣယမှန်၊ သ သက် ဇာတည်း၊ ကိပစ္စည်း သက်နည်း ကျမ်းတို့လာ။ (ကစ်ဘာဋီ- ၂၊ ၉၇)

ကိက,ကိယ-သကျပုတ္တဿ အပစ္စံ-သကျပုတ္တိကော၊ သကျပုတ္တိယော။
ဣသိဒ္ဓိအလို ကိယပစ္စည်းမလို “တေသုဝုဒ္ဓိတိ အာဒိနာ ကကာရဿ ယကာရော၊ သကျပုတ္တိယော”ဟု ဆို၏။

ကျ- အဒိတိယာ အပစ္စံ-အာဒိစ္စော။
ကုဏ္ဍနိယာ အပစ္စံ-ကောဏ္ဍညော။
ကုဇ္ဈနံ အပစ္စံ-ကောရဗျော။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၉၉

အဒိတိ+ဏှ၊ အကို အာဝုဒ္ဓိပြု၊ အဝဏ္ဏော ယေ လောပဉ္စ-၌ စသဒ္ဓါ
ဖြင့် တိ၌ ဣကိုချေ၊ တံ ယသို့ကပ်၊ တျကို စပြု၊ ဒွေဘော်လာ။

ကုဏ္ဍနိ+ဏှ၊ အပစ္စ စသည်ချေ၊ ကုဏ္ဍနိ+ယ ဟုဖြစ်၏။ အဝဏ္ဏော
ယေ လောပဉ္စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် နိ၌ ဤကိုချေ၊ ယသို့ ကပ်၊ ကုဏ္ဍနု-ဟု
ဖြစ်၏။ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ကု ၌ ဥကို ဩဝုဒ္ဓိပြု၊ နှကို ဥပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊ နာမ်ငဲ့
စသည်။

ကုရု+ဏှ၊ ကု ၌ ဩဝုဒ္ဓိပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ရ ၌ ဥကို အပြု၊ ဒေါ
ဿ စ-၌ စဖြင့် ဝကို ဗပြု စသည်။

၂- ရညော အပစ္စံ-ရာဇညော။

ဗြဟ္မာနော အပစ္စံ-ဗြဟ္မညော။

ယ- ခတ္တဿ အပစ္စံ-ခတော။ တ တစ်လုံးကို ချေပါ။

ဣယ- ခတ္တဿ အပစ္စံ-ခတ္တိယော။

ဿ၊ ဥဿ- မနုနော အပစ္စံ-မနုဿော။

သဏ်၊ ဥသဏ်-မနုနော အပစ္စံ-မာနုဿော။

သဒ္ဓနိတိ(၂၃၂)၌ သာ-သဏ် ပစ္စည်း မယူ၊ ဥဿ-ဥသဏ် ပစ္စည်း
ဟု ယူတော်မူသည်။ မနော ဥဿော ဥဿန္တော ဒေတဿာတိ-မနုဿော
ဟု လည်းကောင်း၊ မနော ဥဿန္တံ ဒေတဿာတိ-မနုဿော ဟုလည်းကောင်း
ပြုက သမာသ်၊ ဟိတာဟိတံ မနတိ ဇာနာတိတိ-မနုဿော ဟုပြုက
ကိတ်ဖြစ်၏။

ဏ- ပဉ္စာလာနံ အပစ္စံ-ပဉ္စာလော။

ကောသလာနံ အပစ္စံ-ကောသလော။

မဂဓာနံ အပစ္စံ-မာဂဓော။

မဏ္ဍဗ္ဗ၊ မဏ္ဍဗ္ဗ ရုပ်များပြီးဖို့ရာ အချို့ကျမ်းတို့၌ ဗပစ္စည်း ဗုပစ္စည်းများ
ကို ပြကြသေး၏။ သို့သော် “မဏ္ဍပေ ဇာတတ္တာ မဏ္ဍဗ္ဗောဘေဝ နာမံ

အကံသု" ဟု မဇ္ဈိမဋ္ဌ-၃၊ ၅၅-၌ မိန့်သောကြောင့် ဇာတအနက်၌ ကျ
သက်၍ ပကို တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဗပြုလျှင် "မဏ္ဍဗျော" ဟု ပြီးနိုင်ရကား ဝံ၊ ဗျ
ပစ္စည်းများ လိုမည်မထင်။ (ကစ်ဘာဇိ-၂ ၉၇)

(ဆောင်) အတော ကို ဝါ၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကိကာ ကိယ၊ ကျ ဗျနှင့်၊ ဥဥသု
သဏ်၊ ခုနစ်တန်၊ သက်ရန်ကျမ်း၌လာ။ (သပြေကန်)

ကဝေါ ပဂ္ဂါဒီဟိ

ဥပဂ္ဂါဒီဟိ-ဥပဂ္ဂါဒီဟိ ၌ အာဒိသဒ္ဓါသည် ပကာရ(အတူ)အနက် ရှိ၏။ထို့
ကြောင့် ဥပဂုနှင့် ဥကာရန္တချင်းတူသော မနု၊ ဘဂ္ဂ၊ ပဏ္ဍ၊ စသည်
ကိုယူ။

ဥပဂုဿ အပစ္စံ-ဩပဂဝေါ။

မနုနော အပစ္စံ-မာနဝေါ။

ဘဂ္ဂဿ အပစ္စံ-ဘဂ္ဂဝေါ။

မနု+ကဝ၊ ဒေါ ဝဿ စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် နကို ကပြုက "မာကဝေါ"ဟု
လည်းပြီး၏။ သပြေကန်၌ "မာနော ယဿ အတ္ထိတိ-မာနဝေါ၊ အဿတ္ထိ
တဒ္ဓိတ်လုပ်၊ ကေသဝေါ ကဲ့သို့ ဝံပစ္စည်းသက်၍လည်း ပြီး၏။

မာနုသော၌ မနုနောင် ကပစ္စည်းသက်(ဂဏ္ဍိ-၃၊ ၃၁-၌ ဝါက ပစ္စေ
သုတ်ဖြင့် ကပစ္စည်းသက်၏) မာနု+အ ဟုဖြစ်သောအခါ သုတ်ကြီးဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ သ သရေ ဝါ ဂမော-သုတ်၌ အလိုက်ကြည့်သော ဝိနာဓိကာရယောဂ
ဝိဘာဂဖြင့်ဖြစ်စေ သလာလျှင် မာနုသ-ဟု ဖြစ်၏(ရှု-၂၂၁)။ မောက်၌ သဏ်၊
နိတိ၌ ဥသဏ် ပစ္စည်းတည်း။

ဩပဂဝေါ-စသော ရုပ်များသည် ကပစ္စည်းသက်၍ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့်
ဥကို အပြုလျှင်လည်း ပြီးနိုင်သည်သာ၊ ထို့ကြောင့် ကလာပ်နှင့်မောဂ္ဂုဏ္ဍာန်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

နိဿယ (ဒု၊၃၉)တို့၌ ဝါသိဋ္ဌော ကဲ့သို့ သြပဂဝေါကိုလည်း ကပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးစေကြသည်။ (ကစ်ဘာဋီ)

ဧကေရ ပိဓဝါဒိတော

- ဧကေရ- ပိဓဝါယ အပစ္စံ-ဝေဓဝေရော။ (မုဆိုးမ၏ သား)
 ပိဂတော ဓဝေါ ဧတိဿာတိ-ပိဓဝါ။ (သမာသ်)
 (ကင်းသော လင်ရှိသော မုဆိုးမ)
 သန္တာသံ ဓုနောတိတိ-ဓဝေါ။ ဓူ-ကမ္မနေ၊ အ၊ လင်။ (ဓာန်ဋီ)
- (နဲ) ပိဓဝံ ဤရတိ ဂစ္ဆတိတိ-ဝေဓဝေရော။
 ပိဓဝါ သဒ္ဓါပပဒ ဤရဓာတ်၊ က။ ကိတန္တသမာသ်။
 (မုဆိုးမကို သွားလာတတ်သော ယောက်ျား ဟု ပေး)
- (နဲ) ပိဓဝါယ အတ္ထိကော-ဝေဓဝေရော။ (မုဆိုးမဖြင့် အလိုရှိသူ)
 ပိဓဝံ ဣစ္ဆတိတိ-ဝေဓဝေရော။ (မုဆိုးမကို အလိုရှိသူ)
 “ဝေဓဝေရာတိ-ပိဓဝိတ္ထိကာမာ ပုရိသာ” ဟူသော ဝေဿန်ဇာတ်
 အဋ္ဌကထာ(ဇာဋ္ဌ-၇၊ ၂၇၈)နှင့် ညီ၏။ (ဘာဋီ)
 သမဏဿ အပစ္စံ-သာမဏေရော၊ သာမဏေရိ။
 သမဏေဟိ ဤရေတဗ္ဗော ပဝတ္တေတဗ္ဗောတိ-သာမဏေရော။

အပစ္စ ပစ္စည်းပေါင်း-

ဝါ ကပစ္စေ စသော ခြောက်သုတ်ဖြင့် သက်ရသော က၊ ကာယန၊ ကာန၊ ဧကေယျ၊ ကိ၊ ကဝ၊ ဧကေရ ဟု (၇)ပစ္စည်း၊ အတော ကိ ဝါ ၌ ဝါဖြင့် သက်ရသော ကိက၊ ကိယ၊ ကျ၊ ဥ၊ ယ၊ ဣယ၊ သ၊ သဏ်၊ က ဟု (၉) ပစ္စည်း၊ ပေါင်းက အပစ္စအနက်၌ သက်ရသော ပစ္စည်းပေါင်း (၁၆)ပစ္စည်း ရှိ၏။

ဝါ ကံပစ္စေသုတ်၌ ကပစ္စည်းမှာ ဂေါတ္တသဒ္ဓါနောင်သက်၍ အတော
ကိ ဝါ-သုတ်၌ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် သက်ရသော ကပစ္စည်းမှာ ဂေါတ္တမဟုတ်သော
သဒ္ဓါနောင်သက်၏။ ထို့ကြောင့် ကပစ္စည်း နှစ်ထပ်ပါနေ၏။ အခြားပစ္စည်း
များကို အပစ္စအနက်၌ တွေ့ခဲ့လျှင်လည်း ယခုပြဆိုအပ်ခဲ့သော သုတ်တို့၏
ဝါသဒ္ဓါ စသည်တို့ဖြင့် သက်ပါလေ။

(ဆောင်) သုတ်ရင်းသက်ရာ၊ ခုနစ်ဖြာနှင့်၊ ဝါအတွက်တိုး၊ ပစ္စည်းကိုးဟု၊
နှစ်မျိုးပေါင်းက၊ ဆယ့်ခြောက်ဝ၊ အပစ္စတ္ထပစ္စည်းတည်း။ (ဘာဠိ)

ရူပသိဒ္ဓိ စာကိုယ်၏ အလိုအားဖြင့်ကား အပစ္စတ္ထပစ္စည်းပေါင်း
(၉)မျိုး ရှိ၏။

(ဆောင်) ကျမ်းရင်း ခုနစ်ဖြာ၊ ဝါ မှာ ကိက၊ ကျပစ္စယာ၊ ဤကိုးဖြာသည်၊
မှတ်ပါ အပစ္စတ္ထတည်း။ (ဂဏ္ဍိ)

ယေန ဝါ သံသဋ္ဌံ တရတိ စရတိ ဝဟတိ ကိကော

ဤသုတ်သည် တိလေန-စသော တတိယန္တလိင်ပုဒ်များနောင် သံသဋ္ဌ
စသော အနက်များ၌ ကိကပစ္စည်းသက်၏။

ကိကပစ္စည်းသည် ထို ယေနစသည်၌ ပါဝင်သော ကရိုဏ်းအနက်
နှင့် သံသဋ္ဌစသောအနက် နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် ဟော၏။

ယေန ဝါ သံသဋ္ဌံဖြင့် ရှေ့သဟာဒိယောဂနှင့် နောက်ကမ္မဝါစ အနက်
နှစ်ပါးကို ဖော်ပြသည်။ ကိကပစ္စည်းဟူသော တဒ္ဓိတ်ဝါစကကြီးက သဟာဒိ
ယောဂနှင့် ကမ္မဝါစ အနက်နှစ်ပါးကို ဟောသည်ဟူလို။

ယေန တရတိ စသည်ဖြင့် ရှေ့ကရိုဏ်း၊ နောက်ကတ္တားဝါစ အနက်
နှစ်ပါးကို ဖော်ပြသည်။ သဟာဒိယောဂတ္ထကို ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏ အနက်ပင်
ဖြစ်၍ ကရကတ္ထ၌ သွင်းသည်။ (သပြေကန်-၂၁၈၃)

တဒ္ဒိတ်ကျင့်

သံသဌာဒိ အနေကတ္ထတဒ္ဒိတ်-

ဤသုတ်၏ တဒ္ဒိတ်အမည်သည် အပစ္စ နေကတ်-စသော တဒ္ဒိတ် ခြောက်ပါးတွင် အနေကတ္ထတဒ္ဒိတ်တည်း။ တိလေန သံသဌ-စသော ဝါကျဝယ် သံသဌပုဒ်ကျေသည့် အတွက် ကျေသည့်ပုဒ်အားလျော်စွာ 'သံသဌတဒ္ဒိတ်' စသည်ဖြင့် နာမည်မှည့်ပါ။

အနေကတ္ထတဒ္ဒိတ်ဟူသော အမည်သည် သာမည၊ သံသဌတဒ္ဒိတ် ဟူသော အမည်သည် ဝိသေသတည်း။ ထိုနှစ်ပါးတွင် ဝိသေသအမည် ကိုသာ အမည်မှည့်ပါလေ။

- သံသဌ- တိလေန သံသဌ-တေလိကံ။ (ဘောဇနံ)
- တိလေန သံသဌာ-တေလိကော။ (ဩဒနော)
- တိလေန သံသဌာ-တေလိကီ။ တေလိကာ။ (ယာဂု)

တေလိကီ/တေလိကာ-

ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ-သုတ်အရ ဤပစ္စည်းချည်း သက်သင့် သော်လည်း နဒါဒိတော ဝါ ဤ- သုတ်မှ လိုက်စေအပ်သော ဝါသဒ္ဓါကြောင့် (ဝါသဒ္ဓါ၏ ဝိကပ်ပြုမှုကြောင့်) ဤပစ္စည်း မသက်ဘဲ အာပစ္စည်း ထိုက်သည့် အားလျော်စွာသက်၍ တေလိကာ-ယာဂု ဟုလည်း ဖြစ်နိုင်သည်သာ။(ဘာဠိ)

ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ-သုတ်တွင် "သတ္တသံတိကာ၊ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ သုတ္တေ အနုဝတ္တိတဝါဂ္ဂဟဏေန ဤပစ္စယော န ဟောတိ"ဆိုသကဲ့သို့ ဤ တေလိကီ၌လည်း အထူးမ၍ မဆိုသောကြောင့် "တေလိကီ"ဟူသော သီဟိုဠ်ပါဠိမူပါဠိသာ မူလပါဠိမှန်ဟု ဆို၏။ တေလိကာပါဠိကို အတည် မပြု။

- ကရတိ- နာဝါယ တရတိတိ-နာဝိကော။
- ဥဠုမ္ပေန တရတိတိ-ဩဠုမ္ပိကော။

ဥလယတိ ဂစ္ဆတိတိ-ဥဠု၊ (ဥ+လိ+ဥ။ ထိ-နပုံ)
 ဥဠုတော ဒကတော၊ ပါတိ ရက္ခတိတိ-ဥဠုမ္မော။ (ဓာန်ဋီ)
 ဥဠု-ပါ ဓာတ်၊ အ ပစ္စည်းဖြင့် ဥဠုပေါ-ဟူလိုလျက် နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍
 ဥဠုမ္မော ဟု ဖြစ်၏။

(နဲ) ဥဠုမ္မိ ဇလေ ပါတိတိ-ဥဠုမ္မော။ (ထောမ)
 စရတိ- ပတ္တေန စရတိတိ-ပတ္တိကော။
 ဓမ္မေန ဉာယေန စရတိ ပဝတ္တတိတိ-ဓမ္မိကော။
 အသင့်အားဖြင့် ဖြစ်သူ (ဝါ) တရားသဖြင့် ကျင့်သူ။
 (နာဂါ ပစ္စောရောဟိတာ ပတ္တိကောဝ-၌ကား ပဇ္ဇတိတိ-ပတ္တိ၊ ပတ္တိစဝ
 ပတ္တိကော ဟု ကြံပါ။ ဓမ္မံ စရတိတိ-ဓမ္မိကော ကား ဤသုတ်နှင့် မဆိုင်သေး)

ဝါသဒ္ဓါ ၂-မျိုး-

တိလေန သံသဌံ ဝါ (ကစ်)၌ ဝါသည် ဝါ က ပစ္စေသုတ်မှ လိုက်လာ
 သော ဝါတည်း၊ ယင်းဝါသဒ္ဓါဖြင့် ကိကပစ္စည်း မမြဲကြောင်းကို ပြဆိုသော
 ကြောင့် “တေလိကံ”ဟူသော တဒ္ဓိတ်အပြင် တိလေန သံသဌံ ဟူသော
 ဝါကျလည်း ရှိနိုင်ဖို့ရန် ဝိကပ်ပြုသည်။

ယေန ဝါ-၌ ဝါသည်ကား ယေန သံသဌံ စသည်ဖြင့် ဝါကျဘေးဒ
 အနက်အပြင် အတ္ထန္တရဝိကပ္ပနအနက်လည်း ရှိ၏ဟု ကြံ၍ “ဝါတိ ဝိကပ္ပန-
 ဣန္ဒန”(ကစ်) စသည်ကို မိန့်သည်။ ထို ဝါသဒ္ဓါဖြင့် သံသဌစသော အနက်မှ
 တစ်ပါး ဝသတိ၊ ဇာတ စသော အခြားအနက်များ၌လည်း ကိကပစ္စည်း
 သက်၏ဟု ကစွည်း၌ ဆို၏။

ရာဇဂဟေ ဝသတိတိ-ရာဇဂဟိကော။

ရာဇဂဟေ ဇာတော-ရာဇဂဟိကော။

မာဂဓိကော၊ သာဝတ္ထိကော၊ ကာပိလဝတ္ထိကော၊ ပါရလိပုတ္တိကော၊
 ဝေသာလိကော-စသည်တို့လည်း နည်းတူ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား ဤရုပ်များကို နောက်သုတ်လာ “တေန ကတာဒိ”၌ အာဒိအရ ယူ၍ စီရင်၏။ ဤသုတ် ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ကား “ဂစ္ဆတိ” အနက် တစ်ခု ကိုသာ ပြသည်။

ပရဿ ဒါရော-ပရဒါရော၊ ပရဒါရံ ဂစ္ဆထိတံ-ပါရဒါရိကော။

ပထံ ဂစ္ဆတိတံ-ပထိကော။

မဂ္ဂံ ဂစ္ဆတိတံ-မဂ္ဂိကော။

ပညာသယောဇနံ ဂစ္ဆတိတံ-ပညာသယောဇနိကော။(မောင်-သျှ)

(ဆောင်) ယေန ဝါ ပါ၊ ဝါသဒ္ဓါကား၊ သက်ပါ ဂစ္ဆတိ၊ အနက်ရိုး မှတ်ဘိ ရှဉ့်ဆို။

အခြားကျမ်းများ အဆို-

ဤသုတ်လာ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ကိကပစ္စည်းမှတစ်ပါး ကာက၊ ဧကယျက (ဇေယျက) အာဇာနိယ၊ ၂၊ ဣမန္တု ပစ္စည်းများကိုလည်း ဆည်းယူနိုင်သေး၏ ဟု (ဗာလာဝတာရ စသည်၌) ဆို၏။

ကာက- ကုသိနာရာယံ ဇာတော-ကောသိနာရကော။

ဧကယျက၊ဇေယျက- ဗာရာဏသီယံ ဇာတော-ဗာရာဏသေယျကော။

စမ္မာယံ ဇာတော-စမ္မေယျကော။ (ဝသတိ၊ ဣဿရ-တူ)

အာဇာနိယ-အဿာဇာတိယာ ဝိသိဋ္ဌော-အဿာဇာနိယော။

၂- အဂ္ဂန္တိ ဇာနိတဗ္ဗံ-အဂ္ဂုညံ။

ဇာနိတဗ္ဗအနက်၌ ၂ ပစ္စည်း။ ဗာလာဝတာရ၌ ကာက-ဇေယျက-၂ - အာဇာနိယ-ဟု ပစ္စည်း ၄-မျိုးထုတ်၏။ သပြေကန်၌ “ဣမန္တု”-ပစ္စည်းနှင့် “ပါဝိမာ”ကိုပါ ပုံစံထုတ်၏။

ရူပသိဒ္ဓိအလိုအားဖြင့်ကား “ဧ ရာဂါ တဿေဒမညတ္ထေသု စ” သုတ် ဝယ် အညတ္ထသဒ္ဓါဖြင့် ဇာတစသောအနက်များ၌ ကပစ္စည်း၊ သေဒ္ဓါဖြင့်

ကောယျကပစ္စည်းသက်ပြီး သဗ္ဗတော ကော-သုတ်ဖြင့် ကလာ၍ ပြီးပုံတိုပြ
သောကြောင့် ထိုရုပ်များ ပြီးဖို့ရန် ကက-ကောယျက ပစ္စည်းများ မလိုပေ။

“ဘေဒေါ အဿတရာ တဿာ-ဇနိယော တု ကုလိနကော”ဟု
သော အဘိဓာန်အရ “အာဇနိယ”သည်ပင် သီးခြားပုဒ်တစ်ခု ဖြစ်၍
“အဿော စ သော အာဇနိယော ဇာတိ-အဿာဇနိယော”-ဟု
ပြီးနိုင်သောကြောင့် အာဇနိယပစ္စည်း ဟု မဆိုထိုက်ပေ။

အဂ္ဂည-၌လည်း အဂ္ဂသဗ္ဗူပပဒ ဉာဓာတ်၊ ကံဟော အပစ္စည်း၊ ဥ ဒွေ
ဘော်လာ၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဥ ပစ္စည်းလည်း မလိုပေ။

ပါပိမာရုပ် ပြီးဖို့ရန် အဿတ္ထိအနက်၌ ဣမန္တပစ္စည်းကိုကား သဘျာ
ဒိဟိ မန္တ သုတ်ဖြင့် သက်လတ်၊ ထို့ကြောင့် ထိုပစ္စည်းများကို ဤသုတ်
ဝါသဒ္ဓါ၏ အရာဟု မဆိုထိုက်ပေ။ (ကဏ္ဍဘာဋီ-၂၊ ၁၀၄)

တမဓိတေ ။ပ။ သု စ

တမဓိတေ-ဝိနယံ အဝေစ္စ အဓိတေတိ-ဝေနယိကော။

သုတ္တန္တံ အဓိတေတိ-သုတ္တန္တိကော။

ဗျာကရဏံ အဓိတေတိ-ဝေယျာကရဏိကော။

တံ တံ သဒ္ဓံ တဒတ္ထဉ္စ ဗျာကရေတိ အာဓိကွတိ ဒေတနာတိ-ဏံ။
(နံ) ဗျာကရိယဇန္တ ဗျူဟာဒိယန္တေ ပတိပါဒိယန္တေ သဒ္ဓါ ယေနာတိ-ဏံ။
ဗျာကရဏ+အဓိတေ တည်၊ ဇာတိသက် စသည်၊ ဗျာကရဏ+ဣက
ဟု ဖြစ်ရာ ပကတိ စသ-ဖြင့် သရအဆုံးရှိသော ဗျာကရဏ ကို ဝိအာဓာရဏ
ဟု ပကတိပြု၊ ဝဇ္ဇင်း ဣက္ကင်း၊ ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ ဖြင့် ဣကို ဧပြုသင့်သော်
လည်း မာယူနမာဂမော ဌာနေ-သုတ်က ဖြစ်သောကြောင့် မပြုရ ဣဝဏ္ဏော
ယံ နဝါ-ဖြင့် ဣကို ယပြု၊ (ကစ္စည်းဝုတ္တိ နိဒ္ဒေသအလို ဣကို ဗုဒ္ဓည်း၊
ယဝကာရာ စ ဖြင့် ဣကို ယပြု)၊ မာယူနမာဂမော ဌာနေ-ဖြင့် ယအပြု၏

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ရှေ့၌ ဇလာ၊ သဒ္ဓိသဒ္ဓေဘော် ယျပြု၊ ဝံ သေ့ ကပ်၊ ယျကို အာသို့ ကပ်၊
ဇာ ဣသို့ ကပ် စသည်။ (ဂဏ္ဍိ)

ဝိနယံ ဝိဒတိ ဇာနာတိတိ-ဝေနယိကော ဟုလည်း ပြုနိုင်သည်။

ဗဟုဝုဗ်၌ ဝိနယံ အဓိယန္တေ(အဇ္ဈာယန္တေ)တိ-ဝေနယိကာ ဟု ပြုပါ။
အဇ္ဈာယန္တေ ၌ အဓိ-ဣ၊ ကတ္တားဟော အန္တေ၊ အဓိကို အဇ္ဈပြု၊ ဣကို
ဧပြု၊ ဧကို အာယပြု၊ အဇ္ဈာယန္တေ ဟု ဖြစ်၏။

တေန ကတာဒိ-ကာယေန ကတော-ကာယိကော။ (ပယောဂေါ)

ကာယေန ကတံ ကမ္မ-ကာယိကံ။

ဝစသာ ကတံ-ဝါစသိကံ။ မာနသိကံ။

ဝစသာ၊ မနသာ တို့နောင် ဣကသက်၊ အနုဗန်၊ ဝိဘတ်တို့ကို ချေ၍
ပကတိပြုသော အခါ ဝစ-ဣက၊ မန-ဣက ဟု ဖြစ်၏။ ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ
ဖြင့် ဝုဒ္ဓိပြု၊ သ သရေ ဝါဂမော သုတ်၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် (သ်)လာပါ။

ဤ ဝစ၊ မန တို့သည် မနောဂိုဏ်းပင် ဖြစ်သော်လည်း နောက်သရ
များက ဝိဘတ်၏ အာဒေသသရမဟုတ်၊ ပစ္စည်းသရဖြစ်နေသောကြောင့်
မနောဂဏာဒိတော သို့နာနမိအာ-သုတ်မှ သ သရေ ဝါဂမော-သုတ်သို့
လိုက်စေအပ်သော အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် (သ်)လာဟု ဆိုသည်။ သ သရေ ဝါဂမော
သုတ်ရင်းကား ဝိဘတ်၏ အာဒေသဖြစ်သော သရနောင်းရာ၌သာ
“မနသာ၊ ဝစသာ” စသည်ဖြင့် (သ်)လာသည်။ ဤကား ကစ္စည်းဝုတ္တိနှင့်
ဗာလာဝတာရ၊ နာသတို့ အလိုသာတည်း။

ကစ်ဘာဋီ-ဒ၊ ၁၀၆။ သပြေကန်တို့၌ သ သရေ ဝါဂမော သုတ်ရင်းဖြင့်
ပင် သလာကြ၏။ ယခုလက်ရှိ ရူပသိဒ္ဓိမူ၌လည်း “ဧတ္ထ စ သ သရေ
ဝါဂမောတိသုတ္တေ ဝဝတ္ထိတဝါသဒ္ဓေန”ဟု ရှိ၏။ ရူဘာဋီ ဂဏ္ဍိတို့နှင့်
ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိမူ ရှုသျှတို့၌ “အနုဝတ္ထာဒိသဒ္ဓေန”ကို အနက်ပြန်ဆိုတော်မူ
ကြ၏။ ထို ဆရာတော် များလှက်ထက်၌ ထိုကဲ့သို့ပင် မှီရုံပုံရသည်။ ထိုသို့ရှိက

“ဝဝတ္ထိတုတ္တိသုတ္တံသုတ္တံယံ ဝါသဒ္ဓေါ” ဟူသော (ရ-၅၂)ရှေးစကားနှင့် မညီဖြစ်မည်။

ထို့ကြောင့် ယခုမူအတိုင်း “ဝဝတ္ထိတဝါသဒ္ဓေန ပစ္စယေ ပရေပိ” ဟု ရှိမှ ရှေ့နောက်ညီမည်။ သို့မဟုတ် “ဧတ္ထ စ သ သရေ ဝါဂမောတိ သုတ္တေန ပစ္စယသရေပိ သာဂမော”ဟု သီမူအတိုင်းရှိက ပိုကောင်းမည်။

အချို့ကား ဝါသဒ္ဓါဖြင့် (သ်)လာကြ၏။ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဝိစိသုံးမျိုးကို ပိုင်းခြားပြသည် ဟု သ သရေ ဝါဂမောသုတ်၌ ဆိုခဲ့၏။ ဝဝတ္ထိတဝါသဒ္ဓါ ကြောင့် ဟု အနက်မှတ်၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့် ဟု အနက်မမှတ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ဖြင့် (သ်)မလာသင့်ပေ။

ထေရေဟိ ကတာ-ထေရိကာ။

ပစ္စသတေဟိ ကတာ-ပစ္စသတိကာ။

သတ္တသတေဟိ ကတာ-သတ္တသတိကာ။

နဒါဒိတော ဝါ ဤ သုတ်မှ ဣ ဝကိကသုတ်သို့ လိုက်လာသော ဝါသဒ္ဓါက တားမြစ်သောကြောင့် သတ္တသတိကာ စသည်၌ ဤ မသက်ဘဲ အာ-သာ သက်ရသည်။

သန္တိ ဓာန- သရိရေ သန္တိဓာနာ-သာရိရိကာ။

မနသ္မိ သန္တိဓာနာ-မာနသိကာ။ (စိတ်၌ စွဲကပ်သော ဝေဒနာ)

နိယုတ္တ- ဒွါရေ နိယုတ္တော-ဒေါဝါရိကော။

အာဘိဓဇ္ဈိကော၊ ဩဒရိကော၊ ရထိကော၊ ပထိကော-တို့ နည်းတူဆို၊

ဒွေ အရန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ ဧတ္ထာတိ-ဒွါရံ၊ ဒွိသဒ္ဓုပပဒ အရဓာတ်၊ ဣပစ္စည်း၊ ဒွိ+အာရဟု ဖြစ်သောအခါ “ဝိသတိဒသေသု ဗာ ဒွိသ တု”သုတ်၌ တုသဒ္ဓါ ဖြင့် ဒွိကို ဒုပြု၊ (ဒု+အာရ) ဝမောဒုဒန္တာနံ-၌ ဝမောဒုနံ ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဥကို ဝပြု၍ ဒွါရဟု ဖြစ်၏။

ထို့နောက် ဒွါရေ နိယုတ္တော ဟု ဝါကျဖြစ်စေောင်ပြု၊ တမဓိတေဖြင့်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၀၉

ဏိကသက် စသည်စီရင်၊ ဒွါရ-ဟု ပကတိပြု၊ ဥမှ ဖြစ်လာသော ဝဇ် ဝုဒ္ဓိ အဖြစ်ကို မြစ်၍ ဩဝုဒ္ဓိလာ၊ (ဒ်-ဩ-ဝါရ-ဣက)ဒေါဝါရိက ဟု ဖြစ်၏။

ဂဏ္ဍိနှင့် သပြေကန်တို့၌ ဒွါရကို ဒု+အာရ ဟု ပကတိပြုဟု ဆို၏။ ထိုသို့ပြုပြီးမှ ဥကို ဝပြု၏။ နောက် ဩဝုဒ္ဓိလာ၏။

သဒ္ဓနီတိ၌ကား ဒွါရ-ဟု တည်ပုဒ်အတိုင်း ပကတိပြုပြီးနောက် ဒွါရဿ ဒု အာရာတိ (၈၅၄)ဟူသော နိပါတနသုတ်ဖြင့် ဒွါရကို ဒုအာရပြု၏။

ဝေယျာကရဏိကော၊ သောဝဂ္ဂိကံ တို့၌လည်း ဗျာကရဏ၊ သဂ္ဂ ဟု ပကတိပြုပြီးသောအခါ ဆိုင်ရာနိပါတနသုတ်များဖြင့် “ဝိ+အာကရဏ၊ သု+အဂ္ဂ” ဟု ပြုတော်မူ၍ စီရင်၏။ ဒ် ဝ အာရ (ဒွါရ) ၌ ဝအပြု၏ ရှေ့၌ (ဝရှေ့၌) ဩလာက ဒေါဝါရ-ဟု ပြီးနိုင်သည်သာ။

ဒု+အာရ ဟု ပကတိအပြုကို မြင်သဖြင့် ဒု-ကား ဥပသာရပုဒ်ဟု မှတ်၊ ဒွိသင်္ချာသဒ္ဓါ၏ ကာရိယမဟုတ်ဟု သိအပ်၏ ဟု ဂဏ္ဍိ၌ဆို၏။

ဒုဇ္ဇနေ ဝါရယန္တိ ယသ္မာ ရက္ခကာတိ-ဒွါရံ၊ ဥလောပေါ-ဟူသော ဓာန်ငို အရကား ဒု-ဖြစ်သင့်၏။ ဒွေ ဇနာ၊ ဒွေ ကိစ္စာနိ စသည်ဖြင့် ဆိုသော ဝိဂ္ဂဟများ အလိုကား ဒွိ-သင်္ချာသဒ္ဓါသာ ဖြစ်သင့်သည်။

နဝံ ကမ္မ-နဝကမ္မံ၊ နဝကမ္မေ နိယုတ္တော-နဝကမ္မိကော။ ဝုဒ္ဓိပြု။ ဝုဒ္ဓိမပြုက “နဝကမ္မိကော”ဟု ဖြစ်၏။ ကျမ်းဂန်တို့၌မူ ဝုဒ္ဓိမပြုဘဲ “နဝကမ္မိ-ကော” ဟု အရှိများ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန်၌ နဝကမ္မ+ဣက ဟု ခွဲ၍ “နဝကမ္မိကော”ဟု ပုံစံထုတ်၏။

သိပ္ပတ္ထ- ဝိဏာ အဿ သိပ္ပံ-ဝေဏိကော။ (အဿသိပ္ပဇ-ဒ္ဒိတ်)

ဝိဏာ-ကို ဝိဏာယ ဝါဒနံ-ဝိဏာ ဟု ပြု။ နောက်ပုဒ်အကျေးကြီး

သို့မဟုတ် ဌာနပစာရအားဖြင့် စောင်းတီးခြင်းကြိယာတိုင်အောင် ယူ၊

ဘဏ္ဍာတ္ထ- ဂန္ဓော အဿ ဘဏ္ဍန္တိ-ဂန္ဓိကော။ (အဿဘဏ္ဍာဘဒ္ဒိတ်)

တေလံ အဿ ဘဏ္ဍန္တိ-တေလိကော။ (ဆီကုန်သည်)

တိလံ အဿ ဘဏ္ဍန္တိ-တေလိကော။ (နှမ်းကုန်သည်)

ဇိဝိက- ဥရဗ္ဗံ ဟန္တာ ဇိဝိတိ-ဩရဗ္ဗိကော။ (ဟန္တာဇိဝိတိတဒ္ဓိတ်)

ဥရဗ္ဗော အဿ ဇိဝိကာတိ-ဩရဗ္ဗိကော။ (အဿဇိဝိကာတဒ္ဓိတ်)

မာဂဝိကော၊ သူကရိကော-တို့လည်း နည်းတူ၊ မာဂဝိကော-၌ မဂ+
ဣက ဟုဖြစ်သောအခါ ဝုဒ္ဓိပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် (ဝိ)လာ၍ မာဂဝိက ဟု
ဖြစ်၏။ မောက်သျှ၌ “မိဂေ၊ မဂေ ဟန္တိတိ-မာဂဝိကော”ဟု ပြု၏။ တဒမိ
နာဒိနိ-ဖြင့် မိဂ၊ မဂ သဒ္ဓါတို့ကို မဂဝပြုဟု ဆို၏။

ဗာဓိယမာနောပိ န ရဝတိတိ-ဥရဗ္ဗော။ ဥ-ရှေရိသော ရုဇာတ်၊
သဒ္ဓေါ ဘော၊ ဧတ္ထာပိ ဥကာရော ပဋိသေဓေ။ (ဓာန်ငို)

(နဲ) ဥရ အတိရေကံ တိဗ္ဗံ ဝိသာလံ ဘမတိတိ-ဥရဗ္ဗော။(ပန်းကုံး)
ဥရ-သဒ္ဓါပပဒ ဘမုဇာတ်၊ ကိံ၊ ရ ဌ ဥကို အပြု၊ ဝဒ္ဓေဘော်လာ။

အာဒိဂ္ဂဟဏေန-

(ဆောင်) ဟတ ဝန္တ၊ အာဝုဓနှင့်၊ အာဗာဓ ပရိမာဏံ၊ ကိတံ အရဟတိ၊
ရာသိ ပသန္တာ၊ သန္တကာ ဒိဗ္ဗံ၊ ဝုတ္တိပြု၏။

ရူပသိဝိမှာ၊ အာဂတာနှင့်၊ ဇာတာ သမ္ဘူ၊ နည်းတူ သီလ၊ ဝသ
ဝိဒိတာ၊ ဘတ္တိကာ သကတ္ထ၊ သံဝတ္ထနော၊ ပယောဇနဟု၊ ဆယ်ခုတစ်
ဖန်၊ တိုးတက်ပြန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန်ကား၊ ဘဝ ဥဉ္ဇတိ၊ ခဏတိနှင့်၊
ဇိဝိတိ ဇိတ၊ စသည်နက်မျိုး၊ တိုးလေသမျှ၊ ကိကဆိုင်ရာ၊ အဖြာဖြာ
သည်၊ သက်ပါ တမမိတေဖြင့်တည်း။ (ကစ်ဘာဋ်- ၂၊ ၁၁၃)

ဟတ- ဇာလေန ဟတော-ဇာလိကော။
ဇာလေန ဟနတိတိ-ဇာလိကော။
ဗလိသေန ဟနတိတိ-ဗာလိသိကော။

ဝန္တ(ဒွ)- သုတ္တေန ဝန္တော-သုတ္တိကော။

တစ်ခွဲတည်း

ဝရတ္တေန ဗန္ဓော-ဝါရတ္တိကော။ (ဆင်)

အာဝုဓ- စာပေါ အဿ အာဝုဓံ(အာဝုဓော)-စာပိကော။

တောမရော အဿ အာဝုဓံ-တောမရိကော။

ရှုနှင့် ကစွည်း၌ “အာဝုဓော” ဟု ပုံလိင်ရှိ၏။ အဘိဓာန်၌ကား “အာဝုဓံ” ဟု နပုံလိင်ရှိ၏။

အာဗာဓ- ဝါတော အဿ အာဗာဓောတိ-ဝါတိကော။

သိလိဿတေ အကြာတိ-သေမံ၊ သေမော။ (သေမှ ပုံ-နပုံ)

သေမံ အဿ အာဗာဓောတိ-သေမိကော။

အပိဒဓာတိတိ-ပိတ္တံ။

ပိတ္တံ အဿ အာဗာဓောတိ-ပိတ္တိကော။

ပရိမာဏ-ကုမ္ဘော အဿ ပရိမာဏန္တိ-ကုမ္ဘိကံ။

ကိတံ- ဝတ္တေန ကိတံ ဘဏ္ဍံ-ဝတ္တိကံ။

ကုမ္ဘေန ကိတံ ဘဏ္ဍံ-ကုမ္ဘိကံ။

သတေန ကိတံ-သာတိကံ။

ကိကိဏိယာ ကိတံ-ကိကိဏိကံ။

အဘိဓာန်(၂၈၆)ဂါထာ၌ ကိကိဏိ ခုဒ္ဒယဇိုကာ-ဟု ရှိ၏။ ကစွည်း၌ ကိကဏိကံ-ဟု ရှိ၏။ ကိကဏိယာ ကိတံ-ကိကဏိကံ၊ (သပြေကန်)။ ကိ ကုမ္ဘိတံ ကဏတိတိ-ကိကဏိ၊ ကိ+ကဏ+ဏ+တ္တိ။ နဒါဒိ၊ ကိကိဏိတိပိ ပါဠန္တရံ တဒါ ယဒါဒိ။ ခြေချောင်းဝတ် ချူငယ်(ဇာန်ငို)။ မောဂ္ဂုလ္လာန်၌ကား “ကဏတိ သဒ္ဓံ ကရောတိတိ-ကိကဏိကာ။ ကဏ+ကိက+အာ၊ ကဿ ဒွိတ္တံ၊ အဿ ဣတ္ထံ၊ နိဂ္ဂဟိတာဂမော စ၊ ယဇိုကာ-ချူ” ဟု ရှိ၏။

ဤ ကိတအနက်၌ အရင်းမူလ အဖို့အနက်ကို ဟောသော သဒ္ဓါနောင် သာ ကိကပစ္စည်း သက်ရမည်၊ ဝယ်သူကတ္တားနောင် မသက်ရ၊ ထို့ကြောင့် “ဒေဝဒတ္တေန ကိတံ-ဒေဝဒတ္တိကံ”-ဟု မဖြစ်၊ ဘာကြောင့်နည်း “ဒေဝဒတ္တိကံ

ဟူသောသဒ္ဒါက ဒေဝဒတ်သည် ဝယ်အပ်သော ဥစ္စာဟူသော အနက်ကို မဟောနိုင်သောကြောင့်တည်း” ဟု မောဂ္ဂလ္လာန်၌ ဆို၏။

အရဟတိ-ကုမ္ဘံ အရဟတိတိ-ကုမ္ဘိကော။

ဒဿနံ ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌမေဝ သန္တိဋ္ဌံ။ (သံ-အနက်မဲ့) .

သန္တိဋ္ဌံ အရဟတိတိ-သန္တိဋ္ဌိကော။

သဟဿံ အရဟတိတိ-သာဟဿိကော။

ဝဿေ ဝါသော-ဝဿံ၊ ဝဿံ အရဟတိတိ-ဝဿိကော။

ဝဿိတုံ အရဟတိတိ-ဝဿိကော။ (မူပံ-ဌ၊ ဋိ)

ဧကော ဝဿိကော၊ ဧကော ဟေမန္တိကော၊ ဧကော ဂိမ္ပိကော-
တိ၌ လည်း နည်းတူ။

ဧဟိ ပဿ ကုမံ ဝိဓိံ အရဟတိတိ-ဧဟိပဿိကော။

ဧဟိ ပဿ ကုတိ ကုမံ ဝိဓိံ အရဟတိ-ဟု ဝါကျပြု၍ ကိကသက်၊
ဖိကကို တဒ္ဒိတ်မှည့် ကုတိ ကုမံ ဝိဓိံ အရဟတိတို့ကို ချေ၊ ဝိဘတ်တို့ကိုချေ၊
အနုဗန်ချေ၊ ဧဟိ ပဿ ကုက-ဟု ပကတိပြု၊ ခွင်း ချေ ကပ်၊ ဧဟိပဿိက
ကို နာမ်ငဲ့ စသည်။ (ဂဏ္ဍိ)

ဘာဋိ၌ ဧဟိ ပဿ ကုတိ အရဟတိ တည်၍တွက်၏။

ဋီကာ- ဧဟိ နှင့် ပဿ သည် အာချာတ်ကြိယာတည်း၊ ထိုကြိယာနောင်
“ဧဟိ ပဿ အရဟဟိ”ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ပဿဟူသော
အာချာတ်ပုဒ်နောင် ကိကပစ္စည်း သက်။

ထိုအလို “ဧဟိပဿိကော-လာလော ရှုလှည့်လော၊ ဤသို့ဖြစ်သော
အစိအရင်ကို ထိုက်၏”ဟု အနက်ပေး။ (ဘာဋိ)

(နံ) ဧဟိ ပဿ-တို့သည် နဂိုရ်က အာချာတ်ပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း
ဧဟိပဿိကော၌ ပါသော ဧဟိပဿတို့ကား အာချာတ်ပုဒ်ကို
အတုပြုအပ်သော အနုကရဏနာမ်ပုဒ်ဖြစ်၏။ (မောင်-ပဋိကာ)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဤအလို “ဧဟိပဿိကော-ဧဟိပဿဟူသော ဤအစီအရင်ကို ထိုက်ပါပေ၏”ဟု အနက်ပေးပါ။ (ဘာဋိ)

ဧဟိ ပဿံ အရဟတီတိ-ဧဟိပဿိကော။

ဧဟိ ပဿ အရဟတိ- တည်၊ ဧဟိပဿနောင် အံသက်၊ ဧဟိပဿံ အရဟတိ-ဟု ဝါကျဖြစ်၏ဟု စသည်ဖြင့် ဆက်တွက်။(မောင်-ပဋိကာ-၄,၂၁)

ရာသိ- ကုမ္ဘဿ ရာသိ-ကုမ္ဘိကံ။

ပသန္တာ- ဗုဒ္ဓေ ပသန္တာ-ဗုဒ္ဓိကော။

သန္တကာ- သံဃဿ သန္တကော-သံဃိကော။ (ဝိဟာရော)

သံဃဿ သန္တကံ-သံဃိကံ။ (စိဝရံ)

သန္တကတဒ္ဒိတ်အရာဝယ် “ဗုဒ္ဓဿ အယ်-ဗုဒ္ဓိကော၊ သံဃဿ ဣဒံ-သံဃိကံ”-ဟု ဣဒံတဒ္ဒိတ်လည်း ရှိ၏။

ဒိဗ္ဗ- အက္ခေန ဒိဗ္ဗတီတိ-အက္ခိကော။

ဤကား ကစွည်းဝုတ္တိ၌ အာဒိဖြင့်ယူအပ်သော အနက် (၁၁)နက် တည်း။

အာဂတ- မာတိတော အာဂတံ-မတ္တိကံ။ (နာမံ)

ပိတိတော အာဂတံ-ပေတ္တိကံ။ (နာမံ)

ရာဇဂဟတော အာဂတော-ရာဇဂဟိကော။

ရူဘာဋိနှင့် ဂဏ္ဍိတို့၌ မာတိကံ၊ ပိ(ပိ)တိကံ-ဟု ရှိ၏။ ရူ၌ ပေတ္တိကံ ဟု ရှိ၏။ အပါဒါန-ဒု၊ ၃၉၂-၌ နာမံကို အရကောက်ရာ၌ပင် “န မယု မတ္တိကံ နာမံ၊ န ပိ ပေတ္တိကသမ္ဘဝံ”ဟု ရှိ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန် နိဿယ (ဒု-၇၅)၌လည်း “မတ္တိကံ၊ ပေတ္တိကံ”ဟုပင်ရှိ၏။ ရူဘာဋိ၌ကား မတ္တိကံ ပေတ္တိကံ ပြီးဖို့ရာ မာတိက-ဟု ပြီးသောအခါ တဒ္ဓေဘော်လာ၊ မာ၌ ရဿပြု၊ ပိတိက-ဟု ပြီးသောအခါ ရှေးဦးစွာ ဧဝုဒ္ဓိပြုပြီးမှ တဒ္ဓေဘော်လာဟု ပြသောအခါ နှစ်

ဇာတု- အပါယေ ဇာတော-အာပါယိကော။
 နိရယေ ဇာတော-နေရယိကော။
 ဝဿေသု ဇာတံ-ဝံသိကံ။
 ရာဇဂဟေ ဇာတော-ရာဇဂဟိကော။
 စတုဒ္ဒသေ ဇာတော-စာတုဒ္ဒသိကော။
 ကပိလဝတ္ထုမှိ ဇာတော-ကာပိလဝတ္ထိကော။
 သာဝတ္ထိကော၊ ဝေသာလိကော-စသည်တို့လည်း နည်းတူ။

သမ္ဘူတ- မာတိတော သမ္ဘူတံ-မတ္တိကံ။
 ပိတိတော သမ္ဘူတံ-ပေတ္တိကံ။ (ဒွိတ္တံ ၊ ရသော စ)

သီလ- ပံသုကူလံ သီလံ အဿာတိ-ပံသုကူလိကော။
 ပံသုကူလိကော-၌ ပံသုကူလ အရ ပံသုကူသင်္ကန်းခြပ်ကို မယူဘဲ
 ထို သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း၊ ဝတ်ရုံသုံးစွဲခြင်း ကြိယာကို ဌာနပစာရအားဖြင့်
 ယူရမည်။ “ပံသုကူလဓာရဏံ ပံသုကူလန္တိ ဥပစာရတော ဝုတ္တံ”-(၆)

(န) ပံသုကူလဿ ဓာရဏံ-ပံသုကူလံ။
 ပံသုကူလဓာရဏံ-ဟူလိုလျက် ဥတ္တရပဒလောပအားဖြင့် ပံသုကူလံ
 ဟု ဆိုထားသည်။

“ပံသုကူလာဒိဓာရဏံ ပံသုကူလာဒိ ဥတ္တရပဒလောပေန”-(မူဠိ)
 တိစိဝရံ သီလံ အဿာတိ-တေစိဝရိကော။
 တိဏိံ စိဝရာနိ-တိစိဝရံ၊ တိစိဝရဿ ဓာရဏံ-တိစိဝရံ
 အရညေ ဝသနံ-အရညံ၊
 အရညံ သီလံ အဿာတိ-အာရညိကော။
 ရုက္ခဿ မူလံ-ရုက္ခမူလံ၊ ရုက္ခမူလေ ဝသနံ-ရုက္ခမူလံ၊
 ရုက္ခမူလံ သီလံ အဿာတိ-ရုက္ခမူလိကော။

(သောသာနိကော-နည်းတူပြုပါ။ တသီလတဒ္ဒိတံ) :

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဝသ- ရှာလဂဟေ ဝသတိတိ-ရှာလဂဟိကော။
မဂဓေသု ဝသတိတိ-မာဂမိကော။ (နာဂရိကော၊ ဂါမိကောတု)

ဘတ္တိ- စတ္တာရော မဟာရာဇာနော-စတုမဟာရာဇံ၊
စတုမဟာရာဇေ ဘတ္တိ ဧတေသန္တိ-စာတုမဟာရာဇိကော။

သကတ္ထ၊ သုတ္ထ- အသင်္ခါရောယေဝ အသင်္ခါရိကံ။
နာမမေဝ နာမိကံ။ နိပါတောယေဝ-နေပါတိကံ။
နိယျာတိ ဧတေနာတိ-နိယျာနံ၊ နိယျာနမေဝ-နိယျာနိကံ။
ဝိနယမေဝ-ဝေနယိကော။ (သကတ္ထ၌ ကိက၊ မူဠိ)

သံဝတ္ထ- လောကာယ သံဝတ္တတိတိ-လောကိကော။
တေသု-ဖြင့် ကကို ယပြုက-“လောကိယော”ဟု ဖြစ်၏။
သဂ္ဂါယ သံဝတ္တတိတိ-သောဝဂ္ဂိကော။

သဂ္ဂ-သည် “သုဋ္ဌ အဂ္ဂေါ-သဂ္ဂေါ၊ သုဋ္ဌ အဇတိ ဂစ္ဆတိတိ-သဂ္ဂေါ”
အရ ‘သု+အဂ္ဂ’မှ ဖြစ်လာ၏။ သု+အဂ္ဂ+ဣက ဟု ဖြစ်သောအခါ ဝမောဒ္ဒနံ-
ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဥကို ဝပြု။ (သံ-ဝဂ္ဂ-ဣက) မာယုနမာဂမော
ဌာနေ-ဖြင့် ဝ၏ ရှေ့၌ ဩလာ၊ သောဝဂ္ဂိက ဟု ဖြစ်၏။(ရူဘာဋီ- ၂၊ ၁၂၄)

သဂ္ဂံ အရဟတိတိ-သောဝဂ္ဂိကော။ (သိဋ္ဌ-၁၄၃)

သဂ္ဂဿ ဟိတာ-သောဝဂ္ဂိကော။ (သံဋ္ဌ-၁၊ ၁၄၆။ ပါထိဋ္ဌ-၃၆)

သုဝဂ္ဂေ ဒေန္တိတိ-သောဝဂ္ဂိကော။ (အံဋ္ဌ)

သဂ္ဂေ နိယုတ္တာ-သောဝဂ္ဂိကော။ (ဒိဋီ-၃၊ ၃၀)

သုဝဂ္ဂေ နိယုတ္တာ-သောဝဂ္ဂိကော။(အံဋီ- ၂၊ ၃၀၉)

ဤသို့လည်း ဌ-ဋီတို့ ဖွင့်ဆိုကြသေး၏။

ပုန ဘဝေါ-ပုနတ္တဝေါ။

ပုနတ္တဝါယ သံဝတ္တတိတိ-ပေါနောဘဝိကော။

ပုနတ္တဝ+သံဝတ္တတိ-တည်း၊ ပုနတ္တဝါယ သံဝတ္တတိ-တည်း။

သန္တန် အာနုဗန်ပစ္စည်းကြောင့် ပူ၏ ဥက္ကိဉ္ဇုပ္ပိပြု ပေါ-ဟုဖြစ်၏။ (ပေါနတ္ထဝ+
ဣက) န၏အကို ဩပြုလျှင် နော ဟုဖြစ်၏။ (ပေါနောဗ္ဗဝိက) ဩဒိယ
ရှေ့ကရောက်လျှင် (ဝိ)လည်း အလိုလိုပျောက်၍ “ပေါနောဘဝိက”ဟု ဖြစ်
၏။ (ရူဘာဋီ၊ မောင်သျှ)

ပယောဇန-ဥပဓိ ပယောဇနံ အဿာတိ-ဩပဓိကံ။ (ဂဏ္ဍိ)

ဥပဓိ တဿ ပယောဇနံ-ဩပဓိကံ။

ဘဝ- သရဒေ ဘဝေါ-သာရဒိကော။

ဥဉ္ဇတိ- ပဒရေ-ဆီးသီးတို့ကို၊ ဥဉ္ဇတိ-ရှာတတ်၏။ ဣတိ-ပဒရိကော။

ခဏတိ- ခဏိတ္တိယာ ခဏတိတိ-ခဏိတ္တိကော။ တူးရွင်းဖြင့် တူးတတ်သူ။

ဇိဝတိ- ဝေတနေန ဇိဝတိတိ-ဝေတနိကော။ လခဖြင့် အသက်မွေးသူ။

ဘတိယာ ဇိဝတိတိ-ဘတိကော။

ကယေန ဇိဝတိတိ-ကယိကော။

ကယဝိက္ကယေန ဇိဝတိတိ-ကယဝိက္ကယိကော။

ဝုဒ္ဓိမရောက်ရသော ပုံစံများ၌ ဣက-ပစ္စည်းဟု မောဂ္ဂဏ္ဍာန်ဆို၏။

ဇိတ- အက္ခေဟိ ဇိတံ-အက္ခိကံ။

သလာကာယ ဇိတံ-သာလာကိကံ။

က ရာဂါ တဿေဒမညတ္ထေသု ၈

ရာဂတ္ထ- ကံသာဝေန ရတ္တံ-ကာသာဝံ။

ကသာယေန ရတ္တံ-ကာသာယံ။

ကုသုဗ္ဗေန ရတ္တံ-ကောသုဗ္ဗံ။

ကံ ပါနိယံ သေဝတေတိ-ကသာဝေါ။ က-သိဓာတ်၊ အဝ၊ ပုံ-နပုံ။

(နံ) ကံ သဝါပေတိတိ-ကသာဝေါ။ က-သု ဓာတ်၊ သဝနေ၊ ဣ။ (ဓာန်ဋီ)

ကုသတိ အဝါယတိတိ-ကုသုဗ္ဗံ။ ကုသ+ဘ၊ ကုသဓာတ်၏ အဆုံး၌

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၁၇

ဥမ်လာ၊ ပုံ-နပုံ (မောင်)။ ကသာယ-၌ ကသဇာတ် အယဖြင့် 'ကသာယ'ဟု
ဖြစ်ရာ ယကို ဝပြုလျှင် ကသာဝ-ဟုဖြစ်၏။ (ကစ်ဘာဋီ-ဒု၊ ၁၁၄)

ဣဒမတ္ထ- မဟိသဿ ဣဒံ-မာဟိသံ။ (မံသံ)
သုဂတဿ ဣဒံ-သောဂတံ။ (သာသနံ)
ဣသိဿ ဣဒံ-အာရိသျံ။
ဥသဘဿ ဣဒံ-အာသဘံ။ (ဌာနံ)
ဥသဘဿ အယံ-အာသဘီ။ (ဝါစာ)

ဣဒံအနက်၌ အခြားပစ္စည်းများ-

သဿ အယံ-သကော။ (မိမိ၏ ဥစ္စာ)
ရညော ဣဒံ-ရာဇကံ။ (မင်း၏ ဥစ္စာ၊ ကပစ္စည်း)
ကဝိနော ဣဒံ-ကဗျံ။ (ကဝိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အဖွဲ့၊ ယပစ္စည်း)
တုမှာကံ ဣဒံ-တုမှာကံ။ (သင်တို့၏ ဥစ္စာ)
အမှာကံ ဣဒံ- အမှာကံ။ (ငါတို့၏ ဥစ္စာ)

တုမှ၊ အမှ သဒ္ဓါနောင် "တဒမိနာဒိနိ"ဟူသော မောင်သုတ်ဖြင့်
(နဲ)တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣဒံအနက်၌ ကပစ္စည်းသက်၊ တေသုဝုဒ္ဓိသုတ်ကြီးဖြင့်ပင်
တုမှာက၊ အမှာက၊ တဝ၊ မမ၊ တုယု၊ မယု၊ တာဝက၊ မာမက-ပြုပါ။

တဝ ဣဒံ-တဝံ။ မမ ဣဒံ-မမံ။
တဝ ဣဒံ-တုယု။ တာဝကံ။
မမ ဣဒံ-မယု။ မာမကံ။

ရူပံ ဘိက္ခဝေ န တုမှာကံ-သင်တို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်၊ သံဝိဇ္ဇတီ မမံ
ယေသန္တိ-သမမာ-ငါ့ဥစ္စာဟု သိမ်းပိုက်ခြင်းရှိသူတို့ အမမာ-ငါ့ဥစ္စာဟု သိမ်း
ပိုက်ခြင်း မရှိသူတို့၊ န မေ တေ ဘိက္ခု မာမကာ(စတုက္က) မမ ဣမေ-
မာမကာ ဟု ပြုပါ။

တေ (အဿဝါဏီဇာ) ဗုဒ္ဓမာမကာ-(ဝေရဉ္စ)၌ “မမ အယံတိ မမော၊
ဣဒံအနက်၌ ဣပစ္စည်းသက်၍ ပြီးစေ၊ မမံ ဝိယ ကရောန္တိတိ-မာမကာ၊
ငါ ဥစ္စာကဲ့သို့ ပြုကျင့်တတ်(မြတ်နိုးတတ်)သူတို့ မမံဟူသော ဒုတိယန္တနောင်
ကရဓာတ်၏အနက်၌ “မာတွတ္ထေ နာမသိ” သုတ်ဖြင့် ဣပစ္စည်းသက်၊
ထို့နောက် ဣပစ္စည်းသက်၍ ဣချေလျှင် မာမက-ပြီးသည်” ဟု ကြံသင့်၏။

(န) မမ အယံ မာမကော၊ ဗုဒ္ဓေါ မာမကော စတေသန္တိ-ဗုဒ္ဓမာမကာ၊
ဟုပြုပါ။ (ကစ်ဘာဋီ-ဒု၊ ၁၁၇)

(ဆောင်) အဝိဒ္ဓရ၊ အာဂတနှင့်၊ ဇာတ နိယုတ်၊ ဆင့်ထုတ်သမ္မဟ၊ အဿ
ဒေဝတာ၊ တစ်ဖြာ အဓိတေ၊ ဝိသယေ ဣဓတ္ထိ၊ ရှိသည် နိဗ္ဗတ္တ၊ နိဝါသ
ဣဿရော၊ ကစ္စည်းဟောင်း။ ဘဝေါ-အရဟတိ၊ ဝိကာရ ပရိမာဏ၊
ရူပပြန်၏။ ပဌမံ ဒိဋ္ဌ၊ နိတိကလျှင်၊ စသည်အပြား၊ အနက်များဝယ်၊
ဏ ရာဂါပြု၊ အညတ္ထဖြင့်၊ သက်ကြ ဣပစ္စည်းကိုတည်း။(ကစ်ဘာဋီ)

ဣစ္စေဝမာဒယော-

ဏ ရာဂါ ဝာဿေဒမညတ္ထေသု စ-သုတ်၌ အညတ္ထအရ
အနက်များကို အဝိဒ္ဓရ၊ အာဂတ၊ ဇာတ၊ နိယုတ္တ၊ သမ္မဟ၊ အဿဒေဝတာ၊
အဓိတေ၊ ဝိသယ၊ ဣဓတ္ထိ၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ နိဝါသ၊ ဣဿရ-အားဖြင့် အနက်
ဆယ့်တစ်နက်မျှ တိုက်ရိုက်ပြပြီး၍ ဣပစ္စည်းသက်၍ ပြီးကောင်းသော
အခြားအနက်များ ရှိသေးလျှင်လည်း ယှဉ်စပ်သုံးစွဲပါလေ ဟု ပြလိုသော
ကြောင့် “ဣစ္စေဝ မာဒယော ယောဇေတဗ္ဗ”ဟု ကစ္စည်း၌ မိန့်သည်။

ထို အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ရှဉ့် ပြထားသော ဘဝ၊ အရဟ၊ ဝိကာရ၊ ပရိမာဏ
အနက်များကိုလည်းကောင်း၊ ပဌမံ ဒိဋ္ဌ စသော အနက်များကိုလည်းကောင်း
ဆည်းယူပါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

မညက္ခေသု စ ဌံ စသဒ္ဒါ-

“အညက္ခေသု စ-ဌံ စသဒ္ဒါဖြင့် ဇာတစသောအနက်၌ ဣယျ ပစ္စည်းသက်ဖို့ရန် ဆည်း၏”ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ ဆို၏။

အရှင်ကစ္ဆည်း၏ အလိုမှာ “ဣ ရာဂါ+တဿေဝံ”ဟူသော ရှေ့ ၂ နက်ကို ပေါင်းသော ဝုတ္တသမုစ္စည်းခေါ် သမ္ပိက္ကနအနက်သာ ဖြစ်ထိုက်သည် ဟု ကစ္ဆည်းဘာသာဋီကာ၌ မိန့်သည်။

စသဒ္ဒေါ အညမညသမုစ္စယက္ခေ-အနက်ချင်းချင်း ဆည်း။

စဂ္ဂဟဏမေတ္တ စ ရာဂတ္ထဝါစကတော အညတ္ထ သဒ္ဒဂ္ဂဟဏဂ္ဂ သမ္ပိက္ကေတိ။(ဈာသ-၂၉၅)

၎င်းအလိုသော် ကပစ္စည်းသည် ရာဂတ္ထဝါစကသဒ္ဒါနောင်သာ ဖြစ်သည် မဟုတ်၊ တစ်ပါးသော သဒ္ဒါနောင်လည်း ဖြစ်သေး၏-ဟု သမ္ပိက္ကန အနက်ရှိ၏ ဟုလို။ (အဘယာရာမမ္ပ၊ သုတ်နက်ဂဏ္ဍိ)

ရွှံ၌ ပြဆိုသော အနက်များ၌ ဣယျပစ္စည်းကိုကား ရူအလို ဤ သုတ် စသဒ္ဒါ၊ ကစ္ဆည်းအလို ဣယျော ကတ္တိကာဒီဟိ၌ “ဣယျော”ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သက်ပါ။ စသဒ္ဒါ၏ ပုံစံများကို ယင်းသုတ်၌ ပြခဲ့ပြီ။

အဝိဒ္ဓရ- ဥဒုမ္မရဿ အဝိဒ္ဓရေ ပဝတ္တံ-ဩဒုမ္မရံ။(ကစ်-အဝိဒ္ဓရပဝတ္တတဒ္ဒိတ်)

(နိ) ဥဒုမ္မရဿ အဝိဒ္ဓရေ ဘဝံ-ဩဒုမ္မရံ။ (ရူ-အဝိဒ္ဓရဘဝတဒ္ဒိတ်)

ဤ၌ ရူအဆိုသာ “တဿ အဝိဒ္ဓရေ ဘဝတ္တာ ဥယျာနမ္ပိ အမ္မလဋ္ဌိကာ တွေဝ သင်္ချံ ဂတံ”ဟူသော ဗြဟ္မဇာလသုတ် အဋ္ဌကထာနှင့် ညီသည်။

ဝိဒိသာယ အဝိဒ္ဓရေ ဘဝေါ-ဝေဒိသော။ (ဂါမော)

အာဂတ- မထုရာယ အာဂတော-မာထုရော။ (ဇင်နာ)

အင်္ဂေဟိ အာဂတော-အင်္ဂေါ။

ရာဂေဟာ အာဂတော-ရာဂေဟော။

အရိဟိ မထိယတိ အာလောဠိယတိတိ-မထုရာ။(နဂရံ) မထ-မန္တ

ဝိလောဠနေ၊ ဥရ-ပစ္စည်း၊ ကုတ္တိ အာ။(မောင်) ထ-ကို ဓ-ပြု၍ ပါဠိ၌ “မရုရာ” ဟု အရှိများ၏။ (ပန်းကုံး)

ဇာတ- မထုရာယံ ဇာတော-မာထုရာ။ (ဇနော)
မထုရာယံ ဇာတာ-မာထုရာ။ (ဂင်္ဂိကာ)
မထုရာယံ ဇာတံ-မာထုရံ။ (ဝတ္ထံ)

မာထုရကော၊ ရာဇဂဟကော-စသည်တို့၌ကား သဗ္ဗတော ကော- သုတ် ၌ သဗ္ဗတောသဒ္ဓါပိုဖြင့် ကအက္ခရာ လာပါ။

ဤ၌ (က)ကို ပစ္စည်းဟု မဆို၊ အာဂုမ်(အပိုလာသော အက္ခရာ)ဟု ဆို၏။ ရှေ့ သကတ္ထပစ္စည်းကို ပြရာ “ပေါတကော”(ရူဘာဋီ- ၂ ၁၂၆)၌ ကကို သကတ္ထပစ္စည်းဟု ဆိုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သမာသ်အဆုံး၌ က-ကို သမာသန္တ (က)ပစ္စည်းဟုလည်းကောင်း၊ တဒ္ဓိတ်အဆုံး၌ က-ကို အာဂုမ်ဟုလည်းကောင်း၊ ကိတ်နှင့် သုဒ္ဓနာမ်တို့၏ နောက်၌ က-ကို သကတ္ထပစ္စည်းဟုလည်းကောင်း ခွဲရလျှင် သင့်မည်ထင်သည်။ ကစ္စည်း ရူပသိဒ္ဓိတို့၌ကား ထိုကဲ့သို့ ခွဲခြားချက် မရှိ၊ ဟိနကော၊ ပေါတကော(ရူ- ၂၃၄)တို့၌ က-ကိုလည်း အာဂုမ်ဟုပင် ဆိုသည်။ (ရူ-ဘာဋီ၊ ၂ ၁၃၃)

ဝေသာလိယံ ဇာတော-ဝေသာလော။ ဝေသာလကော။
ကုသိနာရေ ဇာတော-ကောသိနာရော။ ကောသိနာရကော။
သာကေတော၊ နာဂရော-တို့လည်း နည်းတူဆိုပါ။
အင်္ဂေသု ဇာတော-အင်္ဂေါ။

မာဂဓော၊ ကောသလော၊ ဒေဝဒဟော၊ ကမ္မောဇော၊ ဂန္ဓာရော၊ သိန္ဓဝေါ စသည့် တိုင်းဟောသဒ္ဓါတို့၌လည်း နည်းတူဆိုပါ။ သိန္ဓုသု ဇာတော- သိန္ဓဝေါ အရ လူ့သိန္ဓောမြင်း ၂ မျိုးလုံးရ၏။ သိန္ဓု+အ ဟု ဖြစ်သောအခါ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဥ-ကို အဝပြုပါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဇနပဒနာမေသု ပန သဗ္ဗတ္ထ ဗဟုဝစနမေဝ ဘဝတိ-(ရူ-၂၂၈)ဟု ဆိုသောကြောင့် ဇနပုဒ်(တိုင်းဟော)သဒ္ဒါတို့ ဗဟုဝစချည်း ရှိရမည်။

အဂေသု ဇာတော-

အဂေဟိ အာဂတော-

အဂါ အဿ နိဝါသော-

အဂါနံ ဣဿရော-စသည်ဖြင့် ဗဟုဝစချည်း ရှိရမည်။

ကောသလေသု-ကဲ့သို့ ရှဉ့်(တင်စားအပ်သော)သဒ္ဒါတို့သည် မတင်စား မိက ရှိရင်းစွဲဖြစ်သော လိင်, သင်္ချာများသို့ လိုက်လေ့ရှိကြ၏။ နောက်ပဓာနပုဒ် ၏ လိင်, သင်္ချာသို့ လိုက်လေ့မရှိကြ။ ထို့ကြောင့် “ကောသလေသု ဇနပဒေ- ကောသလမည်ကုန်သော ဇနပုဒ်၌”ဟု ကောသလေသု ကို ဗဟုဝစထား၍ တစ်ခုတည်းဖြစ်သော ဇနပုဒ်ကို ဧကဝစ်အတိုင်း ထားသည်။

ဇာတဖြစ် နှင့် ဘဝဖြစ်-

ကာလ ဒေသအလိုက် ပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ မွေးဖွားခြင်းသဘောရှိသော ဖြစ်ခြင်းကို “ဇာတ”ဟု ခေါ်၏။

ထိုသို့ မဟုတ်သော ဖြစ်ခြင်းဟူသမျှကို “ဘဝ”ဟု ခေါ်သည်။(ရူ-ဘာဠိ)

ပါရာဇိကဏ်လာ ဝေရဇ္ဇော-ကိုကား “ဝေရဇ္ဇာယံ ဇာတော, ဝေရဇ္ဇာ အဿ နိဝါသော-ဝေရဇ္ဇော”-ဟု ဇာတ, အဿနိဝါသ တဒ္ဒိတ်နှစ်မျိုးသာ ဖြစ်သင့်သည်။ ဣဿရ အာဂတ အနက်များ မသင့်။ (ဘာဠိ)

နိယုတ္တ- ကတ္တိကာယ နိယုတ္တော မာသော-ကတ္တိကော။

အဂ္ဂိသဒိသတ္တာ ကန္တတိ ဆိန္တတိတိ-ကတ္တိကာ၊ ကတိဓာတ်၊ တိပစ္စည်း၊ ကပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိ အာ၊ ဩတ္တိကာကြယ် (ဓာန်ဋီ)။ ကရောန္တိ ကိဉ် ဧတ္တာတိ- ကတ္တိကော၊ ကရဓာတ်၊ တိကပစ္စည်း၊ ပုံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ။ (မော်ဂ်-၇၊ ၂၈) မဂသိရေန ယုတ္တော မာသော-မာဂသိရော။ (နတ်ဘော်လ)

သမ္မုဗ္ဗာ- သိက္ခာနံ သမ္မဟော-သိက္ခော။

ကပေါတာနံ သမ္မဟော-ကာပေါတော။

ကပစ္စည်းသက်၊ ချေသင့်ရာ ချေ၍ “သိက္ခာ+အ” ဟု ဖြစ်သည်အခါ ခွင်းချေကပ်၍ သိက္ခော စသည် ပြီး၏။ ကာတန္တဂုတ္တိနှင့် မောဂ္ဂလ္လာန်တို့၌ “သိက္ခာ” ဟု နပုလိင်ထားကြ၏။ ဝုတ္တိဆရာသည် ကာတန္တသုတ်ကို မှီ၍ ဤသုတ် ၌ အညတ္ထအရ သမ္မဟတ္ထပုံစံများကို ပြထားဟန်တူသည်။ အရှင်ကစ္စည်းဆရာ ကမူ “သမ္မဟတ္ထေ ကဏ် ကာ” ဟု သီးခြား သုတ်တည်လတ်ဖြစ်သောကြောင့် သမ္မဟတဒ္ဓိတ်ပုံစံများကို ဤသုတ်၌ ပြလိုမည်မထင်၊ ရှုနှင့် နိတိတို့၌ ဤပုံစံ များကို သမ္မဟတ္ထေ ကဏ် ကာ သုတ်ကျမှပင် ထုတ်ကြသည်။ (ဘာဠိ)

အဿဒေဝတာ-ဗုဒ္ဓေါ အဿ ဒေဝတာတိ-ဗုဒ္ဓေါ။

ဘုရားဟူသော နတ်ရှိသူ၊ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သူ။

အဓိတေ- ဗျာကရဏံ အဓိတေ-ဝေယျာကရဏော။

ဝိသယေ- ဝသာတိနံ ဝိသယော ဒေသော-ဝါသာတော။ (ဝိသယတဒ္ဓိတ်)

ဝသာတိမင်းတို့၏ နယ်ပယ်ဖြစ်သော အရပ်။ ဝသံ-အဆီကို၊ အဒန္တိ

ဘက္ခန္တိတိ-ဝသာဒါ၊ ဝသာဒါနံ ဝိသယော ဒေသော-ဝါသာဒေါ ဟုလည်း

နိရုတ္တိံ ဒီပနိ-(၂၉၇)၌ ဆိုသေး၏။

ဣဓတ္ထိ- ဥဒုမ္မရာ အသ္မိံ သန္တိတိ-ဩဒုမ္မရော။ (ဣဓတ္ထိတဒ္ဓိတ်)

ပဗ္ဗေ- အသ္မိံ သန္တိတိ-ပဗ္ဗလော။ ပြိန်းမြတ်ရှိရာ အရပ်။

နိဗ္ဗတ္တ- သာဂရေဟိ နိဗ္ဗတ္တော-သာဂရော။

ကုသဗ္ဗေန ဣသိနာ နိဗ္ဗတ္တာ-ကောသမ္ဘိ။

သဟဿေန ဓနေန နိဗ္ဗတ္တာ-သာဟဿိ။ (ပရိဒါ)

တစ်ထောင်ဖြင့်+ကြောင့် ဖြစ်သော ကံ၊ ဤသို့လျှင် ရှေ့ပုဒ်၌ ဟိတ်၊ ကတ္တာ၊ ကရိုက်အနက်များ ထိုက်သလို ဖြစ်ထိုက်သည်ဟု မောင်၌ ဆိုသည်။

ပယသာ နိဗ္ဗတ္တံ-ပါယာသံ။ ပါယာသော။

စန္ဒိတ်ကျဉ်း

ပါတဗ္ဗောတိ-ပါယော၊ ပါ+ဏ၊ အသိတဗ္ဗောတိ-အာသော၊ ပါယော
စ အာသော စ ပါယာသော ဟုလည်း ရှိ၏။ ပါတဗ္ဗော စ အသိတဗ္ဗော စာ
တိ ပါယာသော၊ အာကာရန္တာနမာယော၊ ပါ+ဏ၊ အသ+ဏ ဟု ဓာန်ဋီဉ်
လည်း ရှိ၏။

အဿ နိဝါသ- မထုရာ အဿ နိဝါသော-မာထုရော။
ဣဿရ- မထုရာယ ဣဿရော-မာထုရော။ (ကစ်)
ဘဝ- မနသိ ဘဝံ-မာနသံ။ ဥရသိ ဘဝေါ-ဩရသော။
ဥဒကေ ဘဝေါ-ဩဒကော။ (မစ္ဆော)
နဂရေ ဘဝေါ-နာဂရော။
မနသိ ဘဝေါ-မာနသော။ (ဋိ)
မိတ္တေ ဘဝါ-မေတ္တာ။ မေတ္တိ။ ပုရေ ဘဝါ-ပေါရိ။

မိတ္တေနောင် ဘဝအနက်၌ ကပစ္စည်းသက်၍ မိတ္တဟုဖြစ်သောအခါ
(သံယောဂန္တဖြစ်သောကြောင့် ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ-ဖြင့် ဝုဒ္ဓိမပြုဘဲ) တေသုဝုဒ္ဓိ
ဖြင့် ဝုဒ္ဓိပြု၊ ဣတ္ထိ-အာ သက်၍ မေတ္တာ၊ ဤ-သက်၍ မေတ္တိ ဟု ဖြစ်၏။

အရဟတိ-သဟဿံ အရဟတိတိ-သာဟဿိ။ (ဂါထာ)
ဝိကာရ- အယသော ဝိကာရော-အာယသော။
သုဝဏ္ဏေန ဝိကာရော-သောဝဏ္ဏော။
ပရိမာဏ-ပရိသော ပရိမာဏံ အဿာတိ-ပေါရိသံ။ (အဿပရိမာဏ)
ပဌမံ ဒိဋ္ဌ-ဝရုဏေန ပဌမံ ဒိဋ္ဌာ-ဝါရုဏိ။
ဝရုဏရသေသည် ပဌမတွေ့အပ်သော သေရည်၊ နဒါဒိ ဤသက်ပါ။
သုရေန ပဌမံ ဒိဋ္ဌာ-သုရာ။
သုရမည်သော မုဆိုးသည် ပဌမတွေ့အပ်သော သေရည်၊ သူ၌
ရသာပြု။

နိတိ- သူရေန ကတတ-သူရား။
ဝရုဏေန ကတာ-ဝါရုဏီ။

သူရေန ကတာ-ဟူသောအနက်၌ သူရနောင် အာပစ္စည်းသက်၊ သူ၌ ရသယပြု၍၊ ဝရုဏေန ကတာ-ဟူသောအနက်၌ ဝရုဏနောင် ဤ-ပစ္စည်း သက်၊ ဝ-၌ အကိုလည်း အာဒိယပြုဟု နိတိဆို၏။

ဇာတာဒိနမိမိယာ စ

ဇာတာဒိ၌ အာဒိအရ-

အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် နိယုတ္တ၊ အဿတ္ထိ၊ ဘဝ၊ ဣဒံ အနက်စသည်တို့၌ ဣမ-ဣယ-ဣက ပစ္စည်းများသက်၊ စသဒ္ဓါဖြင့် နိယုတ္တတ္ထ၌ ကိယပစ္စည်း သက်ဟု ကစွည်း၌ ဆို၏။

ဤ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ဣကပစ္စည်းလည်း သက်ရမည်ဟု ဆိုခြင်းသည် မကောင်း၊ ဘာကြောင့်နည်း.. ဇာတအနက်နောင် ထိုင်သော အာဒိသဒ္ဓါ ဖြင့် ဇာတကဲ့သို့သော အနက်များကိုသာ ယူသင့်၍ ပစ္စည်းကို မယူသင့်သော ကြောင့်တည်း။

အာဒိဖြင့် ဇာတကဲ့သို့သော အနက်များကို ယူ၍ စဖြင့် ဣကပစ္စည်း ကို ဆည်းယူသော ရူပသိဒ္ဓိသာလျှင် ထုံးစံကျပေသည်။

ထို့ကြောင့် အာဒိဖြင့် နိယုတ္တတ္ထ အဿတ္ထိစသော အနက်များ၌ ဣမ ဣယပစ္စည်းသက်၊ စသဒ္ဓါဖြင့် ယင်းအနက်တို့၌ ဣကပစ္စည်းသက်ဟု ခွဲယူပါ။

အချုပ်အားဖြင့်.. သုတ်ရင်းဖြင့် ဇာတအနက်၌ ဣမ-ဣယ သက်၊ အာဒိဖြင့် နိယုတ္တ အဿတ္ထိစသော အနက်တို့၌ ဣမ-ဣယ သက်၊ စသဒ္ဓါ ဖြင့် ဣက ကိယ ယ ဣ ပစ္စည်းများ သက်ပါ။

နိယုတ္တစသောအနက်၌ ဣကပစ္စည်းကို ကစွည်းအလို အာဒိသဒ္ဓါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ရူအလို စသဒ္ဒါဖြင့် သက်ပါ။

ဇာတ- ပစ္ဆာ ဇာတော-ပစ္ဆိမော။

အန္တိမော၊ မဇ္ဈိမော၊ ပုရိမော၊ ဥပရိမော၊ ဟေဋ္ဌိမော-စသည်တို့လည်း နည်းတူ၊ ပစ္ဆာ အန္တေ မဇ္ဈေ ပုရာ ဥပရိ ဟေဋ္ဌာတို့သည် နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍ သို့ သက် ချေပါ။

မနုဿဇာတိယာ ဇာတော-မနုဿဇာတိယော။ (ဣယ)

(ဆောင်) ဇာတာဒိဋ္ဌိ၊ အာဒိအရ၊ နိယုတ္တ အဿတ္ထိ၊ မှတ်ဘိ ဘဝံ၊ နက် က္ကဒံတည်း။ သက်ရန် က္ကမိယာ၊ စသဒ္ဒါဖြင့်၊ က္ကကလည်း သက်၊ နိဗ္ဗတ နက်ဝယ်၊ သက်လေ က္ကမ၊ မောဂ္ဂုလ္လာန်ပြု၏။ နိယုတ္တ က္ကဒံ၊ နက် နှစ်တန်မူ၊ သက်နံ ကိယ၊ ယ ဣ ဟု၊ ထိုနှစ်ခုကား၊ သာဓု ဟိတ၊ ဘဝ ဇာတာ၊ ရှု၌ မှာ၏၊ ပရိယာပန္န၊ ဝိဒိတနှင့်၊ သမ္မတ သုံးနက်၊ သက်လေ က္ကယ၊ က္ကက နှစ်ထွေ၊ ဓာရေတိမူ၊ မှတ်ယူ အာယိက၊ ဘဝတိဋ္ဌိ၊ အစွဆိုက်ပြီး၊ တစ်နည်းစွဲမှတ်၊ အဿတ္ထိဝယ်၊ မိကဆွယ် သည်၊ မှတ်ဖွယ်ကျမ်းဆို အချုပ်တည်း။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၁၃၄)

နိယုတ္တ- အန္တေ နိယုတ္တော-အန္တိမော၊ အန္တိယော၊ (ဣမ-ဣယ၊ သုတ်ရင်း) အန္တိကော၊ (ဣက၊ ကစ်အလို-အာဒိ၊ ရူအလို-စသဒ္ဒါဖြင့် သက်) အဿတ္ထိ- ပုတ္တော အဿ အတ္ထိတိ-ပုတ္ထိမော၊ ယော၊ ကော။ (အဿတ္ထိ) ပုတ္တော တသ္မိ ဝိရုတိတိ-ပုတ္ထိမော။ (အတ္ထုတ္တတဒ္ဒိတ်) အဿတ္ထိအနက်ဝယ် သတျာဒိဟိ မန္တုသုတ်၌ “သတျာဒိဟိ+က္ကမန္တု” ဟု ဝိသုကရဏယောဂဝိဘာဂပြု၍လည်း “က္ကမန္တု”ပစ္စည်းသက်လျှင် “ပုတ္ထိမာ-သားရှိသူ”ဟုလည်း ရုပ်တစ်မျိုးရှိသေး၏။

ဟာနဘာဂေါ အဿ အတ္ထိတိ-ဟာနဘာဂိယော။ (မောင်-သျ) ကပုံ အဿ အတ္ထိတိ-ကပိယော။ (အပ်သည်ကို ပြုခြင်းရှိသူ)

၅၈

ကိတ္တိ အဿ အတ္တိတိ-ကိတ္တိမော။ (ကျော်စောခြင်း ရှိသူ)။
 ၁၀- သြရေ ဘဝေါ-သြရိမော။ (ဤဘက်၌ ဖြစ်သော ဆိပ်ကမ်း)
 ပါရေ ဘဝေါ-ပါရိမော။
 တိရော ဘဝံ-တိရိယံ။
 ပုရတ္တာ ဘဝေါ-ပုရတ္တိမော။
 ပုရာ ဘဝေါ-ပုရိမော။
 ဗောဓိယာ ပက္ခော-ဗောဓိပက္ခော၊ ဗောဓိပက္ခေ ဘဝါ-ပက္ခိယာ။
 ပဉ္စ ဝဂ္ဂေါ-ပဉ္စဝဂ္ဂံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂေ ဘဝါ-ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ။
 ဆဝဂ္ဂေ ဘဝါ-ဆဝဂ္ဂိယာ။
 ဥဒရေ ဘဝံ-ဥဒရိယံ။
 ဣဒံ- အတ္တနော ဣဒံ-အတ္တိနိယံ။
 အတ္တ+ဣယ ဟုဖြစ်သောအခါ တေသုဂ္ဂိဖြင့် (နိ)လာပါ၊ မောဂ္ဂုလ္လာနံ
 အလိုအားဖြင့် “ နိယ ” ပစ္စည်းဟု မှတ်။
 နိဗ္ဗတ္တ- ဂေါပုနံ ဂေါပွော၊ ဂေါပုန နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါပိမံ။
 ဂန္ဓေန နိဗ္ဗတ္တံ-ဂန္ဓိမံ။ ဝေဓေန နိဗ္ဗတ္တံ-ဝေဓိမံ။
 ဝေဌေန နိဗ္ဗတ္တံ-ဝေဌိမံ။ ဝါယေန နိဗ္ဗတ္တံ-ဝါယိမံ။
 ကိယ- ဇာတိယာ အန္ဓော-ဇစ္စန္ဓော၊ ဇစ္စန္ဓေ နိယုတ္တော-ဇစ္စန္ဓကိယော။
 သဿ အယံ-သကိယော။ (ဖိမိ၏ ဥစ္စာ)
 ပရဿ အယံ-ပရကိယော။ (သုတစ်ပါး၏ ဥစ္စာ)
 ယ- ကမ္မနိ သာဓု-ကမ္မညံ။
 သဘာယံ သာဓု-သမ္ဘိ။ (ဝေနံ)
 မေဓာယ ဟိတံ-မေဇ္ဇိ။
 ပါဒါနံ ဟိတံ-ပဇ္ဇိ။
 ရထဿ ဟိတာ-ရတ္တာ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဂါမေ ဘဝေါ-ဂမ္မော။
ကဝိမ္ပိ ဘဝံ-ကဗ္ဗံ။
ထနတော ဇာတံ-ထညံ။
ဓနာယ သံဝတ္တတိတိ-ဓညံ။

ကျ- ပရိသာယံ သာဓု-ပါရိသဇ္ဇော။

ကျ-သက်၊ ပရိသာ+ယ ဟု ဖြစ်သောအခါ ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ ဖြင့်
ဝုဒ္ဓိ ပြု၊ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် နိ-လာ၊ ယဝတံဖြင့် ဒျကို ဖြေ၊ ဒွေဘော်လာ၊
ကွစာဒိ-ဖြင့် သာဉ် ရဿပြု၊ ပါရိသဇ္ဇ ဟု ဖြစ်၏။

သမဏာနံ ဟိတာ-သာမညာ။
ဗြာဟ္မဏာနံ ဟိတာ-ဗြာဟ္မညာ။
အရူပေ ဘဝါ-အာရူပာ။

ဣယ၊ ဣက- လောကေ ပရိယာပနံ-လောကိယံ။

လောကေ ဝိဒ္ဓိတံ-လောကိယံ။

လောကေန သမ္ပတံ-လောကိယံ။

ဣယ-ပစ္စည်းသက်ပါ၊ ဣက-ပစ္စည်း၌ လောကိကော ဟု ဖြစ်၏။
သပြေကန်၌ ကိယ၊ ကိက ဟု ဆို၏။ ဝုဒ္ဓိမရောက်လျှင် ဣယ၊ ဣက၊
ရောက်လျှင် ကိယ၊ကိကဟု ခွဲက သာ၍ ကောင်းမည်ထင်သည်။

အာယိက-ဣဏံ ဓာရေတိတိ-ဣဏာယိကော။

အစ္စ- အမာ သဟ ဘဝတိတိ-အမစ္စော။

အမာ နောင် ဘဝတိအနက်၌ အစ္စပစ္စည်းသက်ပါ။

မိက- ဂါဝေါ အဿ သန္နိတိ-ဂေါမိကော။ (အဿတ္ထိအနက်၌ မိက)

သမ္မဟတ္ထေ ကဏ် ကာ

မနုဿာနံ သမ္မဟော-မာနုဿကော။(ကဏ်) မာနုဿော။(ဏ)

အဋ္ဌန္တံ သမ္မဟော-အဋ္ဌကော။

ဘိက္ခာနံ သမ္မဟော-ဘိက္ခော။

သိက္ခာနံ သမ္မဟော-သိက္ခော။

ဒွိန္တံ သမ္မဟော-ဒွယံ။ တိဏ္ဍံ သမ္မဟော-တယံ။

ဒွယံ-တယံ တို့၌ ကပစ္စည်းသက်၍ ဒွိ+အ ဟု ဖြစ်သောအခါ ကစ္စည်း အလို ဈလာနမိယုဝါ သရေ ဝါ-သုတ်၌ ဝါ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ရူအလို တေသုဂုဒ္ဓိဖြင့် ဣကို အယပြုပါ။

မောဂ္ဂုလ္လာန်၌ ဥဘ-ဒွိ-တိ သဒ္ဓါတို့နောင် အံသ(အဖိုအစု)အနက်၌ အယပစ္စည်းသက်၍ ဥဘယံ၊ ဒွယံ-နှစ်ဖို့ရှိသော အပေါင်း၊ တယံ-သုံးဖို့ရှိ သော အပေါင်း ဟု ဖြစ်၏။

ဥဘော အံသာ အဿာတိ-ဥဘယံ။

ဒွေ အံသာ အဿာတိ-ဒွယံ-စသည်ဖြင့် ပြုပါ။

အဝယဝဟူသော အနက်၌လည်း အယပစ္စည်းသက်သေး၏။

ဒွေ အဝယဝါ အဿာတိ-ဒွယံ။

နှစ်ခုသော အစိတ်ရှိသော အပေါင်း ဟု ပေး။

(ဆောင်) သမ္မဟတ္ထေ၊ သုတ်အနေဝယ်၊ ထွေထွေယောဂ၊ ဝိဘာဂဖြင့်၊ ဇာတ ဣဒံ၊ နက်နှစ်တန်ဝယ်၊ ကဏ်ပစ္စယ၊ သက်ကုန်ကြ၏။ ကိက မှာမူ၊ နက်သမ္မဟတ်၊ သက်ကုန်လတ်ဟု၊ ကျမ်းမြတ်ထိုထို မိန့်သ တည်း။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၁၃၅)

ဇာတ- တိဿော ဘူမိယော-တိဘူမံ။ (ဒိဂု)
တိဘူမေ ဇာတံ-တေဘူမကံ။

တစ်ခွဲတည်း

ဇာတိအနက်ဝယ် 'ကဏ်ကာ'ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကဏ်ပစ္စည်း သက်ပါ။ တေဘူမိကံ ဟု ရှိရာ၌ တမဓိတေသုတ်ဖြင့် ဇာတိအနက်၌ ကိက သက်ပါ။ ငိုကာကျော်၌ကား "တိဿော ဘူမိယော ဣမဿာတိ-တိဘူမံ၊ တိဘူမံယေဝ-တေဘူမကံ" ဟု ပြု၍ သွတ္တံ၌ ကဏ်ပစ္စည်းသက်စေလို၏။

- ဣဒံ - မနုဿာနံ ဣဒံ-မာနုဿကံ။
- မနုဿာနံ ဣမာနိ-မာနုဿကာနိ။
- ကိက- အပူပါနံ သမ္မဟော-အာပူပိကံ။

မုန့်တို့၏ အပေါင်း၊ သမ္မဟတ္ထေ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ကိက သက်ပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် "တိုးလေသမျှ၊ ကိကဆိုင်ရာ၊ အဖြာဖြာသည်၊ သက်ပါ တမဓိတေဖြင့်တည်း" အရ တမဓိတေသုတ် အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သက်ပါ။

ဂါမ ဇန ဗန္ဓု သဟာယာဒိဟိ တာ

- ဂါမာနံ သမ္မဟော-ဂါမတာ။
- ဇနာနံ သမ္မဟော-ဇနတာ။
- ဗန္ဓုနံ သမ္မဟော-ဗန္ဓုတာ။
- နဂရေ ဇာတာ-နာဂရာ၊ နာဂရာနံ သမ္မဟော-နာဂရတာ။

တာ ဟူသော ယောဂဝိဘာဂ-

- ဒေဝေါယေဝ-ဒေဝတာ။
- ဣဒပ္ပစ္စယာယေဝ-ဣဒပ္ပစ္စယတာ။

ဒေဝ+ဒေဝ တည်း၊ ယ်လား၊ ဤသုတ်၌ တာ-ဟူသောယောဂဝိဘာဂဖြင့် တာပစ္စည်းသက်၊ ဒေဝပုဒ် ဝိဘတ်တို့ကို ချေ၊ သိသက် ချေ။

နိစ္စ ဣတ္ထိလိင် -

တာပစ္စယန္တပုဒ်တို့သည် ပင်ကိုယ်သဘောအတိုင်းပင် ဣတ္ထိလိင်

ရှိကြသောကြောင့် အာပစ္စည်း ထပ်၍သက်ဖွယ်မလို။

သွတ္တ(သကတ္တ)-

ဒေဝဟူသော မူလပုဂံသည် သကမည်၏၊ ထိုပုဂံ၏ နတ်ဟူသော အနက်သည် သကတ္တမည်၏၊ တာပစ္စည်းသည် ထိုသကတ္တ၌ ဖြစ်၏၊ ဒေဝနှင့် တွဲဘက်၍ နတ်ဟူသောအနက်ကိုပင် ဟော၏ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် တာပစ္စည်းသည် လုံးလုံးအနက်မရှိသော ပစ္စည်းမဟုတ်၊ ရှေ့ပုဂံ၏အနက် သည်ပင် ပစ္စည်း၏ အနက်လည်းဖြစ်သည်။ “န တု သဒ္ဓါ အနတ္တာ- အနက်မရှိသော သဒ္ဓါတို့ မရှိကြ”ဟူသော ပရိဘာသာနှင့် အညီ တာပစ္စည်း အနက်ရှိသည် ဟူလို။ (ကဗ်ဘာဋီ-၂၊ ၂၃၆)

တဒဿ ဌာနမိယော စ

ကစ္စည်း၊ ရှု သဒ္ဓနိတိတို့၌ “မိယော”ဟု ရှိ၏၊ သိမ္မ၊ ဗာလာဝတာရ၊ ရှုဂဏ္ဍိတို့၌ “မိယော”ဟု ရှိ၏၊ ပုံစံများကိုလည်း မဒနိယံ စသည်ဖြင့် ဒိယနှင့် ထုတ်ကြသည်။

ဤယပစ္စည်းအဖြစ် ယူသော ဆရာတို့အလို အနိယပစ္စည်းဖြင့်လည်း ပြီးနိုင်ရကား မဒနိယံ၌ တဒ္ဓိတ်၊ ကိတ် နှစ်မျိုးရကောင်းသည်။

မောဂ္ဂလ္လာန်၌ “မဒနိယန္တိ ကရဏေ၊ ဓိကရဏေ ဝါ အနိယေန သိဒ္ဓံ”(မောင်-၄၄၆၉) ကရဏ အဓိကရဏ၌ အနိယပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကိတ်ပုဂံဟု ဆိုလိုသည်။

စိတ္တံ ရဇ္ဇေတိတိ-ရလနိယော။

မလ္လတိ အနေနာတိ-မဒနိယော။

မလ္လတိ ဧတ္ထာတိ-မဒနိယော-ဟု မောင်အလို ပြုပါ။

မဒနဿ ဌာန-မဒနိယံ။

ဂမနဿ ဌာနံ-ဂမနိယံ။

ဒုဿနဿ ဌာနံ-ဒုဿနိယံ။

ရဇနဿ ဌာနံ-ရဇနိယံ။ မုတ္တနိယံ၊ ဝန္တနိယံ စသည်တူ။

အံ- ၂၊ ၆၀-၌ ဧဝံ ရဇနိယံ ဧဝံ ကမနိယံ-ဟု ဒီယနှင့် ရှိ၏။ ကထာ ဝတ္ထုပါဠိ(၂၉၆)၌ ရဇနိယံ၊ ကမနိယံ-ဟုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသင်္ဃိ၌ ရက်ကွမော ရဇနိယော-ဟုလည်းကောင်း ရှိ၏။ ဒီယနှင့် အားကောင်းသည်။

စသဒ္ဓါ- မိယော စ-၌ စသဒ္ဓါကို ဌာနံနောင် ထိုင်စေ၍ ထိုဌာနံနောင် ထိုင်သော စသဒ္ဓါဖြင့် ဟိတ-အာရမဏ-ဘဝ-ခမ-အရဟ အနက်တို့ကို ဆည်းယူပါ။

မိယောနောင် ထိုင်သော စသဒ္ဓါဖြင့်ကား ဣလ-ဇယျ-ပစ္စည်းများ ကို ဆည်းယူ၏ ဟု ဆို၏။

ဟိတ- ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ-ဥပါဒါနိယာ။

ဥပါဒါနိတို့၏ စီးပွားဖြစ်သော တရားတို့။

သညောဇနာနံ ဟိတာ-သညောဇနိယာ။

အာရမဏ-ဥပါဒါနာနံ အာရမဏံ-ဥပါဒါနိယံ။

ဘဝ- ဥဒရေ ဘဝံ-ဥဒရိယံ။

ခမ- ကမ္မဿ ခမံ-ကမ္မနိယံ။ (နံ လာ)

အရဟ- ဒဿနံ အရဟတီတိ-ဒဿနိယံ။ ဝန္တနိယော၊ ပူဇနိယော-တူ။

ဣလ- ရညော ဣဒံ-ရာဇိလံ။ (ရာဇိယံ-ဣယ)

ဇယျ- ဒဿနံ အရဟတီတိ-ဒဿနေယျံ။ ဝန္တနေယျံ၊ ပူဇနေယျံ-တူ။

မှတ်ချက်- ဥဒရိယံ-ကို ဇာတာဒီန မိမိယာ စ သုတ်၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပြခဲ့ပြီ။ ရာဇိယံ-၌လည်း ထို့အတူ ပြီးနိုင်သည်သာ၊ ဒဿနေယျော-ကိုကား ဇောယျော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ပြီးနိုင်သည်။ (ဇာတာဒီ)

(ဆွေခွင့်) တဒဿဌာန၊ သုတ်၌ စ-ကာ၊ ဌာန ဟိတာ၊ ခမာ ဘဝ၊ ရမဏ
နက်၊ သက်လေ ဣယ၊ ဌာန ဣလံ၊ အရဟံမှ၊ ဣယေ-ယျ၊
မိနံပြ နိတိ-ရူ။ (သပြေကန်)

ဥပမတ္ထာယ်တတ္ထံ

ဤသုတ်သည် ဥပမာအနက်ဝယ် ဥပမာဟောလိင်မှ နောက်၌
အာယ်တတ္ထ ပစ္စည်းသက်၏။

ဓူမော ဝိယ ဒိဿတိတိ-ဓူမာယိတတ္ထံ။

တိမိရံ ဝိယ ဒိဿတိတိ-တိမိရာယိတတ္ထံ။

ရူဂဏ္ဍိ၌-ရူပသိဒ္ဓိအလို ရုပ်တွက်သော် “ဓူမော ဝိယ ဒိဿတိ” ဟု
ဝါကျပြီးစေ၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဥပမာအနက်၌ အာယ်တတ္ထပစ္စည်းသက်၊
တဒ္ဓိတ်မှည့်၊ သိဝိဘတ် ဝိယပုဒ် ဒိဿတိ-ပုဒ်တို့ကို ချေ၊ ပကတိပြု၊ နာမ်ဗွဲ၊
သိသက်၊ အံပြု၊ ခွင်းချေကပ်-ဟု တွက်ပြထား၏။

ဘာဋိ၌ကား ဝိယ ဒိဿတိ အနက်၌ ပစ္စည်းသက်သည် မဟုတ်၊
ဥပမာအနက်(ဝိယအနက်)၌ သက်သောကြောင့် ရုပ်တွက်သည့်အခါ
“ဓူမော ဝိယ”ဟုသာ တည်ပါ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာဋိအလို ဓူမော ဝိယ တည်၊ ဤသုတ်ဖြင့် အာယ်တတ္ထ
ပစ္စည်းသက်၊ ဝုတ္တတ္ထာနမပ္ပယောဂေါ-ဖြင့် ဝိယကိုချေ၊ ဝိဘတ်ချေ၍တွက်။

မောဂ္ဂုလ္လာနံ -

မောဂ္ဂုလ္လာနံ၌ “ဓူမော ဝိယ အာစရတိ”အနက်၌ ဓူမောနောင်
အာယနာမတော ကတ္တုပမာနာဒါစာရေ-ကဲ့သို့သော သုတ်ဖြင့် အာယပစ္စည်း
သက်၍ “ဓူမာယ”ဟူသော နာမဓာတ်နောင် ကတ္တားအနက်ဝယ် တပစ္စည်း
သက်၊ ဣအာဂုံဖြင့် ဓူမာယိတ-ဟု ဖြစ်ပြီးမှ သကတ္ထ၌ ဖြစ်စေ၊ ဘာဝတ္ထ၌

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဖြစ်စေ တွ-ပစ္စည်း သက်၍ “ဓူမာယိတတ္ထံ”ဟု ဖြစ်၏-ဟု ပြဆို၏။

မောဂ္ဂလ္လာန်အဆိုသည် “ဓူမာယိတတ္ထန္တိ ဓူမာယိတဘာဝံ-ဟူသော မာရသံယုတ် အဋ္ဌကထာဖွင့်ပုံနှင့် ညီသည်ဟု ဘာဠိမိန့်သည်။

ဓူမာယိတဿ ဘာဝေါ-ဓူမာယိတတ္ထံ။

“ဓူမာယိတတ္ထံ-မီးခိုးတိမ်တိုက်ကဲ့သို့ ပြုကျင့်တတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ-မီးခိုးတိမ်တိုက်နှင့် တူသော အခိုးလုံးကြီးသည်။ ဂစ္ဆတေဝ-တသွားတည်း သွားနေတော့သည်သာတည်း”ဟု ပေး။

ဥပမာတဒ္ဒိတ်၌ ပစ္စည်းယူဆကြပုံ-

အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၌ အတွေ့များသော ဥပမာအနက်၌ ဣပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) အပစ္စည်း သက်ရာသုတ်ကို သဒ္ဓါကျမ်းတို့၌ တိုက်ရိုက်မတွေ့ရ။ ဣပစ္စည်းကို ဣ ရာဂါ တဿေဒမညတ္ထေသု စ သုတ်ဝယ် အညတ္ထအရ၌ သွင်းယူ၍ သက်သင့်၏။ အပစ္စည်းကို “ဒိဿန္တညေပိ ပစ္စယာ”ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် သက်သင့်ကြောင်း မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ ဣဒိကဏ္ဍာ (၄၀)သုတ်၌ ဆို၏။ အပစ္စည်း ဣပစ္စည်း နှစ်မျိုးလုံးကို “ယဒန”သုတ်ကြီး ဖြင့်သော်လည်း သက်သင့်၏။

သီဟောဝိယာတိ-သီဟော။ (အကာရန္တ)

ဝိတ္ထိဝိယာတိ-ဝိတ္ထိ။

ဗဟုဗ္ဗိတိဝိယာတိ-ဗဟုဗ္ဗိတိ။ (ဣကာရန္တ)

ဘူရိဝိယာတိ-ဘူရိ။ (ဤကာရန္တ)

စက္ခုဝိယာတိ-စက္ခု။

ဒိဂ္ဂဝိယာတိ-ဒိဂ္ဂ။ (ဥကာရန္တ)

ထိုပုဒ်တို့တွင် အကာရန္တပုဒ်ကို ဣပစ္စည်း၊ အပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရုပ်ငြီးရာ ၌ကား ဆရာတို့ တူညီကြ၏။ ဣ၊ ဤ၊ ဥ ကာရန္တပုဒ်တို့ကိုမူ အချို့က ဣ၊ အပစ္စည်းတို့ဖြင့်ပင် ရုပ်ငြီးတော်မူကြ၏။

အချို့ကား “ဥပမာတစ္ဆိတ်၌ ဆုံးသောကာရန်သည်ပင် ပစ္စည်း”ဟု ယူဆတော်မူ၍ ဝိတ္တိ-၌ ဣပစ္စည်း၊ ဘူရိ-၌ ဤပစ္စည်း၊ စကျ-၌ ဥပစ္စည်း ဟု ယူဆတော်မူကြ၏။ ဣ၊ ဤ၊ ဥကာရန္တပုဒ်တို့၌ ဣ၊ အပစ္စည်းသက်လျှင် ယင်းပစ္စည်းတစ်ခုလုံးကို ချေရမည်ဖြစ်သဖြင့် နှစ်သက်တော်မမူကြ။

အချို့ဆရာမြတ်တို့ကား.. “ပိတာမဟန္တိ တစ္ဆိတလောပံ ကတွာ ဝေဒိတဝံ” (ဝိဋ္ဌ-၁၊ ၁၇၇)ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာအဆိုကို ထောက်၍ တစ္ဆိတ်ပစ္စည်းတစ်ခုလုံး ချေနိုင်သည်ဟု ယူဆကာ ဣကာရန္တစသော ကာရန္တများ၌ ဣ၊ အ ပစ္စည်းများလည်း သက်နိုင်၏ဟု ယူဆတော်မူကြ၏။

စာချအကျော် ဘုရားကြီးဆရာတော် ဦးနာဒရကား “ဥပမာတစ္ဆိတ် ၌ ပစ္စည်းမှာ လျော်စွာယူ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း-တစ္ဆိတ်သည် ဆန်းကြယ် သောကြောင့်တည်း”ဟု (ဝိဂ္ဂဟနယ)၌ မိန့်တော်မူ၏။

အချုပ်မှတ်ရန်ကား အကာရန္တဥပမာတစ္ဆိတ်၌ ဣ၊ အ ပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးပါ။ ဣကာရန္တစသော ဥပမာတစ္ဆိတ်များ၌ကား ဣ၊ အ ပစ္စည်းကို နှစ်သက်လျှင် ဣ၊ အ ပစ္စည်းသက်၍ ရုပ်ပြီးပါ။ ဣ၊ ဥ၊ ဤ ပစ္စည်းများကို နှစ်သက်လျှင် ဣ၊ ဥ၊ ဤ ပစ္စည်းများသက်၍ ရုပ်ပြီးပါ။

မျက်မှောက်ခေတ် အသုံးကား ကာရန္တမရွေး ဣ၊ အ ပစ္စည်းသက် မှု တွင်ကျယ်နေ၏။ (ဝိဂြိုဟ်ပြုနည်း နိဿရည်း-၁၄၈)

ဥပမာတစ္ဆိတ်နှင့် လိင်ဝုတ်-

ဥပမာတစ္ဆိတ်များဝယ် လိင်ဝုတ်တူသောပုဒ်များကို ဝိဂ္ဂဟပြုရာ၌ အခက်ခဲမရှိပေ။ ဥပမာနနှင့် ဥပမေယျတို့ လိင်ဝုတ်မတူသော ပုဒ်များ၌ကား ဥပမေယျ၏လိင်ဝုတ်သို့သာ လိုက်ကြရသည်။

- ဓုမာယတီတိ-ဓုမာတာ။ (ဖားဖို)
- ဓုမာတာဝိယာတိ-ဓုမာတံ။ (သရိရံ၊ လိင်မတူပုံ)
- ဒွေ ဒွေ နာဝါ ဒွန္နာ၊ ဒွန္နာဝိယာတိ-ဒွန္နော။ (ပုဒ်စစ်၊ ဝုတ်မတူပုံ)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၃၅

ဗျဏ္ဍဟိ အနုစရိတော ပထော-ဝေယဏ္ဍိ။
ဝေယဏ္ဍိဝိယာတိ-ဝေယဏ္ဍိ။ (ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏံ)

လိင်ဝုဗ်မတူရာ၌ ဥပမေယျ၏ လိင်ဝုဗ်သို့ လိုက်ရသည်ဟု ဆိုသော်လည်း အချို့ပုဂံတို့၌ ဥပမာတဒ္ဒိတ် ဆိုခြင်းထက် ရှိရင်းလိင်ဝုဗ်အတိုင်းနှင့် ပင် “သဒ္ဓိသုပစာ”ကြိုလိုက်ခြင်းက သာ၍ကောင်းသည်ဟု ထင်မိပေသည်။

မှန်၏- “ရာဇာနော၊ ရဋ္ဌံ သာနုစရံ” (ဓမ္မဋ္ဌ-၂၊ ၂၈၃) တို့၌ ဥပမေယျ လိင်ဝုဗ်သို့လိုက်၍ ဥပမာတဒ္ဒိတ်ဖြုက “သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော၊ ဒွါဒသာယတနာနိ”တို့သို့ လိုက်ရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ပါဠိတော်၌ “ရာဇာနော၊ ရဋ္ဌံ”ဟုပင် ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့သောပုဂံတို့၌ ဥပမာတဒ္ဒိတ်ကြိုခြင်းထက် သဒ္ဓိသုပစာ ကြိုခြင်းက သာ၍ကောင်းသည်ဟု မှတ်ပါ။

တဒ္ဒိသိတတ္ထေ လော

ဒုဋ္ဌါ နိဿိတံ-ဒုဋ္ဌါလ္လံ။ ဒုဋ္ဌါ ဌာနံ ဒုဋ္ဌါလ္လံ။

ဝေဒံ နိဿိတံ-ဝေဒလ္လံ။ ဝေဒဿ ဌာနံ-ဝေဒလ္လံ။

ဒုဋ္ဌါသဒ္ဓါသည် နိပါတ်ပုဂံတည်း။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယာ၊ ဆဋ္ဌိ ကျေသည်။

ဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုး- ဒုဋ္ဌါ စ သော ထူလော ဇာတိ-ဒုဋ္ဌါလ္လော။ (ဝိ-၄)

မကောင်းကြမ်းတမ်းသော အကျင့်၊ ဤအလို သမာသ်ပုဂံတည်း။ ဒု-ပုဂံ၊ ထူလ-ပုဂံ၊ တဒ္ဓေဘော်လာ၊ ဒေါ သေ ၈-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ဣ-ကို ဌဖြု၊ ဦကို ဥရဿဖြု။

ဝိဒန္တိ ဧတေန(ဗြာဟ္မဏာ အဟ္တနာ ကာတဗ္ဗကိစ္စ)န္တိ-ဝေဒေါ(သုစိ)

ဝေဒံ လဘာပေတိတိ-ဝေဒလ္လံ။

ဉာဏ်နှင့် နှစ်သက်ခြင်းကို ရစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဝေဒလ္လံ

ဝေဒ-လဘဇာတ်၊ ကာရိတ်ကျေ၊ ကိပ္ပစွည်းဟု ကြံ။ (သိဒ္ဓိဟောင်း)

အတ္တသဒ္ဓါပို-

အတ္တသဒ္ဓါပိုဖြင့် ဌာနတ္ထကို ဆွဲငယ်ယူသည်ဟု နိဒ္ဒေသ၌ ဆို၏။ ရူပသိဒ္ဓိ
ကား ဌာနသဒ္ဓါ အနုတ္တနနည်းအရ လိုက်လာနိုင်သည်ဟု ယူ၏။ ထို့ကြောင့်
ဌာနတ္ထ၌လည်း လပစွည်း သက်နိုင်လေသည်။

ယင်းအတ္တသဒ္ဓါပိုဖြင့်ပင် ဘာတုအနက်၌လည်း ဥလပစွည်း သက်သေး
၏ဟု သပြေကန်၌ ဆိုသည်။

မာတု ဘာတာ-မာတုလော။

ဣန္ဒြိယပစွည်း-

ပိသိတံ မံသံ အသန္တိ ဘက္ခန္တိတိ-ပိသာစာ။

ပိသာစာ ဧဝ ပိသာစိန္တိကာ။

သုတ်ကြီးဖြင့် (ဒိဿန္တညေပိ ပစ္စယာ-ဟူသော မောင်သုတ်ဖြင့်)

သကတ္ထ၌ ဣန္ဒြိယပစွည်းသက်ပါ။

အာလု တဗ္ဗဟုလေ

အဘိဇ္ဈာ အဿ ပကတိ-အဘိဇ္ဈာလု။

အဘိဇ္ဈာ အဿ ဗဟုလာ ဝါ-အဘိဇ္ဈာလု။ (ဘိက္ခု-ကဲ့သို့ စဉ်)

သီတံ အဿ ပကတိ၊ ဗဟုလာ ဝါ-သီတာလု။

ဒယာ အဿ ပကတိ၊ ဗဟုလာ ဝါ-ဒယာလု။

သက္ကတအဆို-

သီတ ဉ်ဏှ စသော သဒ္ဓါနောင် အသဟနအနက်၌လည်း
ကောင်း၊ ဒယာ-စသော သဒ္ဓါနောင် အဿတ္ထိအနက်၌လည်းကောင်း
အာလုပစွည်း သက်သေး၏။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၃၇

သိတံ န သဟတေတိ-သိတာလု။ (အအေးကို သည်းမခံနိုင်သူ)
ဥက္ကံ န သဟတေတိ-ဥက္ကာလု။
ဒယာ အဿ အတ္တိတိ-ဒယာလု။ (သနားခြင်း ကရုဏာရှိသူ)
သဒ္ဓါ အဿ အတ္တိတိ-သဒ္ဓါလု။

အဘိဇ္ဈာလုကော-

အဘိဇ္ဈာ အဿ ပကတိ-အဘိဇ္ဈာလုကော။

သဗ္ဗတော ကော-သုတ်၌ သဗ္ဗတောသဒ္ဓါပိုဖြင့် ကအက္ခရာလာပါ။
သိတာလုကော၊ ဒယာလုကော၊ ပေါတကော၊ ဟိနကော၊ ကုမာရကော၊
မာဏဝကော၊ မုဒုကော၊ ဥဇုကော၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ ဩရမတ္တကံ-စသည်
တို့၌လည်း နည်းတူ က-လာဟု ရှု၍ဆိုသည်။ သကတ္ထတဒ္ဒိတ်ဟု မဆိုလို။

က-အာဂုဏ်ကို ပြရာ 'ဒယာလုကော'၏ နောက်၌ "တထာ ဟိနောဝ
ဟိနကော၊ ဧဝံ ပေါတကော" ဟု ရှု(၂၃၄)ပြခြင်းသည် အာဂုဏ်ကနှင့်
သကတ္ထကတို့ အနက်မရှိပုံချင်း တူသည်ကို ပြသည်ဟု ယူဆရန် ဆရာ
ဘုန်းကြီးမိန့်၏။

အာဂုဏ်ကြိက ရိုးရိုးနာမ်၊ သကတ္ထကြိက တဒ္ဒိတ်နာမ်ဟု ယူပါ။
အဋ္ဌကထာများ၌ သကတ္ထသာ အကြိများကြ၏ ဟု ဆရာဘုန်းကြီး မိန့်သည်။

အပ္ပမတ္တကံ၌ အပ္ပမတ္တ ဟု ဖြစ်သောအခါ ကလာ၍ အပ္ပမတ္တကံ
စသည်ဖြစ်ခြင်းသည် ရှုအလိုသာတည်း။

အပ္ပ မတ္တာ ယဿာတိ-အပ္ပမတ္တကံ။ (သီလံ)

ဩရံ မတ္တာ ယဿာတိ-ဩရမတ္တကံ။ (သီလံ) ဟု သမာသ
ဝစနတ္ထ ပြု၍ ကွပ် သမာသန္တသုတ်ဖြင့် ကပစ္စည်းသက်ရလျှင် သာ၍သင့်မည်
ထင်သည် ဟု ရူဘာဋီ၌ မိန့်သည်။

ကျ ဣ တာ ဘာဝေတု

အသိဉာဏ်နှင့် သဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုပင် ဘာဝ-ဘော
ဟု လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်ဟုလည်းကောင်း ခေါ်သည်။

ဂေါတ္တံ-၌ နွားဇာတ်သည် “နွား”ဟုသိသော အသိဉာဏ်၊ ဂေါ-
သဒ္ဓါတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ဂေါတ္တံ-၌ နွားဇာတ်
သည် ဘော၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏-ဟူလို။

ထို့ ဘာဝ၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်သည် ဇာတိဘာဝ၊ ဂုဏဘာဝ၊ ကြိယာ၊
ဒဗ္ဗ၊ နာမဘာဝအားဖြင့် ငါးပါးပြား၏။ ယင်းအနက်ငါးပါး၌ ကျ ဣ တာ
ပစ္စည်းများ သက်မည်ဟူလို။

(ဆောင်) သဒ္ဓါ ဖြစ်ရိပ်၊ အကြောင်းဟိတ်၊ နိမိတ် ဘာဝနက်။
ဇာတ် ဂုဏ် ကြိယံ၊ ဒြပ် နာမ်၊ ငါးတန် အပြားထွက်။

ယင်း ဘာဝ၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ် ငါးပါးကိုပင် “အတ္တနော ဒဗ္ဗ-မိမိ၏
တည်ရာဒြပ်ကို၊ ဂုဏေတိ-ထင်ရှားပြတတ်၏။ ဣတိ-ကြောင့်”အရ ဂုဏ်ဟု
လည်းကောင်း၊ “ဝိသေသေတိ-မလိုရာအနက်တို့မှ ထူးခြားအောင်ပြုတတ်
၏။ ဣတိ-ကြောင့်”အရ ဝိသေသနဟု လည်းကောင်း၊ “သဿ-မိမိ(သဒ္ဓါ၏)
ဒေသော-ဤဥစ္စာတည်း။ သကော-ဥစ္စာ။ သကောဇေ အတ္ထော-သကတ္ထော”
အရ သကတ်ဟုလည်းကောင်း ခေါ်သေး၏။

ဤသို့အားဖြင့် ဘော၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ဂုဏ်၊ ဝိသေသန၊ သကတ်-
ဟူသော အမည်များသည် အမည်သာကွဲ၏။ သရုပ်အားဖြင့်ကား “ဇာတ်၊
ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမ်”ဟူသော ငါးပါးတို့သာတည်း။

ထို့ကြောင့် “ဘဝန္တိ ဧတသ္မာ ဗုဒ္ဓိသဒ္ဓါတိ-ဘာဝေါ၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ္တံ
ဂုစ္စတိ။ ယဿ ဂုဏဿ ဟိ ဘာဝါ။ ကျပစ္စယောယံ ဂုဏဝစနေ ဗြာဟ္မဏာ
ဒိဟိ”ဟု ရှု၍လည်းကောင်း၊ “ယဿ ဂုဏဿာတိ-ဇာတိအာဒိဘောဒဿ

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဝိသေသနဿ”ဟု ရှုနိုင်၍လည်းကောင်း မိန့်လေသည်။

ယဿ ဂုဏဿ-အကြင်ဝိသေသနဖြစ်သောဂုဏ်၏။ ဂုဏဝစနေ-
ဂုဏ် ဝိသေသနကို ဆိုလိုလသော်-ဟု ဘာဋီ၍လည်းကောင်း။

ယဿ ဂုဏဿ-အကြင်ဇာတ်စသည်ပြားသော ဝိသေသန၏။
ဂုဏဝစနေ-ဝိသေသနကို ဟောရာ၌-ဟု ရှုဂုဏ်၌လည်းကောင်း။

ယဿ ဂုဏဿ-အကြင် ဇာတ်, ဂုဏ်, ကြိယာ, ခြပ်, နာမ်, သမ္ပန်
သုတိ, သဒ္ဓိသဘောဟူသော ဝိသေသန၏။ ဂုဏဝစနေ-ဝိသေသနကို
ဟောသည် ရှိသော်-ဟု ဆရာတော်ဦးစွာ၏ ရှုချဉ်လည်းကောင်း အသီးသီး
အနက်ပြန်ဆိုတော်မူကြသည်။

ဤစကားအစဉ်အရ ဇာတ်စသည်ကို ဂုဏ်ဟုပင်ဆိုနိုင်ကြောင်း ထင်
ရှားသည်။ ဂုဏ်ဆိုရာ၌ ‘သုက္ကတ္တံ’ကဲ့သို့ ဇာတ်, ဂုဏ်, ကြိယာ စသည်၌
ပါဝင်သော အစိတ်ဂုဏ်ဟောဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ မိမိတည်ရာခြပ်ကို
ထင်ရှားပြုတတ်လို့ ဂုဏ်ဟုဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် “ဏှပစ္စယောယံ ဂုဏဝစနေ ဖြာဟ္မဏာဒီဟိ”ဟူသော
ရူပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း “ဇာတ်ဂုဏ်ကြိယာခြပ်နာမ် ဟူသော (သဒ္ဓပ္ပ
ဝတ္တိနိမိတ်) ဂုဏ်(ဝိသေသန, သကတ်, ဘော)ကို ဆိုလိုရာ၌ ဖြာဟ္မဏ
စသော သဒ္ဓါနောင် ဏှပစ္စည်းသက်”ဟု အဓိပ္ပာယ်မှန် မှတ်ပါ။

ဇာတိ- ဆက်ဦးအံ့- ဂေါတ္တံ၌ ဂေါသဒ္ဓါသည် ဇာတ်ကိုစွဲ၍ နွားခြပ်
ကို ဟောသောကြောင့် ဇာတိသဒ္ဓါမည်၏။ ယင်းခြပ်ဟော ဇာတိ
သဒ္ဓါနောင် ဘောဟောပစ္စည်းသက်လျှင် “ဂေါဿ ဘာဝေါ-ဂေါတ္တံ”ဟု
ဖြစ်၏။ ယင်းဂေါတ္တံ-၌ ဣပစ္စည်းအရ နွားခြပ်ကို မယူရ နွားဇာတ်ဟူသော
သကတ်, သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်, ဂုဏ်ကိုသာ ယူရသည်။ အကြောင်းကား-
ဣပစ္စည်းက ဘောကို ဟောသောကြောင့်တည်း။

ဂစ္ဆတိတိ-ဂေါ။ (နွားခြပ်)
ဂေါဿ ဘာဝေါ-ဂေါတ္တံ။ (နွားဇာတ်)

ဂုဏ- သုက္ကတ္တံ-၌ သုက္ကသဒ္ဓါသည် အဖြူဂုဏ်ကိုစွဲ၍ ပုဆိုးခြပ်ကို ဟော
သောကြောင့် ဂုဏသဒ္ဓါမည်၏။ ယင်းခြပ်ဟော ဂုဏသဒ္ဓါနောင်
ဘောဟောပစ္စည်းသက်လျှင် “သုက္ကဿ ဘာဝေါ-သုက္ကတ္တံ” ဟု ဖြစ်၏။
ယင်းသုက္ကတ္တံ၌ ဣပစ္စည်းအရ ပုဆိုးခြပ်ကို မယူရ၊ အဖြူဂုဏ်ဟူသော
သကတ်၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ဂုဏ်ကိုသာ ယူရသည်။ အကြောင်းကား-
ဣပစ္စည်းက ဘောကို ဟောသောကြောင့်တည်း။

ကြိယာ- ပါစကတ္တံ-၌ ပါစကသဒ္ဓါသည် ချက်ခြင်းကြိယာကို အကြောင်းပြု
၍ လူခြပ်ကိုဟောသောကြောင့် ကြိယာသဒ္ဓါမည်၏။ ယင်းခြပ်
ဟော ကြိယာသဒ္ဓါနောင် ဘောဟောပစ္စည်းသက်လျှင် “ပါစကဿ
ဘာဝေါ-ပါစကတ္တံ”ဟု ဖြစ်၏။ ယင်းပါစကတ္တံ-၌ ဣပစ္စည်းအရ လူခြပ်
ကိုမယူရ၊ ချက်ခြင်းကြိယာဟူသော သကတ်၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ဂုဏ်ကိုသာ
ယူရသည်။ အကြောင်းကား- ဣပစ္စည်းက ဘောကိုဟောသောကြောင့်
တည်း။

ဒဗ္ဗ- ဒဏ္ဍိတ္တံ-၌ ဒဏ္ဍိသဒ္ဓါသည် တောင်ငှေးခြပ်ကို စွဲ၍ တောင်ငှေးရုံ
သော လူခြပ်ကိုဟောသောကြောင့် ဒဗ္ဗသဒ္ဓါမည်၏။ ယင်း
ခြပ်ဟော ဒဗ္ဗသဒ္ဓါ နောင် ဘောဟောပစ္စည်းသက်လျှင် “ဒဏ္ဍိနော ဘာဝေါ-
ဒဏ္ဍိတ္တံ”ဟု ဖြစ်၏။ ယင်းဒဏ္ဍိတ္တံ-၌ ဣပစ္စည်းအရ လူခြပ်ကို မယူရ၊
တောင်ငှေးခြပ်ဟူသော သကတ်၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ဂုဏ်ကိုသာ ယူရသည်။
အကြောင်းကား-ဣပစ္စည်းက ဘောကို ဟောသောကြောင့်တည်း။

တစ်ခွဲတစ်ကျဉ်း

၁၄၁

နာမ-... စိတ္တတ္ထံ-၌ စိတ္တသဒ္ဓါသည် စိတ္တော ဂေါ-ဟူရာ၌ အမည်နာမ
ပညတ်ကို စွဲ၍ စိတ္တမည်သော နွားခြပ်ကိုဟောသောကြောင့်
နာမသဒ္ဓါမည်၏။ ယင်းခြပ်ဟော နာမသဒ္ဓါနောင် ဘောဟောပစ္စည်းသက်
လျှင် "စိတ္တဿ ဘာဝေါ-စိတ္တတ္ထံ" ဟု ဖြစ်၏။ ယင်းစိတ္တတ္ထံ-၌ ဣပစ္စည်းအရ
နွားခြပ်ကို မယူရ၊ စိတ္တမည်သော အမည်နာမ သကတ်၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊
ဂုဏ်ကိုသာ ယူရသည်။ အကြောင်းကား-ဣပစ္စည်းက ဘောကို ဟောသော
ကြောင့်တည်း။ ထို့ကြောင့်ပင် နိယံဆရာတို့ကလည်း-

ခြပ်ပေါ်မှာ၊ ဘောဆင့်လာ၊ ဂုဏ်သာ ထိုပုဒ်အရတည်း။

ခြပ်ပေါ်မှာ၊ ဘောဆင့်လာ၊ သကတ္တဿ ခုမြဲတည်း။ (ဂုဏ္ဍ)

တစ်ခွဲဘာဝ၊ ဝါစက၊ ဟောကြ ပဝတ္တနိမိတ်ကိုသာတည်း။

ဟု စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ကြသည်။

ဤနိယံများ၌ ခြပ်ဟူသည် ဇာတ်ဂုဏ်စသော ခြပ်ငါးမျိုးတည်း။
ဂုဏ်ဟူသည်လည်း ပြခဲ့သော သကတ်များတည်းဟု မှတ်ပါ။

အချုပ်အားဖြင့် ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ခြပ်၊ နာမ်-ဟူသော ငါးပါး
အပေါင်းကို ဘာဝဟုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓပ္ပဝတ္တိနိမိတ်၊ ဂုဏ်၊ ဝိသေသန၊
သကတ်ဟုလည်းကောင်း ခေါ်နိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။

ကျ- န လသတိတိ-အလသော၊ အလသဿ ဘာဝေါ-အာလသံ။

နတ္ထိ ရောဂေါ ယဿာတိ-အရောဂေါ။

အရောဂဿ ဘာဝေါ-အာရောဂံ။

နတ္ထိ ဣဏံ ယဿာတိ-အဏဏော။

န+ဣဏ မှ နကို အန်ပြု၍ အနိဏ-ဟု ဖြစ်၏။ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် န-
ကို ဣ ဣကို အ-ပြုက အဏဏ-ဟု ဖြစ်၏။

အဏဏဿ ဘာဝေါ-အာဏဏံ။

ဝိဝေါယ ဘာဝေါ-ဝေဓေ။

10A

ဒုဗ္ဗလဿ ဘာဝေါ-ဒုဗ္ဗလံ။
 ဝိယတ္တဿ ဘာဝေါ-ဝေယျတ္တိယံ။
 မစ္ဆရဿ ဘာဝေါ-မစ္ဆရိယံ။
 ဣဿရဿ ဘာဝေါ-ဣဿရိယံ။
 အလသဿ ဘာဝေါ-အာလသိယံ။

ဝိယတ္တဿ-နောင် ကျသက်၊ ကံအနုဗန်စသည် ချေ ဝုဒ္ဓိပြုက ဝေယတ္တ-
 ယ ဟု ဖြစ်၏။ (နဂိုက ကျဖြစ်သော်လည်း (ယ)သာကျန်သောကြောင့် ယ
 ပစ္စည်းခေါ်)တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ယပစ္စည်းကြောင့် ရှေ့၌ ဣလ၊ ယခွေဘော်လာ၊
 ဝေယျတ္တိယ-ဟုဖြစ်၏။ မစ္ဆရိယံ စသည်၌လည်း နည်းတူမှတ်လေ။

ဗဟု သုတံ ယဿာတိ-ဗဟုသုတော။
 ဗဟုသုတဿ ဘာဝေါ-ဗဟုသုတံ။
 တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် သု-၌ ဥကို အ-ပြုပါ။
 အဓိပတိနော ဘာဝေါ-အာဓိပတံ။
 မုဋ္ဌာ သတိ ယဿာတိ-မုဋ္ဌဿတိ။
 မုဋ္ဌဿတိနော ဘာဝေါ-မုဋ္ဌဿတံ။

မုဋ္ဌဿတိ+ယ ဟု ဖြစ်သောအခါ အဝဏ္ဏော ယေ လောပဇ္ဇ-၌
 စသဒ္ဓါ ဖြင့် ဣကို ချေ၊ တျကို စပြု၊ ခွေဘော်လာ၊ မုဋ္ဌဿစွ-ဟု ဖြစ်၏။
 ကုသလဿ ဘာဝေါ-ကောသလံ။
 ဝိလာနဿ ဘာဝေါ-ဝေလညံ။
 သမာနာနံ ဘာဝေါ-သာမညံ။
 သုဋ္ဌ၊ ဟဒယော ယဿာတိ-သုဟဒယော။
 သုဟဒဿ ဘာဝေါ-သောဟဒံ။

ဝေလည၊ သာမည-တို့ဝယ် လာ-မာ တို့၌ ကွစာဒိဖြင့် ရဿပြုပါ။
 သုဟဒယော-ဟူလိုလျက် သုတ်ကြီးဖြင့် ဟဒယ-ကို ဟဒပြု၊ ထို့နောက်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဒုက္ခိ ဇုပ္ပါ၊ ဒွေဘော်လာပါ။

ဝိသာရဒဿ ဘာဝေါ-ဝေသာရန္တံ။
 ကုသိဒဿ ဘာဝေါ-ကောသန္တံ။ (တေသုဖြင့် သိ၌ ဤကို အ-ပြု)
 သုန္ဒရံ မနော-သုမနော။ (ကောင်းသော စိတ်)
 သုန္ဒရံ မနော ယဿာတိ-သုမနော။ (ကောင်းသော စိတ်ရှိသူ)
 သုမနဿ ဘာဝေါ-သောမနဿ။
 ဒုမ္ပနဿ ဘာဝေါ-ဒေါမနဿ။ (နည်းတူ)
 သုခံ ဝစော ဧတသ္မိန္တိ-သုဝစော။
 သုဝစဿ ဘာဝေါ-သောဝစဿ။
 ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသ္မိန္တိ-ဒုပ္ပစော။
 ဒုပ္ပစဿ ဘာဝေါ-ဒေါဝစဿ။
 ပဋိပက္ခံ နိပယတိ ဝိသောသေတိတိ-နိပကော။ (နိ-ပေ+က္ခ)
 ပဋိပက္ခတော အတ္တာနံ ပါတိ ရက္ခတိတိ-နိပကော။ (နိ+ပါ+က္ခ)
 နိပကဿ ဘာဝေါ-နေပက္ခံ။

နိပက+ယ ဟု ဖြစ်သောအခါ ဧဝုဒ္ဓိပြု၊ အဝဏ္ဏော ယေ လောပဉ္စ-
 ဖြင့် က-၏ အကိုချေ၊ ယဝတံ-၌ ကာရသဒ္ဓါပိဖြင့် ကျ-ကို ကပြု၊ ဒွေဘော်
 လာပါ။

ရာဇိနော ဘာဝေါ-ရန္တံ။ (ရာဇ-ဟု ဖြစ်ရာ ကွစာဒိဖြင့် ရဿပြု)
 သမာနံ ရူပံ ယဿာတိ-သရူပေါ။
 သရူပဿ ဘာဝေါ-သာရူပံ။ ဥပမာယ ဘာဝေါ-ဩပမံ။
 သုခမဿ ဘာဝေါ-သောခမံ။ တထဿ ဘာဝေါ-တန္တံ။
 သမဏဿ ဘာဝေါ-သာမညံ။ ဗြာဟ္မဏဿ ဘာဝေါ-ညံ။
 နိပုဏဿ ဘာဝေါ-နေပုညံ။ ပိသုကဿ ဘာဝေါ-ပေသုညံ။
 နေပုညံကဲ့သို့သော ပြယုင်မှူးတို့၌ ယဝတံသုတ်ဝယ် ကစွည်းအလိုနှင့်

ရူပသိဒ္ဓိတို့ မတူကြချေ၊ သုတ်တည်ပုံကို သတိပြုရမည်။ ကစွည်း၌- “ယဝတံ တလဏ” ဟု တည်၏။ ရူပသိဒ္ဓိ၌ “ယဝတံ တလန” ဟု တည်၏။

တ္ထ- ပံသုကူလံ သီလံ ယဿာတိ-ပံသုကူလိကော။
ပံသုကူလိကဿ ဘာဝေါ-ပံသုကူလိကတ္ထံ။
ဥဒရေ ဘာဝေါ-ဩဒရိကော။ န ဩဒရိကော-အနောဒရိကော။
အနောဒရိကဿ ဘာဝေါ-အနောဒရိကတ္ထံ။
မနုဿဿ ဘာဝေါ-မနုဿတ္ထံ။

တာ- အပ္ပာ ဣစ္ဆာ ယဿာတိ-အပ္ပိစ္ဆော။
အပ္ပိစ္ဆဿ ဘာဝေါ-အပ္ပိစ္ဆတာ။
အလောဘပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တဟုတ်ဖြစ်ခြင်း အမူအရာ ကြိယာ။
သဗ္ဗံ ဇာနာတိတိ-သဗ္ဗညု။ သဗ္ဗညုနော ဘာဝေါ-သဗ္ဗညုတာ။
သံသာရတော ပါရေ နိဗ္ဗာနေ မိနောတိ ပက္ခိပတိတိ-ပါရမိ။
ပါရ-မိ-ဓာတ်၊ ကိပစ္စည်း။ (ပုဂ္ဂလော)
ပါရမိဿ ဘာဝေါ-ပါရမိတာ။ ဒါနာဒိကိရိယာ-(ဂဏ္ဍိ)။

ဆဋ္ဌမ္မ ဋီကာစာကိုယ်၌ “ပရမဿ ဘာဝေါ-ပါရမိတာ” ဟု ရှိနေ၏။
ဘာဋီ၌ ယင်းဋီကာ စာကိုယ်ပြပုံကို အတည်မပြုပေ။
သင်္ဂဏနံ သမောဓာနံ-သင်္ဂဏိကာ။
သင်္ဂဏိကာ အာရာမော ယဿာတိ-သင်္ဂဏိကာရာမော။
အပေါင်းအဖော် ကိလေသာတို့နှင့် ပေါင်းခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ရာ ရှိသူ။
သင်္ဂဏိကာရာမဿ ဘာဝေါ-သင်္ဂဏိကာရာမတာ။
မွေ့လျော်ရာ ဌာနခြံပံ။
ဘဿေ အာရမတိတိ-ဘဿာရာမော။
(န) ဘဿေ အာရာမော ယဿာတိ-ဘဿာရာမော။
ဘဿာရာမဿ ဘာဝေါ-ဘဿာရာမတာ။

ဘဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၄၅

တုသဒ္ဓါပို-ဤသုတ်၌ တုသဒ္ဓါပိုဖြင့် ဘာဝအနက်၌ ဣနု၊ ဣယျ ပစ္စည်းများ သက်ရန် ရှုသိခွင့်၌ ဆို၏။ ယင်းတုသဒ္ဓါပိုဖြင့်ပင် မောဂ္ဂလ္လာန်၌ ပြဆိုသော ဣယ-ဣယ-ဗျ-နဏိ-ဣမ ပစ္စည်းများကိုလည်း ဆည်းယူပါ။ အခြားကျမ်းများ၌ ယင်းတုသဒ္ဓါဖြင့်ပင် ဝိယ-ဏ-လ-တ-ဣက-ဠက-ဿ စသော ပစ္စည်းများကိုလည်းကောင်း၊ ဗာ-ဇိ၌ ဝန္တပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း ဆည်းယူကြသေး၏။

ဣနု- ပုထုဇနဿ ဘာဝေါ-ပုထုဇနတ္တနံ။
ဝေဒနာယ ဘာဝေါ-ဝေဒနတ္တနံ။
ဇာယာယ ဘာဝေါ-ဇာယတ္တနံ။
ဇာရဿ ဘာဝေါ-ဇာရတ္တနံ။
တနုနော ဘာဝေါ-တနုတ္တနံ။
ရာဂဿ တနုတ္တနံ-ရာဂတနုတ္တနံ။

ဣယျ- သုစိနော ဘာဝေါ-သောစေယျံ။
သုစိနော ဘာဝေါ-သောစေယျာနိ။
ဓူတာနံ ကမ္မံ-ဓူတေယျံ။ သဌဿ ဘာဝေါ-သာဌေယျာနိ။
အဓိပတိနော ဘာဝေါ-အာဓိပတေယျံ။
ပိသုနဿ ဘာဝေါ-ပေသုနေယျံ။
ထေနဿ ဘာဝေါ-ထေယျံ။

တေသုဝုဒ္ဓိ-ဖြင့် န-ကို ချေပါ။ မောဂ္ဂလ္လာန်၌ ထေန+ဏျ။ (၄-၁၂၃)

နိပါတနသုတ်ကြီးဖြင့် န-ကို ယပြု၏။

ဣယ- အဓိပတိနော ဘာဝေါ-အဓိပတိယံ။
နဂ္ဂဿ ဘာဝေါ-နဂ္ဂိယံ။ ဒက္ခဿ ဘာဝေါ-ဒက္ခိယံ။
သုရဿ ဘာဝေါ-သုရိယံ။

ဣယ- အလသဿ ဘာဝေါ-အာလသိယံ။

ကလုသဿ ဘာဝေါ-ကာလုသိယံ။
 မန္တဿ ဘာဝေါ-မန္တိယံ။ ဒက္ခဿ ဘာဝေါ-ဒက္ခိယံ။
 ဝိယက္ခဿ ဘာဝေါ-ဝေယျတ္တိယံ။
 ဒလိဒ္ဓဿ ဘာဝေါ-ဒါလိဒ္ဓိယံ။
 ပဂဗ္ဗဿ ဘာဝေါ-ပါဂဗ္ဗိယံ။ ဒဠဿ ဘာဝေါ-ဒဠိယံ။

မောက်သျှ။ ဘာဋီတို့၌ မာန္တိယံ၊ ဒါက္ခိယံ၊ ဒါဠိယံ ဟု ရှိသော်လည်း ပစ္စိကာစာကိုယ်၌ ဝုဒ္ဓိမပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပယောဂသိဒ္ဓိနိဿယ၌ “သံယုဂ်ကြောင့် ဝုဒ္ဓိမပြုရ”ဟု မှာထားသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါဠိ၌ “ကုတော ကာယဿ ဒဠိယံ”ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း ဝုဒ္ဓိမပြုသော ရုပ်များကိုပါ ပြလိုက်သည်။ ဝုဒ္ဓိမရောက်ရာ၌ ဣယပစ္စည်း၊ ဝုဒ္ဓိရောက်ရာ၌ ဣယပစ္စည်းဟု ခွဲက ပိုကောင်းမည်။ ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား ဝုဒ္ဓိရောက်ရောက် မရောက်ရောက် ကျပစ္စည်းချည်းသက်၍ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣလာ၏။ ထို့ကြောင့် ရူအလို အထက်ပါပုံစံများကို ကျ-ဟု ခွဲ၍ ဣလာပါ။

- ဗျ- ဝဒ္ဓဿ ဘာဝေါ-ဝဒ္ဓဗျံ။
 - ဣမ- အကုနော ဘာဝေါ-အဏိမာ။ (ရာဇာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ သိကို အာပြု)
 မဟိနော ဘာဝေါ-မဟိမာ။
 လယုနော ဘာဝေါ-လယိမာ။
 - နဏိ- ယုဝိနော ဘာဝေါ-ယောဗ္ဗနံ။
 ယုဝ+န ဟု ဖြစ်သောအခါ ဝုဒ္ဓိပြု၊ ဝ-ကို ဗပြု၊ ဒွေဘော်လာ၊ ရူ၌ တစ်မျိုးပြီးသည်။
 - တွ- သာဓုတွံ-သူတော်ကောင်း၏ အဖြစ်။ (ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၁၅၀)
- မယုသင်္ဂသော ပစ္စည်းများ
- ဝိယ- ဒါသဿ ဘာဝေါ-ဒါသဝိယံ။(ဣယပစ္စည်းသက်၊ ဝလာကပြီးနိုင်)

တစ်နှစ်ကျဉ်း

၁၄၇

ဋက- ဒွေ ဘာဝေါ-ဒွေဋကံ။

ဒွိတော ဋကော ဘာဝေ-ဟူသော နိတိ(၈၄၀)သုတ်ဖြင့် ဒွိသဒ္ဓါနောင် ဋကပစ္စည်းသက်သည် ဟု ဆိုသည်။ သပြေကန်၌ကား ဋကပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဣလ-ဓာတ်၊ ယုပစ္စည်းဟု ဆို၏။ ရုပ်ပြီးမပြ။

သိင်္ဂီသစ်၌ “ဒွိဓာ ဇေတိ ဧတေနာတိ-ဒွေဋော၊ ဒွေဋောယေဝ ဒွေဋကော”-နှစ်မျိုးအပြားအားဖြင့် တုန်လှုပ်ကြောင်းဖြစ်သော ယုံမှားမှု၊ ဒွိ-သဒ္ဓါပပဒ ဇေ-ဓာတ်၊ ကမ္မနေ၊ ဟပစ္စည်း၊ ထို့နောက် သွတ္တံ၌ ကပစ္စည်း သက်၍ ပြီးသောကြောင့် ဘာဝတ္ထံ၌ ဋကပစ္စည်း-မလို။

ဒွိဓာ ဇေတိ ကမ္မတိ စိတ္တံ ဧတေနာတိ ဟိ ဒွေဋကံ၊ ဟပစ္စယံ သကတ္ထဝုတ္တိကပစ္စယဉ္စ ကတွာ။ (သိင်္ဂီသစ်-၁၊ ၃၂၀)

ကမ္မနဋေန ဒွိဓာ ဇေယတိတိ-ဒွေဋကံ။ (နိဒ္ဒေသ-၄)

လ- မဟန္တဿ ဘာဝေါ-မဟလ္လံ။

လ-ဒွေဘော်လာ၊ မဟလ္လနောင် အဿတ္တိ၌ ကပစ္စည်းသက်လျှင် မဟလ္လကော-ဟု ဖြစ်၏။ (ဝိ-၄၊ သပြေကန်)

မဟလ္လာဘာဝေါ ဧတဿ အတ္ထိတိ-မဟလ္လကော။

မဟတ္တံ လာတိ ဂဏှာတိတိ-မဟလ္လော၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို ယူတတ်သောကျောင်း-ဟု အနက်မှတ်ပါ။ တွ-ပစ္စည်းကို ချေ၊ လဒွေဘော် လာ၊ မဟလ္လောယေဝ မဟလ္လကော၊ သွတ္တံ၌ ကပစ္စည်း။

တ- သဗ္ဗညုနော ဘာဝေါ-သဗ္ဗညုတံ။

သဗ္ဗညုတံ-သည် တပစ္စည်းမဟုတ်၊ တာပစ္စယန္တသာတည်း၊ သဗ္ဗညုနော ဘာဝေါ-သဗ္ဗညုတာ-ဟု ချပါ။ သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ-သည် ဒုတိယန္တတည်း။

ဿ- သုမနဿ ဘာဝေါ-သောမနဿံ။

သောမနဿံ-စသည်၌ ဘာဝတ္ထဝယ် ကပစ္စည်းသက်၊ ဝုဒ္ဓိပြု။

“မနာဒိနံ သက်”ဟူသော မော်ဂ် (၄၊ ၁၂၈) သုတ်ဖြင့် သ-လာ၊ ဒွေဘော်ပြု၍ ပြီးခြင်းသည်သာလျှင် မနသံ-စသည်ဖြင့် နဂိုန်(သ)ရှိသည့်အတိုင်း ကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း ရှုအလို ကျသက်၊ တေသုဖြင့် သ-လာ၊ သျကို သ-ပြု။ ဒွေဘော်လာ၍ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း သမပစ္စည်း လိုမည် မထင်။

က- ဝဒ္ဓဿ ဘာဝေါ-ဝဒ္ဓဝံ။

လူတိတိ-လူဇော၊ လူဇဿ ဘာဝေါ-လူဝံ။ (အံဋီ-၂၊ ၆၀)

ဝဒ္ဓဝံ-၌ က ဝိသမာဒိဟိဖြင့် ကသက်၊ ဝလာလျှင် ပြီးနိုင်သည်၊ လူဝံ-၌လည်း သုတ်ကြီးဖြင့် (ဝိ)လာပါ။

ကိက- ပုထုဇ္ဇနဿ ဘာဝေါ-ပေါထုဇ္ဇနိကော။

ပေါထုဇ္ဇနိကော-၌ ပုထုဇ္ဇနာနံ အယ်-ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇ္ဇင်တို့၏ ဥစ္စာ-ဟု က္ကံဒံအနက်၌ ကိကပစ္စည်းသာ၊ ပေါထုဇ္ဇနိကန္တိ-ပုထုဇ္ဇနာနံ သန္တကံ(အံ-၄၊ အနုတ္တရိယသုတ်)။ ပုထုဇ္ဇနေ ဘဝါ၊ (ဝိသုဒ္ဓိ-မဟာဋီ)။ ပုထုဇ္ဇနေန အာစိက္ကံ၊ (သာရတ္ထ)- စသည်ဖြင့်လည်း ဆိုကြသေး၏။

(ဆောင်) ဘာဝေတုပြ၊ တုသဒ္ဓဖြင့်၊ ဣန ဧယျာ၊ ဣယာ ကိယ၊ ဗျ- ဣမ-နဏ်၊ တွ ပစ္စယံကို၊ ယူရန်မုချ၊ သင့်မြတ်လှ၏။ ဝိယ ငွေက၊ လ- တ-ဿ ဟု၊ ပစ္စည်းစုမှာ၊ မပါသော်လည်း၊ ဆိုင်ရာနည်းဖြင့်၊ ရုပ်ပြီးနိုင် တောင်း၊ ယူ မကောင်းသည်၊ နောက်နှောင်း မှတ်ဖွယ် အချုပ်တည်း။

ယောဂဝိဘာဝ-

ဘာဝေတုကို ဖြုတ်၍ “ကျတ္တတာ”ဟူသော ဒွိဓာကရဏယောဂ ဝိဘာဝဖြင့်ကမ္မအနက်၊ သကတ္တအနက်တို့၌လည်း ကျစသောပစ္စည်း များသက်သေး၏ဟု ရှုဆို၏။ အခြားကျမ်းများ၌ ဟိတ-က္ကံဒံ-သာဓု-ဇာတ- ဘဝ ဟူသော အနက်များ၌လည်း ကျစသည်သက်၏ ဟု ဆို၏။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဝိရာနံ ဘာဝေါ၊ ကမ္မံ ဝါ-ဝိရိယံ။

ဝိရ+ကျ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ယလာပါ။ မောင်အလို က္လယပစ္စည်းဟု မှတ်။

ဘိသဂ္ဂဿ ကမ္မံ-ဘေသန္တံ။

ဗျာဝဋ္ဌဿ ကမ္မံ-ဝေယျာဝစ္စံ။

သဌဿ ကမ္မံ-သာဌေယျံ။

ယထာဘူတမေဝ-ယထာဘူစွံ။

ကရုဏာယေဝ-ကာရုညံ။

ပတ္တကာလမေဝ-ပတ္တကလ္လံ။

အာကာသာနန္တမေဝ-အာကာသာနဉ္စံ။

ဟိတ-ဣဒံ စသော အနက်များ၌ ဇာတာဒီနမိမိယာ စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ကျ-စသော ပစ္စည်းများသက်၍ ပြီးနိုင်သောကြောင့် ဤသုတ် ယောဂဝိဘာဂ ဖြင့် သက်ဖွယ်လိုမည်မထင်။

(ဆောင်) ဘာဝေတုပြ၊ တုသဒ္ဓဖြင့်၊ တွန ဣယျာ၊ နှစ်ပစ္စယာတည်း၊ ကျ- တွ-တာ၊ ဝိဘာဂါလည်း၊ ကမ္မာ သကတ်၊ နှစ်နက်ထပ်၏။ မှတ်အပ်သေသ၊ ပစ္စယကို၊ မယူပိုသည်၊ ရှုအလိုသာ စစ်တမ်းတည်း။

က ဝိသမာဒီဟိ

ဝိသမစသော ဆဋိယန္တသဒ္ဓါနောင် က-တွ-တာ ပစ္စည်းများ သက်ပါ။ ဤသုတ် အာဒိသဒ္ဓါသည် ပကာရ(အတူ)အနက်ရှိ၏။ ဝိသမကဲ့သို့ ကပစ္စည်း သက်၍ ပြီးကောင်းသော သုစိ-ဂရ-ပဋု-ဥဇု-မုဒု-ဣသိ-ဥသဘ-ယုဝ-ကုမာရ-ပရမ-သမဂ္ဂ-သမ္မာ-မိတ္တ စသည်တို့ကို ယူ။

ဝိသမဿ ဘာဝေါ-ဝေသမံ။ ဝိသမတ္ထံ။ ဝိသမတာ။

အာဒိသဒ္ဓါ

သုစိ- သုစိဿ ဘာဝေါ-သောစံ။

ဂရု- ဂရုနော ဘာဝေါ-ဂါရဝေါ။

ဂရု+ဘာဝ တည်း။ ဂရုနော ဘာဝေါ-ဖြစ်အောင်ပြု၊ ဝိဘတ်စသည်ချေ၊ ဂရု+အ ဟု ဖြစ်သောအခါ ဂ-၌ ဝုဒ္ဓိပြု၊ ဩသရေ စ-၌ စ-ဖြင့် ဥကို အဝ ပြုပါ(ရှ)။ ဂရုံ ကရောတိတိ-ဂရုကာရော-ဟူလိုလျက် ကာရပုဒ်ကို ချေ၍ ဂရု-ဟု ဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဂရုနော ဘာဝေါ-ဟု ဆက်ပါ။

အလေးပြုတတ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ရှိသေခြင်း အမှုအရာကြိုယာ-ကို ကောက်၊ ခု-ဝ၊ ၄-ကို ညွှန်ပြထား၏။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ-၌ ဂါရဝ-ပုဒ်တည်း။ ဂရတိ သိဉ္စတိ၊ ဂိရတိ ဝမတိတိ ဝါ သိဿေသု သိနေဟန္တိ-ဂရု ဂရ(ဂိရ)-သေစနေ၊ ဥ(မောဂ်)။ ဂရတိ သိဉ္စတိ သိဿေသု မေတ္တာ-ဒကေနာတိ-ဂရု၊ တပည့်တို့၌ မေတ္တာရေဖြင့် သွန်းလောင်းတတ်သူ။

သိဿေဟိ ဂရိယတိတိ-ဂရု တပည့်တို့က မေတ္တာဖြင့် သွန်းလောင်း အပ်သော ဆရာ(နိတိ)။ ဂရုနော ဘာဝေါ-ဂါရဝံ၊ အလေးပြုအပ်သော ဆရာ၏ ဖြစ်ကြောင်း မေတ္တာကရုဏာစသောဂုဏ်၊ သီလစသောဂုဏ်။

ပဋု- ပဋုနော ဘာဝေါ-ပါဋဝံ။ ပဋုတ္တံ။ ပဋုတာ။

ဥဇု- ဥဇုနော ဘာဝေါ-အဇ္ဇဝံ။ ဥဇုတာ။

ဥဇု+ဘာဝ ၌ ကသက်၊ အနုဗန်ချေ၍ ဥဇု+အ ဟုဖြစ်သောအခါ အာတ္တဉ္စ-သုတ်ဖြင့် အစ ဥကို အာပြု၊ ဩသရေ စ-၌ စံဖြင့် ဇု-၏ ဥကို အဝ ပြု၊ ဒွေဘော်လာ (အာဇ္ဇဝ) ကွစာဒိဖြင့် အစ အာကို ရသပြုပါ။

မုဒု- မုဒုနော ဘာဝေါ-မဒ္ဒဝံ။ မုဒုတာ။ (နည်းတူပြီးပါ)

ဣသိ- ဣသိဿ ဘာဝေါ-အာရိသံ။

ဣသိဿနောင် ကသက်၊ အနုဗန် ဝိဘတ်ချေ၊ (ဣသိ+အ)အာတ္တဉ္စ-သုတ်ဖြင့် ဣကို အာပြု၍ စသဒ္ဓါဖြင့် ရိအက္ခရာလည်းလာ၊ (အာရိသိ+အ)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၅၁

ကုဝဏ္ဏော ယံ နဝါ-ဖြင့် သိ၌ ကုကို ယပြု၊ အာရိသျှ-ဟု ဖြစ်၏။ သျှ-ကို သ ပြု ဒွေဘော်လာက အာရိသျှ-ဟု သိမူအတိုင်းဖြစ်၏။ အာရိသျှ-ကို က ရာဂါ သုတ်ဝယ် ကုဒံတဒ္ဒိတ်အဖြစ်လည်း (ရှု၌) ပြခဲ့ပြီ။

ဥသဘ- ဥသဘဿ ဘာဝေါ-အာသဘံ။

ယုဝ- ယုဝဿ ဘာဝေါ-ယောဗ္ဗနံ။

ယုဝ+က ပစ္စည်း၊ ယုဝ-အ ဟု ဖြစ်သောအခါ ဝုဒ္ဓါဒိ-ဖြင့် ဝုဒ္ဓိပြု၊ တေသု-ဖြင့် န လာ၊ ဝဒွေဘော်လာ၊ ဝ နှစ်လုံးကို ဝ နှစ်လုံးပြုပါ။ မောက်၌ နက် ပစ္စည်းသက်၍ ဘာဝေတု-၌ တုသဒ္ဓါဖြင့် ပြခဲ့သေး၏။ ကုမာရ- ကုမာရဿ ဘာဝေါ၊ ကမ္မံ ဝါ-ကောမာရံ။

သကတ္ထ၌ ကပစ္စည်းသက်၍ “ကောမာရံ ဧဝ ကောမာရကံ” ဟုလည်း ဖြစ်၏။

သမ္မာ- သမ္မာ ဘာဝေါ -သာမိစီ။ သာမိစီ။

သုတ်ကြီးဖြင့် စ်လာ၊ မာ-၌ အာကိုလည်း ကုပြု၊ မ-သံယုကိုလည်း ဝိသံယောဂပြု၊ နဒါဒိ ဤသက်၍ မောက်သျှ-ကောဒိ၊ ၅၉-သုတ်၌ စီရင်၏။

ဆရာတော် ဦးသီလာနန္ဒာဘိဝံသ-၏ ဌာန်ကရိုဏ်းပယတ် အဖွင့်ကျမ်း ၌ကား “သမ္မာ ဘာဝေါ ကမ္မံ ဝါ- သာမိစီ”-ဝိဂ္ဂဟပြု၍ “သမ္မာ-ကောဠိသည်၏၊ ဝါ-လျော်သည်၏” ဟု ပေး၊ သမ္မာနောင် ကပစ္စည်းသက်၊ သုတ်ကြီးဖြင့် စ်လာ၊ မ-တစ်လုံးကို ချေ၊ အာကို ဤပြု၊ ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဖြင့် အစသရ အကို အာဝုဒ္ဓိ ပြု၊ ကုတ္တိဇောတက ဤသက်၍ ပြီးစေအပ်၏-ဟု မိန့်သည်။

ပရိဝါပါဠိတော်(နှာ-၃၆၈-၉) “အဇ္ဈလိ သာမိစေန စ” ဟူသော ပါဠိ၌ ဆန်းဂိုဏ်းကိုကံအောင် ဤကိုရဿပြု၍၊ နပုလိင်လည်း ကြံ၍ “သာမိစေန” ဟု ဆိုသည်-ဟု မှတ်သင့်ကြောင်း ဆို၏။

မိတ္တ- မိတ္တဿ ဘာဝေါ-မေတ္တိ။

ပရမ- ပရမာနံ ဘာဝေါ ကမ္မံ ဝါ-ပါရမီ။ (ဒါနာဒိကြိယာ)

ဣဒါဏိက-စသောသုတ်ဖြင့် ဤပစ္စည်းသက်ပါ။

သမဂ္ဂ- သမဂ္ဂိန် ဘာဝေါ-သာမဂ္ဂိ။

(ဆောင်) ဝိသမာဒိ၊ သုတ်အာဒိဖြင့်၊ သုစိ-ဂရ၊ ပဋ-ရ နှင့်၊ မုဒု-ဣသိ၊ ဥသဘထည့်လေ၊ တစ်ထွေ ယုဝ၊ ကုမာရတည်း၊ သမ္မာ မိတ္တ၊ ပရမနှင့်၊ သမဂ္ဂပါ၊ စစာ ဆက်ဆက်၊ ဣသက်သက်ဖြင့်၊ ပြီးသင့်သမျှ၊ ထိုပုဒ် မျှ၊ ယူကြနိုင်ပေသည်။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၁၅၂)

ရမဏိယာဒိတော ကဏ်

ရမဏိယစသော သဒ္ဓါနောင် ဘာဝတ္ထ၌ ကဏ်၊ တွာ၊ တာ ပစ္စည်းများ သက်ပါ။ ရမိတဗြောဟိ-ရမဏိယော။ ရမု+အနိယ။

ရမဏိယဿ ဘာဝေါ-ရာမဏိယကံ။ ရမဏိယတ္တံ.တာ။

ရာမဏိယကန္တိ-ရမဏိယဘာဝံ။ (ပါယာသိသုတ်-၄)

(နဲ) ရမဏိယမေဝ ရာမဏိယကံ။

တံ ဘူမိရာမဏိယကန္တိ-သော ဘူမိပဒေသော ရမဏိယောဝေ- ဟူသော မဗ္ဗပဒေကထာအလို သံကတ္ထ၌ ကဏ်ပစ္စည်းဟု ကြံသင့်သည်။

မောဂ္ဂုလ္လာန်၌ကား သကတ္ထ၌ ကပစ္စည်းကို ရှေးဦးစွာသက်၍ ရမဏိယကံ ဖြစ်ပြီးမှ ဘာဝတ္ထ၌ ဣပစ္စည်းသက်၍ ရာမဏိယကံ-ဟု ဖြစ် စေသည်။ (မောဂ်-သု။ ၂ ၁၀၂)

ရမဏိယမေဝ ရမဏိယကံ။ (သုတ္တ-၌ က)

ရမဏိယကဿ ဘာဝေါ-ရာမဏိယကံ။ (ဘာဝတ္ထ-၌ ဣ)

နိရုတ္တိ- ရမိတဗ္ဗန္တိ-ရမဏံ၊ ရမဏံ ဧတ္ထ အတ္ထိတိ-ရာမဏော၊

အာရာမရာမဏဿ ဘာဝေါ-အာရာမရာမဏေယျကံ။

ဧကေယျော၊ သကတ္ထေ စ ဣ-ဟု ဆို၏။ (နိရုတ္တိ-၃၁၆)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၅၃

သဒ္ဒနီတိ- ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဘူမိရာမဏေယျကန္တိ ဧတ္ထ ပန
ရမိတဗ္ဗာတိ-ရမဏိယာ၊ ရမဏိယာ ဧဝ ရာမဏေယျာ။ ဧတ္ထ ဌာနေ
ဘူမိရာမဏေယျကန္တိ သမာသန္တေ ကပစ္စယော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ရမဏိယာ ဧဝ ရာမဏေယျာ။ သကတ္ထ၌ ကျ။

ဘူမိ စ သာ ရာမဏေယျာ စာတိ-ယျကာ။ သမာသန္တ-က။

မာနုညကံ-မနံ အာ ဘုသော ဉာတိ တောသေတိတိ-မနုညံ။

(နံ) အာ ဘုသော ဉာတိ တောသေတိတိ-အညံ။

အာ-ပုဗ္ဗ ဉာဓာတိ၊ တောသနေ၊ သံဟနညာယ ဝါ ရော ယော-ဖြင့်
ရပစ္စည်းသက်၊ ရ်-အနုဇနံချေ၊ ဥ ဒွေဘော်လာ၊ ရသံဖြင့် ရသယျ၊ အညံ-
ဟု ပြီး၏။

မနံ အညံ မနုညံ။ မနံ+အည-ဟု သမာသ်ပြီးသော အခါ န၏
အကို ဩပြု၊ (မနော+အညံ)ပုထဿ ဗျဇ္ဇနေ-၌ အန္တသဒ္ဓါပိုဖြင့် ဩကို
ဥပြုပါ။ မနုညဿ ဘာဝေါ-မာနုညကံ။

ဝိယံ ရူပံ ယဿာတိ-ဝိယရူပေါ၊ ဝိယရူပဿ ဘာဝေါ-ပကံ။

စောရဿ ဘာဝေါ-စောရကံ။ စောရိကာ ဝါ။

စောရိကာ-၌ စောရက-ဟု ဖြစ်သောအခါ တေသုဇုဒ္ဓိဖြင့် ဣလာ၊
အာပစ္စည်းသက်၊ နိတတ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ နိခြင်းအမူအရာကြိယာ။

ဝိသေသေ တရတမိသိကိယိဌာ

သူတစ်ပါးထက် သာလွန်ထူးကဲခြင်း ထူးချွန်ခြင်းကို ဝိသေသ
အနက်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းအနက်၌ တရ-တမ-ဣသိက-ဣယ-ဣဌ ပစ္စည်း
များ သက်မည်ဟူလို။

(ဆောင်) တို့အောက် တို့ထက်၊ သာလွန်တက်မှု၊ အနက်ဝိသေသ၊ ခေါ်ဆို ကြ၍၊ တရ တမ၊ ဣသိကနှင့်၊ ဣယ ဣဌာ၊ ဤငါးဖြာ၊ လျော်စွာ သက်ကြသည်။ (ပါဠိသိက္ခာ-၁၆၉)

တရထက် တမ သာလွန်-

သာမန်သတ္တဝါ (သာမန်တရား) ထက် သာလွန်သူကို ဟောရာ၌ တရပစ္စည်းဖြင့် သုံးစွဲ၍ ထိုသာလွန်သူ (သာလွန်သောတရား) ထက်ပင် ထူးချွန် လွန်ကဲပြန်ရာ၌ တမပစ္စည်းဖြင့် သုံးစွဲလေ့ရှိကြ၏။ ထို့ကြောင့် တရထက် တမပစ္စည်းက သာလွန်သည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။

ဗာလာဝတာရ-

ရှု၌ "တတောပိ အဓိကော ပါပတမော ။ပ။ ပါပိသိကော ။ပ။ ပါပိဋ္ဌော-ဟု တဆက်တည်းပြသည်ကို ထောက်ကာ ဗာလာဝတာရ၌ "တတ္ထ နိဒ္ဒိဋ္ဌနယေန တမာဒယော စတ္တာရောပိ တရတောပိ အဓိကေ အတိသယတ္ထေ ဘဝန္တိတိ ဧ ယျာ" ဟု မိန့်၍ ဣသိက-ဣယ-ဣဌ ပစ္စည်း တို့လည်း တရထက် ထူးကဲသာလွန်သောအနက်ကို ပြ၏-ဟု ယူဆ၏။

သို့သော် "သဗ္ဗေ ဣမေ ဝုဗ္ဗာ၊ အယမိမေသံ ဝိသေသေန ဝုဗ္ဗော" စသည်ဖြင့် ဇေယျော၊ ဇေဋ္ဌော ပုဒ်တို့၌ ပါသော ဣယ-ဣဌပစ္စည်းနက်များ ကို တရပစ္စည်းကဲ့သို့ပင် ဖွင့်ထားသည်ကိုထောက်၍ ရှုဆရာကိုယ်တိုင်ကမူ ဣသိကစသည်တို့တမပစ္စည်းကဲ့သို့ တရထက်လွန်ကဲသောအနက်ကို ဟော၏ ဟု မဆိုလို၊ တမပစ္စည်းအတွက်လောက်သာ "တတောပိ အဓိကော" ဟု ဆိုလို သည်။ ပုံစံချင်း ဆက်နေသောကြောင့်သာ "ပါပိသိကော" စသည်ကို ဆက်ပြသည်။ ဣသိကစသည်တို့ကား တရကဲ့သို့သော အနက်မျိုးကိုသာ ပြသည်ဟု မှတ်ပါ။

တစ်နှစ်ကျော်

၁၅၅

သက္ကတ နှင့် ပါဠိ-

သက္ကတဗျာကရုန်း အချို့၌ကား ၂-ယောက်ရှိရာ၌ သာလွန်သူ တစ်ယောက်ကို ဆိုလိုလျှင် တရပစ္စည်း၊ အများရှိရာ၌ ထိုအများထက် သာလွန်သူကို ဆိုလိုလျှင် တမပစ္စည်း ဟု ခွဲခြား၏။ တရပစ္စည်းအရာ၌ ဣယသက်၍ တမပစ္စည်းအရာဝယ် ဣဋ္ဌလည်းသက်၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ခွဲခြားလေသည်။

ပါဠိ၌ကား ထိုကဲ့သို့ ခွဲခြားချက်မရှိ။ “သေဋ္ဌ တိလောကမဟိတံ၊ သေယံ ဇိနေရိတနယေန” တို့၌ အများထက်သာလွန်သော ဘုရားရှင်နှင့် လောကုတ္တရာတရားတော်ကို ဣဋ္ဌ ဣယ ပစ္စည်းဖြင့် သုံးစွဲ၏။ သေဋ္ဌိ-ပသဋ္ဌတရ်-ဟု အချိုးမွှေးအပ်ဆုံးကိုပင် (တမပစ္စည်းဖြင့် မဖွင့်ဘဲ) တရပစ္စည်း ဖြင့် ငိုကာတို့ ဖွင့်ကြ၏။

တရ တမ နှစ်ပစ္စည်းလုံး တစ်နေရာတည်း၌ ယှဉ်တွဲသုံးစွဲရာဝယ် တရပစ္စည်းအနက်ထက် တမပစ္စည်းအနက်က သာ၏။ တရ ဣယ ဣဋ္ဌ တို့ချည်းသက်သက် တစ်ခုစီသုံးစွဲရာ၌ကား တစ်ယောက်ထက်ဖြစ်စေ၊ အများ ထက်ဖြစ်စေ သာလွန်သူ အသာဆုံးဖြစ်သူကိုပင် တရ-ဣယ-ဣဋ္ဌတို့ ထွန်းပြ နိုင်ကြသည်ဟု မှတ်ပါ။

“ဧတေသု ပဉ္စသု တရတမာနံယေဝ ဝိသေသော ပညာယတိ၊ ဤ ငါးပစ္စည်းတို့တွင် တရနှင့် တမ နှစ်ပစ္စည်းသာ အချင်းချင်းထူးပုံ ထင်ရှား၏” (ဣသိကပစ္စည်း စသည်တို့ကား အချင်းချင်း မထူးဟူလိ)-ဟူသော နိတိ(၂၄၃) လည်း ဤအဓိပ္ပာယ်မျိုးပင်တည်း။ (ကစ်ဘာဇိ-၂ ၁၅၅)

လိင်- ဤ တရာဒိပစ္စယန္တပုဒ်များ၌ လိင်အားဖြင့် ပကတိပုဒ်၏ လိင် အတိုင်း ရှိရမည်။ ပါပေါ-ဟူသော ပုံလိင်နောင် တရ-သက်လျှင် ပါပတရော-ဟု လည်းကောင်း၊ ပါပါ (မိန်းမ)နောင် သက်လျှင် ပါပတရာ-ဟု လည်းကောင်း၊ ပါပံ (အမျိုး)နောင် သက်လျှင် ပါပတရ်-ဟုလည်းကောင်း

ရှိရမည် ဟူလို။

တရ- ဝိသေသေန ပါပေါ-ပါပုတရော။

ပါပါနံ ဝိသေသော-ပါပတရော။

အတိသယေန ပါပေါ-ပါပတရော။

ဝိသေသအနက်နှင့် အတိသယအနက်သည် သဘောတူတည်း။

ကြွင်းနည်းတူဆိုပါ။ ဝိသေသတ္ထပစ္စယန္တနောင် ဝိသေသတ္ထပစ္စည်း ထပ်၍ သက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့်- ဝိသေသေန ပါပိဋ္ဌော-ပါပိဋ္ဌတရော-ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ဝိသေသေန ဝုဇော-ဇေယျော။ ဇေဋ္ဌော။

ဝုဇော-နောင် ဣယသက်၊ ဝိဘတ်ချေ၊ ဝုဇ-ဟု ပကတိပြု၊ ဝုဇဿ ဇော-ဖြင့် ဇေယျ၊ (ဇ+ဣယ) (သရလောပေါဖြင့် ရှေ့သရချေလျှင် နောက်ဣကို ပကတိပြုရမည် ဖြစ်၍ ဧပြုနှင့် မရ၊ ထို့ကြောင့် သရလောပေါသုတ်လာ တု သဒ္ဓါဖြင့် ဖြစ်၍ ရှေ့သရကို မချေရ) သရာသရေ လောပံ-ဖြင့် ရှေ့သရကို ချေ၊ နောက် ဣ-ကို ဧ-အသဝဏ်ပြု၊ ယံ-ခွေဘော်လာ၊ ဇေယျော။

ဣဋ္ဌ-ပစ္စည်းသက်လျှင် ဇေဋ္ဌော-ဟု ပြီး၏။

ဝိသေသေန ပသတ္ထော-သေယျော။ သေဋ္ဌော။

ပသတ္ထ-ကို သပြု၍ သေယျော၊ ဝုဇ-ကို ဇပြု၍ ဇေယျော စသည်ပြီး၏။

ဝိသေသေန အန္တိကော-နေဝိယော။ နေဝိဋ္ဌော။

ဝိသေသေန ဗာဠော-သာမိယော။ သာမိဋ္ဌော။

ဝိသေသေန အပ္ပော-ကဏိယော။ ကဏိဋ္ဌော။

ဝိသေသေန ယုဝါ-ကနိယော။ ကနိဋ္ဌော။

ကနိယော-၌ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် က-ကို နပြုပါ။ ဝန္တု မန္တု ဝိပစ္စယန္တသဒ္ဓါ တို့နောင်လည်း ဣယ-ဣဋ္ဌ ပစ္စည်းများ သက်နိုင်သည်။

တစ္ဆိတ်တျဉ်း

၁၅၇

ဝိသေသေန ဂုဏဝါတိ-ဂုဏိယော။ ဂုဏိဋ္ဌော။

ဝိသေသေန သတိမာတိ-သတိယော။ သတိဋ္ဌော။

ဝိသေသေန မေဓာဝီတိ-မေဓိယော။ မေဓိဋ္ဌော။

နိစေယျ- အတိသယေန နိစော-နိစေယျော။

နိစေယျဿ ဘာဝေါ-နိစေယျ။ (မူပဏ်ဋီ-၂၊ ၃၁၅)

နိစေယျော-ဝယ် နိစ+ဣယ ပစ္စည်း၊ ဣကို အာသဝဏ်ဖြူ ယ် ခွေဘော်
လာ ဟု ကြံသင့်သည်။ မောဂ္ဂုလ္လာန်နိဿယ၌ကား ကေယျပစ္စည်းဟု မိန့်
တော်မူသည်။

ရုပ်တွက်- ရုပ်တွက်ရာ၌ ဝိသေသ+ပါပ တည်း၊ ဝိသေသေန ပါပေါ-ဟု
ဝါကျဖြစ်အောင်ဖြူ၊ အနက်ပေး၊ ဣတိ အထွေ-၌၊ ဤသုတ်ဖြင့်
ပါပေါ နောင် တရသက်ဟု ဆိုပါ။ တစ္ဆိတ်ပစ္စည်း ဆိုင်းထမ်းနည်းအရ နှစ်ပုဒ်
အလယ်သက်မှ မှန်သည်ဟု ယူလျက် "ပါပေါ ဝိသေသေန"ဟု ဝါကျခင်း၍
လည်း နိဒ္ဒေသ တွက်ပြ၏။

တဒဿတ္တိတိ ဝိ စ

ဤသုတ်သည် "မေဓာ မာယာ"ဟူသော အာကာရန္တ ဣတ္ထိလိင်
နှစ်ပုဒ်နောင်သာ ဝိ ပစ္စည်းသက်၏။

စသဒ္ဓါ- ဤသုတ် စသဒ္ဓါဖြင့် သော ဣလ ဝ အာလ စသောပစ္စည်းများ
လည်း သက်သေး၏။ (ရ)

အချုပ်အားဖြင့် အဿတ္တိအနက်၌ သက်ထိုက်၍ သုတ်သီးခြား
လည်းမရှိသော ပစ္စည်းဟူသမျှကို ဤသုတ်လာ စသဒ္ဓါဖြင့် ဆည်းယူပါ။

သောပစ္စည်း သပစ္စည်း-

သုမေဓာ ယဿ အတ္ထိ၊ တသ္မိံ ဝါ ဝိဇ္ဇတီတိ-သုမေဓသော။

သောပစ္စည်းဟု လည်းကောင်း၊ သပစ္စည်းဟု လည်းကောင်း ဝါဒကွဲ၏။ ဝဂ္ဂါ ပဉ္စပဉ္စသော မန္တာ-သုတ် ရှုဒ္ဓိကာ၌ သောပစ္စည်းဟု ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ကစ္စည်းနှင့် ရူတို့အလို “သော”ဟု ပင် ဆိုလိုသည်။ နိဒ္ဒေသ၊ ကစ္စာယနဝဏ္ဏနာ နှာသတို့လည်း သောပစ္စည်းဟုပင် ဆိုလိုသည်။

ထိုအလို သုမေဓာနောင် အဿတ္ထိအနက်၌ ဤသုတ်စသဒ္ဓါဖြင့် သော ပစ္စည်းသက်၊ ကွစာဒိဖြင့် ဓာ၌ ရဿပြု၊ နာမ်ဇဲ သိသက်၊ ချေ။

သို့သော် သက္ကပဉ္စသုတ်၌ “ဝစ္ဆသေ၊ သုမေဓသေ”ဟု အာလုပ်ပုဒ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မူ-ပဏ် သဗ္ဗာသဝသုတ်၌ “လောမသာနိ”ဟု နပုံလိင်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓိသစ်၌ “လောမံ ဧတိဿာ အတ္ထိတိ လောမသာ၊ လိဂ်က္ကယေပိ ဟိ သပစ္စယေန ပဒသိဒ္ဓိမိစ္ဆန္တိ သဒ္ဓဝိဒ္ဓ”-ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗာဠိ-မောဂ္ဂလ္လာန်-နိတိတို့၌ သပစ္စည်းဟုပင် ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း သောပစ္စည်းမဟုတ်၊ လိင်သုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော သပစ္စည်းသာ ဖြစ်ထိုက်သည်။ (ကစ်ဘာဠိ-၂ ၁၅၈)

ရောမံ အဿ အတ္ထိတိ-ရောမသော။

ဣတိဟ ဧတ္ထ အတ္ထိတိ-ဣတိဟသော။ (သပြေကန်)

ကက္ကံ အဿ အတ္ထိတိ-ကက္ကသော။

ဗဟု အဿ အတ္ထိတိ-ဗဟုသော။

ဣလ- ပိစ္ဆံ အဿ အတ္ထိ၊ တသ္မိံ ဝါ ဝိဇ္ဇတီတိ-ပိစ္ဆိလော။

ဖေဏံ အဿ အတ္ထိတိ-ဖေနိလော။

တုဏ္ဏံ အဿ အတ္ထိတိ-တုဏ္ဏိလော။

ဇဌာ အဿ အတ္ထိတိ-ဇဋိလော။

အာလ- ဝါစာ အဿ အတ္ထိတိ-ဝါစာလော။ စကားရှိသူ၊ စကားများသူ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

သူ့ခမံ အဿ အတ္ထိတိ-သူ့ခမာလော။

၀-

ကေသာ ယဿ အတ္ထိတိ-ကေသဝေါ။

သီလံ ယဿ အတ္ထိတိ-သီလဝေါ။

အဏ္ဏံ ဇလံ အဿ အတ္ထိတိ-အဏ္ဏဝေါ။ (သမုဒ္ဒေါ)

မဏိ အဿ အတ္ထိတိ-မဏိဝေါ။ (နာဂဝိသေသော)

ဂဏ္ဍဿ(ဂဏ္ဍမိဂသိင်္ဂဿ) အယံ-ဂါဏ္ဍိ။

ဂါဏ္ဍိ ယဿ အတ္ထိတိ-ဂါဏ္ဍိဝေါ။ (ကြံချိုရှိသော လေး)

(န) ဂဏ္ဍိ ယဿ အတ္ထိတိ-ဂဏ္ဍိဝေါ။ (ဂဏ္ဍိသဒ္ဓါ အဆစ်အဖုဟော) အဆစ်အဖုရှိသော လေး။(ပဋိကာဋီ၊ ပယောဂသျှ-၂၊ ၁၆၃)

၉ဝါမိ-

သံ ယဿ အတ္ထိတိ-သုဝါမိ။

ကျေးကျွန်တည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော အရှင်သခင်။

ဘ-

တုန္ဒိ ယဿ အတ္ထိတိ-တုန္ဒိဘော။ (ချက်ရှိသူ၊ ချက်ကြီးသူ)

ဝဋံ ယဿ အတ္ထိတိ-ဝဋံဘော။

ဝလိ ယဿ အတ္ထိတိ-ဝလိဘော။ (တွန့်သော အရေရှိသူ)

အာမိ(မိ)-

သံ ယဿ အတ္ထိတိ-သာမိ။ ကာဂမေ သာမိကော။(နိရုတ္တိ-၃၁၂)

ဏ-

လက္ခိ (အသရေ) ယဿ အတ္ထိတိ-လက္ခဏော။

အသရေရှိသူ။ လက္ခိနောင် ဧပစ္စည်းသုက်၊ ဤ ဧကား အနုဗန်ဧက မဟုတ်၊ ပစ္စည်း၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ဧကတည်း၊ လက္ခိ-၌ ဤကို သုတ်ကြီး ဖြင့် အ-ပြုပါ။

န-

အင်္ဂါနိ အဿာ သန္တိတိ-အင်္ဂါနာ။

ကောင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော မိန်းမ။ အင်္ဂါနောင် နသက်၊ ဣတ္ထိ-

အာ။

ပါတိ အတ္တာနံ (အသွာ) တိ-ပါမံ။ ပါ-ဓာတ်၊ မန်-ပစ္စည်း၊ ပါမာ-

ဟုရှိက ပုံလိင် ရာဇာဒိဂိုဏ်း။ (ဓာန်ဋီ)

ပါမံ ယဿ အတ္ထိတိ-ပါမနော။ (ယားနာရှိသူ)

သာယတိ တနုကရိယတိ ပဋိပက္ခဝဏ္ဏေဟိတိ-သာမော။ သာ+မ။

သာတိ သုန္ဒရတ္ထံ တနံ ကရောတိတိ-သာမော။(ကာဠော၊ မောဂ်)

သာမော အဿ အတ္ထိတိ-သာမနော။

ဒုက္ခံ ဒဒါတိတိ-ဒဒ္ဒါ။ ဒဒ-ဒါနေ၊ ဒု၊ (မောဂ်) ထိ-နပုံ (ပန်းကုံး)

ဒဒ္ဒါ အဿ အတ္ထိတိ-ဒဒ္ဒါနော။

ကိမိနော၊ ဝလိနော၊ ဝါမနော-တို့လည်း နည်းတူဆိုပါ။

ဣန- ဖလံ အဿ အတ္ထိတိ-ဖလိနော။ (ရုက္ခော-အသီးရှိသောသစ်ပင်)

အမ္မာ ဖလိနော (စု-၂၄၄)၌ ကား ဗဟုဝစ်ဖြစ်၍ “ဖလံ ဧတေသံ

အတ္ထိတိ-ဖလိနော” ဟု ပြုပါ။ ဖလ-ပုဂံ၊ အဿတ္ထိ-ဤပစ္စည်း၊ ဒဏ္ဍိနှင့်တူ။

သိဂ်ံ အဿ အတ္ထိတိ-သိဂီနော။

မလံ အဿ အတ္ထိတိ-မလိနော။

ဣတ- ဝစ္စော အဿတ္ထိတိ- ဝစ္စိတော။

ဤ ဣတ-ပစ္စည်း၌ “သဇ္ဇာတံ တာရကာဒိတိတော” ဟူသော မောဂ်

သုတ်ဖြင့် သဇ္ဇာတအဿတ္ထိအနက်၌ ဣတပစ္စည်း သက်၍လည်း ရုပ်ပြီးကြ

သေး၏။ သဇ္ဇာတအဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ဟု နာမည်ပေးပါ။

ဒုက္ခံ သဇ္ဇာတံ အဿာတိ-ဒုက္ခိတော။

လွန်စွာဖြစ်သော ဒုက္ခရှိသူ-ဟု အနက်မှတ်ပါ။

ပုပ္ဖာနိံ သဇ္ဇာတာနိံ အဿာတိ-ပုပ္ဖိတော။

ဗျာဓိံ သဇ္ဇာတော ဧတဿာတိ-ဗျာဓိတော။

ပလ္လဝါနိံ သဇ္ဇာတာနိံ အဿာတိ-ပလ္လဝိတာ။ (လတာ)

ဥပ္ပလဝတိတိ-ဥပ္ပိလာဝံ။ (ပိတိသမ္ပယုတ္တစိတ္တံ)

သဇ္ဇာတံ ဥပ္ပိလာဝံ ယေသန္တိ-ဥပ္ပိလာဝိတာ။ (ဘိက္ခု)

အဝဿဝတိတိ-အဝဿာဝေါ။

သဇ္ဇာတော အဝဿာဝေါ ယဿာတိ-အဝဿာဝိတံ။ (ဩဒနံ)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၆၁

ဗုဒ္ဓကိတော၊ ပိပါသိတော၊ တန္တိတော၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ဣဒ္ဓိတော၊
ရောဂိတော-စသည်တို့လည်း နည်းတူဆိုလေ။

တ- ပဌံ အဿ အတ္ထိတိ-ပဗ္ဗတော။ (အဆစ်ရှိသော တောင်)
ဝက် အဿ အတ္ထိတိ-ဝက်တော။

ဝလ- သိခါ ယဿ အတ္ထိတိ-သိခါလော။
ဒန္တာ ယဿ အတ္ထိတိ-ဒန္တာလော။

လ- စူဠာ ယဿ အတ္ထိတိ-စူဠာလော။
သိခါ ယဿ အတ္ထိတိ-သိခါလော။

(ဆောင်) တဒဿတ္ထိ၊ သုတ်၌ရှိသည့်၊ စ-၏ အရ၊ သ-ဣလ နှင့်၊ အာလ
ဝ ပြီ၊ ဥဝါမိ ဘ၊ အာမိ ဣ ဆွယ်၊ နငယ် ဣန၊ ဣတ တ နှင့်၊
ဝလ လ ခြိုး၊ ဆယ့်လေးလုံး၊ သက်ထုံးရှိကြသည်။(ကစ်ဘာဇ်- ၂၁၆၀)

တပါဒိတော သီ

တပ-စသောသဒ္ဓါနောင် သီ ပစ္စည်းသက်ပါ၊ တပါဒိ-၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်
မနောဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်သော မန-ယသ-ဧေဇ-ပယ စသော သဒ္ဓါများကိုယူ။

တပေါ ယဿ အတ္ထိ၊ တသ္မိ ဝါ ဝိဇ္ဇတိတိ-တပဿီ။

မနဿိ၊ ယသဿိ၊ ဧေဇဿိ၊ ပယဿိ စသည်တို့လည်း နည်းတူ။

ဒဏ္ဍာဒိတော ဣက ဤ

အာဒိသဒ္ဓါ-

အာဒိသဒ္ဓါသည် ပကာရ(အတူ)အနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် “ဒဏ္ဍ”ကဲ့သို့
အဝဏ္ဏန္တချင်း တူသော ဆတ္တ၊ မာလာ စသည်ကို ယူ။ ဣဝဏ္ဏန္တစသည်နောင်
ကား သတျာဒိဟိ မန္တ-သုတ်ဖြင့် မန္တပစ္စည်း သက်လတ်။

ဣက ဤ-ဟု တွဲ၍ ပြထားသောကြောင့် အချို့နောင် ၂-ပစ္စည်း၊ အချို့နောင် ၁-ပစ္စည်းသာသက်ဟု မောဂ္ဂလ္လာန်ဆို၏။

ဒဏ္ဍော အဿ အတ္ထိတိ-ဒဏ္ဍိကော။ ဒဏ္ဍိ။

မာလာ ယဿ အတ္ထိတိ-မာလိကော။ မာလိ။

ကေသော အဿ အတ္ထိတိ-ကေသိကော။ ကေသိ။

အဿတ္ထိပစ္စည်း၂ ဆင့် သက်နိုင်ပုံ-

အဿတ္ထိပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်နောင် အဿတ္ထိပစ္စည်း ထပ်သက်လိုမှု ထပ်တူပစ္စည်းကို ထပ်မသက်ရ၊ ဣက-ပစ္စည်းဆုံးသော ပုဒ်နောင် ဣက-ပစ္စည်း ထပ်သက်၍ “ဒဏ္ဍိကိကော”ဟု မရှိရ ဟူလို။

ဒဏ္ဍော အဿ အတ္ထိတိ-ဒဏ္ဍိကော။ (ဣက)

ဒဏ္ဍိကော အဿ အတ္ထိတိ-ဒဏ္ဍိကဝါ။ (ဝန္တ)

ဒဏ္ဍော အဿ အတ္ထိတိ-ဒဏ္ဍိ။ (ဤ)

ဒဏ္ဍိ အဿ အတ္ထိတိ-ဒဏ္ဍိမာ။ (မန္တ)ဟု မတူသော ပစ္စည်းသာ ထပ်သက်နိုင်သည် ဟူလို။

အတ္ထော ဧတဿ အတ္ထိတိ-အတ္ထိကံ။ (ဣက၊ ကိစ္စရှိသော စိတ်)

အတ္ထိကံ အဿ အတ္ထိတိ-အတ္ထိကဝါ။ (သိ-၄)

မဇ္ဈဒိတော ရော

မဇ-သဒ္ဓါသည် ချိုသောအရသာ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပျားရည်ဖြစ် ကိုလည်းကောင်း ဟော၏။ ထိုတွင် အရသာဂုဏ်ဟော မဇ္ဈဒိတော အဿတ္ထိအနက်၌ ရ-ပစ္စည်းသက်၏။ ပျားရည်ဖြစ်ဟော မဇ္ဈဒိတော မသက်ရ။

ဖြစ်ဟော မဇ္ဈဒိတော ရပစ္စည်းသက်လျှင် “မဇ္ဈ တသ္မိ ယဇေ အတ္ထိတိ မဇ္ဈရော” ပျားရည်ရှိသော အိုး၊ ဤသို့သော အနက်ကို မဇ္ဈဒိတောက မဟော

တနို့တ်ကျဉ်း

၁၆၃

နိုင်သောကြောင့်တည်း။ (မောင်၊ ပဋိကာ)

ပျားရည်ဥြပ်ဟောနောင် ဖြစ်မှု “မဇုနော က္ကဒံ-မဇုရံ”-ပျားရည်၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော အရသာ၊-ဟု က္ကဒံအနက်၌ ရပစ္စည်းသက်ပါ။

အာဒိသဒ္ဓါ-

အာဒိသဒ္ဓါသည် အတူအနက်ဟောတည်း။ မဇုကဲ့သို့ ရပစ္စည်းသက်ရ ခြင်းအားဖြင့် တူသော သုစိ-ရူစိ-သုသိ-ကုဉ္ဇ-မုခ-သုဘာ-နဂ-ခံ-ဥသ-ဒန္တ တို့ကို ယူရသော အာကတိဂိုဏ်းတစ်မျိုးတည်း။

(ဆောင်) သုတ် မဇ္ဈဒိ၊ အာကတိဖြင့်၊ သုစိ ရူစိ၊ သုသိ ကုဉ္ဇ၊ မုခ သုဘာ၊ နဂါ တစ်ဝ၊ ခံ ဥသနှင့်၊ ဒန္တ တို့မျှ၊ ဖော်ထုတ်ကြလည်း၊ မုဂ္ဂ သီသ၊ သူက သုကာ၊ ကျမ်းမလာ၊ နောက်မှာ ထည့်ပါငြိတဲ့။ (ကစ်ဘာဇိ- ၂၁၆၄)

- သုစိ- သုစိ အဿ အတ္ထိတိ-သုစိရော။
- ရူစိ- ရူစိ အဿ အတ္ထိတိ-ရူစိရံ။ (ပုပ္ဖံ)
- သုသိ- သုသိ အဿ အတ္ထိတိ-သုသိရော။ အပေါက်ရှိသော သစ်ပင်။
- ကုဉ္ဇ- ကုဉ္ဇာ ဟန္တ ဧတဿ သန္တိတိ-ကုဉ္ဇရော။
 ကုဉ္ဇော ဟန္တ ဧတဿ အတ္ထိတိ-ကုဉ္ဇရော။
 ကုံ ပထဝီ ဇေယတိတိ-ကုဉ္ဇရော။ (ကိတန္တသမာသံ)
 ကုဉ္ဇေ ရမတိတိ-ကုဉ္ဇရော။ (ကုဉ္ဇ+ရမ၊ ကိံ)
- မုခ- မုခံ အဿ အတ္ထိတိ-မုခရော။
 နိန္ဒိတံ မုခံ အဿ အတ္ထိတိ-မုခရော။ (မောင်-သျှ)
 မုခံ မုခဗျာပါရံ ရာတိတိ-မုခရော။ (ထောမ၊ ပန်းကုံး)
- သုဘာ- သုဘာ ယဿ အတ္ထိတိ-သုဘရော။ (ဘာ-၌ ရဿပြု)
- နဂ- န ဂစ္ဆန္တိတိ-နဂါ၊ နဂါ ယသ္မိံ သန္တိတိ-နဂရော။

ဤ-ပစ္စည်းသက်လျှင် နဂရိ-ဟု ဖြစ်၏။ ဇနပဒေါ-ကိုး၍ “နဂရော”ဟု

ပုံလိုင်ထားသည် ဟုကြပါ။ အဘိဓာန်နိဿယသစ်၌ နဂရော-ဟုချသည်ကို လိုင် အချလွဲသည်ဟု မိန့်သည်။

ခံ - ခံ အဿ အတ္ထိတိ-ခရော။

ကျယ်သောပါးစပ်ပေါက်ရှိသော မြည်းသတ္တဝါ။

ဥသ- ဥ(ဦ)သော (ဆပ်ပြာ) အသို့ အတ္ထိတိ-ဥသရော။ (ဦသရော)

ဒန္တ- ဒန္တာ ယဿ သန္တိတိ-ဒန္တရော။

ဒန္တ-၏ အကို ဥပြု၊ ခေါသောသွားရှိသူ။ မုဂ္ဂရော၊ သီသရော၊ သူကရော၊ သုက်ရော-တို့ကို ဆရာတို့ အတည်မပြုကြပေ။

ဂုဏာဒိတော ဝန္တု

ဤ၌ အာဒိသဒ္ဒါလည်း ပကာရ(အတူ)အနက်ဟောပင် ဖြစ်သော ကြောင့် ဝန္တုပစ္စည်းသက်၍ ရုပ်ပြီးပုံချင်းတူသော ပုဒ်အပေါင်းကို ယူ။

ဧတ္ထ စ ယေဘုယျေန အကာရန္တတော ဝန္တုပစ္စယော ဟောတီတိ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗ-များသောအားဖြင့် အကာရန္တ(ဂုဏ, ယသ-စသည်)နောင် ဝန္တုပစ္စည်း သက်ဟု နိတိဆို၏။ ယေဘုယျေန-ဟု ဆိုသောကြောင့် “ပညာ ယဿ အတ္ထိတိ-ပညာဝါ”၌ အကာရန္တနောင်သက်၍ ညာ၌ အာကို ကုဓာဒိဖြင့် ရဿပြုပါ။ ဗာလာဝတာရ၌ ယဒနုသုတ်ဖြင့် ရဿပြု၏။ ဝေဒနာဝါ သညာဝါ-စသည်တို့လည်း နည်းတူ။

ဓနံ ယဿ အတ္ထိတိ-ဓနဝါ။ (ယသဝါ။ ဗလဝါ။ ဘဂဝါ)

ရသို့ ယဿ အတ္ထိတိ-ရသို့ဝါ။

ယသဿိ ယဿ အတ္ထိတိ-ယသဿိဝါ။

ဘယဒဿိ ယဿ အတ္ထိတိ-ဘယဒဿိဝါ။

လက္ခိ ယဿ အတ္ထိတိ-လက္ခိဝါ။

မဿု ယဿ အတ္ထိတိ-မဿုဝါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၆၅

အာယု ယဿ အတ္ထိတိ-အာယုဝါ-စသည်တို့၌ ဥကာရန္တ၊
ဥဝဏ္ဏန္တတို့နောင်လည်း သက်၏။ သီ၊ ကိ-တို့၌ ရသပပြပါ။

သတျာဒိဟိ မန္တ

ဒဏ္ဍာဒိတော ဣက ဤ-သုတ်က အဝဏ္ဏန္တနောင် ဣက-ဤ ၂-ပစ္စည်း
သက်သောကြောင့် ဤသုတ်ဖြင့် အဝဏ္ဏန္တမှ တစ်ပါးသော ဣဝဏ္ဏန္တစသော
လိင်များကို ရှဉ် ယူ၏။

သတိ ယဿ အတ္ထိတိ-သတိမာ။ (ဇုတိမာ၊ မတိမာ)

ဓိတိ အဿ အတ္ထိတိ-ဓိတိမာ။

ဆောင်စွမ်းနိုင်သော ဝိရိယရှိသူ၊ ခရ-ဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း၊ ဣအာဂုံဖြင့်
ခရိတိ-ဟု ပြီးသင့်လျက် ရ်ချေ၊ ဣကို ဒိယပြု၍ “ဓိတိ”ဟု ဖြစ်သည်ဟု
သက္ကတအလို ကြံ။ (ကစ်ဘာဇိ-၂၊ ၁၆၆)

တိဌတိ သုဘာသုဘမလံ ဧတ္ထာတိ-ဓိတိ။ ဌာ-ဂတိနိဝတ္တိယံ၊
တိ၊ အားထုတ်မှု လုံ့လ။ (ဓာန်ဋီ)

အတ္ထဒဿိ ယဿ အတ္ထိတိ-အတ္ထဒဿိမာ။

ဗန္ဓု အဿ အတ္ထိတိ-ဗန္ဓုမာ။ (ဘာဏုမာ၊ ဝသုမာ၊ စကျမာ)

ဂါဝေါ ယဿ သန္တိတိ-ဂေါမာ။

သတျာဒိဟိ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အဝဏ္ဏန္တသဒ္ဒါတို့မှ
နောက်၌ လည်း ဣမန္တပစ္စည်း သက်သေး၏-ဟု သပြေကန်၌ ဆို၏။

စန္ဒော ယသ္မိ အတ္ထိတိ-စန္ဒိမာ။

(လနတ်သားရှိသော ဝိမာန်)

စန္ဒဝိမာနသင်္ခါတော စန္ဒော အဿ အတ္ထိတိ-စန္ဒိမာ။

(လဝိမာန်ရှိသော နတ်သား)

ပုတ္တာ အဿ သန္တိတိ-ပုတ္တိမာ။
 ပုတ္တော အဿ အတ္တိတိ-ပုတ္တိမာ။
 ပါပံ အဿ အတ္တိတိ-ပါပိမာ။

သဒ္ဒနီတိ၌ကား “စန္ဒာဒိတော ဣမန္တ”ဟု သီးခြား သုတ်တည်၏။ သုတ်ရင်းနှင့် ယောဂဝိဘာဂတို့ ပေါင်းက ဣဝဏ္ဏန္တ၊ ဥ-ဩ ကာရန္တ ပဌမန္တ နောင် မန္တပစ္စည်းသက်၊ အကာရန္တ ပဌမန္တနောင် ဣမန္တ သက်ပါ။

ဗာလာဝတာရဋီကာဆရာကား စန္ဒိမာ-၌ ဣမန္တပစ္စည်းကို မနှစ်သက်၊ သာ-သဒ္ဒါကဲ့သို့ အာကာရန္တ ပုံလိင်ဟု ဆို၏။ “နော စေ မုစ္စေယျ စန္ဒိမံ-ပါဠိကို ထောက်လျှင် မန္တပစ္စည်းမဟုတ်၊ ဣမ-ပစ္စည်း ဖြစ်တန်ရာ၏။ မန္တ-ဖြစ်လျှင် နော စေ မုစ္စေယျ စန္ဒိမန္တံ-ဟု ဒုတိယေကဝစန ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း အနေသာရှိ ရမည်။ သို့မရှိ၍ “ဇာတာဒိ-၌ စသဒ္ဒါဖြင့် ” အဿတ္တိအနက်၌ ဣမသက် ” ဟု ဆို၏။ (ဗ-ဋီ)

ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း သဗ္ဗဿ ဝါ အံသေသု-သုတ်ဖြင့် အ-ပြု၍ သတိမံ နည်းတူ စန္ဒိမံ-ဟု ပြီးကလည်း ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း ရုပ်အနေ ဖြစ်နိုင်သော ကြောင့် သဒ္ဒနီတိအတိုင်း ဣမန္တပစ္စည်းက သာ၍သင့်မြတ်လှပါသည်။

ထို့ကြောင့် “နန္ဒတိ ပုတ္တောဟိ ပုတ္တိမာ”ကဲ့သို့ ပဌမာဇကဝုစ်ဖြင့် ရှိရာ၌ ဣမန္တပစ္စည်း၊ ဂုဏဝါဒိဂိုဏ်း၊ သတျာဒိဟိ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သက်၊ ပုတ္တိမော-ဟု ပဌမာဇကဝုစ်ဖြင့် ရှိရာ၌လည်းကောင်း၊ ပုတ္တိမာ-ဟု ပဌမာဗဟုဝုစ်ဖြင့် ရှိရာ၌လည်းကောင်း ဣမ-ပစ္စည်း၊ ဇာတာဒိန-၌ စသဒ္ဒါဖြင့် သက်၊ လိင်သုံးပါးဖြစ်နိုင်၏ဟု ခွဲခြားသင့်သည်။ (နောမတိ)

သဒ္ဒါဒိတော က

အာဒိသဒ္ဒါ- ပကာရ(အတူ)အနက်ရှိသော အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကပစ္စည်းသက် ရခြင်းတူသော ပညာ ဗုဒ္ဓ မစ္ဆရ တပ တို့ကို ယူ။

တဒ္ဓိတ်ကျဉ်း

၁၆၇

ဗာ-ဋီ၌ အာဒိသဒ္ဓါသည် သမိပတ္တဖြစ်၍ ဣတ္ထိလိင် အာကာရန္တ၊
ဣကာရန္တ ပညာ-သတိ စသော သဒ္ဓါတို့ကို ယူ။

ဗုဒ္ဓံ အဿ အတ္ထိတိ-ဗုဒ္ဓေါ။

မစ္ဆရံ အဿ အတ္ထိတိ-မစ္ဆရော။

တပေါ အဿ အတ္ထိတိ-တာပသော။

မစ္ဆရတိတိ-မစ္ဆရော ဟု ကိတ်လည်း ပြု၏။ မောင်၌ ဝုဒ္ဓိမရောက်သော
ပြယုဂ်တို့ဝယ် အပစ္စည်း၊ ဝုဒ္ဓိရောက်က ဣပစ္စည်းဟု ခွဲ၍ သုတ်တည်၏။

ဝိဿာဏာ အဿ အတ္ထိတိ-ဝေဿဝဏော။

ဝိဿာဏာနေပြည်တော်ရှိသော နတ်မင်း၊ အလယ်၌ သုတ်ကြီးဖြင့်
အဝ-လာဟု နိဿယ၌ ပြသည်။(ဘာဋီ)။

ဝိဿာဏာယ(ဝိဿာဏာနဂရဿ)ဣဿရော-ဝေဿဝဏော။ဇာတ်ဋီ။

ဝိဿဝဏဿ အပစ္စံ ဝေဿဝဏော။(ဇာန်ဋီ-၃၂ ဂါထာ)တို့၌ကား
အခြားသုတ်များဖြင့် စီရင်ပါ။

ဗာ-ဋီ၌ “သတိ အဿ အတ္ထိတိ သတော၊ အယ် ဟိ ဣပ္ပစ္စယော
သကတ္ထေပိ၊ တဒဿတ္ထိတျတ္ထေပိ အကာရန္တနပုံသကေဟိ စ ဟောတိ၊
ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခမဿတ္ထိတိ ဒုက္ခော၊ သုခမေဝ၊ သုခမဿတ္ထိတိ သုခေါ၊
ဝါသဒ္ဓေန န ဝုဒ္ဓိ၊ ပါပမေဝ၊ ပါပမဿတ္ထိတိ ပါပေါ ”-ဟု ဆိုသေး၏။

ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ ဇာတိပိ ဒုက္ခော၊ သုခေါ ဗုဒ္ဓါနမုပ္ဖာဒေါ၊ သုခါ သဒ္ဓမ္မ
ဒေသနာ-စသည်တို့ကို ပုံစံထုတ်ပြ၏။

ထို(သတိ အဿ အတ္ထိတိ-သတော ဟူသော) စကားသည် “သတော
သမ္ပဇာနောတိ ဣတ္ထ သရတိတိ သတော” ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ “သရတိတိ
သတောတိပဒဿ ကတ္တာသာနေတံ အာဟ”ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ
တို့နှင့် မညီဟု ဘာဋီ၌ မိန့်သည်။

ထို့အပြင် ဗာ-ဋီ၌ပင် “သုခဒုက္ခာဒယော သဒ္ဓါ ဥပစာရဝသေန စ

တီသု လိင်္ဂေသု ဝေါဟာရိယန္တေ”ဟုလည်း ဆိုသေး၏။ ဘာငြိ၍လည်း “ထိုပုဒ်များ၌ ကာရံဏုပစာရဟုလည်း ဆိုသင့်သည်”ဟု မိန့်သည်။

အဿတ္ထိပစ္စည်း ကျေ၊ မကျေ-

ဂုဏဝစနေ ဟိ မန္တဿ လောပေါ ဝတ္တဗ္ဗော၊ သုက္ကော အဿ အတ္ထိတိ သုက္ကော-အဖြူဂုဏရှိသော၊ ပဋေ-ပုဆိုး၊ ဤ၌ “သုက္ကဝါ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဝန္တပစ္စည်းကို သုတ်ကြီးဖြင့် ချေထားသည်။

တိသာနီတိ တိသ ဧတေသမတ္ထိတိ တိသာနိ၊ တိသဝန္တာနီတိ အတ္ထော၊ တိသာမိကာနီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဂုဏဝစနေတ္တာ တဒ္ဓိတလောပံ ကတွာ တိသာနီတိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ-၂ ၃၅၁)

ဤကား ပစ္စည်းကျေခြင်းကို လိုလားသော သာရတ္ထနှင့် ကာသိကာဝုတ္တိတို့ စကားတည်း။

ကာတန္တဝုတ္တိနိကာ အလိုကား ဂုဏသဒ္ဓါတို့သည် သူတို့ကိုယ်တိုင် ခြပ်ကို မဟောနိုင်လျှင်သာ အဿတ္ထိအနတ်၌ ပစ္စည်းသက်ရ၏။ လောကပြောရိုးဆိုစဉ်အားဖြင့် ဥပစာတင်စား၍ “သုက္ကော-ပုဆိုးဖြူ” စသည်ဖြင့် ခြပ်ကို ဟောနိုင်သော သဒ္ဓါတို့နောက်၌ကား မန္တစသောပစ္စည်းများ သက်ဖွယ်ဇလိုဟု ဆိုလိုသည်။

ဤအလို သုခေါ ပါပေါ ဒုက္ခော-တို့လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင် “သုခေါ-ချမ်းသာကြောင်းတရား” စသည်ဖြင့် ခြပ်ကို ဟောနိုင်ရကား ပစ္စည်းမသက်ဘဲ ပြီးသင့်လေသည်။ (ဘာဋိ)

အာယုဿုကာရာသ မန္တုမ္ပိ

အာယု အဿ အတ္ထိတိ-အာယသ္မာ။

အာယု+အဿ+အတ္ထိ တည်၊ အနက်ပေး၊ သတျာဒိဟိ မန္တု-ဖြင့်

တစ်ခွဲတည်း

၁၆၉

မန္တ သက်၊ ဝိဘတ်၊ ထ၊ အတ္ထိပုဒ်တို့ကို ချေ၊ အာယု-ဟု ပကတိပြု၊
ဤသုတ်ဖြင့် အာယု ၏ ဥကို အသ်-ပြု၊ (အာယ်-အသ်-မန္တ) ယ် အသို့ကပ်၊
သ် မသို့ကပ်၊ (အာယသ္မန္တ) နာမ်ဌ၊ သိသက် စသည်။ ဂုဏဝါ-ကဲ့သို့ စီရင်။
အာယသ္မာ- သဒ္ဓါသည် "ပိယသမုဒါစာရ" သဒ္ဓါတည်း၊ မန္တပစ္စည်း၏
ဇောတကတ္ထကား ပသံသာတည်း။

အဿတ္ထိပစ္စည်းတို့၏ ဝါစ္စတ္ထ နှင့် ဇောတကတ္ထ-

ပဟူတေ စ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယတ္ထာတိသာယနေ၊

နိစ္စယောဂေ စ သံသဂ္ဂေ၊ ဟောန္တိမေ မန္တအာဒယော။(မောဂ်)

ပဟူတေ စ-အများဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ပသံသာယံ-ခိုး
မွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ နိန္ဒာယံ-ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အတိသာယနေ-အလွန်အကဲ၊
နိစ္စယောဂေ-အမြဲယှဉ်ခြင်း၊ သံသဂ္ဂေ-ရောနှောခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း၊
ဣမေ မန္တအာဒယော-ဤမန္တ အစရှိသော ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

(ဆောင်) ကဲ့ရဲ့ အများ၊ ခိုးမွမ်းငြား မြဲ၊ လွန်ကဲ နှီးနှော၊ နက်ဟော ဆဗ္ဗိ၊
အဿတ္ထိ၊ သက်ဘိ ပစ္စည်းတည်း။ (ဖံကျောင်း)

မန္တအာဒယော-အရ အဿတ္ထိပစ္စည်း အားလုံးကို ယူပါ၊ ယင်းပစ္စည်း
တို့၏ ဝါစ္စတ္ထကား အဿတ္ထိအနက်၊ ဇောတကတ္ထ-ထွန်းပြအပ်သောအနက်
တို့ကား ပဟူတစသော အနက်များပင်တည်း။

ပဟူတ- ပုတ္တိမာ၊ ဂေါမာ၊ ဘောဂဝါ၊ ဓနဝါ-စသည်။

ပသံသာ- ဂုဏဝါ၊ အာယသ္မာ၊ ရူပဝါ၊ ရူပဝတိ၊ သိရိမာ၊ သိလဝါ-စသည်။

နိန္ဒာ- ကုဋိ၊ ဒုဗ္ဗန္တိ၊ ဝလိမာ-စသည်။

အတိသာယန- ဗုဒ္ဓိမာ၊ ဥဒရကိ၊ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဏ္ဏဝေါ၊ ဩဒရိကော-စသည်။

နိစ္စယောဂ- သိလဝါ၊ သတိမာ၊ ခီရိနော၊ ဣဿုကိ၊ မစ္ဆရိ-စသည်။

သံသဂ္ဂ- ဝဏ္ဏီ၊ ဆုတ္တိ၊ သတ္တိ၊

နိစ္စယောဂ နှင့် သံသဂ္ဂ အထူး-

ဖြစ်သည်မှ စ၍ ချုပ်သည်တိုင်အောင်၊ သို့မဟုတ် ပဋိသန္ဓေမှ စ၍ စုတိတိုင်အောင် မပြတ် ယှဉ်စပ်ခြင်းကို နိစ္စယောဂ။

ရံခါ ရံခါ ယှဉ်စပ်ခြင်းကို သံသဂ္ဂဆိုသည်။ (သပြေကန်-ကဝိရာဇဋီ)

အဿတ္ထိပစ္စည်းတို့၏ ကာလ-

အဿ အတ္ထိ-၌ အတ္ထိသည် နိပါတ်ပုဒ်လည်း ရှိနိုင်သောကြောင့် ကေဂုဏ်၊ ဗဟုဂုဏ် နှစ်မျိုးလုံး ပါဝင်နိုင်၏။ အတ္ထိ-ဟု ဝတ္ထုမာန်ကာလကို ယူခြင်းကြောင့် အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော ကာလကို မယူအပ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလကိုသာ ယူအပ်၏။

(ဆောင်)

မန္တ-စ ပစ္စည်းတွေ။

ပစ္စုပ္ပန် ခါကာလ

သက်ရမလေ။

အတိတ်နှင့် အနာဂတေ

မဖြစ်ပေ ဖြတ်ထုံး။

အတ္ထိ-ဆို သဒ္ဒန္တကို

ထောက်ဆလေအုံး။ (နိရုတ္တိရတနာကရကဗျာကျမ်း)

တပွကတိဝစနေ မယော

ဤသုတ်၌ တပွကတိဝစနေအရ တပွကတိသဒ္ဒါ၏ အနက်ဟူသည် ဝိကာရအနက်၊ ပကတအနက်တို့တည်း။ နိပ္ပန္နအနက်၊ နိဗ္ဗတ္တအနက်တို့သည် လည်း တပွကတိသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့ပင်တည်း။ ထိုအနက်များ၌ သုတ်ရင်းဖြင့်

တစ်နှစ်ကျင်း

၁၇၁

မယပစ္စည်းသက်၊ မယော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သုတ္တအနက်၌လည်း
မယပစ္စည်းသက်။ (ရ-၂၃၅)

(ဆောင်) ထိုဖြင့် ပြုအပ်၊ ပကတတ်ဝယ်၊ နိဗ္ဗတ် နိဗ္ဗန်၊ သွင်းယူဟန်တည်း၊
တစ်ဖန် ပကတိ၊ ဝိကာရိနှင့်၊ မှတ်ဘိ တစ်ချက်၊ သကတ်နက်ပါ၊
ရ၌မှာ၊ သက်ပါ မယကို။

ပကတ- သုဝဏ္ဏေန ပကတံ-သုဝဏ္ဏမယံ။
သောဝဏ္ဏမယံ-၌ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဥကို ဩပြု။
ရူပိယေန ပကတံ-ရူပိယမယံ။
က္ကဋ္ဌကာဟိ ပကတံ-က္ကဋ္ဌကာမယံ။
ဒါရုနာ ပကတံ-ဒါရုမယံ။
ဂဝေန ပကတံ-ဂေါမယံ။
အယသာ ပကတံ-အယောမယံ။

နိဗ္ဗတ္တ- ကုဒ္ဓိယာ နိဗ္ဗတ္တံ-ကုဒ္ဓိမယံ။
ဂေါတော နိဗ္ဗတ္တံ-ဂေါမယံ။
မနေန နိဗ္ဗတ္တော-မနောမယော။ (ကာယော)
မနသာ နိဗ္ဗတ္တာ-မနောမယာ။ (ကုသလာဒိဗ္ဗော-ရူပိ)

နိဗ္ဗန္တ- မနတော နိဗ္ဗန္တာ-မနောမယာ။
ပကတိ- ဂဝေန ပကတိ-ဂေါမယံ။
ဝိကာရ- မတ္တိကာယ ဝိကာရော-မတ္တိကာမယော။
သကတ္တ- ဒါနမေဝ ဒါနမယံ။
သီလမေဝ သီလမယံ။

ပုဗ္ဗစေတနာကို ဒါနအရယူ၍ ထိုဒါနစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော
မုဗ္ဗစေတနာကို ဒါနမယ-ဟု ယူလျှင် “ဒါနတော နိဗ္ဗတ္တံ-ဒါနမယံ”ဟု

မယပစ္စည်း အနက်ရှိသည်။ (ရွာဘာဋီ-၂၊ ၁၅၅)

ဒါနတော နိပုဏ္ဏံ-ဒါနမယံ။ (အံဋ္ဌ-၃၊ ၂၃၁)

ကစ္စည်းဘာသာဋီကာ၌ ဤသုတ်ဖြင့် မယပစ္စည်းကို သွတ္တ၊ ဝိကာရ၊ အဝယဝ၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ပါစုရိယ၊ ပါဓာန၊ ဣဒံ၊ သဗ္ဗပအနက်များ၌ သက်နိုင်ကြောင်း၊ သွတ္တအနက်၌ သုတ်ရင်းဖြင့် သက်၍ ဝိကာရစသောအနက်များ၌ မယော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သက်နိုင်ကြောင်း၊ ကစ္စည်းသုတ်ရင်းအလိုမှာ သွတ္တအနက်၌သာ သက်ကြောင်း ကလာပ်ကျမ်းများအရ ထုတ်ပြထား၏။

သင်္ချာပူရဏေ မော

သင်္ချာ၊ သင်္ချေယျ-

၁၂၃၄-စသော အရေအတွက် သင်္ချာကိုသာ ပဓာနထား၍ ဟောသော သဒ္ဓါသည် (သင်္ချာပဓာန) သင်္ချာဝစနမည်၏။

တစ်ယောက်သောလူ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော လူတို့၊ ဤသို့ စသည် ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အရာဝတ္ထုကို ပဓာနထား၍ ဟောသောသဒ္ဓါသည် (သင်္ချေယျပဓာန)သင်္ချေယျဝစနမည်၏။ (ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၁၇၅)

ထိုနှစ်မျိုးတွင် ဤသုတ်သည် သင်္ချာပဓာန၌သာ မ-ပစ္စည်းသက် ရမည်။

သင်္ချာအရ-

ဒွိ-တိ-စတု-ဆ သင်္ချာတို့၏ ပူရဏအနက်၌ မ,ပစ္စည်း မသက်ဘဲ အခြားပစ္စည်း တစ်မျိုးစီ သက်လတ်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုဒွိစသောသင်္ချာတို့ကို ချန်၍ ပဉ္စ-သတ္တ-အာဋ္ဌ-နဝ-ဒသ-ဇကာဒသ-ဒ္ဓါဒသ-တေရသ-စုဒ္ဓသ-ပနုရသ စသည်တို့ကို ယူ။

ပဉ္စန္ဒံ ပူရဏော-ပဉ္စမော။ (ကဏ္ဍော)

ပဉ္စန္ဒံ ပူရဏီ-ပဉ္စမိ။ (ဝိဘတ္တိ)

ပဉ္စန္ဒ ပူရဏံ-ပဉ္စမံ။ (ဈာနံ)

မောဂ္ဂုလ္လာန်နှင့် သက္ကတဗျာကရုဏ်းကျမ်းတို့၌ မပစ္စည်းကို ပဉ္စ-သတ္တ မှ စ၍ ဒသ-တိုင်ရုံသာ စီရင်၏။ ဧကာဒသမှ စ၍ အထက်ကို ၃-ပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) ၃အနုဗန်ရှိသော အပစ္စည်း စီရင်၏။

ဧကာဒသော-တစ်ဆယ့်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း၊ ဒွါဒသော-တစ်ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်၊ တေရသော-တစ်ဆယ့်သုံးခုမြောက်၊ အဇ္ဈပေါသထော စာတုဒ္ဒသော-ယနေ့ တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက် ဥပုသ်နေ့၊ အဇ္ဈပေါသထော ပနုရသော၊ စတ္တာလိသော-လေးဆယ်မြောက်၊ ပညာသော-ငါးဆယ် မြောက်-စသည်တို့ကို ပုံစံထုတ်၏။

- စတ္တာရော စ ဒသ စ-စတုဒ္ဒသ။
- စတုဟိ အဓိကာ ဒသ-စတုဒ္ဒသ။
- စတုဒ္ဒသန္တံ ပူရဏော-စာတုဒ္ဒသော။
- စတုဒ္ဒသန္တံ ပူရဏီ-စာတုဒ္ဒသီ။

ကစ္စည်းအလိုမှ ၃-ပစ္စည်း မသက်ဘဲ ယဒနုသုတ်ဖြင့် ပူရဏအနက်၌ အပစ္စည်း သက်ပါ၊ ဣတ္ထိလိင်၌ ဧကာဒသီ၊ ပနုရသီ ဟု ဖြစ်၏။ ဧကာဒိတော ဒသသီ-ဖြင့် စီရင်လတံ။

ကစ္စည်းဂုတ္တိ၌ ဒသ-တိုင်ရုံသာ ပုံစံထုတ်သည်ကိုလည်း ဥပလက္ခဏ နည်းဟု မှတ်ပါ။ ဗာလာဝတာရနှင့် ၎င်းငြိကာတို့၌ ဧကာဒသမ-စသည်ကို ပုံစံထုတ်၏။ ပါဠိ၌လည်း “ဧကာဒသမော ပရာဘဝေါ၊ ဒွါဒသမံ ဘဂဝါ ဗြူဟိ” စသည်ဖြင့် ပုံစံထင်ရှား၏။

ယောဂဝိဘာဂ-

မော-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် သကတ္တ၌ မ-ပစ္စည်းသက်ပါ။
ဆဋ္ဌောယေဝ ဆဋ္ဌမော။ (ရူပိ)

မောင်၌ “ဆာ ဌဌမာ” ဟု သုတ်တော်၌၌ ဌဌမ-ပစ္စည်းသက်သည်။
နီတိ၌ ဆဌမ-ပုဒ်သည် ဂါထာအရာ၌သာ အကွရာလုံးရေ မပြည့်မည်စိုး၍
ရှိရသည်။ စုက္ခိယ၌ မရှိရဟု ဆိုထားသည်။

ကတိသဒ္ဓါ- မ,ပစ္စည်းသည် ကတိပုဒ်နောင်လည်း သက်၍-
ကတိနံ ပူရဏော-ကတိမော။

ဘယ်နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းနည်း။

ကတိနံ ပူရဏီ-ကတိမိ။

ဘယ်တိထိတို့၏ ပြည့်ကြောင်းပါနည်း-ဟု ဖြစ်၏။ ကတိသဒ္ဓါသည်
ပစ္ဆာဝါစက သင်္ချာတစ်မျိုးဟု ဆိုသင့်ရကား ကစွည်းအလိုမူ ဤသုတ်ဖြင့်ပင်
သက်ပါ။ မောင်၌ကား “မ ပဉ္စာဒိကတိဟိ”-(၄-၅၂) ဟု ကတိ-ကို သီးခြား
ထည့်၍ သုတ်တည်၏။

သ ဆဿ ဝါ

ဤသုတ်သည် သင်္ချာပူရဏအရာ၌ ဆ-ကို သ-ပြု၏။-ဟု
ကစွည်းဝုတ္တိဆို၏။ ဆနံ ပူရဏော-သဋ္ဌော၊ ဆဋ္ဌော-ဝါ။-ဟု ပုံစံထုတ်၏။

ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား သင်္ချာပူရဏပုဒ်ကို မလိုက်စေဘဲ “သင်္ချာနေ-
သင်္ချာအရာ၌” ဟု သာမညပင် မိန့်သည်။ ပုံစံကိုလည်း-

ဆ အဟာနိ-သာဟံ။

ဆ ဧာယတနာနိ-သဋ္ဌာယတနံ။

(နံ) ဆ ဧဝ ဧာယတနာနိ-သဋ္ဌာယတနံ။-တို့ကို ပုံစံထုတ်၏။ ဤ
သာဟံ, သဋ္ဌာယတနံ-တို့သည် ဒိဂုသမာသ်တို့တည်း။ စီရင်၍ လွယ်ကူစေခြင်း
အကျိုးငှါသာ ဤသင်္ချာတစ်ခုတည်း ဆိုထားသည်ဟု ရှု-ဂဏ္ဍိ၌ မိန့်သည်။

တံခွိတ်ကျဉ်း

၁၇၅

အချို့ဆရာများအယူ-

သင်္ချာ စ ပူရဏဉ္စ သင်္ချာပူရဏံ။

သင်္ချာပူရဏမေဝ အတ္ထော-သင်္ချာပူရဏတ္ထော။-ဟု ပြု၍

အသင်္ချာပူရဏ၊ သင်္ချာပူရဏ အနက်နှစ်မျိုးလုံး၌ပင် သ-ကို ဆ-ပြု၏။

(န) ဝါသဒ္ဓါ သမုစ္စယကြံ၊ အသင်္ချာပူရဏကိုဆည်း။ (သပြေကန်)

ကောဒိတော ဒသဿိ

ဤသုတ်သည် ပူရဏ၌ ကေစသောသဒ္ဓါမှ နောက်ဖြစ်သော ဒသသဒ္ဓါ ၏ အဆုံး၌ ဤပစ္စည်းသက်သော သုတ်တည်း။

အာဒိသဒ္ဓါ-

အာဒိအရ ကစ္စည်းပြသည့်အတိုင်း စတု-ပဉ္စ-လောက်ကိုသာ ယူလိုကြ ၏။ သို့သော် ဒ္ဓါဒသိ၊ တေရသိ၊ စသည်ဖြင့် ရှု၍ပြသည်ကို ထောက်၍လည်း ကောင်း၊ ပက္ခဿ တေရသိယံ၊ ကလံ နဂ္ဂတိ သောဠသိ-ဟူသော ပါဠိတို့ကို ရှု၍လည်ကောင်း သတ္တ၊ အဋ္ဌ-တိုင်အောင်ယူရန် ဘာဠိ၌ မိန့်သည်။

ဧကော စ ဒသ စ-ဧကောဒသ။

ဧကေန အဓိကာ ဒသ-ဧကောဒသ။

ဧကဒသနံ ပူရဏီ-ဧကောဒသိ။

တစ်ဆယ့်တစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ရက်၊ ဒ္ဓါဒသိ၊ တေရသိ၊ စုဒ္ဓသိ၊ စတုဒ္ဓသိ၊ ပနုရသိ၊ ပဉ္စဒသိ၊ သောဠသိ။ သတ္တရသိ နှင့် အဋ္ဌာရသိ-တို့ကို ပါဠိ၌ မတွေ့ရ၊ ဆရာဘုန်းကြီး၏ ပါဠိသုံးသင်္ချာဌာန-စာအုပ်၌ကား တိပိဓာန်တို့ကို မှီး၍ ယင်းပုံစံနှစ်ခုကို ပြဆိုထား၏။

ကစ္စည်းအလိုမူ ဣတ္ထိလိင် ကောဒသစသော သင်္ချာနောင် ပူရဏတ္ထ၌ ဤပစ္စည်းသက်၍ ကောဒသိ စသည်ဖြစ်၏။ ဝါ-မြစ်လျှင် မ-

၁၇၆

သာမဏေကျော်

ပစ္စည်းသက်၊ နဒါဒိဤပစ္စည်းသက်၍၊ ကောဒသမိ စသည်ဖြစ်၏၊ ပုံလိင် နပုံလိင်တို့၌မူကား မ-ပစ္စည်းသက်၍ ကောဒသမော ပရာဘဝေါ၊ ကောဒသမံ ယဝခေတ္တံ၊ စသည် ရှိစေရမည်ဟူလို။ (သပြေကန်)

သက္ကတ၌ ဤပစ္စည်းမျိုး မရှိ၊ ကောဒသစသော သင်္ချာသဒ္ဒါနောင် ပူရဏတ္ထ၌ ယဒနုသုတ်ဖြင့် (ဒု-အနုဗန်ရှိသော) အပစ္စည်းသက်၍ ဣတ္ထိလိင် ၌မူ နဒါဒိဤပစ္စည်း ထပ်သက်လျှင် ကောဒသိ စသည်ဖြစ်၏၊ ရုပ်ဖြစ်ပုံဆင်း မတူသည်ကို သတိပြုရ၏။

ဤပစ္စည်း ထပ်မသက်ရ-

ဤသုတ်ဖြင့် ဤပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော ကောဒသိစသော ဤပစ္စယန္တ ပုဒ်တို့သည် နဂိုသဘောအတိုင်း ဣတ္ထိလိင်ကို ဟောစွမ်းနိုင်သော သတ္တိရှိခြင်း ကြောင့် အာ-ဤ-ဣနိ ဣတ္ထိပစ္စည်းများ ထပ်မသက်ရ။

တဒန္တဿ သဘာဝေန၊ ဣတ္ထိယံယေဝ သမ္ပဝေါ။ (ဇူ-၂၄၈)

ယောဂဝိဘာဂ-

“ဧက”ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် အသဟာယဝါစက ဧကသဒ္ဒါမှ နောက်၌ အချို့ က-ပစ္စည်း၊ အချို့ အာကိ-ပစ္စည်း သက်၏။ (သပြေ)

မောဂ္ဂလ္လာန်အလိုမူ “ဧကာ ကာကျသဟာယေ”(မောဂ်-၄၅၅) ဟူသောသုတ်ဖြင့် သက်ပါ။ ကစ္စည်းအလို ယဒနုသုတ်ဖြင့်သက်လေ။ ကပစ္စည်း-ဧကော၊ ထိ-၌ ဧကိကာ၊ သုတ်ကြီးဖြင့် က-၏ အကို ဣပြု၍ အာပစ္စည်းသက်ပါ။

အာကိပစ္စည်း- ဧကာကိ၊ ထိ-၌ ဧကာကိနိ-ဟု ဖြစ်၏။

(ဆောင်) ကောဒိတော သုတ်သဘော၊ ထုတ်ပြောလို၍ လင်္ကာဆင်။ ကောဒသာ၊ ထက် သင်္ချာ၊ ထိ-မှာသက်ဖို့ ဤ-ကိုထွင်။ ဝါမြစ်သည့်ခါ၊ မသက်ပါ၊ ထိသာ ဟောဖို့ ဤကိုယှဉ်။

တန္တိတ်တျဉ်း

၁၇၇

ပုံ နပုံမှာ၊ မ-ချည်းသာ၊ သက်ရာ ပူရ-နက်အစဉ်။
 ဧက ယောဂါ၊ ယင်းနှင့်သာ၊ သက်ပါ ကာ-ကိ နှစ်ပါးပင်။
 အသဟာယ၊ ဟော ဧက၊ ယင်းမှ နောက်တွင် သက်စေချင်။
 (သပြေကန်)

ဒသေ သော နိစ္စဉ္စ

ဒသသဒ္ဓါကြောင့် ဆသင်္ချာသဒ္ဓါကို အမြဲ သောပြု၍ သောဠသ-ဟု
 ဖြစ်၏။ ဆ စ ဒသ စ-သောဠသ။

ဆဟိ ဝါ အဓိကာ ဒသ-သောဠသ။

ရုပ်- ဆ စ ဒသ စ၊ ဒွန်မှည့်၊ ယောဝိဘတ်တို့ကို ချေ၊ တေသံ-ဖြင့် စ
 နိပါတ်တို့ကို ချေ၊ ဆ ဒသ-ဟု ပကတိပြု၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဒသသဒ္ဓါ
 ကြောင့် ဆ သင်္ချာသဒ္ဓါကို သောပြု၊ (သော ဒသ) လဒရာနံ-ဖြင့် ဒ-ကို ဠ-ပြု၊
 နာမ်ဠ၊ ယောသက်၊ ပဉ္စာဒီနမကာရော-ဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွ သောဠသ
 သင်္ချာသဒ္ဓါ၏ အဓိတ် အ-ကို အ-ထပ်ပြု၊ ပြီး၏။

အန္တေ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ

ဤသုတ်သည် သင်္ချာသဒ္ဓါတို့၏ အဆုံး၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်းကို
 စီရင်သော သုတ်တည်း။ စသဒ္ဓါကား နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏတည်း။ စာတုဒ္ဓသီ
 ပဉ္စဒသီ-တို့၌ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်းကို နှစ်စေသည်။

စာတုဒ္ဓသီ၊ ပဉ္စဒသီ-တို့သည် ကစွည်းအလို ဤသုတ်ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လာ
 ထားသော ပုဒ်တည်း။ သဒ္ဓနိတိ၌ကား လာသောနိဂ္ဂဟိတ်မဟုတ်၊ အစွန္တ-
 သံယောဂအနက်၌ သက်သော ဒုတိယာဝိဘတ်တည်းဟု မိန့်သည်။

နိတိအလိုသည် “စာတုဒ္ဓသီ ပဉ္စဒသီန္တိ စတုန္တံ ပူရဏီ စာတုဒ္ဓသီ။ပ။
 အစွန္တသံယောဂေ ဥပယောဂဝစနံ”ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ညီညွတ်သည်

ဟု ဘာဋိမိန့်သည်။

တိ စ

ရူဠိ ဝါသဒ္ဓါကို လိုက်စေ၍ ထို ဝါသဒ္ဓါ၏ ဝဝတ္ထိတဝိဘာသတ္တကြောင့်
ဝိသ၊ တိသတို့ နောင်သာ ဝိကပ် တိလာ၍ ဝိသတိ တိသတိ-ဟု ဖြစ်၏။
တိမလာလျှင် ဝိသ တိသ ဟု ဖြစ်၏။ ဝိသ တိသတို့မှ အခြားသော
သင်္ချာသဒ္ဓါတို့၏ အဆုံး၌ တိ-မလာရဟု သတ်မှတ်သည်။

လ ဒရာနံ

သင်္ချာသဒ္ဓါတို့၏ အစိတ် ဒ-ရ အက္ခရာတို့ကို လ(ဠ)ပြုသောသုတ်
တည်း။ ဝါသဒ္ဓါ၏ သတ်မှတ်ချက်ကြောင့် “သောဠသ-၌ ဒ-၏ ဠအပြုသည်
နိစ္စဝိမိ၊ စတ္တာလိသ၊ တေရသ-တို့၌ ရ-၏ လအပြုသည် အနိစ္စဝိမိ၊ စုဒ္ဓသ
ဒ္ဓါဒသ၊ ပန္နရသ-တို့၌ လ-မပြုခြင်းဟူသော အသန္တဝိမိ”။ ဝိမိသုံးပါးကို
ပိုင်းခြားပြသည်။

(ဆောင်) လ ဒရာ ဣ ဝါလိုက်မှုကြောင့် ဠပြု နိစ္စ၊ သောဠသတည်း။ အနိစ္စ
မှာ၊ စတ္တာလိသ၊ တေရသနှင့်၊ အသန္တမူ၊ မှတ်ယူ စုဒ္ဓသံ၊ ပန္နရသံ၊
ပိုင်းဖြတ် ရူပသိဝိ။

ဝိသတိဒသေသု ဗာ ဒွိဿ တု

ဤသုတ်ဖြင့် ဝိသတိသဒ္ဓါ ဒသသဒ္ဓါကြောင့် ဒွိသဒ္ဓါကို ဗာပြု၍
ဗာဝိသတိ ဗာရသ စသည်ဖြစ်၏။

ဒွေ စ ဝိသတိ စ ဗာဝိသတိ။

ဒွိ+ဝိသတိ ဟု သမာသ်ဖြစ်သည့်အခါ ဤသုတ်ဖြင့် ဒွိကို ဗာပြု။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

နာမ်ငဲ့ သိသက် ချေ၊ ဝိသတိ-အတိုင်း ရုပ်စဉ်။

ဒွေ စ ဒသ စ-ဗာရသ။ (ဗဟုဂုဏ်ချည်း စဉ်)

ဒွေ စ တိသ စ-ဗာတ္တိသ။ (ဝိသ-အတိုင်းစဉ်)

တု သဒ္ဓါ- ဗာ တု-ဟု ဗာသဒ္ဓါနောင် ထိုင်သော တုသဒ္ဓါဖြင့် ဝိသတိ ဒသ-
မှ တစ်ပါး အခြားသဒ္ဓါနှောင်းရာ၌ ဒု-ဒိ-ဒေါ အပြုကို ဆည်းယူသည်။

ဒွေ ရတ္တိယော-ဒုရတ္တံ။ ဒိရတ္တံ။

ဒွေ ဂုဏာနိ-ဒိဂုဏံ။ (နှစ်ထပ် နှစ်လွှာ)

ဒွိ ရတ္တိ-တည်း ဒွေ ရတ္တိယော-ဟု ဒိဂုသမာသဝါကျ ပြု၍ ဒိဂုသမာသ
ရုပ်တွက်ပြီးလျှင် ဒွိ+ရတ္တိ-ဟု ပကတိပြု။ နပုံးဧကတ်စီရင်၊ ဤသုတ်၌
တုသဒ္ဓါဖြင့် ဒွိ-ကို ဒု-ဒိ ပြု။ ကွစိသမာသန္တဖြင့် အပစ္စည်းသက်၊ (နဲ)ရတ္တိ-
၏ အဆုံး ဣကို အပြု။ နာမ်ငဲ့၊ သိသက် အံပြု။ ဒုရတ္တံ၊ ဒိရတ္တံ-ဟု ဖြစ်၏။

ဒိဂုဏံ-၌ ဒွေ ဂုဏာ ယဿာတိ-ဒိဂုဏာ (သံယာဠိ)ဟုလည်း ရှိ၏။

ဒွေ ဟဒယာ ယဿာတိ-ဒေါဟဠိနိ။

ဒွိ+ဟဒယ ဟု ပကတိပြုပြီးသောအခါ ဤသုတ် တုသဒ္ဓါဖြင့် ဒွိ-ကို
ဒေါ-ပြု။ ဟဒယ-ကို သုတ်ကြီးဖြင့် ဟဠပြု။ (နဲ) ယ-ကိုချေ၊ ဒကို ဠပြု၊
ဣနိ ပစ္စည်း သက်။

(နဲ) ဒွိဟိ ဟလတိ ကမ္ပတိတိ-ဒေါဟဠော။ ဒေါဟဠိနိ။

ဒွိ+ဟလ-ဓာတ်၊ အ၊ ဒွိဿ ဒေါ၊ လဿ ဠော၊ ဣနိ-သက်။

(နဲ) ဒွေ ဟဒယာ အကြာတိ-ဒေါဟဠော။

(နဲ) ဝိသတိ ဒသ သဒ္ဓါနောင် တုသဒ္ဓါကို ထိုင်စေ၍ ထို တုသဒ္ဓါဖြင့်
ကုလ၊တိသ သဒ္ဓါတို့နှောင်းရာ၌ ဗာ-ပြု။

ဒွေ ကုလာနိ ယဿာတိ-ဗာကုလော။ ဗာတ္တိသ-စသည်။

တိသချာသဒ္ဓါနှောင်းရာ၌ ဒွိ-ကို ဒွ-ပြု၍လည်း ဒွတ္တိ ကွတ္တံ၊
ဒွတ္တိပတ္တပူရာ-တို့ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိ၏။(ဘာဠိ)

(ဆောင်) :ဝိသုတိလာ၊ တုသဒ္ဓါကို၊ ဗု-သဒ္ဓါနောင်၊ တိုင်အောင်ရွှေသော၊
ဒု-ဒိ-ဒေါ ဟု၊ ကစ္ဆည်းပြု၏၊ တစ်ခု ဝိသ၊ နောက်ကျမှ၊ တိသ-ကုလာ၊
နှောင်းလေရာဝယ်၊ ဗာပြုဆွယ်၊ မှတ်ဖွယ် ကျမ်းအဆို။

ကောဒိတော ဒသ ရ သင်္ချာနေ

ဤသုတ်သည် သင်္ချာပဓာနအရာ၌ ကေ-ဒွိ-တိ သဒ္ဓါတို့မှ နောက်
ဖြစ်သော ဒသသဒ္ဓါ၏ ဒ-ကို ရ-ပြုသောသုတ်တည်း။

ကောဒိ-၌ အာဒိဖြင့် ဒွိ-တိ-သင်္ချာ ၂-ခုကိုယူ။ ဒသသဒ္ဓါ၏ သ-
ကို ရမပြုဘဲ ဒ-ကိုသာ ရ-ပြုခြင်းအကြောင်းကို ရူပသိဒ္ဓိ၌ “ကောဒိတော
ဟူသော နိမိတ်နှင့် နီးကပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်”ဟု အကြောင်းပြ၍
ပြဆိုထား၏။ လိင်သုံးပါးလုံး ကောရသ၊ ကောဒသ-ဟုချည်း ရှိ၏။ (၅-၂၄၇)

ဒွါဒသာယတနာနိ-၌ ဒသသဒ္ဓါသည် သင်္ချာသဒ္ဓါမဟုတ်၊ ရေ
တွက်အပ်သော အာယတနအနက်ဟော သင်္ချေယုသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့်
ဒ-ကို ရ-မပြုရ။

- ကော ၈ ဒသ ၈-ကောရသ။
- ကေန အဓိကာ ဒသ-ကောရသ။
- ဒွေ ၈ ဒသ ၈-ဗာရသ။
- တိဟိ အဓိကာ ဒသ-တေရသ။ သုတ်ကြီးဖြင့် တိ-ကို တေပြု။

အဋ္ဌာဒိတော ၈

ဤသုတ်သည် သင်္ချာပဓာနအရာ၌ အဋ္ဌ-သတ္တ-ပဉ္စ သဒ္ဓါတို့မှ နောက်
ဖြစ်သော ဒသသဒ္ဓါ၏ ဒ-ကို ရပြုသောသုတ်တည်း။

အာဒိသဒ္ဓါ-အဋ္ဌအထက်၌ နဝနှင့် တွဲဖက်ဖို့ရာ ဒသသင်္ချာ မရှိတော့ရကား
အာဒိဖြင့် အောက်ဖြစ်သော သတ္တ-ပဉ္စ သင်္ချာတို့ကိုသာ ယူ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ပဉ္စဒသ၊ သောဠသ-ဟု ပုံစံထုတ်သော ဝုတ္တိဆရာအလို့အားဖြင့်ကား ပဉ္စ နှင့် ဆ သည် အဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ အာဒိအရတွင် မပါဝင်ဟု ဆိုလိုသည်။ ပန္နရသ ဟု ရှိရာ၌လည်း တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ပဉ္စကို ပန္နပြုပြီးသည့်အခါ ထိုပန္နသည် အဋ္ဌာဒိတွင် မပါဝင်တော့ရကား ဤသုတ်ဖြင့် ရ-မပြုဘဲ ထိုသုတ်ကြီးဖြင့်ပင် ရ-ပြုစေလိုဟန် တူ၏။

ရူပသိဒ္ဓိ၌ကား ပန္န-ကို ရှေးဦးစွာပြုပြီးနောက် “အဋ္ဌာဒိတော စာတိ ရတ္တံ၊ ပန္နရသ”-ဟု မိန့်သည်။

အဋ္ဌ ၀ ဒသ ၀-အဋ္ဌာရသ။

ပဉ္စ ၀ ဒသ ၀-ပန္နရသ။ ဧဝံ သတ္တရသ။

ဒွေကဋ္ဌာနမာကာရော ဝါ

ဤသုတ်သည် သင်္ချာဖြစ်သော နောက်ပုဒ်ကြောင့် ဒွိ-ကေ-အဋ္ဌ သဒ္ဓါ တို့၏ အဆုံးသရကို အာပြုသော သုတ်တည်း။

ဒွေကဋ္ဌာန-ဟု သင်္ချာအစဉ်အတိုင်း မဆိုခြင်းသည် သုခုစွာရဏ အကျိုး ရှိ၏။

ဒွေ ဒန္တာ ယဿာတိ-ဒွိဒန္တာ။

ကေ ဆန္တံ ယဿာတိ-ကေစ္ဆန္တာ။

အဋ္ဌ ထမ္ဘာ ယဿာတိ-အဋ္ဌထမ္ဘာ။-တို့၌ သင်္ချာဖြစ်သော နောက်ပုဒ် မနှောင်းသောကြောင့် အာ-မပြုရ။

စတုစ္ဆေဟိ ထ ဌာ

ဤသုတ်သည် သင်္ချာပုရဏ၌ စတု-ဆ သင်္ချာသဒ္ဓါနှင့် ထ-ဌာ ပစ္စည်း များ သက်သောသုတ်တည်း။

စတုန္တံ ပူရဏော-စတုတ္ထော။

ဆန္ဒ ပူရဏော-ဆဋ္ဌော။

ဒွိတိဟိ တိယော

ဤသုတ်သည် သင်္ချာပူရဏ၌ ဒွိ-တိ သဒ္ဓါတို့နောင် တိယပစ္စည်းသက်
သောသုတ်တည်း။ သက္ကတကျမ်းများအလို တိယပစ္စည်းတည်း။ ထို့ကြောင့်
ဂါထာပါဠိဝယ် ဆန္ဒာနုရက္ခဏအားလျော်စွာ “ဒုတိယ၊ ဒုတိယ” ဟု နှစ်မျိုး
တွေ့ရ၏။ တိယ-ပစ္စည်းယူက ဒုတိယ-၌ ဒီယပြုပါ။ တိယ-ပစ္စည်းဟု
ယူကလည်း ဒုတိယ-၌ ရဿပြုပါ။

ဒွိန္ဒံ ပူရဏော-ဒုတိယော။ ဒုတိယော။

တိတ္ထံ ပူရဏော-တတိယော။ တတိယော။

တိယေ ဒုတာပိ ဝ

ဤသုတ်သည် တိယ-ပစ္စည်းကြောင့် ဒွိ-တိ သင်္ချာတို့ကို ဒု-တ ပြသော
သုတ်တည်း။ ဒုတိယော။ တတိယော။

အပိသဒ္ဓါ စသဒ္ဓါ-

အပိသဒ္ဓါဖြင့် တိယပစ္စည်းမှ တစ်ပါး စာခြားသဒ္ဓါကြောင့် ဒွိ-ကို ဒု-
ပြု၍ ဒုရတ္တံ၊ ဒုဝိဓံ၊ ဒုဝင်္ဂိ ဟု ဖြစ်၏။ စသဒ္ဓါဖြင့် ဒိ-ပြု၍ ဒိရတ္တံ၊ ဒိဂုဏံ-
စသည်ဖြစ်၏။

(ဆောင်) အပိ ကား ဒု, ဝ ဒိပြု, မှတ်ရှု ဒုရတ္တံ ဒိရတ္တံ။

မှတ်ချက်။ ကစ္စည်း၌ ဝိသတိဒသေသု-သုတ်၌ တုသဒ္ဓါဖြင့် ဖြန့်ပါလျက်
ဤသုတ်၌ ထပ်ပြခြင်းသည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံအားဖြင့် ရုပ်ပြီးပုံကို
ပြခြင်းပင်တည်း။ ရှဉ့်ကား ထပ်မနေစေရန် ရှေ့သုတ် တုသဒ္ဓါဖြင့်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၀၃

တိသ-သဒ္ဒါကိုသာ ဆည်းယူ၍ ဤသုတ်ကျမှ ဒု-ဒိ အပြုကို ဆည်းယူသည်။

ဒွေ အင်္ဂါနိ-ဒုဝဂ်။ ဒွေ ဂုဏာနိ-ဒိဂုဏ်။ (ဋီကာ)

တေသမဗူပပဒေန ။ပ။ တိယာ်

ဤသုတ်သည် အမ-ဟူသောအနီးပုဒ်နှင့်တကွ စတုတ္ထ၊ ဒုတိယ၊ တတိယသဒ္ဒါတို့ကို အမုမ၊ ဒိဝမ၊ ဒိယမ၊ အမတိယ ပြုသောသုတ်တည်း။

အမေန စတုတ္ထော-အမုမော။

အခွဲဖြင့် လေးခု(ဘာဋီ)၊ အမေန-၌ နာဝိဘတ်ကို ဝိသေသနတ္ထ၊ ထပစ္စည်းကို သွတ္တကြံသည်။ အခွဲနှင့်တကွ လေးခု၊ (နဲ) အခွဲနှင့်တကွ လေးခုမြောက်-ဟုလည်း ပြန်ဆိုကြသေး၏။

အမေန ဒုတိယော-ဒိဝမော။

အမေန ဒုတိယော-ဒိယမော။

အမေန တတိယော-အမတိယော။

(နဲ)ထ-ပစ္စည်း တိယ-ပစ္စည်းတို့ကို ပူရဏအနက်၌ သက်စေ၍-

အမံ စတုတ္ထံ ယဿာတိ-အမစတုတ္ထော။

အခွဲဟူသော လေးခုမြောက်ရှိသောဝတ္ထု၊ အမစတုတ္ထ-ဟု ဗဟုဗွိဟိ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သောအခါ ဤသုတ်ဖြင့် အမုမ ပြု။

အမံ ဒုတိယံ ယဿာတိ-အမဒုတိယော။

အမံ တတိယံ ယဿာတိ- မတတိယော။

အမဒုတိယ-ကို ဒိဝမ၊ ဒိယမ၊ အမတတိယ-ကို အမတိယ ပြုပါ။

အမတေယျော-

အမတေယျော-နှစ်ခုခွဲ ဟု ရှိရာ၌ကား သကတ္တ၌ ကျပစ္စည်းသက်၍

“အမတိယောယေဝ အမတေယျော”ဟု ပြု၊ တိ-၌ ဣ-ကို တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဧဝုဒ္ဓိပြု။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌ကား “ဗဟိန္တံ ပူရဏော-တေယျော၊ ပူရဏ အနက်၌ ဧကယျ-သက်၊ အမော တေယျော ယသာတိ-အမတေယျော”ဟု ပြု၏။ ပဋိသန္ဓိဒါမင် ဂဏ္ဍိပုဉ်၌ “အမတိယေန ယုတ္တာနိ-အမတေယျာနိ”ဟု ပြု၍ ယုတ္တအနက်၌ ကျသက်၏။ (ပဋိသံဋ္ဌဂဏ္ဍိ-၃၃၈)

နိဒ္ဒေသ-

အမေန စတုတ္ထော-သည် တပျူရိသသမာသ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အမုမ ပြုလိုက်သည့်အခါ အပြုအာဒေသ ပြောင်းလွဲမှုကြောင့် အမုမ-စသည်တို့ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်များ ဖြစ်ကြသည် ဟု ဆို၏။

ဣဒံ တပျူရိသသမာသတ္ထေပိ အာဒေသပရိဝတ္တဝသေန တဒ္ဓိတ် နာမ။

ယင်းနိဒ္ဒေသ၌ပင် သင်္ချာပဓာန၌ တပျူရိသသမာသ်ပြု၊ သင်္ချေယျ ပဓာန၌ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြု ဟု ခွဲသေး၏။

သို့သော် ဝိသုဒ္ဓိဋီ-၌ “အမေကာဒသ ဓာတုယော”ဟု သင်္ချေယျပဓာန ဖြစ်သော်လည်း “အမေန ဧကာဒသ-အမေကာဒသ၊ အမံ ဝါ ဧကာဒသ ဧတာသံတိ-အမေကာဒသ”ဟု နှစ်မျိုးလုံး ပြုတော်မူသည်။

သဇ္ဇပါနမေကသေသက္ခိ

၁။ သဒ္ဓသဇ္ဇပေကသေသ-သဒ္ဓါချင်းသုတိတူ၍ အနက်အားဖြင့် မတူသောဧကသေသ်။

ပုံစံ- မာသော စ-လ လည်း၊ မာသော စ-ပဲကြီးလည်း၊ မာသာ-လ၊ ပဲကြီးတို့။

၂။ အတ္ထသဇ္ဇပေကသေသ်-အနက်အားဖြင့် သုတိတူ၍ သဒ္ဓါချင်းမတူ

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

သောဧကသေသံ။

ပုံစံ- ဝင်္ကော စ-လရောကောကလည်း။ ကုဋိလော စ-ထွန်ကိုင်းကောက်လည်း။ ကုဋိလာ-တို့။

၃။ သဒ္ဒတ္ထသရူပေကသေသံ-သဒ္ဒါ၊ အနက် ၂ ချက်လုံး သုတိတူသောဧကသေသံ။

ပုံစံ- ပုရိသော စ ပုရိသော စ-ပုရိသာ။

သရူပသေဝ သဒ္ဒ-တ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထာနံ သဘာဝတော၊
တိဗ္ဗိဓတ္တံ ယထာ မာသာ၊ ကုဋိလာ ပုရိသာတိ စ။ (ဘေဒစိန္တာ)

သာမညနိဒ္ဒေသနည်း ရကောင်းသော ဧကသေသံ

သဒ္ဒသရူပေကသေသံကို ဧကဝုစ်ဖြင့် ထားရာ၌သာ သာမညနိဒ္ဒေသနည်းကို ယူသင့်သည်။ ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ထားရာ၌၎င်း၊ အတ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထသရူပေကသေသံတို့၌၎င်း မယူသင့်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူ-သာမညဟူသည် ဇာတ်ကို ငဲ့၍ ဧကဝုစ်ဆုံးရိုးရှိသောကြောင့်တည်း။ (ဘာဋိ)

တိဝိဓမ္မေတံ ပဋိဂ္ဂဟဏံ သာမညနိဒ္ဒေသေန ဧကသေသနယေန ဝါ ဂဟေတွာ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဝုတ္တံ။ (သီဒိသစ်-၁၊ ၂၀၀)

ဝိရူပေကသေသံ-

၁။ ပုဗ္ဗဝိရူပေကသေသံ-ရှေ့ပုဒ်ကို တစ်ခုကြွင်းပြုခြင်း။

ပုံစံ- မာတာ စ ပိတာ စ-မာတရော။

၂။ ပရဝိရူပေကသေသံ-နောက်ပုဒ်ကို တစ်ခုကြွင်းပြုခြင်း။

ပုံစံ- မာတာ စ ပိတာ စ-ပိတရော။

ဝိရူပေကသေသံတို့ကို တစ်ခုကြွင်းပြုရာ၌ "ဧကသေသုသကီ" ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ပြုပါ။

ကေသေသ်၏ အမည်များ-

ကေသေသ်သည် ပစ္စည်းမပါသောကြောင့် တဒ္ဓိတ်မဟုတ်၊ ပုရိသော ပုရိသော-ဟု နှစ်ပုဒ်လုံး အရတူနေသောကြောင့် ဒွန်သမာသ်လည်း မဟုတ်၊ သမာသ် တဒ္ဓိတ် ကိတ်နှင့် မရောမယှက် သက်သက် သုဒ္ဓနာမ်ဖြစ်သည်-ဟု ကေစိဆရာတို့ ဆိုကြ၏။

ပစ္စည်းပင် မရှိသော်လည်း ပုရိသ ၂-ပုဒ် ၃-ပုဒ် စသည်တွင် တစ်ပုဒ် ကိုသာ ချန်ထား၍ အခြားပုဒ်များကို ချေခြင်းဟူသော ကြံကြံဖန်ဖန် စီမံမှု ပရိကပ္ပဝသကြောင့် တဒ္ဓိတ်ပုဒ်တည်းဟု အပရေဆရာ(သဒ္ဓနီတိ)တို့ ဆိုကြ၏။

ကေစွေဆရာတို့ကမူ ဒွန်သမာသ်ဟုပင် ဆိုကြ၏။

ဘေဒစိန္တာအလို-

ကေသေသ်သည် တိဿ ဒတ္တစသော သုဒ္ဓနာမ်ပုဒ်များနှင့် မတူသောကြောင့် သုဒ္ဓနာမ်လက္ခဏာ မရှိ အရတူနှစ်ပုဒ် ဖြစ်နေရုံသာမက ဒွန်သမာသ် လက္ခဏာ မရှိရကား “ကေသေသ်” ကို “ကေသေသ်” ဟုပင် နာမည်တစ်မျိုး မှတ်သင့်သည် ဟု ဘေဒစိန္တာဆရာဆုံးဖြတ်သည်။

အရှင်ကစ္ဆည်းအလိုလည်း တဒ္ဓိတ်ခန်း၌ ပြထားသောကြောင့် တဒ္ဓိတ် ဟုပင် ဆိုလိုဟန်တူသည်။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၁၉၇)

ကေစိ အပ္ပစ္စယတ္တာ တံ၊ သုဒ္ဓနာမပဒန္တိ စ၊
အပံရေ ပရိကပ္ပေန၊ ပစ္စယေ ဝိဂတေပိ စ။
တဒ္ဓိတန္တိ စ ကေစွေ၊ ဒွန္တန္တိ စ အဘာဝတော၊
တံ လက္ခဏာဿ တံနာမေ-နေကေသေသောတိ လက္ခယေ။

ကေသေသ်နှင့် ဝိစ္ဆာ-

ဝိဘတ်တူသက်ရာ ၂-ပုဒ် ၃-ပုဒ် စသည်ကို အတူတကွ(တစ်ပုဒ်တည်း)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၀၇

ဆိုလိုရာ၌ ဧကသေသ်ဖြစ်၏။

များစွာသော အနက်တို့ကို နှံ့စေခြင်းငှါ ၂-ကြိမ်ဆိုရာ၌ ဝိစ္ဆာဖြစ်သည်။

(ဆောင်) အတူစိဘတ်၊ သက်ကုန်အပ်သည့် ပုဒ်ပါဠိ သီးသီး တစ်ပုဒ်တည်းကို ဆိုလိုတုံလစ်၊ ဧကသေသ်မှတ်၊ များလတ်နက်တူ၊ နှံ့စေဟူ၍၊ ၂-ဆူပုဒ်သာ၊ ဆိုလိုရာဝယ်၊ ဝိစ္ဆာခေါ်ရိုး၊ ဥဒါန်းထိုးသည်၊ နှစ်မျိုးမှတ်ဖွယ် အထူးတည်း။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၁၉၈)

ဝိစ္ဆာအပြား-

ဝိစ္ဆာသည်လည်း ဒဋ္ဌ၊ ဂုဏ၊ ကြိယာ-ဟူ၍ သုံးမျိုးပြား၏။ ခြပ်အားဖြင့် နှံ့စေခြင်းငှါ နှစ်ကြိမ်ဆိုခြင်းသည် ဒဋ္ဌဝိစ္ဆာမည်၏။ အကြွင်းကိုလည်း နည်းတူမှတ်ပါ။

ပုံစံ-ဂါမေ ဂါမေ ဇလံ အတ္ထိ။ (ဒဋ္ဌ)

ဂါမော ဂါမော ရမဏီယော။ (ဂုဏ)

ဂါမော ဂါမော ဂမ္ပတေ။ (ကြိယာ)

ရုပ်တွတ်- ဂါမေ ဂါမေ-ကို ဂါမ တည်း သို့သက်၊ ဧပြု၊ ဂါမေ-ဟု ဖြစ်သော အခါ ယဒနုသုတ်ကြီး (ဝိစ္ဆာဘိက္ခုညေသု ဒွေ၊ မောဂံ၊ ၁၊ ၅၄) ဖြင့် ဂါမေ တစ်ပုဒ်ကို ဂါမေ ဂါမေ-ဟု ခွဲရုပ်ပြု။

မတ္ထကမတ္ထကေန(ဓမ္မ-၁၊ ၁၆၅) အာဂတာဂတာ(ဓမ္မ-၁၊ ၄၁) ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌာယ၊ ဒဟရဒဟရာ၊ သောရတသောရတော၊ နိဝါတနိဝါတော၊ ဥပသန္နပသန္နော ဟောတိ၊ (အံ-ဒု၊ ၃၄၅) စသည်တို့၌လည်း နည်းတူမှတ်ပါ။

မတ္ထကေန-ဟု ငြီးရာ၌ ဝိစ္ဆာဘိက္ခုညေသု ဒွေ-ဖြင့် ခွဲရုပ်ပြု။ (မတ္ထကေန မတ္ထကေန) သျာဒိလောပေါ ပုဗ္ဗဿေကဿ-၌ သျာဒိလောပေါ ပုဗ္ဗဿ-ဟု သော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် တတိယာဝိဘတ်ကို ချေပါ။ (မောဂ-သျ၊ ပ၊ ၁၂၃)

သုတိတူ နှစ်ပုဒ်ကို ခွန်တွဲရိုးမရှိ၍ ဝိစ္ဆာ-ဟု ပြဆိုကြသော်လည်း မအူပါရာဇိကဏ်နိဿယ၌ အာဝတာဂတ၊ ဧကမေက-စသည်တို့ကို ခွန်တွဲထားသည်ကို တွေ့ရ၏။(မအူ-ပါ ၁၈၁)

ဝိစ္ဆာနှင့် အာမေဒိတ်-

ဘုသောရိတေပိ နေကတ္ထံ၊ ဝိစ္ဆာဝစနမိရိတံ၊

အာမေဒိတ် ပနေကတ္ထံ၊ ခွိတ္တိက္ခတ္တုမုဒိရိတံ။

ဘုသော-အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊ ဤရိတေပိ-ရွတ်ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါသည် လည်း-

၁။ အနေကတ္ထံ-များသော အနက်ရှိသော သဒ္ဓါကို၊ ဝိစ္ဆာဝစနံ-ဝိစ္ဆာ သဒ္ဓါဟူ၍၊ ဤရိတ်-ဆိုအပ်၏။

၂။ ဧကတ္ထံ-တစ်ခုတည်းသော အနက်ရှိသော၊ ခွိတ္တိက္ခတ္တု-နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဥဒိရိတ် ပန-ရွတ်ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါကိုကား၊ အာမေဒိတ်- အာမေဒိတ်ဟူ၍၊ ဤရိတ်-အပ်၏။

အာဘိက္ခညပုဒ် -

ခွိရုပ်ပြုရာ၌ “အာဘိက္ခည”ဟူသော ပုဒ်မျိုးလည်း ရှိသေး၏။

အာဘိက္ခည ပေါနောပုညံ(ပဇ္ဇိကာ)။ အာဘိက္ခည-ဟူသည် အဖန်ဖန် ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အာဘိက္ခဏဿ ဘာဝေါ-အာဘိက္ခညံ။ ပုနပျုန ဘာဝေါ-ပေါနောပုညံ။

အာဘိက္ခည-သည် တျာဒန္တပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း အဗျယမည်သော ကိတန္တပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ထို အာဘိက္ခညသည် ကြိယာ၌တည်သောသဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကြိယာကို ထွန်းပြခြင်းငှါ ကြိယာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ပုဒ်တို့၏သာလျှင် ခွိရုပ်အဖြစ်သည် နည်းလမ်းကျ၏။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၇၉

ကြိယာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း အာချာတ်၌လည်း
 ကောင်း၊ အဗျယ၊ ကိတ်ကြိယာအထူး၌လည်းကောင်း ရအပ်၏(မောင်-သျှ)
 ပုံစံ- ဘုတော ဘုတော နိပဇ္ဇန္တိ ပရာဂါရေသု မုစ္ဆိတာ။(သံယုတ်လက္ခဏာသုတ်)
 ဧဝံ ပဒဟိတော ပဒဟိတော၊ ဧဝံ သရိတော သရိတော။ (သံယုတ်)
 ကောဓဝသေန ပဋပဋာယတိ။ (မူပက်-၄)
 စိစ္ဆိဋ္ဌာယတိ စိဋ္ဌစိဋ္ဌာယတိ။ (ဗြာဟ္မဏသံယုတ်)
 ဒေဝေါ စ ဂဠဂဠာယတိ။ (ထေရဂါထာ)

အာမေဒိတ် အသုံးပြုရာဌာန-

ကြောက်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ခုတည်းသော
 အနက်ကိုပင် နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ဆိုခြင်းသည် အာမေဒိတ်မည်၏။ ယင်း
 အာမေဒိတ်ကို အောက်ပါဌာနတို့၌ အသုံးပြုကြ၏။

ဘယေ ကောဓေ ပသံသာယံ၊ တုရိတေ ကောတုဟလစ္စရေ
 ဟာသေ သောကေ ပသာဒေ စ၊ ကရေ အာမေဒိတ် ဗုဓော။
 ဘယေ-သပေါ သပေါ။ စောရော စောရော။
 ကောဓေ-ဝိဇ္ဇ ဝိဇ္ဇ။ ပဟရ ပဟရ။
 ပသံသာယ-သာဓု သာဓု၊ အဟော အစ္စရိယံ အဟော အစ္စရိယံ။
 တုရိတေ(အဆောတလျှင်ပြုခြင်း)-ဂစ္ဆ ဂစ္ဆ။
 ကောတုဟလ (အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ခြင်း)-အာဂစ္ဆ အာဂစ္ဆ။
 ဧဝ ဧဝ။

အစ္စရေ-အဟော ဗုဒ္ဓေါ အဟော ဗုဒ္ဓေါ။
 ဟာသေ-အတိက္ကမထာယသွာ အတိက္ကမထာယသွာ-အရှင်တို့
 ရှေ့ကြွပါ၊ အရှင်တို့ ရှေ့ကြွပါ။
 သောကေ-ကဟံ ဧကပုတ္တ ကဟံ ဧကပုတ္တ။
 ပသာဒေ- အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ။

အဟော သုခံ အဟော သုခံ။
ဂရဟေ-ပါပေါ ပါပေါ (လူယုတ်မာ လူယုတ်မာ)။ ပသာဒေ စ-၌
စဖြင့်ဆည်းယူပါ။ ။

ဂဏနေ ဒသဿ ။ပ။ တိတုတိ

ဤသုတ်သည် ဂဏန်းသင်္ချာအရာ၌ ယောဝိဘတ်တို့ကြောင့် ဧကသေသံ ပြုထားသော ဒသ ၂-ခုအပေါင်းကို ဝိ-ပြု၊ ၃-ခုအပေါင်းကို တိ-ပြု၊ ၄-ခု အပေါင်းကို စတ္တာရ၊ ၅-ခုအပေါင်းကို ပညာ၊ ၆-ခုအပေါင်းကို ဆ၊ ၇-ခု အပေါင်းကို သတ္တ၊ ၈-ခုအပေါင်းကို အသ၊ ၉-ခုအပေါင်းကို နဝ ပြု၍၊ ယောဝိဘတ်ကို ဝိ-တိ-စတ္တာရ အပြုသုံးခုနောင် ဤသံ-ပြု၊ ပညာအပြု နောင် အာသံပြု၊ ဆ အပြုနောင် ဌိပြု၊ သတ္တအပြုနောင် ရိ-တိ ပြု၊ အသ- အပြုနောင် ဤတိ-ပြု၊ နဝ-အပြုနောင် ဥတိ-ပြုသောသုတ်တည်း။

ရုပ်တွက်- ဝိသံ-ကို ဒသ စ ဒသ စ-ဟုတည်း နာမာနံ သမုစ္စယော ဒွန္နောဖြင့် သမာသံစပ်၍ ဒွန်မှည့်၊ သမာသံမှည့်၊ ဝိဘတ်တို့ကို ချေ၊ စပုဒ်တို့ကို ချေ၊ ဒသ ဒသ ဟု ပကတိပြု၊ သရူပါန-ဖြင့် ဒသ-တစ်ပုဒ်ကြွင်းပြု၊ နာမ်ငဲ့ ယောသက်၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဒသ-ကို ဝိပြု၍ ယော-ကို ဤသံပြု၊ ဝ-ခွင်းချေ ကပ်၊ (ဝိသံ) နာမ်ငဲ့၊ သိသက်၊ သေသတော-ဖြင့် သိကိုချေ။

ဝိသံ၊ တိသံ၊ စတ္တာလိသံ၊ ပညာသံ၊ သဌိ၊ သတ္တရိ-သတ္တတိ၊ အသိတိ၊ နဝတိ။ တိသံ-၌ တိသံ-ဟုပြီးပြီးနောက် ကွစာဒိဖြင့် ဤကို ရသပြု၊ နိဂ္ဂဟိ တဉ္စ-ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လာ။ တိသ-ဟု ရှိရာ၌ တေသုဖြင့် သံ-၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကို ချေ၊ နာမ်ငဲ့ စသည်၊ ဝိသံ-ကဲ့သို့ နောက်ထပ်ပြီးစေ။

ဂဏ္ဍိအလို-ဂဏ္ဍိ-၌ “ဒသ စ ဒသ ဇာတိ အတ္ထေ ဒွန္နသမာသံ ကတ္တာ ဒသ ဒသာတိ ဝတ္ထဗ္ဗေ” ဟူသော စကားသည် လျှင်းပါးရန်စကားရပ်သာ

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၉၁

ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ခွန်ဝါကျပြုရန်ကို ပြသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကသေသံသည် ခွန်သမာသံမည်တော့၏။ သုခ္ဓနာမ် မမည်တော့၊ သို့ဖြစ်၍ လျဉ်းပါးရန် စကားရပ်သာဖြစ်၏-ဟု မိန့်သည်။ ဂဏ္ဍိအလို ဒသ ဒသ-ဟု တည်၍ တွက်ပါ။ ဧကသေသံကိုလည်း သုခ္ဓနာမ်ဖြစ်သည်-ဟု မှတ်ပါ။

ပစ္စာ ပုန နိပစ္စန္ဓေ-

ယောဝိဘတ်ဖြင့် ဝိသံ-ဟု ရုပ်ပြီးနေသော်လည်း ဝိသာယ-စသည်ဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိသံပုဒ်သည် ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ ဝဂ္ဂဘေဒ မဟုတ်လျှင် ဣတ္ထိလိင်ဧကဝုဗ် မြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနိပ္ပန္န အဖြစ်ကိုငဲ့၍ ထပ်ပြီး နာမ်ငဲ့၊ သိသက်ရသည်။ ဤကို ရည်ရွယ်၍ ပစ္စာ ပုန နိပစ္စန္ဓေ- ဟု ကစွည်း၌ မိန့်သည်။

နိပ္ပန္နာပိ ဝိဘတ္တိဟိ၊ သဒ္ဓါ ဝိသံတိအာဒယော၊
အနိပ္ပန္နတ္ထံ ပေက္ခန္တိ၊ နိစ္စမေကိတ္ထိဘာဝတော။

မောဂ္ဂလ္လာန်-မောဂ္ဂလ္လာန်၌ ဝိသံ တိသံ စသည်တို့သည် ဧကသေသံ ဒသ သဒ္ဓါကို စီရင်ထားသောပုဒ်များ မဟုတ်ကြ၊ ၂၀-စသည်ကို ဟောနိုင်ဖို့ရာလောက၌ ထင်ရှားပြီးသော သညာသဒ္ဓါများ ဖြစ်ကြသည် ဟု မိန့်သည်။

စတုပပဒဿ ။ ပ ။ စုစောပိ နဝါ

ဤသုတ်သည် ဂဏန်းသင်္ချာအရာ၌ စတုဒ္ဓသ-ဝယ် တု-ကို ချေ၍ စ-ကို ဝိကပ် စု-စော ပြုသောသုတ်တည်း။

အပိ-သဒ္ဓါဖြင့် အနီးပုဒ်မရှိသော စတ္တာလိသံ-၌ စ-၏ ကျေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ စု အပြု၊ စော အပြုကိုလည်းကောင်း ဝိကပ် ဆည်းယူ၍ တာလိသံ၊ စုတ္တာလိသံ၊ စောတ္တာလိသံ-ဟု လည်းကောင်း၊ စတုရာသီတိ-

ပုဒ် က စတု-၏ တုကို ချေ၊ စ-ကို စု ပြု၍ စုလ္လာသီတိ-ဟု ဖြစ်မှုကို လည်း
ကောင်း ဆည်းယူသည်။

စတ္တာရော စ ဒသ စ-စုဒ္ဒသ။ စောဒ္ဒသ။ စတုဒ္ဒသ။

စတုဟိ ဝါ အဓိကာ ဒသ-စုဒ္ဒသ။

စတု စ ဒသ စ တည်၍ တွက်၊ စတု ဒသ-ဟု ပကတိပြု၊ ဤသုတ်ဖြင့်
တု-ကို ချေ၍ စ-ကို စု-ပြု၊ ဒွေဘော်ပြု၊ နှာမိဒံ ယောသင်္ဂ၊ ပဇ္ဇာဒိန မကာရော
ဖြင့် အ-ပြု။ စော-ပြုက စောဒ္ဒသ-ဟု ဖြစ်၏၊ နဝါ-သဒ္ဓါတားမြစ်က စတုဒ္ဒသ
ဟု ဖြစ်၏။

အပိသဒ္ဓါရုပ်- ဒသ စ ဒသ စ ဒသ စ ဒသ စ-တာလိသံ။ စုတ္တာလိသံ။
စောတ္တာလိသံ။

ဒသ စ-စသည် လေးခုတည်း၊ ဒွန်လုပ်၊ ဒသ ဒသ ဒသ ဒသ-ဟု
ပကတိပြု၊ သရူပါန-ဖြင့် ဒသသဒ္ဓါ လေးခုကို တစ်ခုကြွင်းပြု၊ နှာမိဒံ ယော
သင်္ဂ၊ ဂဏနေ ဒသဿ-သုတ်ဖြင့် ဒသသဒ္ဓါကို စတ္တာရ-ပြု၍ ယောဝိဘတ်ကို
ဤသံ-ပြု၊ (စတ္တာရိသံ) လ ဒရာနံ-ဖြင့် ရ-ကို လ-ပြု၊ ချေ ကမ်း (စတ္တာလိသံ)
ဤသုတ် အပိ-သဒ္ဓါဖြင့် စ-ကို ချေ၊ (တာလိသံ) သိသက် ချေ၊ တာလိသံ-
ပြီး၏။ စုတ္တာလိသံ စသည်၌ စု-စော ပြုရုံသာ ထူး၏။

တာလိသံ-၌ ဤသုတ် အပိသဒ္ဓါဖြင့် စ-ကို ချေလျှင် “ထွန်နောက်
ရေပါ” နည်းအားဖြင့် (တိ)သံယုဂ်လည်း အလိုလို ကျေပျောက်တော့၏။
အထူးချေပစ်ရန် မလို။

စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ-ကို စတုရာသီတိသဟဿာနိ ဟု တည်း ဤ
သုတ် အပိသဒ္ဓါဖြင့် တု-ကို ချေ၊ စ-ကို စုပြု၊ ဒေါ သေ စ၌ စ-ဖြင့် ရ-ကို လပြု၊
လဒွေဘော်လာ၍ စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ-ရှစ်သောင်းလေးထောင်-ဟု
ဖြစ်၏။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၉၃

ဒွဋ္ဌိ(၆၂)ပါး- ဒွါသဋ္ဌိ-မှ သကို ချေ၊ အာ-ကို အရသပြု၍ ဒွဋ္ဌိ-ဟု ပြီးမှ
ကိုလည်း ဤသုတ် အပိသဒ္ဓါဖြင့်ပင် စီရင်လေ၏။ ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ (သိ)

သီဋီသစ်- တိတ္ထိတို့သည် သဘာဝနိရုတ္တိ(သဒ္ဓါအစစ်အမှန်)ကို နားမလည်၍
နှုတ်တက်ရာ ရွတ်ကြသောကြောင့် သူတို့ရွတ်အပ်သော ပါဠိကို
သဒ္ဓါနည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးအောင် စီရင်နေဖွယ်မလို-ဟု သီဋီကာတို့ ဖွင့်ဆိုကြ၏။

စုဒ္ဒသသည် တဒ္ဒိတ်ပုဒ်-

စတ္တာရော စ ဒသ စ-စတုဒ္ဒသ၊ ဟု သမာသိပြီးပြီးနောက် တု-ချေခြင်း
ဟူသောလောပဝိမိ စု-ကို စော-ပြုခြင်းဟူသော အာဒေသဝိမိတို့သည် တဒ္ဒိတ်
သုတ်တို့ဖြင့်သာ ပြီးရ၏။ ထို့ကြောင့် ထို လောပ၊ အာဒေသ၊ အာဂမ၊ ဝုဒ္ဓိ၊
ပကတိ အစွမ်းဖြင့် ပြီးစေအပ်သော ပုဒ်များကိုလည်း တဒ္ဒိတ်ပုဒ်-ဟုပင်
နာမည်တပ်ရသည်။ စတုဒ္ဒသ-သည် ဒွန်သမာသိ၊ စုဒ္ဒသ-သည် တဒ္ဒိတ်ပုဒ်။
လောပါဒေသာဂမာ ဝုဒ္ဓိ၊ သင်္ချာနေ ပကတိတိ စ၊
ဥေယျံ သုတ္တာနုသာရေန၊ တဒ္ဒိတ် ဣတိ ဝိမတော။ (နိဒ္ဒေသ)

ယဒနုပပနွာ နိပါတနာ သိဇ္ဈန္တိ

(ဆောင်) ဣမနောက် ဇ္ဇ၊ သမာနနှင့် အပရနောက် ဇ္ဇ၊ ရှေ့နှစ်ခုကို ပြုလေ
အ-သ၊ ကာလတ္ထတည်း၊ အဇ္ဇ သွေ ပါ၊ ပုရာ ဟိယေျာ၊ မှတ်လော
တန၊ ဘဝတ္ထသိ၊ ပဋိဘာဂ၊ ကန္တိတ သညာ၊ နုကမ္မာနက်၊ က-သက်တုံပြု
ဘဂိနိဟု၊ နက်ဘာတုကား၊ ဆ ဥလ မှန်၊ စဉ်တိုင်းကြံလော၊ ဟစ်ဖန်
မာတာ၊ ပိတာဒိနက်၊ အာမဟ သက်ရ၊ ကိ ယ တ နှင့်၊ ဧတနောက်
မှာ၊ ပရိမာဏ၊ နက် ထွကနှင့်၊ သက်ရ အာဝန္တ၊ အစပြုသည်၊ ယဒနု
သုတ်ကြီး အရာတည်း။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၂၀၆)

ဣမ္မနောကံ ။ပ။ ကာလတ္ထတည်း-

ဣမ္မနောင် ဤသုတ်ကြီးဖြင့် ကာလအနက်၌ ဇူပစ္စည်းသက်၊ သမာနနှင့် အပရနောင် ဇူပစ္စည်းသက်၍ ရှေ့ ဣမ္မနှင့် သမာနကို အစဉ်အတိုင်း အ-သ ပြုပါ။

ဣမ္မသ္မိံ ကာလေ၊ ဒိဝသေ ဝါ-အဇ္ဈ၊
သမာနေ ကာလေ၊ ဒိဝသေ ဝါ-သဇ္ဈ၊
သဇ္ဈ ဘဝံ-သဇ္ဈကံ။ (ဘဝတဒ္ဒိတ်)
အပရသ္မိံ ဒိဝသေ-အပရဇ္ဈ။

ဤပုဒ်အားလုံး အဗျယနိပါတ်ပုဒ်ချည်းတည်း။ ယနေ့၌-စသည်ဖြင့် ပေးပါ။ သို့-သက်၍ သဗ္ဗာသ-ဖြင့် ချေ၊ ဤပုဒ်များကို “ဣမ္မသ္မိံ ကာလေ”ဟု အနက်ဖွင့်ရုံသာ ဖွင့်ပေးနိုင်သည်။ ဝိဂ္ဂဟမပြုရ။

အဇ္ဈ သွေပါ ။ပ။ ဘဝတ္ထသိ-

အဇ္ဈ-စသော နိပါတ်ပုဒ်နောင် ဘဝအနက်၌ ဤသုတ်ကြီးဖြင့် တန-ပစ္စည်းသက်။

အဇ္ဈ ဘဝေါ-အဇ္ဈတနော။
အဇ္ဈ ဘဝံ-အဇ္ဈတနံ။
အဇ္ဈ ဘဝါ-အဇ္ဈတနိ။
သွေ ဘဝေါ-သွေတနော။
သွေ ဘဝံ-သွေတနံ။

တဒ္ဒိတ်နာမ်ဖြစ်၍ လိင်သုံးပါး၊ ပုဂံနှစ်ပါး စဉ်၊ သွေတနံ-ဟုဖြစ်သော အခါ ဤသုတ်ကြီးဖြင့်ပင် -ကို အာ-ပြု၊ သသက်၊ အာယပြု၍ သွေတနာယ-ဟု ဖြစ်၏။ (ကဏ်ဘာဋီ-၂ ၂၀၇)

ပုရာ ဘဝံ-ပုရာတနံ။
ဟိယျော ဘဝါ-ဟိယျတ္တနိ။

တဒ္ဓိတ်ကျဉ်း

၁၉၅

ဟိယုတ္တနိ၌ ဟိယျောနိပါတ်ပုဒ်၏ ဩကို သုတ်ကြီးဖြင့်ပင် အ-ပြုပါ။
သနန္တနော-ရှေး၌ဖြစ်သည်။ စိရန္တနော-ကြာမြင့်သောကာလ၌ ဖြစ်သည်။
ဤပုံစံများ၌ သနံ နိပါတ်၊ စိရံ နိပါတ်တို့နောင် တနပစ္စည်းသက်ပါ။

ပဋိဘာဂ ။ပ။ က-သက်တုံဖြိ-

ပဋိဘာဂ၊ ကုစ္ဆိတ၊ အနုကမ္မာ၊ သညာ-အနက်တို့၌လည်း ဤသုတ်ဖြင့်
ကပစ္စည်းသက်၏။

ဟတ္ထိနော ဣဝ-ဟတ္ထိကာ။ (ပဋိဘာဂ-၌ က)

ကုစ္ဆိတော သမဏော-သမဏကော။

ကုစ္ဆိတော မုဏ္ဍော-မုဏ္ဍကော။

ကုစ္ဆိတံ ဥဒ္ဓါမာတံ-ဥဒ္ဓါမာတကံ။

ကုစ္ဆိတော ပါပေါ-ပါပကော။

ကတော ဣဝ-ကတကော။ (သညာ-၌ က)

မောရော ဝိယ-မောရကော။

ပဋိဘာဂ၌လည်းကောင်း၊ သညာ၌လည်းကောင်း သက်သော က-
ပစ္စည်းသည် ဣဝတ္ထ၌ဖြစ်သော သဒ္ဓါနောင် သက်သည်ဟု မှတ်။(ဂဏ္ဍိ)

အနုကမ္မိတော ပုတ္တော-ပုတ္တကော။

အနုကမ္မိတော ဝစ္ဆော-ဝစ္ဆကော။

မောဂ္ဂုလ္လာန်၌ အပ္ပကံ တေလံ-တေလကံ၊ အနည်းငယ်သော ဆီ၊
အပ္ပကအနက်၌ က၊ ခုဒ္ဒကော ရထော-ရထကော၊ ဝက်ကော-ထွန်ငယ်၊
ဓနုကော-လေးငယ်ဟု ခုဒ္ဒကအနက်၌လည်း က-ပစ္စည်းသက်သေး၏။

ဘဂိနီဟု ။ပ။ စဉ်တိုင်းကြလော-

ဘဂိနီ-အနက်၌ ဆပစ္စည်း၊ ဘာတု-အနက်၌ ဥလပစ္စည်းသက်၏။

မာတု ဘဂိနီ-မာတုတ္ထာ။

၁၃၆

သာမဏေတျော်

(အမိ၏ ညှိမှု၊ အမ၊ မိကြီး၊ မိထွေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေး)

ပိတု ဘဂိနီ-ပိတုစွာ။

(အဘ၏ ညှိမှု၊ အမ၊ အရိုးကြီး၊ အရိုးလေး၊ အာပစ္စည်း ထပ်သက်)

မာတု ဘာတာ-မာတုလော။ (ဦးကြီး၊ ဦးလေး)

ဘာတုအနက်၌ ဥလပစ္စည်း၊ မောင်အလို လ-ပစ္စည်း ဟူ၏။

တစ်ဖန် မာတာ ။ပ။ အာမဟသက်ရ-

မာတု ပိတုနောင် ထိုသူတို့၏ မိဘကိုဟောသော မာတု ပိတု အနက်၌ အာမဟပစ္စည်းသက်။

မာတု မာတာ-မာတာမဟီ။ (အမိ၏ အမိ၊ အဖွား)

မာတု ပိတာ-မာတာမဟော။ (အမိ၏ အဖ၊ အဖိုး)

ပိတု မာတာ-ပိတာမဟီ။ (အဖ၏ အမိ၊ အဖွား)

ပိတု ပိတာ-ပိတာမဟော။ (အဖ၏ အဖ၊ အဖိုး)

ကိ ယ တန့်၌ ။ပ။ အာဝန္တု-

ကိ ယ တ တေ-တို့နောင် ပရိမာဏအနက်၌ တ္တကပစ္စည်း၊ အာဝန္တု ပစ္စည်း ထိုက်သည့်အားလျော်စွာသက်။

ကိ ပရိမာဏ အဿာတိ-ကိတ္တကံ။

ယံ (တံ-တေ)ပရိမာဏ အဿာတိ-ယတ္တကံ၊ တတ္တကံ၊ ဧတ္တကံ။

ကိ-စသည်နောင် ပရိမာဏအနက်၌ တ္တကပစ္စည်းသက်။ ဗျူနေ စ-ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၊ နာမ်ဝဲ သိသက်၊ အံပြု။ ဧတ္တကံ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝတ္ထု။ ဧတ+တ္တက ဟု ဖြစ်သောအခါ ဤသုတ်ကြီးဖြင့်ပင် ဧတကို ပြု၊ ပုံလိင် ဣတ္ထိလိင်တို့၌ ကိတ္တကော၊ ကိတ္တကာ စသည်ဖြစ်၏။(ကစ်ဘာဠိ)

ယံ ပရိမာဏ အဿာတိ-ယာဝါ။

သဗ္ဗံ ပရိမာဏ အဿာတိ-သဗ္ဗာဝါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၉၇

ယ တ ဧတ သဗ္ဗ-တို့နောင် အာဝန္တပစ္စည်းသက်၊ ဂုဏဝါ-ကဲ့သို့ ယာဝါ၊ တာဝါ၊ ဧတ္တာဝါ၊ ဧတာဝါ သဗ္ဗာဝါ-ဟု ဖြစ်၏။ ရှု-၂၃၅ အလိုအားဖြင့် ကား ဝန္တပစ္စည်းသာ သက်၍ ဤသုတ်ကြီးဖြင့်ပင် ယ စသည်၏ အ-ကို အာပြု၏။ သက္ကတနှင့် မူလပဏ္ဏာသင်္ဂီကာတို့အလိုလည်း ဝန္တပစ္စည်းသာတည်း။

သဗ္ဗာဝတောတိ အ-ကာရဿ အာ-ကာရော ကတော။ (မူပဏ်ဋိ)

ယာဝတာ၊ တာဝတာ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ကိတ္တာဝတာ စသည်တို့ကို ပရိစ္ဆေဒတ္ထဝါစက နိပါတ်ပုဒ်ဟုလည်း အဘိဓာန်၌ ဆိုသည်။

အစပြုသည် ။၁။ အရာတည်း-

မောဂ္ဂုလ္လာန်၌ ကိံနောင် ရတိ၊ ရိဝ၊ ရိဝတက၊ ရိတ္တက ပစ္စည်းများသက်၍ ကိံ ပရိမာဏံ ဧတေသံတိ-ကတိ။

အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သနည်း၊ ကိံနောင် ရတိ-သက်၊ ဤ သုတ်ဖြင့်ပင် ရအနုဗန်နှင့် ဣ-ကိုလည်း ချေ၊ ကိဝ-အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသနည်း၊ ရိဝ-ပစ္စည်းဆုံးထားသော ကိဝသည် အသင်္ချီ(နိပါတ်)ဖြစ်၍ ဝိဘတ် အားလုံးကျေနိုင်သည်။ ကိဝဒ္ဓရော၊ ကိဝမဟဒ္ဓနော။ ရိဝတက-ပစ္စည်းဖြင့် ကိဝတကံ ပဟောတိ၊ ရိတ္တက-ပစ္စည်းဖြင့် ကိတ္တကံ-ဟု ထုတ်၏။

နိရုတ္တိ၌ ရိဝန္တ၊ ရိတ္တာဝန္တ ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ယူ၏။ ကိဝန္တော ဟောန္တိ ယာစကော၊ ကိတ္တာဝတာ န ခေါ-တို့ကို ပုံစံထုတ်၏။ ကိဝန္တော-သည် ဝန္တပစ္စည်း နှင့်လည်း ပြီးနိုင်သည်သာ၊ ကိတ္တာဝတာ-ကား ပရိစ္ဆေဒတ္ထနိပါတ်ပင်။

မတ္တ-ပစ္စည်း- “မာနေ မတ္တော”သုတ်ဖြင့် အတိုင်းအရှည်ကို ဟောရာ၌ မတ္တပစ္စည်းသက်၏။ (မောဂ်-၄၊ ၄၆)

ဟတ္တော ပမာဏံ အဿာတိ-ဟတ္တမတ္တံ။

တစ်တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝတ္ထု။

သတ် မာနံ (အရေအတွက်) အဿာတိ-သတမတ္တံ။
 တစ်ရာအရေအတွက်ရှိသော ဝတ္ထု။
 ဒေါဏော ပရိမာဏံ အဿာတိ-ဒေါဏမတ္တံ။

အယ-ပစ္စည်း- “အယုဘဒ္ဒိတိဟံသေ” သုတ်ဖြင့် ဥဘ-ဒ္ဒိ-တိ နောင် အံသ
 အနက်၌ အယ-ပစ္စည်းသက်၏။ (မောင်-၄၊ ၄၉)
 ဥဘော အံသာ ယဿာတိ-ဥဘယံ။
 ဒွေ အံသာ အဿာတိ-ဒွယံ။
 နှစ်ပါးသော အစိတ်အပိုင်းရှိသော အပေါင်း။ တယံ-နည်းတူ။

ဿ-ပစ္စည်း- “စက္ခုဒိတော သော” သုတ်ဖြင့် စက္ခုစသောသဒ္ဒါနောင် ဟိတ
 အနက်၌ ဿ-ပစ္စည်း သက်။ (မောင်-၄၊ ၇၁)
 စက္ခုနော ဟိတံ-စက္ခုသံ။
 မျက်စိ၏ စီးပွားဖြစ်သော အရာ။
 အာယုနော ဟိတံ-အာယုသံ။

နိယ-ည- “ကမ္မာ နိယ ညာ” သုတ်ဖြင့် ကမ္မနောင် ဟိတအနက်၌ နိယ ည
 နှစ်ပစ္စည်းသက်၍ ကမ္မနိယံ၊ ကမ္မညံ ဟုပြီး၏။ (မောင်-၄၊ ၇၃)
 ကမ္မနိ သာဓု-ကမ္မနိယံ။ ကမ္မညံ။
 ရူအလို ရှယ်ပစ္စည်း၊ ယပစ္စည်းသက်၊ န-လာ၍ ပြီးနိုင်သည်သာ။

ဣတပစ္စည်း- “ကထာဒိ တိကော” သုတ်ဖြင့် ကထာစသည်နောင် သာဓု
 နက်၌ ဣတပစ္စည်းသက်၏။ (မောင်-၄၊ ၇၄)
 ကထာယံ သာဓု-ကထိကော။
 ပဝါသေ သာဓု-ပဝါသိကော။ (အရပ်တစ်ပါး၌ ကောင်းသူ)
 ဥပဝါသေ သာဓု-ဥပဝါသိကော။ (ဥပုသ်သုံးခြင်း၌ ကောင်းသူ)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၁၉၉

ရာယ ပစ္စည်း-“ရာယော တုမန္တာ”သုတ်ဖြင့် တုံပစ္စယန္တနောင် အရဟ
အနက်၌ ရာယ-ပစ္စည်းသက်။ (မောက်-၄၊ ၇၇)

ယာတေတုံ အရဟတီတိ-ယာတေတာယော။

ညဉ်းဆဲခြင်းငှါ ထိုက်သူ။

ဇာပေတုံ အရဟတီတိ-ဇာပေတာယော။

ပဗ္ဗာဇေတုံ အရဟတီတိ-ပဗ္ဗာဇေတာယော။

မူပဏ်ဋိအလို တဗ္ဗပစ္စည်းနှင့် အလားတူသော ကိတ် “တာယေ”
ပစ္စည်းဟုလည်း ကြိုသင့်သည်။

အရဟတ္တံ တာယ-သဒ္ဓံ ဥပ္ပာဒေတွာ ယာတေတာယန္တိ ရူပသိဒ္ဓိ
က္ကစ္ဆန္တိ။ (မူပဏ်ဋိ-၂၊ ၂၀၆)

အတသိတာယေတိ - န တသိတဗ္ဗေ။ (သံဌ-၂၊ ၂၇၆)

ရိကဏ်-စသည်-“ဒိဿန္တညေပိ ပစ္စယာ”ဟူသောသုတ်ဖြင့် ရိကဏ်၊ အာဝိ၊
ဥကိ၊ ယုဏ်-ပစ္စည်းများလည်း သက်သေး၏။ (မောက်-၄၊ ၁၂၀)

ဝိဝိဓာ မာတရော-ဝိမာတရော။ (သမာသံ)

ဝိမာတုနံ ပုတ္တာ-ဝေမာတိကာ။

မတူသောအမိတို့၏ သားတို့။ ရိကဏ်ပစ္စည်းလည်းသက်၍
“ဝေမာတိကာ”ဟုလည်း ဖြစ်သေး၏။

ပထံ (ပထေ-နိရုတ္တိ) ဂစ္ဆန္တိတိ-ပထာဝိနော။ (ပဗ္ဗိကာ-၂၈၅)

ပထံ ဂစ္ဆတိတိ-ပထာဝိ။ အာဝိ။ (မောက်)

ဓာန်ဋီ (၃၄၇)ဂါထာ၌ “ပထေ ဂစ္ဆတိတိ-ပထာဝိ။ ဝိ၊ ဒီယော”ဟု
ရှိ၏။ မူပဏ်ဋိကာ(၂၊ ၃၂၁)၌ကား “ပထံ အဝန္တိ ဂစ္ဆန္တိတိ-ပထာဝိနော”ဟု
ရှိ၏။ ပထသဒ္ဓါပပဒ အဝ-ဓာတ်၊ ဣပစ္စည်း၊ ကိတန္တသမာသံဟု မှတ်ကြပါ။

က္ကဿာ အဿ အတ္တိတိ-က္ကဿုကိ။ ဥကိပစ္စည်း။

က္ကဿုကိ မစ္ဆရိ သဌာ-ဟု ကုတ္တိလိင်ရှိရာ၌ကား ဥကပစ္စည်း၊ ကုတ္တိ

ဇောတက ဤပစ္စုန္နဟူလည်း ကြံသင့်သည်။

ဓုရံ ဝဟတံတိ-ဓောရယော။ ယုဏ်ပစ္စည်း။

အထက်ပါ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ပစ္စည်းများကို ကစ္စည်းအလို“ယဒန”
သုတ်ကြီးဖြင့်ချည်း သက်ပါ။ (ကစ်ဘာဋီ-၂ ၂၁၆-၇)

ဒွါဒိတော ကောနေတတ္ထေ ဝ

အနေကတ္ထအရ သကတ်အနက်၊ ပရိမာဏအနက် အစရှိသည်၏
အစွမ်းဖြင့် များသောအနက်ကို ယူ။ (ရှု-ဋီ)

ယင်းအနက်တို့၌ ဒွိ-စသောသင်္ချာသဒ္ဒါနောင် က-ပစ္စည်း သက်၏။

ဒွေယေဝ ဒွိကံ။ (ဧကဝုဗ်) ဒွိကာ။ (ဗဟုဝုဗ်)

ဒွေ ပရိမာဏာနိ အဿာတိ-ဒွိကံ။

ဒွေ ပရိမာဏာနိ ဒေတေသန္တိ-ဒွိကာ။ (ရှု)

ကစ္စည်းအလို အနေကတ္ထအရ ရာထောင်စသော များစွာသော အနက်ကို
ယူသင့်၏။ ယင်းအနက်တို့ဝယ် ဝါကျ၌ ကပစ္စည်းသက်သည်ဟု မှတ်ပါ။

စသဒ္ဒါဖြင့် ကပစ္စည်းသက်ရုံသာမဟုတ်၊ ဒွိသတံ-စသည်၌ ရှေ့နိပါတန
သုတ်ဖြင့် စီရင်မှုကိုလည်း ဆည်းယူသေး၏။

သတဿ ဒွိကံ-ဒွိသတံ။

သတဿ တိကံ-တိသတံ။

သတဿ ဒသကံ-ဒသသတံ။

သတ+ဒွိ တည၊ သသက်၊ သလာ၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဒွိနောင် ကပစ္စည်း
သက်၊ သိသက်၊ အံပြု၊ သတဿ+ဒွိကံ ဟု သမာသ်ဝါကျ ဖြစ်၏။ အနက်ဆို
သမာသ်စပ်၍ တပျူရိသ်မှည့်၊ သမာသ်မှည့်၊ ဝိဘတ်ချေ၊ သတ+ဒွိက ဟု
ပကတိပြု၊ ယဒနသုတ်ဖြင့် က-ကိုချေ၍ သတနှင့် ဒွိကိုလည်း ရှေ့နောက်ပြန်၊
နာမ်ငဲ့၊ သိသက်၊ အံပြု၊ ဒွိသတံ ပြီး၏။ (ကစ္စည်းဝုတ္တိ၊ နိဒ္ဒေသ)

သင်္ချာအဖြား

- ၁။ ဧကောဒသ စသည်သည် ဧကနှင့် ဒသကို ရော၍ သိရသောကြောင့် မိဿကသင်္ချာမည်၏။
ဒွါဒသ၊ စုဒ္ဒသ၊ တေရသ-စသည်။
- ၂။ ဒွိသတံ စသည်သည် မြှောက်၍ သိအပ်သောကြောင့် ဂုဏိတသင်္ချာမည်၏။ သတ-ကို ၂-ဖြင့် မြှောက်လျှင် ဒွိသတဟုဖြစ်၏။ တိသတံ၊ ဒသသတံ-စသည်။
- ၃။ ခုန်ကျော်၍ စပ်လျက် မြှောက်၍ ယူအပ်သော သင်္ချာသည် သမ္ပန္နသင်္ချာမည်၏။

အဋ္ဌသဋ္ဌိသတသဟဿုဗ္ဗေဓာ ဂိရိရာဇာ-၌ သဟဿတည်း၊ သတနှင့် မြှောက်၊ သတသဟဿ-တစ်သိန်းဖြစ်၏။ သဟဿပင်တည်း (သတ ကို ခုန်ကျော်၍) သဋ္ဌိနှင့် မြှောက်၊ သဋ္ဌိသဟဿ-ခြောက်သောင်း-ဟု ဖြစ်၏။ သဟဿပင်တည်း (သဋ္ဌိနှင့် သတကို ကျော်၍) အဋ္ဌနှင့် မြှောက်၊ အဋ္ဌသဟဿ-ရှစ်သောင်းဟု ဖြစ်၏။ အာလုံးကို သမ္ပန္န(စပ်မှု)ကို ပြုလိုက်က “အဋ္ဌသဋ္ဌိသတသဟဿ-တစ်သိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်”ဟု ဖြစ်၏။

ဒွေ အသီတိ ဉာတိကုလသဟဿေဟိ၊ (ဓမ္မပဒ)နည်းတူ။

- ၄။ ဧက ဒွိ တိ ။ပ။ ဒသ ဝိသတိ စသည်ဖြင့် သဟဿတိုင်အောင် မရောရ၊ မပေါင်းရ၊ မမြှောက်ရသော သင်္ချာသည်လည်းကောင်း၊ ကာသိ-တစ်ထောင်၊ နဟုတံ-တစ်သောင်း၊ လက္ခ-တစ်သိန်းစသော သင်္ချာသည်လည်းကောင်း သင်္ကေတသင်္ချာမည်၏။

ဝိသတိစသည်ကို ဒသ ဒသ ၂-ခုစသည်ဖြင့် မြှောက်ရသောကြောင့် ဂုဏိတဟုလည်း ဆိုကြသေး၏။

- ၅။ တစ်ရာ တစ်ထောင် စသော အပိုင်းအခြားအနက်ကို မဟောဘဲ အရာဧက၊ အထောင်မက စသည်ဖြင့် “အများ”ဟူသော

အနက်ကိုဟောသော သင်္ချာသည် အနေကသင်္ချာမည်၏။

သဟဿရံသီ သတတေဇေ စသည်၊ ဤ၌ သတ သဟဿတို့သည် တစ်ရာ တစ်ထောင်ကို မဟော၊ အရာမက အထောင်မက-ဟူသော အနက် တို့ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် အနေကသင်္ချာမည်၏။

ဧကမေကံ သိတ္တံ ကမ္မသတေန နိဋ္ဌာယိ(စု-၂၇၃)၌လည်း အနေက သင်္ချာပင်တည်း။

(ဆောင်) ရောမူ မိဿက၊ မြောက်ဆင့်ကမူ၊ ဂုဏိတခေါ်၊ ခုန်ကျော်၍စပ်၊ မြောက်တုံလတ်က၊ သမ္ပန္နတည်း။ လောကအမှတ်၊ ပညတ် သင်္ချာ၊ သင်္ဂေတာနှင့်၊ များစွာနက်ပြု၊ အနေကသည်၊ ငါးဝ သင်္ချာအထူးတည်း။ (ကစ်ဘာဇိ-၂ ၂၂၀)

ဂုဏိတနှင့် သမ္ပန္န အထူး-

ပုဒ်တစ်ပါး အခြားအကွယ်မရှိဘဲ မြောက်အပ်လျှင် ဂုဏိတမည်၏။ ဒသသတသဟဿ-တစ်သန်း သဟဿကို သတဖြင့်မြှောက်၊ သတသဟဿ-တစ်သိန်းဖြစ်၊ သတသဟဿကို ဒသဖြင့် မြှောက်၊ ဒသသတသဟဿ-တစ်သန်း ဟု ဖြစ်၏။ ဤသို့ မခုန်ကျော်ရဘဲ မြောက်အပ်လျှင် ဂုဏိတသာ။

ပုဒ်တစ်ပါး ခြားနေလျှင်ကား ထိုခြားသောပုဒ်သည် သင်္ချာပုဒ်ပင် မဟုတ်သော်လည်း သမ္ပန္န၌ ဝင်သည်။

ယောဇနာနံ သတာနုစ္စော၊ ဟိမဝါ ပဉ္စပဗ္ဗတော။

သတံ ဟတ္ထိ သတံ အဿာ ။ပ။ သဟဿာနိ-(စုဠဝါ)၌ သတံ ဟတ္ထိ သဟဿာနိ-လည်း သမ္ပန္နပင်တည်း။

ဒသဒသကံ ။ပ။ ယောမ္ဗိ

ဤသုတ်သည် ယောဝိဘတ်ကြောင့် ဒသဆယ်ခု ဧကသေသ်ပြု၍

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

တစ်ခုကြွင်း ဒသသဒ္ဒါကို သတံ-ပြု၊ သတံဆယ်ခု ဧကသေသံပြု၍
တစ်ခုကြွင်း သတံသဒ္ဒါကို သဟသံ ပြု၏။ (၅)

ရုပ်- ဒသ စ ဆယ်ခုတည်း ဝိဘတ်သက်၊ သမာသံစပ် စသည်၊ ဒသ ဆယ်ခု
ပကတိပြု၊ ဧကသေသံပြု၊ နာမ်ငဲ့ ယောသက်၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဒသ-
ကို သတံပြု၍ ယောကိုလည်းချေ၊ နာမ်ငဲ့၊ ဗျဉ္ဇနေ စ-ဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်ချေ၊
သိသက်၊ အံပြု၊ သတံပြီး၏။

သဟသံကိုလည်း သတံ-ဆယ်ခုတည်၍တွက်၊ နှာသ၌ ဒသ-တစ်ရာ
ကို ဧကသေသံပြု၍ တစ်ခုကြွင်း ဒသသဒ္ဒါကို သဟသံပြု၏။

ဝါဒနှစ်မျိုး-ဆရာအချို့ကား နိဂ္ဂဟိတ်မပါဘဲ “သတံ”ပြု ယောချေ၊ နာမ်ငဲ့
ပြီးမှ သိကို အံပြု၏၊ သဟသံ-၌လည်း နိဂ္ဂဟိတ် ပါ၊ မပါ ၊
ဝါဒရှိ၏၊ နိဂ္ဂဟိတ် မပါသော ဝါဒသည် ရုပ်ပြီးပုံသန့်ရှင်း၏၊ သို့သော် ဝိသံ
တိသံ -စသည်၌ နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်တကွ ပြုခဲ့သောကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ပါသော
ဝါဒကသာ ရှေ့နောက် ညီသည်။ (ကစ်ဘာဇီ-၂ ၂၂၁)

ဒွိကာဒိနံ တဒုတ္တရပဒါနဉ္စ-

သတ သဟသ-တို့၏ နောက်ပုဒ်ဖြစ်သော ဒွိက, တိကစသောရုပ်တို့ကို
သင်္ချာအားလျော်စွာ ပြီးစေရမည် ဟူရာ၌ “သတ+ဒွိက ဟု ဖြစ်သောအခါ
ယဒနုသုတ်ကြီးဖြင့် က-ကို ချေခြင်း၊ သတနှင့် ဒွိကို ရှေ့နောက်ပြန်ခြင်း
ကို ဆိုလိုသည်”၊ ထို ယဒနုသုတ်ကြီးဖြင့် စီရင်ဖို့ရာ “ဒွိကာဒိနံပပန္တေ”ဟု
ညွှန်ပြရုံသာ ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ (ကစ်ဘာဇီ-၂ ၂၂၂)

(န) ရူပသိဒ္ဓိအလိုမှ သတနှင့် ဒွိကို ရှေ့နောက်ပြန်မှု, ကချေမှုတို့ကို
ဤသုတ်ဖြင့်ပင် ပြုတော်မူသည်။

ဒွိသတံ-၌ ရှေ့သုတ်နှင့် ဤသုတ်-

ရှေ့သုတ်၌ “ဒွိက” စသောပုဒ်တို့၏ ကပစ္စည်းနှင့် ယှဉ်ကြောင်းကို ပြခြင်း

အကျိုးငှါသာ ဒွိသတံ-ကို ဆိုခဲ့သည်။

ဤသုတ်ကား “ဒွိကာဒိနံ ။ပ။ နဉ္စ ဖြင့် ထို ဒွိက စသည်တို့သည် သတံ စသည်တို့၏ နောက်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ ဒွိသတံ စသည်ကို ထပ်၍ ဆိုရသည်။ (နိဒ္ဒေသ၊ ဘာဠိ)

စသဒ္ဓါ-ပဒါနဉ္စ စသဒ္ဓါသည် အခြားနည်းတစ်မျိုးကို ဆည်းခြင်း သမုစ္စည်း အနက်ရှိ၏။

ဒသဿ သတကံ-သဟဿံ။

ဤ၌ ဒသဿ သတကံ-ဒသသတံ-ဟု သမာသ်တွဲပြီးနောက် ဤသုတ် ဖြင့် (နံ) ယဒနုသုတ်ဖြင့် ဒသသတကို သဟဿ ပြုပါ။ ကြွင်း နည်းမှီ။

သတဿ သတကံ-ဒသသဟဿံ။

သဟဿဿ သတကံ-သတသဟဿံ။

ဒသသဟဿဿ သတကံ-ဒသသတသဟဿံ။

သတသဟဿဿ သတကံ-ကောဠိ။

နာသအလို-ဒွိကာဒိနံ တဒုတ္တရပဒါနဉ္စ-ဖြင့် သတမှ အောက်သင်္ချာတို့ကို ပြ၏-ဟု ဆို၏။

ဒသဿ ဒွိကံ-ဝိသံ။

ဒသဿ တိကံ-တိသံ။

ဒသဿ စတုက္ကံ-စတ္တာလိသံ။

ဒသဿ ပဉ္စကံ-ပညာသံ။

ဒသဿ နဝကံ-နဝတိ-စသည်ဖြင့် ယှဉ်စပ်နည်းကို ပြသည် ဟူ၏။

ယာဝ တဒုတ္တရိ ဒသဂုဏိတဉ္စ

ရှေ့သုတ်၌ တိုက်ရိုက်ပြခဲ့သော သတ, သဟဿသင်္ချာနှစ်ခုမှ အထက်

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

၂၅

သင်္ချာအားလုံးကို “ဆယ်”ဖြင့်ချည်း မြှောက်ပါလေဟု မြှောက်ပုံနည်းကို ပြသော ပရိဘာသာသုတ်တည်း။

သဟဿဿ ဒသဂုဏိတံ-ဒသသဟဿံ။

(နိ) ဒသဟိ ဂုဏိတံ သဟဿံ-ဒသသဟဿံ။ သောင်း။

ဒသသဟဿဿ ဒသဂုဏိတံ-သတသဟဿံ။ သိန်း။

သတသဟဿဿ ဒသဂုဏိတံ-ဒသသတသဟဿံ။ သန်း။

စသဒ္ဒါ- စသဒ္ဒါသည် ဝိသေသနတ္ထတည်း။ တစ်ဆယ်ဖြင့် မြှောက်နည်းမှ ထူးခြားသော ရာဖြင့်မြှောက်နည်းလည်း ရှိသေး၏ ဟူလို။ (ကစ်) တိုက်ရိုက်မဆိုအပ်သော ရာဖြင့်မြှောက်နည်းကို ဆည်းသော အဂုတ္တသမုစ္စည်းလည်း ဟူ၏။ (နိဒ္ဒေသ)

ရူနှင့် ၎င်းငိုကာတို့အလို စသဒ္ဒါသည် ဧဝတ္ထတည်း။ ဆယ်ဖြင့် မြှောက်ရုံသာ မြှောက်ရမည်၊ ရုပ်ပြီးအောင် စီရင်ရမည် မဟုတ် ဟု နိဝတ္တေ တဗ္ဗတ္ထကို ပြသည်။

ပုံစံ ပြပုံ- သုတ်၌ ဆယ်ဖြင့်ချည်း မြှောက်နည်းကို ပြခဲ့သော်လည်း ပုံစံ၌ကား သဟဿမှ အထက်၌ ကောဋိတိုင်အောင် ဒသဂုဏိတနည်းကို ပြ၏။ ကောဋိ-မှအထက် ပကောဋိ စသည်ကို သတဂုဏိတနည်းဖြင့် ပြသွားသည်။ ဒသသတသဟဿဿ ဒသဂုဏိတံ-ကောဋိ။

ကောဋိသတသဟဿဿ သတဂုဏိတံ-ပကောဋိ။ (ဆက်)

ကောဋိမှ အထက် ပကောဋိစသည်သို့ တက်ရာ၌ ၃-မျိုးတက်နိုင်၏။ သောင်းသင်္ချာမှ တက်က ထောင်ဖြင့်မြှောက်၍၊ သိန်းသင်္ချာမှ တက်က ရာဖြင့် မြှောက်၍၊ သန်းသင်္ချာမှ တက်က ဆယ်ဖြင့်မြှောက်၍ တက်နိုင်၏။

ပုံစံ- ကောဋိဒသသဟဿဿ သဟဿဂုဏိတံ-ပကောဋိ။

ကောဋိသတသဟဿဿ သတဂုဏိတံ-ပကောဋိ။

ကောဋိဒသသတသဟဿဿ ဒသဂုဏိတံ-ပကောဋိ။

သို့သော် ကောဠိမှ စ၍ ဂဏန်းထွေ များလှသောကြောင့် ဖြတ်ထိုးနည်း အားဖြင့် သန်းသင်္ချာကို အသုံးမပြုဘဲ သိန်းသင်္ချာမှ ရာဖြင့်မြှောက်၍ တက် နည်းကို ပကောဠိမှ စ၍ တစ်မျိုးပြသွားပြန်လေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် သိန်းမှတက်က ရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သောင်းမှ တက်က ထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မြှောက်၍တက်နည်းကို ဒသဂုဏိတဉ္စ- ဌှံ စဖြင့် ပြသွားလေသည်။ (နိဗ္ဗေသ)

သကနာမေဟီ

အောက်၌ပြအပ်သော ဒသဂုဏိတဂဏန၏ အစွမ်းဖြင့် ရေတွက်ခြင်း သည် သင်္ချာ၏ ဗဟုကဖြစ်သောကြောင့် အရေအတွက် နည်းစေရန် ကောဠိ ဘုံမှ စ၍ သတဂဏန၏ အစွမ်းဖြင့် ရေတွက်ပုံကို ပြလို၍ ဤသုတ်ကို ဆိုရသည်။ (သပြေကန်)

တာဝ သင်္ချာဗဟုတ္တာ သတာဒိဂုဏိတံပိ (အပီဖြင့် ဒသဂုဏိတကို ပေါင်း) ကာတဗ္ဗန္တိ ဒသေတံ “ကောဠိသတသဟဿာနံ သတံ-ပကောဠိ ဟောတီ”တိ အာဒိမာဟ။ (နိဗ္ဗေသ)

သတသဟဿာနံ သတံ-ကောဠိ။

ကောဠိသတသဟဿာနံ သတံ-ပကောဠိ။

ပကောဠိသတသဟဿာနံ သတံ-ကောဠိပ္ပကောဠိ။ (ဆက်တက်)

ဤသုတ် ဆိုရကျိုး-

ဤသုတ်ဆိုရကျိုးကား ဝိသတိမှ စ၍ ဒသသတသဟဿ တိုင်အောင် သင်္ချာသဒ္ဒါတို့ကို ဂဏနေစသောသုတ်ဖြင့် ပြ၍ ထိုသင်္ချာသဒ္ဒါတို့သည် ကေသေသ်ပြု၍ ဝိသဖြစ်အောင် စီရင်ခြင်း ဒသနှင့် သဟဿတို့ သမာသ် တွဲစပ်၍ သဟဿံစသည် စီရင်ခြင်းကြောင့် ပြီးရသော သင်္ချာသဒ္ဒါများဖြစ်၏။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဤကောဋိစသော သင်္ချာသဒ္ဒါတို့ကိုကား ဝိသတိ စသည်တို့ကဲ့သို့ စီရင်ဖွယ် မလို၊ နဂိုရှိရင်းစွဲအတိုင်း ကောဋိ ပကောဋိ စသည် ပြီးစီးကြသည်ဟူလို။ ကောဋိ-ကို ကောဋိ တည်၊ သိသက်၊ ချေ၊ ကောဋိ ပြီး၏။ (ဂဏ္ဍိ)

နိဒ္ဒေသ- နိဒ္ဒေသ၌ကား ကောဋိပြီးအောင် “သတသဟဿ” တစ်ရာတည်၊ ခွန်သမာသလုင်၊ ဧကသေသ်ပြု၍ ဤသုတ်ဖြင့် “သတသဟဿ” ကို ကောဋိ ပြု၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အသင်္ချေယျတိုင်အောင် စီရင်လေ၏။

သင်္ချာပစ္စည်းပေါင်း

(ဆောင်) တိယ ဤ က, မ ဌ တ နှင့်, ဌမ ပစ္စယာ, ခုနစ်ဖြာ, သင်္ချာပစ္စည်းပေါင်း။ (ကစ်ဘာဋိ-၂၊ ၂၃၁)

ဝိဘာဂေ ဓာ စ

ဤသုတ်သည် ဝိဘာဂတ္ထ၌ ဧကစသောသင်္ချာသဒ္ဒါမှ နောက်၌ ဓာပစ္စည်း သက်သောသုတ်တည်း။

- ဧကေန ဝိဘာဂေန ဧကဓာ။
- ဒွိဟိ ဝိဘာဂေဟိ-ဒွိဓာ၊ ဒုဓာ၊ ဒွေဓာ။
- တိဟိ ဝိဘာဂေဟိ တိဓာ၊ တေဓာ။

ရုပ်တွက်-ဧကာဒိတော သင်္ချာတော ဓာပစ္စယော-ဟု ဆိုသောကြောင့် “ဧက”တည်၊ ဤသုတ်ဖြင့် ဧကေန ဝိဘာဂေန-ဟူသောအနက်၌ ဓာပစ္စည်းသက်၊ နာမ်ငဲ့၊ ဖြင့်ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် နာသက်၊ ချေ၊ ပြီး၏။

ဝိသတိဒသေသု ဗာ ဒွိဿ တု-၌ တုသဒ္ဒါဖြင့် ဒွိ-ကို ဒုပြု၊ ဒုဓာ၊ ဒွိဓာ-တိဓာ ဖြစ်ပြီးမှ တေသုဝုဒ္ဓိဖြင့် ဣ-ကို ဧ-ပြု၊ ဒွေဓာ၊ တေဓာ-ဟုဖြစ်၏။

စသဒ္ဒါ- ဝိဘာဂေနောင် ထိုင်သော စသဒ္ဒါဖြင့် အာကာရ၊ ပကာရ၊ (ကေဝလိတ်တိယတ္ထ) အဿတ္ထိအနက်များ၌ ဓာ (သော) ပစ္စည်းများ သက်၏။
ဓာ-စ နောင် ထိုင်သော စသဒ္ဒါဖြင့် ဇ္ဈ-ပစ္စည်း သောပစ္စည်းများ သက်ခြင်းကို ဆည်းယူသည်။

- ဧကေန ပကာရေန-ဧကဓာ။
- ဒ္ဒိဟိ အာကာရေဟိ-ဒ္ဒိဓာ၊ ဒုဓာ၊ ဒွေဓာ။
- စတ္တာရော ပကာရာ အဿာတိ-စတုဓာ။
- ပဉ္စဝိဓာ ပကာရာ အဿာတိ-ပဉ္စဓာ။
- သဗ္ဗေန အာကာရေန-သဗ္ဗသော။
- အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
- ဗဟူဟိ ပကာရေဟိ-ဗဟုသော။
- များစွာကုန်သော အပြားတို့ဖြင့်။

စတုဓာ-စသည်၌ အဿတ္ထိအနက်ကို ဘာသာဋီကာ မကြိုက်ပေ။ အဿတ္ထိဟူသမျှ၌ သာမိ+သံ အဖြစ်ဖြင့် ကွဲပြားနိုးဖြစ်လျက် ဤ စတုဓာ၌ မကွဲပြားသောကြောင့် ဟု မိန့်သည်။ “လေးပါးပြားကုန်၏” ဟုသာ ပေးစေလိုသည်။ (ကဏ္ဍာဋီ-၂၊ ၂၃၆)

ကေဝလတတိယတ္ထ-ဥပါယသော-အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဌာနသော-တဇက ချင်းအားဖြင့်၊ ယောနိသော-သင့်သောအားဖြင့်။

ဤပုဒ်များကို သော ဝါ-သုတ်ဖြင့် နာကို သောပြု၍လည်း ပြီးနိုင်သည်။ နာ-ကို သောပြု၍ပြီးက နာမ်ပုဒ်ဟု မှတ်။ ဤသုတ် စသဒ္ဒါဖြင့် ကေဝလတတိယတ္ထ၌ သောပစ္စည်းသက်၍ ပြီးက တဒ္ဒိတ်ပုဒ်တည်း။ သော ပစ္စည်းဟု ယူက တတိယာအနက်ကို သောပစ္စည်းက ဟောပြီးဖြစ်၍ လိင်္ဂတ္ထကို ထွန်းပြခြင်းငှါ ပဌမာဧကဂုဏ် သိသက်၍ ချေ။ (ကဏ္ဍာဋီ-၂၊ ၂၃၅)

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဇ္ဈ၊ သော ပစ္စည်း-

- ကေဓာ ကရောတိတိ-ကေဇ္ဈံ။
- ဒ္ဒိဓာ ကရောတိတိ-ဒ္ဒေဇ္ဈံ။
- သုတ္တေန ဝိဘာဂေန-သုတ္တသော။
- ဗျူဟေန ဝိဘာဂေန-ဗျူဟသော။
- ပဒေန ဝိဘာဂေန-ပဒသော။

ကေဇ္ဈံ-၌ ဓာပစ္စည်းလည်း ဝိဘာဂအနက်၌ သက်သောကြောင့် ဇ္ဈ-
 ပစ္စည်းလည်း ဝိဘာဂအနက်၌ပင်သက်၊ ကေနောင် ကေဓာဟူသော
 အနက်၌ ဤသုတ်စသဒ္ဒါဖြင့် ဇ္ဈသက်၊ တေသုဗုဒ္ဓိဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လာမှ
 ကေဇ္ဈံဖြစ်မည်၊ ထို့နောက် သိ-အံ စသော ဝိဘာတ်များကို သဗ္ဗာသဖြင့်
 ချေ။ မောင်၌ကား “ဇ္ဈ”ပစ္စည်း ဟူ၏။ ဂဏှိ-၌ ဝေဓာ ကရောတိ-ဟူသော
 အနက်၌ ကေဇ္ဈံ ဖြစ်၏ ဟု ဆို၏။

သုတ္တသော စသည်၌ သုတ္တ-တည်း၊ ဤသုတ် စ-ဖြင့် ဝိဘာဂ၌ သော
 သက်၊ နာမ်ငဲ့ နာသက်၊ ချေ။

အဒ္ဓေဇ္ဈဝစနာ ဗုဒ္ဓါ၊ အမောယဝစနာ ဝိနာ-၌ န ဒ္ဒေဇ္ဈံ-အဒ္ဓေဇ္ဈံ၊
 အဒ္ဓေဇ္ဈံ ဝစနံ ယေသံတိ-အဒ္ဓေဇ္ဈဝစနာ။ န ဒ္ဒေဇ္ဈံ ဝစနံ ယေသံတိ-အဒ္ဓေဇ္ဈ
 ဝစနာ၊-နှစ်မျိုးပြားသော စကားရှိတော်မမူကြကုန်။

ပဒသော-အဖို့အစု အဖို့အစုအားဖြင့်၊ ခဏ္ဍသော-အပိုင်းအပိုင်း၊
 ဝိလသော- အစုအစုအားဖြင့်-တို့၌ ဝိတ္ထာအနက်၌လည်း သောပစ္စည်းသက်
 သေး၏။

(ဆောင်) ဝိဘာဂေသုတ်၊ စသရုပ်ကား၊ ဝိဘာဂနက်၊ ဇ္ဈ-လည်းသက်၏၊
 တစ်ချက်မှတ်ရာ၊ အာကာရာနှင့်၊ ပကာရမှတ်၊ တတိယတ်ကေဝလာ၊
 ဝိတ္ထာအနက်၊ သောလည်းသက်သည်၊ ကျမ်းထွက်ထိုထို စကားတည်း။

သဗ္ဗနာမေဟိ ပကာရဝစနေ တု ထာ

သာမညအနက်ကို တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မရောအောင် ခွဲခြားတတ်၊ အထူး ပြုတတ်သော အနက်သည် ပကာရမည်၏။ ယင်းအနက်ကို ဟောရာ၌ ထာ ပစ္စည်းသက်၊ တု-သဒ္ဒါဖြင့် ထတ္တာ-ပစ္စည်းလည်း သက်၏။ (၅)

သော ပကာရော-တထာ။

တေ ပကာရာ-တထာ။

တံ ပကာရံ-တထာ။ စသည်ဖြင့် ဝုန်နှစ်ပါး၊ ဝိဘတ်ခုနစ်သွယ်

ချေပါ။ တေန ပကာရေန-တထတ္တာ။

ယေန ပကာရေန-ယထတ္တာ။

အညေန ပကာရေန-အညထတ္တာ။

သဒ္ဓနိတိ- ကစ္စည်း ရှုတို့ ပြဆိုသော ထတ္တာပစ္စည်းကား ပါဠိတော်၌ အသုံး မထင်ရှားပေ။ တထာ စသည်နောင် ဘာဝတ္ထ၌ တ္ထ-ပစ္စည်း သက်၍ “တထာ ဘာဝေါ-တထတ္တံ၊ အညထာ ဘာဝေါ-အညထတ္တံ၊ ဣတ္ထံ ဘာဝေါ- ဣတ္ထတ္တံ”-စသော ရုပ်မျိုးသာ ထင်ရှားသည်ဟု သဒ္ဓနိတိမိန့်သည်။

တထတ္တ-စသည်နောင် တဒတ္တသမ္ပဒါန်အနက်၌ သက်သော သ-ကို အာယပြုက “တထတ္တာယ၊ အညထတ္တာယ၊ ဣတ္ထတ္တာယ”-စသည် ပါဠိများ ပြီးနိုင်၏။ (ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၂၃၈)

ကိမိမေဟိ ထံ

ဤသုတ်သည် ပကာရဝစနတ္ထဝယ် ကိ ဣမ သဒ္ဓါတို့မှနောက်၌ ထံ ပစ္စည်းသက်သော သုတ်တည်း။

ကော ပကာရော-ကထံ။

အယံ ပကာရော-ဣတ္ထံ။-စသည်ဆိုပါ။

တဒ္ဒိတ်ကျဉ်း

ဣတ္ထန္ဒာမော-သဒ္ဒနိတိ၌ "ဝေဿိတ္ထံ နာမေ" (၈၄၆)ဟု သုတ်တည်၍ နာမ သဒ္ဒါနှောင်းရာ၌ ဧဝံ နိပါတ်ကို ဣတ္ထံ-ပြုဟု ဆို၏။

ဧဝံ နာမံ ယဿာတိ-ဣတ္ထန္ဒာမော။- ဤအမည်ရှိသော ရဟန်း ဟု ဖြစ်၏။ ဧဝံ နာမ-ပြီးသည့်အခါ ဧဝံ-ကို ဣတ္ထံ-ပြုပါ။

သို့သော် ရှု-နာမ်နိပါတ်အခင်း၌ "ဧဝံ ဣတိ ဣတ္ထံ ဣစ္စေတေ နိဒဿ နေ" ဟု ဆိုခဲ့သောကြောင့် ရှုအလိုမူ ဧဝံ နှင့် အနက်တူသော ဣတ္ထံ နိပါတ် တစ်မျိုးပင် ဖြစ်သင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှုအလို-

ဣတ္ထံ နာမံ ယဿာတိ-ဣတ္ထန္ဒာမော။-ဟုသာ ပြုပါ။

တောဒိတော သင်္ကဿ ကုတ္တံ၊

ဧကစသော သင်္ချာသဒ္ဒါမှ နောက်၌ အကြိမ်အနက်(ဝါရတ္ထ)ဝယ် ကုတ္တံ၊ ပစ္စည်းသက်။

ဧကသ္မိံ ဝါရေ-ဧကကုတ္တံ။ (ရ)

ဧကော ဝါရော-ဧကကုတ္တံ။ (နိတိ-၃၄၄)

ဧကံ ဝါရံ-ဧကကုတ္တံ။ (မောဂ်၊ ရူဘာဋီ-၂ ၂၁၃)

ဧကတည် ဤသုတ်ဖြင့် ဝါရအနက်၌ ကုတ္တံ၊ ပစ္စည်းသက်၊ နာမ်ဌဲ၊ သိသက်၊ အဗျယပုဂံဖြစ်၍ သဗ္ဗာသမာဝုသောဖြင့် ချေ။ (တဒ္ဒိတ်)

(နံ) ဧကဿ သင်္ကိ-ဧကကုတ္တံ။ (တပ္ပရိသသမာသော)

ဒိန္နံ သင်္ကိ-ဒိန္နကုတ္တံ။

တိဏ္ဏံ သင်္ကိ-တိဏ္ဏကုတ္တံ။ (သမာသံ)

ဧက+သင်္ကိ တည်၊ ဧကနောင် သသက်၊ သလှ၊ သင်္ကိနောင် သိသက်၊ သဗ္ဗာသဖြင့် ချေ၊ ဧကဿ+သင်္ကိ ဟု ဝါကျ ဖြစ်၏။ အနက်ပေး၊ သမာသံမှည့်၊ ဝိဘတ်ချေ၊ ပကတိပြု၊ (ဧက+သင်္ကိ) ဤသုတ်ဖြင့် သင်္ကိ-ကို ကုတ္တံ၊ ပြု၊ နာမ်ဌဲ၊ သိသက်၊ သမာသံနာမ်ဖြစ်၍ သေသတောဖြင့် ချေ။ (သမာသံ၊ ကဓံ)

အဗျယပစ္စည်းပေါင်း-

(ဆောင်) ကုတ္တိ၊ ထံ ဓာ၊ ထတ္တာ၊ ထာနော၊ ဇ္ဈ-သော ခုနစ်ဝ၊ ရှု-၌ ပြ၊
အဗျယ ပစ္စည်းပေါင်း။ (ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၂၃၉)

ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါသံယောဂန္တဿ သဏေ ဝ

ဤသုတ်ကား ဣဒါနုဗန်ရှိသော ပစ္စည်းကြောင့် အသံယောဂန္တဖြစ်
သော အစသရကို ဖြစ်စေ(ဥဠုမ္ဗိက)၊ အစဗျည်း၏ သရကို ဖြစ်စေ(ဝသိဌ)၊
ဝုဒ္ဓိပြုသော သုတ်တည်း။

ဤသုတ်၌ ဝါ-သည် အာဒိဗျူနဿ ဝါ-ဟူသော အနက်တစ်မျိုးကို
စီရင်သော အတ္တန္တရဝိကပ္ပန အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဝဝတ္ထိတဝိဘာသာ
အနက်၌လည်းကောင်း၊ အနက်နှစ်မျိုး၌ ဖြစ်၏။

ဝါသဒ္ဓါကို အတ္တန္တရဝိကပ္ပနကြံခိုက် နိဝတ္တာပနာဝဓာရဏအနက်
ရှိသော ထိုသုတ်စသဒ္ဓါက တားမြစ်သည့်အတွက် ဥဠုမ္ဗိက၊ နီလ၊ ပီတ
စသည်တို့၌ ဝုဒ္ဓိမရောက်တော့။

(နိ) ဝါသဒ္ဓါကို ဝဝတ္ထိတဝိဘာသာအနက်ယူခိုက်၌ကား ထို ဝါသဒ္ဓါက
ဝုဒ္ဓိမပြုရဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားသောကြောင့် ဥဠုမ္ဗိက စသည်တို့၌ ဝုဒ္ဓိ
မရောက်ကြ။ ဤအခိုက် စသဒ္ဓါ ဝါစာသိလိဌ။

မာယုနမာဂမော ဌာနေ

ဤသုတ်၌ မာယုနံ-ဖြင့် ဣ-၂ တို့၏ ဧ သြ ဝုဒ္ဓိအဖြစ်ကို တားမြစ်၍
အာဂမော-ဖြင့် ဧဝုဒ္ဓိ သြဝုဒ္ဓိ လာဟု ပဋိသေခေ၊ အာဂမ ဝိဓိနှစ်မျိုး စီရင်မှု
ကို ပြသည်။

ဌာနေ-ဖြင့် ဣ-၂ တို့၏ အာဒေသဖြစ်ကြသော ယ-ဝတို့၏ ရှေ့ဌာန

တဒ္ဒိတ်ကျင့်

၌ ဧ-ဩ ဝုဒ္ဓိလာ ဟု ရူပသိဒ္ဓိသတ်မှတ်သည်။ (ကစ်ဘာဋီ-၂၊ ၂၄၁)

ဝေယျာကရဏီကော-

ဈာကရဏံ+အဓိတေ၊ အနက်ပေး၊ တမဓိတေဖြင့် ဇာကသက်၊ အနုဗန်
ချေ၊ ဝိဘတ်၊ အဓိတေပုဒ်တို့ကို ချေ၊ ဈာကရဏ-ဟု ပကတိပြု၊ (ဈာကရဏ+
ဣက) ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ-ဖြင့် ဝုဒ္ဓိအပြု ရောက်လသော် မာယူန-နေ ဖြင့်
ဝုဒ္ဓိအဖြစ်ကို တားမြစ်၍ ထိုဝုဒ္ဓိပြုရမည့် နေရာဝယ် ဧ-ဝုဒ္ဓိလာ၊ ယဒ္ဓေဘော်
လာ၊ နာမ်ငဲ့ စသည်။ (ကစ်ဘာဋီ)

အာတ္တဉ္စ

ရှေ့သုတ်မှ ဤသုတ်သို့ လိုက်လာသော ဌာနသဒ္ဓါကြောင့် ဣသိ-
ဣက-ဥသဘ-ဥရ-မုဒု သဒ္ဓါတို့၏ ဣ-ဥ တို့ကိုသာ အာပြုရမည်။ ဣသိ-
သဒ္ဓါတစ်ခုတည်းအတွက် အာ-အပြု၏ အခြားမဲ့၌သာ ရိ-လာရမည်ဟု
သတ်မှတ်သည်။

အာရိသျံ၊ အာဏျံ၊ အာသဘံ၊ အရူဝံ၊ မဒ္ဒဝံ။

အာရိသျံ-တို့ကို ဣ ဝိသမာဒိဟိ၊ ဣ ရာဂါ တဿေဒ-သုတ်တို့၌
ပြခဲ့သေး၏။ ဣသိဿ ဘာဝေါ-အာရိသျံ-ဟု ဘာဝ၌ ဣ-ဖြင့် ပြီးလိုက
ဣသိ-ဟု ပကတိပြုပြီးသော အခါ ဤသုတ်ဖြင့် အစ-သရ ဣကို အာပြု၊
ဤသုတ် စသဒ္ဓါဖြင့်ပင် အာအပြုမှနောက်၌ ရိအက္ခရာလာ(အာရိသိယ)
အဝဏ္ဏော ယေ လောပဉ္စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ယ-ကြောင့် သ၏ မှီရာ ဣကိုချေ၊
သ ယသို့ ကပ်၊ နာမ်ငဲ့ စသည်။ ကြွင်း နည်းမှီ၍ ပြီးပါ။

158B

ကွစာဒိမဇ္ဈတ္တရာနံ ဒိယရဿာ ပစ္စယေသု ဝ

အာဒိဒိယ-ဒဿနံ ကဋတိတိ- ပါကဋော။ (ပ-ကဋိ-အ)

ပကုဗ္ဗန္တိ တန္တိ-ပါကာရော။

သမန္တတော ကရိယတေတိ-ပါကာရော။ (ပ-ကရ-က)

ပသိဒန္တိ နယနမနာနိ အကြာတိ-ပါသာဒေါ။ (ပ-သဒ-က)

ဆဒနံ နိဝါရေတိတိ-နိဝါရော။

နိဝါရေတဗ္ဗောတိ ဝါ-နိဝါရော။ (နိ-ဝရ-က)

မဇ္ဈေဒိယ- အနုပယာတော၊ အင်္ဂမာဂဓိကော။

ဥတ္တရဒိယ- မရဝါ။ ခန္တိ။

အာဒိရဿ-အရူဝံ၊ ပဂေဝ။

မဇ္ဈေရဿ- ဣတ္ထိရူပံ၊ သုမေဓသော၊ သုဝဏ္ဏဓရာဟိ။

ဥတ္တရရဿ-ဘောဝါဒိ နာမ၊ ဗဟုနဒိကော၊ သဗ္ဗညုတာ၊ သစ္စဝါဒိတာ။

တေသု ဝုဒ္ဓိံ ။ပ။ ဒေသာ ဝ

သုတ်ငယ်များဖြင့် မပြီးနိုင်သော အစီရင်များကို ဤသုတ်ကြီးဖြင့် ပြီးစေနိုင်လတံ့။ သုတ်ငယ်များဖြင့် ပြီးနိုင်ရာ၌လည်း ဤသုတ်၏ ပဗ္ဗန္တတိက နည်း ဖြစ်ကြောင်းကို ပြလို၍ ဤသုတ်ဖြင့်ပင် စီရင်လတံ့။ ပုံစံများကား ဆိုင်ရာသုတ်များ၌ ထင်ရှားပြီးဖြစ်၏။

အ ယုဝဏ္ဏာနဉ္စာယော ဝုဒ္ဓိံ

ဤသုတ်သည် ဝုဒ္ဓိံပြုရာဌာနနှင့် ဝုဒ္ဓိံဖြစ်သော သရတို့ကို သတ်မှတ်ပြ သော နိယမ(ပရိဘာသာ)သုတ်တည်း။

ဝုဒ္ဓိံမည်သော သရများကား အာယော-အာ ဧ ဩ တို့တည်း။ ဝုဒ္ဓိံပြုရာ

တစ္ဆိတ်ကျင်း

ဌာနကား အယုဝဏ္ဏ-အ အက္ခရာ၊ ဣဝဏ်၊ ဥဝဏ် တို့တည်း။

ဥတ္တရပဒဝုဒ္ဓိဘာဝတ္ထိ -

ဝုဒ္ဓါဒိသရဿ ဝါ-သုတ်မှ ဝုဒ္ဓိသဒ္ဓါ အလိုက်မခံဘဲ ဝုဒ္ဓိသဒ္ဓါကို တစ်ဖန် ဆိုခြင်းသည် “နေဂမဇနပဒါ၊ အင်္ဂမာဂဓိကာ၊ ပေါရိမဇနပဒါ” စသည်တို့၌ နောက်ပုဒ်၏ ဝုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။

နိဂမာ စ ဇနပဒါ စ-နိဂမဇနပဒါ။

နိဂမဇနပဒေသု ဇာတာ၊ နိဝါသိနော-နေဂမဇနပဒါ။

အင်္ဂမဂဓေသု ဇာတာ-အင်္ဂမာဂဓိကာ။

ပုရိမဇနပဒေသု ဇာတာ-ပေါရိမဇနပဒါ။

ဤပုဒ်တို့၌ တေသုဝုဒ္ဓိ-သုတ်ဖြင့် ဇ-မ တို့၌ အာဝုဒ္ဓိပြုပါ။

တစ္ဆိတ်ကျင်း ပြီးပြီ

(နိဂုံး)

အယ် တစ္ဆိတ်သင်္ခေါပေါ၊ နိဋ္ဌိတော ဒါနိ အာတပေ၊

သင်္ခေါပံ ဝိဘင်္ဂိတွာန၊ ဝုဇ္ဈန္တ သကဗုဒ္ဓိယာ။

ပူပြင်းလှသော နွေကဆုန်လ၏ လပြည့်ကျော် သုံးရက်၌ ဤတစ္ဆိတ်ကျင်း သည် ပြီးဆုံးပါပြီ။ အကျဉ်းမျှသော ဤတစ္ဆိတ်ကျင်းကို မိမိဉာဏ်အထူးဖြင့် ခွဲခြမ်း ဝေဖန်ကာ ညီငယ်များသိနိုင်ကြပါစေ။ (3-5-2007)

